

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Θ. ΘΕΟΧΑΡΙΔΟΥ
ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΟΥ — Τ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

ΜΕ ΜΑΣΚΑ

ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΜΑΣΚΑ

οοο

ΑΘΗΝΑΙ 1952

Ἀπαγορεύεται καὶ ἡ μερική ἀκόμη
ἀναδημοσίευσις τοῦ βιβλίου ἄνευ
προηγουμένης ἀδείας τοῦ συγγρα-
φέως. Κάθε δὲ γνήσιον ἀντίτυπον
τούτου φέρει τὴν ὑπογραφήν του.

Λαμπρ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

214229

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΑΥΤΟ
ΑΦΙΕΡΩΝΕΤΑΙ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΕΚΕΙΝΩΝ ΠΟΥ
ΕΔΩΣΑΝ ΤΟ ΑΙΜΑ ΚΑΙ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥΣ ΑΓΩ-
ΝΙΖΟΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ
Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ο κομμουνισμός στην Ελλάδα άρχισε τη δράση του από το 1917. Πέρασε διάφορα στάδια, έλαβε σχήματα πολλά, άλλαξε κατά καιρούς τίτλους, ποτέ όμως δεν ξέφυγε από τη γραμμή, που του καθώρισε το Διεθνές Κομμουνιστικό Στρατηγείο. Τα στελέχη του ανανεώθηκαν, μπήκαν στο περιθώριο ή απομακρύνθηκαν από τις γραμμές του, τα μέλη του μεταβλήθηκαν πολλές φορές σε φανατισμένους πολέμιους του, ως τόσο όμως αυτός, ως «πολιτική» επιδίωξη παρέμεινε στα πλαίσια, μέσα στα όποια κινούνται τα κομμουνιστικά κόμματα όλων των χωρών.

Έξετέλεσε πάντοτε με φανατισμό και πίστη τις εντολές της Κομιντέρν ή της Κομινφόρμ, πρόδωσε και συνεχίζει να προδίδει την Ελληνική Πατρίδα, διέπραξε όμαδικά εγκλήματα, που αποτελούν στίγμα για τον Πολιτισμό και την Άνθρωπότητα, παρά ταύτα όμως συνεχίζει να εμφανίζεται και να γίνεται ανεκτός ως πολιτικός οργανισμός και ως κοινωνικό κίνημα.

Άναμφισβήτητα, ή δράση του κομμουνισμού είναι πλουσία. Είναι γεμάτη από σελίδες εγκλήματος και ανηθικότητας, είναι μία άτελεύτητη σειρά πράξεων, για τις όποιες πρέπει να ντρέπωνται οι πρωταγωνιστήσαντες και οι συντελέσαντες σ' αυτές.

Τα 33 χρόνια της κομμουνιστικής δράσεως και Ιστορίας διακρίνονται για την προδοσία και το έγκλημα. Οί εργάτες και οί αγρότες, οί υπάλληλοι και οί μικροαστοί, που υπήρξαν ο στόχος της κομμουνιστικής δράσεως, έχουν πληρώσει το μεγαλύτερο φόρο αίματος στον αγώνα για την αντιμετώπιση του κομμουνισμού.

Η νεολαία, σπουδάζουσα ή εργαζομένη, έχει γνωρίσει τον κομμουνισμό σε όλες τις φάσεις της δράσεώς του. Τον υπηρέτησε και τον πολέμησε. Συνεκινήθη από αυτόν, αλλά, πολλές φορές, όταν δηλαδή τον γνώρισε, τον μίσησε και τον έπληξε.

Οί άλλες πάλιν τάξεις, αυτές που με αντιπάθεια παρακολουθούν την κακοποιό δράση του κομμουνισμού, ποτέ δεν ασχολήθηκαν στα

σοβαρά για την αντιμετώπισή του. Και αυτό ακόμη το Κράτος, που έχει σκοπό και συμφέρον να αποκαλύψει στο Λαό τους πραγματικούς σκοπούς του κομμουνισμού, ποτέ μέχρι σήμερα, δεν έκαμε τίποτε για να διαφωτίσει τον αγωνιζόμενον λαό μας επαρκώς, για τις πραγματικές προθέσεις και επιδιώξεις του, ώστε να διευκολύνει πνευματικά τους αγωνιστές της Έθνικής ιδέας, στην ηρωική προσπάθεια που κάμνουν αντιμετωπίζοντας όρθολογιστικά τον οργανωμένο και συνομοτικώς δρώντα κομμουνισμό.

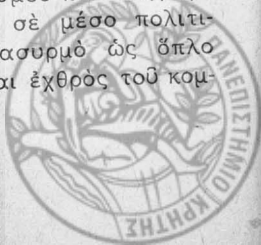
Ο πόλεμος έναντι του κομμουνισμού γίνεται με τρόπο επιπόλαιο. Γίνεται χωρίς σύστημα, χωρίς συντονισμό. Αυτοί που είναι έχθροι του, μεταξύ τους είναι διχασμένοι θανάσιμα. Οί περισσότεροι μάλιστα, αν όχι όλοι, έφησυχάζουν έχοντας τοποθετήσει την τύχη και το μέλλον των οικογενειών τους, του καθεστώτος και του Έθνους στα έντεταλμένα όργανα του οργανωμένου Κράτους.

Αυτό το πράγμα το γνωρίζει και το έκμεταλλεύεται η ήγεσία του κομμουνισμού. Έν όνόματι των αδυναμιών και της άνοργανωσις των αντιπάλων της έντείνει τη δράση της, ρίχνει το ήθικόν τους, διασπείνει την τυχόν υπάρχουσα συνοχή των επαγγελματικά, κοινωνικά ή πολιτικά οργανωμένων ομάδων, και απερίσπαστος από ένοχλήσεις, προχωρεί στην εκτέλεση των αντικειμενικών σκοπών του ΚΚΕ που είναι η αποσύνθεση του κοινωνικού μας καθεστώτος, η έπιβολή της κομμουνιστικής δικτατορίας και η υπαγωγή της Ελλάδος στο σιδηρούν παραπετάσμα.

Έχοντας κάμει αυτές τις διαπιστώσεις απέφασισα να γράψω ό,τι γνωρίζω περί κομμουνισμού, διευκολύνοντας έτσι την διαφώτιση του Έλληνικού Λαού και εκτελώντας το χρέος μου απέναντι της κοινώνιας στην όποιαν άνήκω.

Αυτά που γράφω είναι προϊόντα πείρας και κοινωνικών αγώνων. Επίσης γράφοντας αυτά όφείλω να διακηρύξω ό,τι δεν είμαι έχθρος των προοδευτικών ιδεών, την πατρότητα των οποίων διεκδικεί ό κομμουνισμός, γιατί πιστεύω πως κάθε ιδέα έφ' όσον αποβλέπει στην έξυπνέρευση της Κοινωνίας, όσες έσφαλμένες βάσεις και αν έχει, κατ' ούδένα λόγο θα πρέπει να συναντά τη φανατισμένη και την άμειλικτη αντίδραση εκείνων που δεν θέλουν να προσχωρήσουν ή και να πιστέψουν σ' αυτήν. Όσο για τη θεωρία αυτή καθ' έαυτήν του κομμουνισμού, οί πράκτορές του την έχουν παραμερίσει και την έμφανίζουν μόνο για να έξαπατούν τους άφελείς συζητητάς των.

Είμαι έχθρος του κομμουνισμού που έπιζητεί, έν όνόματι δήθεν της έλευθερίας, να έπιβάλει την τυραννία. Του κομμουνισμού που άνήγαγε το έγκλημα σέ έπιστήμη, το ψεύδος και την άπάτη σέ μέσο πολιτικής έπικρατήσεως και την συκοφαντία και τον διασυρό ός όπλο έξουδετερώσεως των πολιτικών του αντιπάλων. Είμαι έχθρος του κομ-

μουνισμού που αγωνίζεται να εξαφανίσει ό,τι ωραίο έδημιούργησε ο τρισηχίλιετής έλληνοχριστιανικός Πολιτισμός.

Είμαι έχθρός του κομμουνισμού που επιδιώκει να βυθίσει στο σκότος και τη συμφορά τους λαούς, που θέλουν να ζήσουν με το σπίτι τους, με τη θρησκεία τους, με την οικογένειά τους, με τις Έθνικές τους παραδόσεις, με την αγάπη τους προς τους συνανθρώπους τους.

Του κομμουνισμού που παρουσιάζεται σαν προέκταση της Γαλλικής Έπαναστάσεως, που καθώς οι πάντες γνωρίζουν, έπεδίωξε την πολιτική Ισότητα και επέτυχε την εγκαθίδρυση της Δημοκρατίας, σύμφωνα έλλωσ-τε με τα φιλοσοφικά ρεύματα της έποχής «ή κυβέρνηση από το λαό και για το λαό». Άλλα που είναι αυτή ή προέκτασή του, όταν ο κομμουνισμός έν όνόματι μιās δήθεν Ισότητος που διακηρύττει, στην πραγματικότητα αγωνίζεται να επιβάλη μιὰ νέα άριστοκρατία, την άριστοκρατία της γραφειοκρατικής κομμουνιστικής όλιγαρχίας, και πάει στην ουσία να καταργήσει την πολιτική Ισότητα για την όποία ο άνθρωπος τόσο αγωνίσθηκε;

Αυτό του κομμουνισμού είμαι έχθρός, όπως έχθρός πρέπει να είναι κάθε άνθρωπος που θέλει να ζήσει έλεύθερος.

Οί κομμουνισται θά μου ψάλουν ότι από συμφέρον ή κατ' έπιταγήν της πλουτοκρατίας γράφω αυτό το βιβλίο μου, με πρόθεση να διασύρω το κόμμα τους και να συκοφαντήσω τα στελέχη και τους... «αγωνιστές» του. Άκόμη, συνηθισμένοι στην άπάτη, το ψεύδος και τη συκοφαντία θά βρουν εύκολα μιὰ βρισιά ή κάποιο ψέμμα για να λιγοστέψουν την έντύπωση που θά προκαλέσει το βιβλίο μου. Είναι τέλειοι μαστόροι οί κομμουνισται στο ζήτημα της προπαγάνδας. Τους δικούς των υπηρέτες τους θεοποιούν. Τους εμφανίζουν—όσο καιρό τους έχουν ανάγκη—ώς υπερανθρώπους, ως ήρωες, ως συνειδητούς υπηρέτες της κοινωνίας και του λαού. Τους αντιπάλους των όμως, τους καθυβρίζουν, τους ειρωνεύονται και κάνουν πολλές φορές το λαό μας να πιστεύει σε κάθε ψέμμα και κάθε συκοφαντία που ο κομμουνισμός χρησιμοποιεί προκειμένου να μειώσει και να έξοστρακίσει τους αντιπάλους του.

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο πριν μω στο θέμα, αυτό καθ' έαυτό, του βιβλίου μου, θά ήθελα να κάμω μιὰ σύντομη γνωριμία με τους αναγνώστας μου.

Σήμερα είμαι βουλευτής(*) μὰ για να φθάσω σ' αυτό το σημείο ξεκίνησα από τα πειό χαμηλά στρώματα. Γεννήθηκα από γονείς που άνήκαν στην μικροαστική τάξη, Μένοντας όρφανός από πατέρα αναγκάσθηκα να διακόψω τις σπουδές μου στην Ε' τάξη του Δημοτικού Σχολείου, και μ' αυτά μόνον τα γραμματικά έφόδια ξεκίνησα για την μεγάλη μάχη της ζωής.

(*) Το βιβλίο γράφτηκε τον Άπρίλιο του 1951.

Δούλεψα σκληρά σὲ κεραμοποιεῖα, μηχανουργεῖα, τυπογραφεῖα, καπνάδικα καὶ ἀνακατεύθηκα στὶς ἐργατικὲς ὁργανώσεις. Πολέμησα στὴν Ἀλβανία καὶ στὴν περίοδο τῆς κατοχῆς, δούλεψα ὡς στέλεχος τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας. Ὡδηγήθηκα τὸν χειμῶνα τοῦ 1944 ὁμηρος, ἀπὸ τὸν σλαυοκίνητο ΕΛΑΣ ποὺ ἐνεφανίζετο ὡς ἀπελευθερωτικὸς στρατός, στὴν Ἀρδέα τοῦ Καϊκματσαλὰν καὶ ἔδωκα ἄρκετὸ αἷμα στὴ μάχη τῆς Πατρίδος μας ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ.

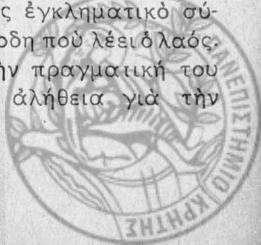
Μετὰ τὸ 1945 μαζὺ μὲ ἄλλους ἐργάτες καὶ ὑπαλλήλους ποὺ εἶχαν γνωρίσει καλὰ τὸν κομμουνισμό, ὁργανώσαμε τὸ Ε.Μ.Ε. (Ἑθνικὸ Μέτωπο Ἑργαζομένων). Μὲ σκέψη μας τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰ δίκαια τῶν ἐργαζομένων, δώσαμε καὶ κερδίσαμε στὴν Θεσσαλονίκη καὶ σὲ πολλές πόλεις τῆς Βορείου Ἑλλάδος, τὴ μάχη τῆς διαφοροποιήσεως τῶν ἐργατικῶν συνδικάτων, πέρνωντας αὐτὰ ἀπὸ τὰ χέρια τῶν κομμουνιστῶν καὶ ἐξασφαλίζοντας ταυτοχρόνως διοικήσεις ποὺ εἶχαν γιὰ σκοπὸ τους νὰ ὑπηρετήσουν τὰ πραγματικὰ συμφέροντα τῆς ἐργατοῦ-παλληλικῆς τάξεως, μὲ γνώμονα τὸ Ἑθνικὸ συμφέρον. Κάναμε δηλαδὴ ὅ,τι ἔγινε τὴν ἴδια ἐποχὴ στὴν Ἀθήνα καὶ σὲ εὐρύτερη μάλιστα κλίμακα ἀπὸ τὴν Ε.Ρ.Ε.Π. (Ἑθνικὴ Ρεφορμιστικὴ Ἑργατοῦπαλληλικὴ Παράταξη) ἢ ὅποια ὁργανωθείσα καὶ τεθεῖσα ὑπὸ τὴν ἡγεσίᾳ τῶν κ. κ. Φώτη Μακρῆ καὶ Ι. Πατσσιτζί, ἐπέτυχε νὰ ἐκτοπίσει τοὺς πράκτορας τοῦ κομμουνισμοῦ ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ Συνδικάτα, καὶ νὰ δημιουργήσει ἕνα συνδικαλιστικὸ κίνημα, δημοκρατικὸ, ἐλεύθερο καὶ ξένο ἀπὸ κάθε πολιτικὴ ἐπιρροή καὶ κατεύθυνση.

Στὶς ἐκλογὲς τῆς 31ης Μαρτίου 1946 καθὼς ἐπίσης καὶ στὶς ἐκλογὲς τῆς 5ης Μαρτίου 1950, μὲ τὴν συνδρομὴ καὶ τῶν ἐργατῶν Θεσσαλονίκης ἐξελέγην βουλευτὴς τοῦ ἐκλογικοῦ της Νομοῦ. Τὸ Νοέμβριον τοῦ 1946 ὠρκίσθηκα Ὑπουργὸς στὴν Κυβέρνηση τοῦ κ. Κων. Τσαλδάρη. Ἐπίσης τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1947 ξανάγινα Ὑπουργὸς στὴν Κυβέρνηση τῆς συνεργασίας τῶν τεσσάρων κομμάτων ὑπὸ τὸν κ. Δημ. Μάξιμο.

Στὸ 9ο Πανεργατικὸ Συνέδριον τοῦ 1948, ἐξελέγην γραμματεὺς τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἑργατῶν Ἑλλάδος καὶ μὲ τὴν ιδιότητα αὕτη ἐξεπροσώπησα τὴν Πατρίδα μου στὰ Διεθνῆ Συνέδρια τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου Ἑργασίας, στὸν Ἅγιον Φραγκίσκο καὶ Γενεύῃ. Ἐπίσης στὶς ἐκλογὲς τῶν ἐργατικῶν σωματείων Θεσσαλονίκης οἱ ἐργάτες μὲ ἀνέδειξαν Πρόεδρον τοῦ Ἑργατικοῦ Κέντρου τῆς πρωτευούσης Βορείου Ἑλλάδος γιὰ τὰ ἔτη 1946, 1947, 1948, 1949 καὶ 1950.

Ἔτσι μοῦ δόθηκεν ἡ εὐκαιρία νὰ γνωρίσω καλὰ τὸν κομμουνισμό. Τὸν γνώρισα ὡς πολιτικὸ ρεῦμα, ὡς συνδικαλιστικὴ κίνηση, ὡς κοινωνικὴ ἐκδήλωση, ὡς ἀπελευθερωτικὸ κίνημα, ὡς ἐγκληματικὸ σύνο-
λο. Τὸν γνώρισα ἀπὸ τὴν καλὴ του καὶ ἀπὸ τὴν ἀνάποδον τοῦ λείδωτός.

Θὰ προσπαθῶ λοιπὸν νὰ τὸν ἐμφανίσω μὲ τὴν πραγματικὴ του μορφή, ξεσχίζοντας τὸ προσωπεῖο του. Θὰ πῶ τὴν ἀλήθειαν γιὰ τὴν

ὁποία διψᾷ ὁ λαός μας. Θὰ πῶ τὴν ἀλήθεια γιὰ τὴν μάθει ἐπὶ τέλους ὁ λαός μας τί εἶναι καὶ τί ἐπιδιώκει ὁ κομμουνισμός. Πῶς εἶναι ὠργανωμένος καὶ ποιοὺς χρησιμοποιεῖ γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῶν σκοπῶν του.

Γιὰ νὰ μάθει ὅμως ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς καλλίτερα τὸν κομμουνισμό, εἶναι ἀνάγκη σὲ λίγες γραμμὲς νὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ τὸ «πιστεύω» του.

Ἐπίσης γιὰ νὰ ρθοῦμε πειὸ κοντὰ στὴν πραγματικότητα θὰ θέλῃσω νὰ κάνω μιὰ μικρὴ ἀνασκόπηση τῆς τριακοντατριετοῦς δράσεως τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἔτσι ὁ λαὸς φωτισμένος ἀπὸ τὸ θεωρητικὸ «πιστεύω» τοῦ κομμουνισμοῦ, τὸν τρόπο τῆς δράσεώς του καὶ τὴν ποικιλώνυμη ἱστορία του, καὶ ἔχοντας μπροστὰ του τὴν ὡμὴ πραγματικότητα, ποὺ ἐμφανίζει ἡ τακτικὴ καὶ ἡ ὁργάνωσή του, θὰ εἶναι σὲ θέση εὐκόλα νὰ προχωρήσει στὰ συμπεράσματά του, γιὰ τὸν ἀκριβῆ ρόλο τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἔτσι ἀκόμη, θὰ μπορέσει ὁ λαὸς νὰ δημιουργήσῃ τὴν ὀρθὴ κρίση ποὺ τόσο ἔχει ἀνάγκη, γιὰ τὴ σατανικὴ ὁργάνωση καὶ δράση τοῦ Κομμουνισμοῦ.

Δ. Θ. Θ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

Ὁ κομμουνισμὸς ἐμφανίζεται στὴ χώρα μας, ὅπως καὶ στὸν κόσμον ὁλόκληρον ὡς νέα κοσμοθεωρία, δηλαδὴ ὡς κοινωνικοπολιτικὸ καὶ οἰκονομικὸ σύστημα, ποὺ ἀποκλείει τὴν ἀτομικὴ ἰδιοκτησίαν καὶ στηρίζεται στὴν κοινοκτημοσύνη τῶν μέσων τῆς παραγωγῆς, ἀποκλειομένης ἔτσι τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀνθρώπου ἀπὸ ἀνθρώπου. Δὲν παραδέχεται τὴν ὑπαρξὴ κοινωνικῶν τάξεων, ποὺ δημιουργοῦν ἐκμεταλλευτὰς καὶ ἐκμεταλλενομένους. Ὡς πρὸς τὰ μέσα τῆς ἐπικρατήσεώς του ὑποστηρίζει ὅτι πρέπει ἡ πολιτικὴ ἐξουσία νὰ περιέλθῃ στὰ χέρια τῆς Ἑργατικῆς τάξεως, πράγμα ποὺ μόνον μὲ τὴν κοινωνικὴ ἐπανάσταση μπορεῖ νὰ γίνῃ. Πρέπει δηλαδὴ νὰ ἀφαιρεθῇ πρῶτα ἡ πολιτικὴ ἐξουσία ἀπὸ τὰ χέρια τῆς ἀστικῆς τάξεως. Αὐτὸ ὅμως δὲν μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθῇ μὲ εἰρηνικὰ μέσα, γιατί ποτὲ ἡ ἀστικὴ τάξις δὲν πρόκειται νὰ παραιτηθῇ τῶν προνομίων της παρὰ μόνον μὲ μιὰ ἐπανάσταση τῶν ἐργατῶν. Ἔτσι μπαίνει σὰν καθήκον τῆς Ἑργατικῆς τάξεως ἡ κοινωνικὴ ἐπανάσταση, δηλ. ἡ κατάληψις τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας μὲ τὴ βίαν. Δὲν εἶναι ὅμως ἀρκετὴ ἡ ἐπανάσταση αὐτή. Ἡ ἀνατραπεῖσα ἀστικὴ Κοινωνία, κατὰ τὴν Κομμουνιστικὴν θεωρίαν, διαθέτει ἀκόμη ἀρκετὰς δυνάμεις μὲ τίς ὁποῖες σὲ μιὰ δεδομένη στιγμή μπορεῖ νὰ ἀνατρέψῃ τὸ νέο καθεστῶς τῆς Ἑργατικῆς τάξεως. Τὸ προλεταριάτον εἶναι ἡ μοναδικὴ κοινωνικὴ δύναμις στὴν ὁποία θὰ στηριχθῇ ἡ ἐπανάσταση γιὰ νὰ διατηρήσῃ τὴν ἐξουσίαν. Πρέπει συνεπῶς τὸ προλεταριάτον νὰ περιβληθῇ μὲ ἑκτακτὴ δύναμις γιὰ νὰ ματαιώσῃ κάθε κίνδυνον ἀνατροπῆς τοῦ νέου κοινωνικοῦ καθεστώτος ἀπὸ τὴν παλαιὰ ἀστικὴ κοινωνία καὶ ἡ ἑκτακτὴ αὐτὴ δύναμις δὲν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴ δικτατορίαν τοῦ προλεταριάτου.

Τί εἶναι τώρα ἡ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου; Ἡ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου εἶναι τὸ μέσον μὲ τὸ ὁποῖον ἡ ἐπανάσταση θὰ ἀπλά-

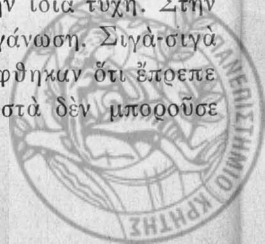
λαγεί από κάθε ἔχθρό της. Εἶναι ἡ φωτιά καὶ τὸ σίδερο τὰ ὁποῖα θὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ νέο αὐτὸ καθεστὼς γιὰ τὴν ἐξόντωση τῶν ἐχθρῶν του, ποὺ δὲν εἶναι ἄλλοι ἀπὸ τοὺς ἀστούς, τοὺς μικροαστοὺς καὶ τοὺς ἀγρότας, ποὺ θέλουν τὸ παλὴν καθεστὼς.

Ἡ δικτατορία ὅμως τοῦ προλεταριάτου δὲν εἶναι παρὰ μιὰ μεταβατικὴ περίοδος ποὺ θὰ χρειασθῇ γιὰ νὰ ἐξαφανισθῇ κάθε ὑπόλειμμα τῆς παλαιᾶς ἀστικῆς τάξεως, γιὰ νὰ φθάσουμε στὴν ἀταξικὴ κοινωνία, ὁπότε δὲν θὰ ὑπάρχουν ἐκμεταλλευταὶ καὶ ἐκμεταλλεῖς καὶ συνεπῶς δὲν θὰ ὑπάρχει ἀνάγκη διατηρήσεως τῆς δικτατορίας, γιατί κανεὶς πλέον κίνδυνος δὲν θὰ ἀπειλεῖ τὸ καθεστὼς τῆς Ἑργατικῆς Τάξεως.

Αὕτῃ σὲ συντομία εἶναι ἡ κοσμοθεωρία τοῦ Κομμουνισμοῦ ἡ ὁποία ὁλοκληρώνεται μὲ τὸ Κομμουνιστικὸ Μανιφέστο τῶν Μάρξ καὶ Ἑγκελς, ποὺ δημοσιεύτηκε τὸ 1848 στὸ Λονδίνο. Τὸ Μανιφέστο αὐτὸ εἶναι τὸ ἄλφα καὶ τὸ ὦμέγα τῆς κομμουνιστικῆς θεωρίας. Εἶναι, νὰ ποῦμε, τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Κομμουνισμοῦ.

Πολὺ πρὶν ἀπὸ τὴν ἐμφάνιση τοῦ Μάρξ καὶ τοῦ Ἑγκελς πολλοὶ συγγραφεῖς καὶ φιλόσοφοι ἀσχολήθηκαν μὲ τὴ μελέτη καὶ τὴν ἔρευνα τῶν κοινωνικῶν φαινομένων. Ὅμως ὁ Μάρξ κυρίως εἶναι ἐκεῖνος ποὺ διεκήρυξεν ὅτι τὰ συμφέροντα ἐργοδοτῶν καὶ ἐργαζομένων δὲν συναντῶνται πονθενὰ καὶ ὅτι οἱ ἐργάται, γιὰ νὰ βροῦν τὰ δίκαιά τους, πρέπει νὰ παλαίψουν σκληρὰ ἐναντίον τῶν ἐργοδοτῶν μὲ τοὺς ὁποίους δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ κανένας συμβιβασμός. Σὰν πρῶτο συνεπῶς καθῆκον τῆς Ἑργατικῆς Τάξεως γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῶν οἰκονομικῶν της, στὴν ἀρχή, ἐπιδιώξουν μπαίνει ἡ πάλιν ἐναντίον τῆς τάξεως τῶν ἐργοδοτῶν. Ἔτσι διαμορφώθηκε ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸ Μάρξ ἡ θεωρία τῆς ΠΑΛΗΣ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ. Ἡ πάλιν ὅμως αὕτῃ γιὰ νὰ εἶναι ἀποτελεσματικὴ, πρέπει νὰ βασίζεται πάνω στὶς ὀργανωμένες δυνάμεις τῆς Ἑργατικῆς Τάξεως. Καὶ τέτοιες δυνάμεις ὀργανωμένες δὲν μποροῦν νὰ εἶναι παρὰ τὰ συνδικάτα καὶ οἱ ἐπαγγελματικὲς ἐνώσεις τῶν ἰδίων τῶν ἐργατῶν.

Ἡ Βιομηχανικὴ ἐπανάσταση τοῦ 19ου αἰῶνος, ἔδωκε τὴν εὐκαιρία σὲ μιὰ, ἄνευ προηγουμένου στὴν Ἱστορία, συγκέντρωση τόσων πολλῶν ἀνθρώπων στὸν ἴδιο τόπο ἐργασίας, ἀνθρώπων ποὺ κάνουν τὴν ἴδια δουλειὰ καὶ ἔχουν τὰ ἴδια συμφέροντα καὶ τὴν ἴδια τύχη. Στὴν ἀρχὴ ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶχαν καμμιά ὀργάνωση. Σιγά-σιγά ὅμως γιὰ νὰ ὑπερασπίσουν τὰ συμφέροντά τους σκέφθηκαν ὅτι ἔπρεπε νὰ ὀργανωθοῦν σὲ σωματεῖα, ἀφοῦ ὁ καθένας χωριστὰ δὲν μπορούσε

καὶ δὲν εἶχε τὴ δύναμη νὰ ἐπιβάλλει στὸν ἐργοδότη τὴν ἀναγνώριση τοῦ δίκου του.

Στὴν πρώτη περίοδο τῆς ἐμφανίσεως τῶν ἐργατικῶν σωματείων οἱ ἐργάται δὲν ἔχουν καμμιά ἀκόμη συνειδηση τῆς δυνάμεώς των. Πρὸσπαθοῦν νὰ λύσουν τὶς διαφορὰς τους μὲ τοὺς ἐργοδότες καὶ νὰ ἐπιτύχουν κάποια βελτίωση τοῦ ἡμερομισθίου των, μὲ φιλικὰς διαπραγματεύσεις καὶ συμβιβασμούς. Προϊόντος ὅμως τοῦ χρόνου ἄρχισαν νὰ καταλαβαίνουν ὅτι ὅσο πὺλ καλύτερα ὠργανωμένοι εἶναι, τόσο εὐκολότερα μποροῦν νὰ ἐπιβάλουν τὸ δίκιο τὸς στοὺς ἐργοδότες. Ἔτσι βραδύτερα καὶ μὲ τὴν κτηθεῖσα πλέον πείρα ὠργανώθηκαν σὲ ὁμοσπονδίες. Οἱ ὁργανώσεις ὅμως αὐτὲς εἶχαν καθαρῶς ἐθνικὸ χαρακτήρα.

Η ΔΡΥΣΙΣ ΤΗΣ Α΄ ΔΙΕΘΝΟΥΣ

Πρῶτοι ὁ Μὰρξ καὶ ὁ Ἑγκελς συνέλαβον τὴν ἰδέα τῆς συνενώσεως τῶν ἐθνικῶν αὐτῶν ἐργατικῶν ὁμοσπονδιῶν καὶ συνομοσπονδιῶν σὲ μιὰ διεθνή Ἑργατικὴ Συνομοσπονδία. Τοιοῦτοτρόπως τέθηκαν αἱ βάσεις τῆς ἰδρύσεως τῆς περιφημῆς Α΄ Διεθνοῦς ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε τὸ 1864.

Ἡ ἰδρυση τῆς πρώτης αὐτῆς Διεθνοῦς Ἑργατικῆς Ὁργανώσεως πανηγυρίσθηκε ὡς μέγα ἱστορικὸ γεγονός ἀπὸ τοὺς ὠργανωμένους ἐργάτας τῆς Εὐρώπης.

Ἡ Α΄ Διεθνὴς στὸ πρῶτο ἰδρυτικὸ συνέδριό της υἱοθέτησε οὐσιαστικὰ ὡς πρόγραμμά της τὸ Κομμουνιστικὸ Μανιφέστο τῶν Μὰρξ καὶ Ἑγκελς. Τὸ σύνθημα ποὺ μπῆκε στὴν διακήρυξη τῆς Α΄ Διεθνοῦς «Προλετάριοι ὅλου τοῦ κόσμου ἐνωθῆτε» δείχνει ποῖο ὁλοκάθαρα τοὺς πραγματικοὺς σκοποὺς τοῦ Κομμουνισμοῦ γιὰ τὴν κατάργηση τῶν Ἑθνικῶν διακρίσεων, τὴν διάλυση τῶν θρησκειῶν, καὶ τὴν ἐξαφάνιση τῶν παραδόσεων. Ἰδανικῶν δηλαδὴ ποὺ συνέχουν τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ὠθοῦν τὰ ἄτομα πρὸς τὴ μεγαλουργία.

Τὸ σύνθημα αὐτὸ δείχνει ἀκόμη καὶ τὴν ἄλλη βασικὴ ἐπιδίωξη τοῦ Κομμουνισμοῦ, τῆς Παγκοσμίου δηλαδὴ δικτατορίας τοῦ Προλεταριάτου διὰ τῆς καταργήσεως καὶ τῶν ἰδίων Ἑθνῶν καὶ Πατρίδων

Ἄλλωστε ἐπιγραμματικώτερα ὁ θεωρητικὸς κομμουνιστὴς Μαρξόιντο λέγει : «Ἑθνικοὶ καὶ κοινωνικοὶ ζυγοὶ πρέπει νὰ συντριβοῦν ἀντάμα,

γιατί ὁ ἕνας εἶναι συνέχεια καὶ τὸ περιεχόμενο τοῦ ἄλλου. Δὲν μπορεῖ ὁ ἕνας νὰ συντριβεῖ χωρὶς τὸν ἄλλον, καὶ πρῶτα πρέπει νὰ συντριβεῖ ὁ Ἑθνικὸς δεσμός, γιατί μόνον ἔτσι ἀδυνατίζει ἡ μπουρζουαζία καὶ διευκολύνεται ἡ πάλῃ τοῦ προλεταριάτου.

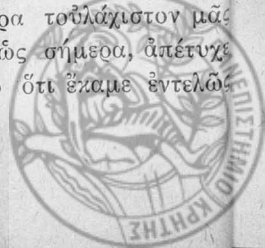
Ὁ Μπρόϊντο συνεχίζων λέγει : «Κοινὸς ἀγών, κοινὸς ἐχθρός. Κοινὸ μέτωπο πρέπει νὰ γίνῃ. Τὸ ἐνιαῖο ἐπαναστατικὸ μέτωπο ὅλου τοῦ κόσμου γιὰ τὸ γκρέμισμα τοῦ καπιταλισμοῦ.

Μὲ τὴν υἱοθέτηση ὅμως τοῦ Κομμουνιστικοῦ Μανιφέστου συντελέσθηκε ἕνα γεγονός κοσμοϊστορικῆς πράγματι σημασίας. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης τὸ κίνημα τῶν ἐργατῶν, γιὰ τοὺς κομμουνιστὰς δὲν ἔχει μόνον οἰκονομικὰς ἐπιδιώξεις. Ἀποβλέπει πλέον σὲ μεγαλύτερους καὶ σοβαρότερους σκοποὺς. Γίνεται πολιτικὴ δύναμις, ἡ ὁποία ἐπιζητεῖ καὶ θὰ ἐπιδιώξῃ αὐτοῖς τὴν κατάληψιν τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας. Τὸ Κομμουνιστικὸ Μανιφέστο καθορίζει σαφῶς πλέον τοὺς ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς τῆς Ἀνωτάτης Ἑργατικῆς Ἐξουσίας, ὅπως ἐπίσης ὑποδεικνύει καὶ τὰ μέσα μὲ τὰ ὁποῖα ἡ Ἑργατικὴ Τάξις θὰ πραγματοποιήσῃ τοὺς σκοποὺς αὐτοὺς. Ἀνατροπὴ τοῦ κρατοῦντος κοινωνικοῦ συστήματος δι' ἐπαναστάσεως τῶν ἐργατῶν καὶ ἐγκαθίδρυση καθεστῶτος καθαρῶς ἐργατικοῦ, ἀντλοῦντος τὴ δύναμίν του ὅχι πλέον ἀπὸ τὴν ψῆφο ὅλων τῶν τάξεων, ὅπως συμβαίνει στὰ ἀστικά καθεστῶτα, ἀλλὰ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἀπὸ τὰ ἐργατικὰ συνδικάτα. Αὕτῃ εἶναι ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἑργατικῆς Τάξεως ποὺ πιστεύει στὸ Κομμουνιστικὸ Μανιφέστο καὶ στὴ διακήρυξιν τῆς Α' Διεθνoῦς.

Αὐτὸς περίπου εἶναι ὁ κομμουνισμὸς ὅπως μᾶς τὸν παρουσιάζει ὁ ἰδρυτής του.

Οἱ κομμουνισταὶ δὲν παραδέχονται ἄλλον τρόπο καταλήψεως τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας ἀπὸ τὴν ἐργατικὴν τάξιν, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐπανάστασιν καὶ τὴ βίαν. Ἀντιθέτως, οἱ σοσιαλισταὶ ὑποστηρίζουν ὅτι οἱ κομμουνισταὶ παραποιοῦν τὴ θεωρίαν τοῦ Μάρξ καὶ πιστεύουν ὅτι ἡ πολιτικὴ ἐξουσία πρέπει νὰ περιέλθῃ στὰ χέρια τῆς ἐργατικῆς τάξεως διὰ τῆς ἐλευθέρως θελήσεως τοῦ Λαοῦ καὶ ἀφοῦ προηγουμένως ὁλοκληρωθῇ ἡ πλήρης ἐκβιομηχάνισις καθὲς χώρας.

Γεννάται ὅμως τὸ ἐρώτημα : Ἐχουν καμμιά σχέση οἱ θεωρίαι αὗτὲς μὲ τὴν πραγματικότητα ; Ἡ μέχρι τοῦδε πείρα τοῦλάχιστον μᾶς ἀπέδειξε ὅτι ὁ κομμουνισμὸς, ὅπου ἐφαρμόστηκε ὡς σήμερα, ἀπέτυχε οἰκτρότατα. Καὶ ἀπέτυχε γιὰ τὸν ἀπλούστατο λόγον ὅτι ἔκαμε ἐντελῶς

τὰ ἀντίθετα ἀπὸ ὅ,τι διακηρύττει στὴ θεωρία. Ἐπῆρε τὸν ἄνθρωπο ὅχι ὥς σκοπὸ ἀλλὰ ὥς μέσο. Μέσα στὸν ξηρὸ καὶ ἀπάνθρωπο δογματισμὸ του ξέχασε πὼς τὸ ἀνθρώπινο στοιχεῖο εἶναι ἐκεῖνο ποὺ δίδει νόημα στὴ ζωῇ.

Τὰ στρατόπεδα καταναγκαστικῆς ἐργασίας καὶ τὰ ἀπάνθρωπα καὶ κτηνώδη μέτρα βίας ποὺ μεταχειρίζονται τὰ διάφορα κομμουνιστικὰ καθεστώτα, γιὰ νὰ ἐξουδετερώσουν κάθε ἀπόπειρα τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἐκδηλώσει ἐλευθέρω τὸ στοχασμὸ του, ὁμιλοῦν πλέον εὐγλωττα ἀπὸ κάθε θεωρία.

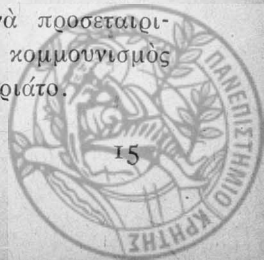
Ὁ ἄνθρωπος γεννήθηκε ἐλεύθερος. Καὶ πρέπει νὰ μείνει ἐλεύθερος, ἀπαλλαγμένος ἀπὸ τὸ φόβο καὶ τὴν καταπίεση. Πρέπει νὰ στοχάζεται καὶ νὰ ἐκδηλώνῃ ἐλευθέρω τοὺς στοχασμοὺς του, χωρὶς τὸν κίνδυνον νὰ χάσῃ τὴν ἐλευθερίαν του, γιατί ἔχει διαφορετικὰ πεποιθήσεις ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ὅποιοιδήποτε καὶ ἂν εἶναι αὐτοί. Μόνον ἔτσι ὁ κόσμος μπορεῖ νὰ γίνῃ καλύτερος. Δὲν εἶναι δυνατόν ὁ ἄνθρωπος νὰ μεταβληθῇ σὲ νούμερο δηλαδὴ Ρομπὸτ ὅπως τὸν θέλει ὁ Διεθνὴς Κομμουνισμός. Οὐαὶ καὶ ἀλλοίμονον ἂν ποτὲ καταλήξουμε σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο. Τότε ἡ ἀνθρωπότης βαδίζει πρὸς τὸν μηδενισμό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Στὴν Ἑλλάδα ὁ κομμουνισμὸς ἐμφανίζεται ὡς κόμμα τὸ 1918 μὲ τὸν τίτλον : «Σοσιαλιστικὸ Ἑργατικὸ Κόμμα τῆς Ἑλλάδος». Μὲ τὸν τίτλο αὐτὸ ζῇ μέχρι τοῦ 1920, ὁπότε συγκληθέντος τότε συνεδρίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπεκράτησαν τὰ ἀπολύτως ἀριστερὰ στοιχεῖα, μετωνομάσθηκε σὲ Κομμουνιστικὸ Κόμμα. Μετὰ ἓνα ἔτος τὸ Κόμμα αὐτὸ ἀναγνωρίζει τοὺς 21 ὅρους ποὺ εἶχεν θέσει ἡ Γ'. Διεθνὴς καὶ ἔκτοτε καθίσταται πλέον ἐπίσημο τμῆμα ταύτης.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀρχίζει ἡ δράση τοῦ κομμουνισμοῦ. Οἱ πρῶτοι πυρῆνες τοῦ ὀργανώνονται στὰ ἐργοστάσια καὶ στοὺς ἐργατικούς συνδικαλισμούς. Οἱ προπαγανδισταὶ του κινοῦνται νὰ προσεταίρουν τοὺς ἐργάτες, γιατί ὅπως εἶπαμε παραπάνω, ὁ κομμουνισμὸς πιστεύει ὅτι ἡ ἐπανάσταση στηρίζεται μόνον στὸ προλεταριάτο.

Ταυτοχρόνως ὅμως οἱ πράκτορες τοῦ κομμουνισμοῦ, ἐκμεταλλεύον-
ται τὴν κατάστασιν ποὺ δημιουργεῖται στὸ μέτωπο τῆς Μικρᾶς Ἀσίας,
ἰδίως μάλιστα μετὰ τὶς ἐκλογὲς τοῦ 1920, ὁπότε ὁ Ἐθνικὸς Διχασμὸς,
παρουσιάζεται μὲ τὴν δεξιτέρη του μορφή.

Σ' αὐτὴ τὴ πρώτη ἐκδήλωσιν ποὺ κάνει ὁ Κομμουνισμὸς κερδίζει
σημαντικὸ ἔδαφος, προκαλῶντας τὸ ἐνδιαφέρον ἐκείνων ποὺ τρέφονται
ἀπὸ τὴν ἀνωμαλία καθὼς ἐπίσης καὶ τῶν ἄλλων ποὺ εἶναι ἀηδιασμέ-
νοι ἀπὸ τὴν ἐξέλιξιν τῶν πολιτικῶν μας πραγμάτων.

Ἐκεῖ ὅμως ποὺ ρίχνει τὸ βάρος του εἶναι οἱ ἐργατικὲς μᾶζες.
Εἰσέρχεται στὶς λιγοστὲς ὁργανώσεις ποὺ λειτουργοῦν. Τὰ στελέχη του
πρωτοποροῦν στὴν ἐμφάνισιν καὶ τὴ δυναμικὴ λύσιν τῶν ἐργατικῶν
προβλημάτων. Οἱ ἄθλιες κοινωνικὲς συνθῆκες ποὺ ἐπικρατοῦν, διευ-
κολύνουν τὴν ἀνάπτυξιν τῆς δράσεως τῶν πρακτόρων τοῦ Κομμουνι-
σμοῦ. Ἡ μεγάλη οἰκονομικὴ κρίσις, ἡ παράτασις τοῦ πολέμου καὶ ἡ
κατάρρευσις τοῦ μετώπου ὑποβοηθοῦν τὴ διείσδυσιν τοῦ κομμουνισμοῦ
μέσα στὰ πλατεῖα λαϊκὰ στρώματα. Ἄνθρωποι ποὺ ζοῦν μὲ στερήσεις
καὶ εἶναι ἀπελπισμένοι ἀπ' τὴ ζωὴ, στρέφουν τὶς ἐλπίδες τους στὸν
κομμουνισμό, ποὺ ὑπόσχεται μιὰ δικαιοτέρα κοινωνία.

Ἔτσι ἀναπτύσσεται, ἔτσι συγκροτεῖται πολιτικά, ἐξασφαλίζοντας
στελέχη καὶ ὁπαδούς ποὺ, μπαίνοντας στὸν κομμουνισμό γιὰ ν' ἀγωνι-
στοῦν γιὰ τὴ βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς των θέσεως, μεταβάλλονται
γρήγορα χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουν, ὅχι σὲ πράκτορες ἀσυνειδήτους καὶ
πληρωμένους, ἀλλὰ σὲ συνειδητὰ ὄργανα ξένης δυνάμεως ποὺ ἔχει κατα-
κτητικὲς βλέψεις ἐναντὶ τῆς Ἑλλάδος.

Στὴν πρώτη περίοδον τῆς δράσεως τοῦ κομμουνισμοῦ δημιουργοῦν-
ται στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ Κ.Κ.Ε. κρίσεις καὶ ἀνωμαλίαι. Κάθε τι ὅμως ποὺ
δημιουργεῖται ἀντιμετωπίζεται δυναμικά. Κατὰ τὸ 1923 διαγράφονται
ὡς «δεξιῶν» οἱ πρῶτοι ἡγέται τοῦ Κ.Κ. Ἄρ. Σίδερης καὶ Γ. Γεωργιά-
δης. Εἶναι ἡ πρώτη κρίσις ποὺ ἐμφανίζεται στὸ Κόμμα. Μετὰ πάροδον
ἔτους δημιουργεῖται καὶ νέα κρίσις. Αὕτῃ τὴ φορὰ ὅμως ὁ ἐκ τῶν κομ-
μουνιστῶν ἡγετῶν Εὐάγ. Παπαναστασίου δὲν διαγράφεται ὡς «δεξιὸς»
ἀλλὰ ὡς «ἐξτρεμιστής». Χρησιμοποιεῖται δηλαδὴ καινούργιον σύστημα
διαγραφῶν, ποὺ δὲν ἐκθέτει καὶ τόσο τὸ Κ.Κ. στὰ ὅμματα τοῦ λαοῦ,
καὶ ποὺ ἀντίθετα ἐμφανίζει τοῦτο σὰν ὁργανισμό ποὺ ἔχει διάθεσιν νὰ
κινήθῃ σὲ αὐστηρὰ «σοσιαλιστικὰ» πλαίσια.

Ἀλλὰ καὶ ὅταν μετὰ τὴ Δικτατορία Παγκάλου ἐδημιουργήθῃ ἡ μεγάλη κρίσις τοῦ κομμουνιστικοῦ μετώπου μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν «λιβιταριστῶν», τῶν ὁποίων ἡγοῦντο οἱ Ν. Πουλιόπουλος καὶ Σερ. Μάξιμος τὸ Κ.Κ. μετὰ δυναμικὰς λύσεις ἀντιμετώπισε τοὺς «αἰρετικούς». Τοὺς ἐξεδίωξε ἀπὸ τοὺς σχηματισμούς του καὶ κοντὰ σ' αὐτοὺς διέγραψε μιὰ σειρὰ ζωνηρῶν στοιχείων πού εἶχαν διαφορὰς ἀπόψεων μετὰ τὴν ἡγεσίαν του.

Χάριν τῆς ἱστορίας πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι στὰ Κ.Κ. σοβεῖ χρονία κρίσις. Ὑπάρχουν κλίκες, ὑπάρχουν ἀντιθέσεις, ὑπάρχουν ἀλληλοσυγκρουόμενα συμφέροντα. Τὰ ἡγετικά των στελέχη ἀλληλοὑποβλέπονται, παρὰ ταῦτα, ἡ ἐνότης τῶν κομμάτων αὐτῶν δὲν διαταράσσεται ποτέ. Τὰ σκληρὰ μέτρα καὶ ἡ παραδειγματικὴ τιμωρία τῶν «αἰρετικῶν στοιχείων» ἐξασφαλίζουν τὴ συνοχὴ τῶν κομμάτων τῶν προδοτῶν.

Στὸ θέμα τῆς συνοχῆς τῶν στελεχῶν του ὁ κομμουνισμός, πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι, δίνει ἐξαιρετικὴ σημασίαν, πιστεύοντας δογματικὰ ὅτι χωρὶς αὐτὴ δὲν εἶναι δυνατόν οὔτε τὸ Κόμμα νὰ σταθῇ στὴ συνείδηση τῶν μελῶν του, ἀλλ' οὔτε καὶ οἱ ἀντικειμενικοὶ του σκοποὶ νὰ ἐπιτευχθοῦν ἀπόλυτα. Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸ λόγο δὲν διστάζει νὰ χρησιμοποιήσῃ κάθε μέσο πρὸς πειθαναγκασμὸν ἐκείνων πού ξεκινώντας ἀπὸ «μικροαστικὰς» ἀντιλήψεις δημιουργοῦν ζητήματα τάξεως καὶ πειθαρχίας μέσα στὸ κόμμα.

Ἐπίσης πρέπει νὰ λεχθῇ ὅτι παρ' ὅλον ὅτι ἐγίναν προσπάθειες νὰ δημιουργηθῇ ἄλλο σοσιαλιστικὸ ἢ κομμουνιστικὸ κόμμα, ἐν τούτοις τίποτε δὲν ἐπετεύχθη. Ἡ ἔλλειψις μέσων, καὶ ἡ σκληρότης τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα ἔλαβε ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ., ἐναντίον τῶν πρωταγωνιστησάντων σ' αὐτὰς τὶς κινήσεις, ἐξασφάλισε τὴ μονοπωλιακὴ ἐμφάνισιν τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, ὥς κόμματος τῶν ἐργατικῶν μαζῶν.

Μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ τὴν ἐξουδετέρωσιν τοῦ κινήματος τῶν λιβιταριστῶν τὸ Κ.Κ. εἰσέρχεται στὴ Βουλὴ τοῦ 1926. Οἱ βουλευταὶ του ἀναπτύσσουν δράσιν καὶ δημαγωγοῦν ἐπὶ τῶν προβλημάτων πού ἀπασχολοῦν τὸ Λαὸ μας. Ἡ τελευταία ὁμως δράσις τῶν κομμουνιστῶν ἀνακόπτεται λόγῳ τῆς δημιουργηθείσης ἀνάγκης ὅπως τὸ Κ.Κ. εἰσέλθῃ σὲ νέον στάδιον δράσεως. Μετὰ τὴν ἐντολὴ δηλαδὴ τῆς Τρίτης Διεθνούς ὅπως τὸ ΚΚΕ ἐντείνει τὴ δραστηριότητά του ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς αὐτονομίσεως τῆς Μακεδονίας, τὰ κοινοβουλευτικά του στελέχη πρωταγωνιστοῦν στὶς ἐκδηλώσεις πού τὸ Κόμμα ἐπιβάλλει, μετὰ ἀποτέλεσμα νὰ διωχθοῦν ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ.

Σ' αὐτὴ τὴν περίοδο πολλὰ στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε. εἶχαν βασικὲς ἀντιρροήσεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ, πλὴν ὅμως οἱ σκοποὶ τῆς Διεθνοῦς ἐπέβαλαν στὸ Κόμμα νὰ ἐμμείνει στὸ σύνθημα τῆς αὐτονομίσεως τῆς Μακεδονίας, διευκολύνοντας ἔτσι τὶς κινήσεις τῶν Σλαύων, γιὰ τὴ δημιουργία Μακεδονικοῦ ζητήματος.

Ἄλλωστε ἀπὸ τοῦ 1924 τὸ θέμα τῆς αὐτονομίσεως τῆς Μακεδονίας, ἀπετέλεσε καὶ ἀποτελεῖ βασικὸ πρόγραμμα τοῦ Σοβιετικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ καὶ τοῦ Κ.Κ.Ε. ποὺ ὡς γνωστὸ ἔχει τυφλὴ ἐξάρτηση ἀπὸ τὸ Κρεμλίνο,

Τώρα πρέπει τὰ λεχθῆ ὅτι, ὅταν τὸ Κ.Κ.Ε. ἐνεφάνισε τὴν αὐτονομιστικὴν του θέσιν, πολλὰ στελέχη του, ἐπικαλούμενα τὸν ἐκ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν ἐπελθόντα πλήρη ἐξελληνισμὸ τῆς Μακεδονίας, διεχώρησαν τὴ θέσιν τους ἀπ' αὐτὸ καὶ ἀπεχώρησαν, ἄλλα μὲν στραφέντα πρὸς τὸ Σοσιαλιστικὸν Κόμμα καὶ ἄλλα παραμείναντα μακριὰ ἀπὸ κάθε κομματικὴ δράση. Πάντως καὶ αὕτη ἡ κρίσις πέρασε χωρὶς μεγάλες συνέπειες γιὰ τὴν εὐρύτερην συνοχὴ τοῦ Κ.Κ.Ε.

Ἀργότερα καὶ ἐπὶ Κυβερνήσεως Ἐλευθερίου Βενιζέλου (Ἰούλιος 1928) ψηφιζομένου τοῦ Νόμου «περὶ προστασίας τοῦ Ἑθνικοῦ Καθεστώτος» (ΠΑΙΩΝΥΜΟΝ) εἰσέρχεται ὁ κομμουνισμὸς στὸ στάδιο τῆς παρανομίας. Παράνομος εἶναι ὁ πολιτικὸς του μηχανισμός. Τὰ ἄλλα προπαγανδιστικὰ του τμήματα, κινεῦνται στὰ πλαίσια τῆς νομιμότητος. Πότε φοροῦν τὴ μάσκα τοῦ συνδικαλιστοῦ, πότε κινεῦνται ἐπικεφαλῆς τῶν ὁργανώσεων εἰρήνης, πότε πάλι σὰν «ἐντιμοὶ πολῖται» μετέχουν σὲ ὁργανώσεις ἀλληλεγγύης ἀθλητισμοῦ καὶ γενικὰ σὲ συλλόγους ἐπιτελοῦντας ἀνωτέρους προορισμούς.

Στὰ ἔτη 1930—1932 τὴν ἐποχὴ δηλαδὴ τῆς Παγκοσμίου Οἰκονοκῆς κρίσεως, οἱ πράκτορες τοῦ κομμουνισμοῦ, κινεῦνται μὲ ἐπιτυχία μέσα στίς μάζες τῶν ἀνέργων. Ὁργανώνουν διαρπαγὰς ἀρτοποιείων, ἐμφανίζουν ὀλοζώντανι τὴν ἀθλιότητα τοῦ λαοῦ μας, ξεσηκώνουν τὸν κόσμον τῆς δυστυχίας καὶ προετοιμάζουν ψυχολογικὰ τὰ μέλη καὶ τοὺς ὁπαδοὺς γιὰ ἀγῶνες πεζοδρομίου. Ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς προετοιμασίας εἶναι καὶ τὰ γεγονότα τὰ ὁποῖα ὥργάνωσε ὁ κομμουνισμὸς κατὰ τὸ 1933 καὶ τὰ ὁποῖα ἐστοίχισαν στοὺς ἐργάτες Θεσσαλονίκης (Φεβρουάριος 1933) αἶμα καὶ ἄλλον εἶδους υὑσίες.

Στὰ ἔτη 1934—1936 ὁ κομμουνισμὸς κινεῖται καὶ πάλι ὡς νόμιμος πολιτικὸς ὁργανισμός. Μπαίνει καὶ πάλι στὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων.

Κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ ὑπογράφεται τὸ γνωστὸ σύμφωνο Σοφοῦ-
λη—Σκλάβαινα, πὺ ἐπιτρέπει στὸ Κ.Κ.Ε. νὰ κινηθῇ μὲ περισσότερη
ἐλευθερία, γιὰ τὴν ἀνασύνταξιν τῶν δυνάμεών του καὶ τὴ διείσδυσή του
σὲ εὐρύτερα ἐργατικά καὶ λαϊκά στρώματα, καταστὰν ρυθμιστὴς μάλι-
στα τῆς πολιτικῆς ζωῆς τοῦ τόπου.

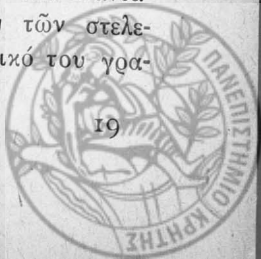
Κατὰ τὰ δύο αὐτὰ ἔτη ὁ κομμουνισμὸς ἀναπτύσσει ἀσυνήθη δρα-
στηριότητα. Ὁργανώνεται ἐπικινδύνως. Κινεῖται ἐλεύθερα. Ρίχνει συν-
θήματα πὺ πιάνουν στὸ Λαό. Ἐξουδετερώνει μικροομάδες ἀρχαιο-
μαρξιστῶν πὺ κινοῦνται ἐναντίον του. Μπαίνει στὶς περισσότερες ὁρ-
γανώσεις πὺ ἔχουν ἐπαγγελματικὸ, πολιτικὸ ἢ κοινωνικὸ προορισμό.
Στὰ χωριὰ ἐλεύθεροι περιφέρονται οἱ πράκτορες τοῦ κομμουνισμοῦ, κα-
τηχοῦντες τοὺς ἀγρότας μας καὶ συγκροτοῦντες κομμουνιστικοὺς σχημα-
τισμούς. Τὸ Κ.Κ.Ε. ἀποκτᾷ τεραστία δύναμιν, καὶ μέσα στὴν παραζά-
λη του ὁργανώνει τὰ γεγονότα τῆς 9ης Μαΐου. Κατὰ τὸ 1936 ὁργανώ-
νει ἐπίσης τὴ γενικὴ ἀπεργία, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ἡ δικτα-
τορία τῆς 4ης Αὐγούστου.

Κατὰ τὴν περίοδο τῆς 4ης Αὐγούστου ὁ κομμουνισμὸς περνάει
ὄντως τραγικὰς στιγμὰς. Τὰ ἡγετικά του στελέχη καὶ οἱ ὁπαδοί του πὺ,
εἶχαν ἐμφανίσει ζωερὴ ἐπαναστατικὴ δράσιν, συλλαμβάνονται καὶ τὰ κα-
ταδικωτικά ὅργανα τοῦ Κράτους, μὲ τρόπο μελετημένον πὺ ψυχολογι-
κὰ ἐπιδρᾷ στὶς μᾶζες πὺ ἀκολουθοῦν τὸ Κ.Κ.Ε., χρησιμοποιοῦν σὲ
εὐρεία ἔκτασιν τὸ σύστημα τῶν δηλώσεων «μετανοίας».

Οἱ δηλώσεις αὐτὲς δὲν ἔχουν ἀπλῶς τὸ χαρακτηρὰ ἀποκηρύξεως
τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ δηλώσεως ὑπακοῆς εἰς τὸ κρατοῦν καθεστῶς.
Εἶναι ἓνα εἶδος ἱερᾶς ἐξομολογήσεως τῶν δραστῶν κομμουνιστῶν
πὺ ἐξιστορῶντας τὴ δράσιν τους διευκολύνουν τὶς ἀρχὰς στὴν ἐξάρθρω-
σιν τοῦ συνωμοτικοῦ ὁργανισμοῦ τοῦ Κ.Κ.Ε.

Μὲ τὸ σύστημα αὐτὸ δημιουργεῖται πραγματικὴ σύγχισιν στὶς τά-
ξεις τῶν στελεχῶν τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἡγετικά στελέχη ἀλληλοαποκα-
λύπτουν τὴ δράσιν τους, οἱ πληροφορίες τῶν ἀρχῶν διασταυροῦνται καὶ
ἐλέγχονται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, καὶ τίποτε κρυφὸ ἀπὸ τὴ δράσιν τοῦ
κομμουνισμοῦ δὲν ὑπάρχει γιὰ τὶς ἀρχὰς πὺ ἀνέλαβαν ν' ἀντιμετωπί-
σουν στὸν ἀστυνομικὸν τομέα τὸ Κ.Κ.Ε.

Ταυτοχρόνως ὁ τότε Ὑπουργὸς Δημοσίας Ἀσφαλείας κ. Κ. Μανια-
δάκης ἐφαρμόζει τὸ σύστημα τῆς «προβοκάτσας» μεταξὺ τῶν στελε-
χῶν τοῦ κομμουνισμοῦ. Καθ' ἑκάστην καλεῖ στὸ ὑπουργικὸν του γρα-

φείο τὰ πλέον σημαίνοντα ἡγετικά στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε. πού κρατοῦνται σέ διάφορες φυλακές καί πρὸς κατάπληξη τῶν πολιτῶν καί τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ τύπου, πού συνήθως βρίσκονται στὸν προθάλαμο τοῦ γραφείου, φέρεται μὲ οἰκειότητα πρὸς τοὺς ἡγέτας τῆς μαφίας. Αὐτὸ τὸ πρᾶγμα τὸ πληροφοροῦνται οἱ ὁπαδοί, φτάνει στ' αὐτιά τῶν ἄλλων ἡγετῶν καί δημιουργεῖται ὁ θρῦλος ὅτι ὅλοι οἱ κομμουνισταὶ ἡγέται, λιποψυχήσαντες, προδίδουν τὸ Κόμμα, τεθέντες στὴ διάθεση τοῦ Κράτους.

Ἰσως αὐτὸ γίνεται ἀφορμὴ γιὰ νὰ διαδοθεῖ ἡ φήμη ὅτι ἐπὶ 4ης Αὐγούστου ὁ τότε Ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας, πέτυχε νὰ ἔχει ὑπὸ τὸν ἔλεγχό του καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ Πολιτικὸ Γραφεῖο τοῦ Κ.Κ.Ε. διαθέτοντας σ' αὐτὸ πλειοψηφία πού ἐπέβαλε τὴν πολιτικὴν του.

Ἄν ὅμως αὐτὸ εἶναι ἀμφισβητήσιμο, γεγονὸς εἶναι ὅτι κατὰ τὴν περίοδο αὕτη, λόγω τοῦ συστήματος διώξεως τοῦ κομμουνισμοῦ, ἐδημιουργήθη στὶς τάξεις τῆς ἡγεσίας τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ ἡ πεποίθηση ὅτι ἦτο ἄσκοπος ἡ περαιτέρω ἐνίσχυση τοῦ ἀγῶνος τῶν κομμουνιστῶν τῆς Ἑλλάδος. Σ' αὕτη τὴν περίοδο καὶ ἡ ἐπαφὴ μεταξὺ ντόπιου καὶ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ εἶχε καταστεῖ δύσκολη καὶ κατὰ ἓνα τρόπο πὺλῃχετο ἀπὸ τὸ Κράτος.

Στὴν περίοδο τῆς 4ης Αὐγούστου ἡ δράση τοῦ κομμουνισμοῦ περιορίσθηκε στὴν κατ' ἀραιὰ διαστήματα διανομὴ προκηρῦξεων δακτυλογραφημένων. Καὶ αὐτὰ τὰ στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε. πού δρούσαν στὶς ἐργατικὲς ὁργανώσεις καὶ στὸ συνεταιριστικὸ κίνημα ἢ διέκοψαν τὴ δράση τους ἢ κάνοντας ἀβαρία στὶς «ἀρχές» τους, μῆχαν στὶς διάφορες ἐργατικὲς ἐνώσεις, μεταβληθέντα οὐ ὕμνητὰς τοῦ καθεστώτος καὶ τῶν τότε ἡγετῶν τοῦ συνδικαλισμοῦ καὶ τοῦ συνεταιριστικοῦ κινήματος.

Πρέπει νὰ ὑπογραμμισθῇ ὅτι, ἡ ἀντιμετώπιση τοῦ κομμουνισμοῦ σ' αὕτη τὴν περίοδο ἀπὸ πλευρᾶς ἀστυνομικῆς, ἐξησφαλίσθη μὲ τὴ σύλληψη καὶ τὸν περιορισμὸ στὶς φυλακές καὶ σὲ διαφόρους νήσους τὸ ὅλον 930 κομμουνιστικῶν στελεχῶν τὰ ὁποῖα ἀρνήθηκαν ν' ἀποκαλύψουν τὴν προηγούμενὴ τους δράση καὶ νὰ ὑπογράψουν τὶς γνωστὲς «δηλώσεις». Αὕτη ἡ κατάσταση ἐξηνάγκασε τὴν Κομιντέρν νὰ ἀποστείλει στὴν Ἑλλάδα νέα μορφωμένα στελέχη, τὰ ὁποῖα ὅμως κατὰ παράδοξον καὶ σατανικὸ τρόπο τὸ Ὑπουργεῖον Ἀσφαλείας τὰ ἔθεσε ὑπὸ τὸν ἀπόλυτο ἔλεγχό του.

Ἐπίσης κατὰ τὴν αὕτη περίοδο ἐξεδόθη ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία τοῦ

Υπουργείου Δημοσίας Ασφαλείας νέος «Ριζοσπάστης» αναγνωρισθείς και από τὸν ἴδιο τὸ Ζαχαριάδη, ὅστις παραπλανηθεὶς, ἀπ-κλήρυξε τὸν γνήσιο «Ριζοσπάστη».

Ἡ κήρυξη τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου βρῆκε τὸν κομμουνισμό ἀνίκανο γιὰ τὴ δράση ποὺ ἐπέβαλλε τὸ συμφέρον καὶ οἱ σκοποὶ τῆς Κομιντέρν. Καμμιά δράση καὶ καμμιά ἐκδήλωση δὲν παρουσιάσθηκε στὴν περίοδο τοῦ πολέμου, οὔτε μεταξὺ τοῦ στρατοῦ ἀλλ' οὔτε καὶ στὰ μετόπισθεν. Ἀπόδειξη καὶ αὐτὸ τῆς πλήρους ἐξαρθρώσεως τοῦ κομματικοῦ του μηχανισμοῦ.

Ἀλλὰ καὶ ἡ νικηφόρος πορεία τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἡ μέθη τῆς νίκης ποὺ ἔχει καταλάβει τὸ λαό μας, δὲν ἐπιτρέπουν στοὺς κομμουνιστὰς νὰ κάμουν οἰανδήποτε ἀπόπειρά μολύνσεως τοῦ φρονήματος τοῦ Λαοῦ μας. Τὸ μόνο ποὺ κάνουν οἱ πράκτορες τοῦ κομμουνισμοῦ, κατὰ τὴν περίοδο αὐτή, εἶναι νὰ κυκλοφοροῦν διάφορες φήμες περὶ ἐπιστολῶν καὶ διαβημάτων τῆς κομμουνιστικῆς ἡγεσίας πρὸς τὴν Κυβέρνηση καὶ περὶ ἀρνήσεως τοῦ ἀειμνήστου Μεταξᾶ νὰ ἐπιτρέψῃ στοὺς κομμουνιστὰς ἡγέτας νὰ πολεμήσουν ἐναντίον τοῦ εἰσβολέως. Ἡ ἀλήθεια ἐν προκειμένῳ εἶναι ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Ἀσφαλείας σταθμίζοντας τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους καὶ τὴν ὑπάρχουσα πραγματικότητα, ὄχι μὲ συναισθηματισμὸ ἀλλὰ μὲ τὴν ψυχραιμία ποὺ πρέπει νὰ διέπει τὶς μεγάλες πράξεις τῶν ὑπευθύνων κυβερνητῶν, δὲν ἐπέτρεψε νὰ στρατευθοῦν τὰ 930 ἀμετανόητα στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε. Τότε τὸ Ὑπουργεῖο Ἀσφαλείας ὑπεστήριζε ὅτι ἡ ἐπιστράτευση καὶ ἡ χρησιμοποίηση ἀμετανόητων κομμουνιστῶν ὄχι μόνο δὲν θὰ ἐνίσχυε τὸν ἀγῶνα τοῦ ἔθνους ἀλλὰ θὰ παρείχε στὴν Διεθνή Κομμουνιστικὴ ἡγεσία, εὐχέρεια ὑπονομεύσεως τοῦ ἀγῶνος ποὺ ἡ Ἑλλὰς διεξήγε, ἀδυνατίζοντας τὸ στράτευμα, μὲ τὴν ἔντεχνη προπαγάνδα ποὺ αὐτὴ θὰ ἐπινουοῦσε.

Εἶχε τὴ γνώμη ὁ τότε Ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Ασφαλείας ὅτι οἱ ἀμετανόητοι κομμουνισταί, οἱ ἐχθροὶ δηλαδὴ τῆς Κοινωνίας, ὄχι μόνο δὲν πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦνται στὰ καίρια καὶ νευραλγικά σημεῖα τοῦ Ἐθνικοῦ μας ὀργανισμοῦ, ἀλλὰ ἐπιβάλλεται νὰ μείνουν ὅσο τὸ δυνατόν ἀπομονωμένοι ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸ σύνολο.

Αὐτὸς ὅμως ὁ μισοπεθαμένος καὶ ψοφοδεὴς κομμουνισμὸς ἀναγεννᾶται ἐκ νέου μετὰ τὴν κατοχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΑΤΟΧΗ ΚΑΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

Ἡ ἐπακολουθήσασα ἐχθρική κατοχὴ βρίσκει τὸν κομμουνισμό πανέτοιμο γιὰ δράση. Τὰ στελέχη του, ποὺ δὲν ὑπέγραψαν δηλώσεις μετανοίας, μὲ τὴν ἐπέμβαση τῆς βουλγαρικῆς πρεσβείας, ἀποφυλακίζονται καὶ ἐπιδίδονται μὲ σπουδὴ στὴν ἀνασυγκρότηση τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἀλλωστε τὸ κλίμα τῆς ἐποχῆς εἶναι μοναδικὸ καὶ πρόσφορο γιὰ κάθε εἶδους παράνομη καὶ συνωμοτικὴ δράση, ἐφ' ὅσον μάλιστα ἡ Ρωσσία εἶναι πλέον σύμμαχος τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων. Ἰδιαίτερος ἡ φλόγα τοῦ λαοῦ μας νὰ ἀγωνισθῇ γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσή του, συγκεντρώνει τὴν προσοχὴ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς κομμουνιστικῆς ἡγεσίας.

Κατ' ἀρχὴν τὸ Κ.Κ. περιορίζεται στὴν ἐκδοση παρανόμων ἐντύπων τὰ ὁποῖα καλοῦν τὸν Ἑλληνικὸ Λαὸ νὰ εἶναι ἔτοιμος γιὰ δράση ἐναντίον τῶν κατακτητῶν. Τὰ ἐντυπα αὐτὰ δὲν ἀναφέρουν πούθενά οὔτε λέξη περὶ κομμουνισμοῦ. Ὅλα εἶναι συντεταγμένα σὲ ἐνθουσιώδεις πατριωτικὸ ὕφος. Μεταξὺ τοῦ λαοῦ ἀρχίζει νὰ γεννιέται ἡ ἀγωνία γιὰ τὴν τύχη τῆς Πατρίδος μας. Σ' αὐτὴ ἀκριβῶς τὴν περίοδο ὁ κομμουνισμὸς, μὲ βάση τὰ διδάγματα τοῦ ΜΠΡΟ·Υ·ΝΤΟ, (ἐκδοση 1925 κατὰ μετάφραση Χαϊτᾶ) ἐμφανίζει τὸ Ε.Α.Μ. Τὰ τρία αὐτὰ γράμματα ποὺ συμβολίζουν Ἑθνος καὶ Ἀπελευθέρωση, συγκινοῦν τὸ σκλαβωμένο λαό.

Κανεὶς δὲν ὑποπεύεται περὶ τῶν πραγματικῶν προθέσεων τοῦ κομμουνιστικοῦ αὐτοῦ κατασκευάσματος. Οἱ λίγοι, ποὺ κάτι διαισθάνονται γιὰ τὶς πραγματικὰς ἐπιδιώξεις τοῦ Ε.Α.Μ. καὶ τολμοῦν νὰ ἐξετερίκψουν τὶς σκέψεις των, συναντοῦν τὴν ἀντίδραση ὅλων τῶν Ἑλλήνων, ποὺ πρὸς στιγμὴ δὲν διστάζουν νὰ χαρακτηρίσουν ὡς ἐθνικῶς ὑπόπτους, ἐκείνους ποὺ στρέφονται ἐναντίον αὐτῆς τῆς . . . ἐθνικῆς ἐκδηλώσεως.

Τὴν κατάστασι αὐτὴ ἐπιδεινώνει τὸ γεγονός ὅτι ἡ πολιτικὴ ἡγεσία τοῦ τόπου, εἴτε ἀπὸ ἀδυναμία, εἴτε ἀπὸ ἀβουλία, εἴτε ἀπὸ ἔλλειψη ἐκτιμήσεως τῆς καταστάσεως, ἀφῆκε ἀκαθοδήγητο τὸ λαὸ μας. Δὲν ἐξέδωκε οὔτε μιὰ ἀνώνυμη ἀκόμη ἐγκύκλιο διὰ τῆς ὁποίας νὰ κατευθύνει τὸν ἀγωνιῶντα λαό, διευκρινίζουσα, τί εἶναι τὸ Ε.Α.Μ., δοθέντος μάλιστα ὅτι ὅλοι ὅσοι ἀσχολοῦνται μὲ τὰ πολιτικὰ καὶ κοινωνικὰ προ-

βλήματα γνωρίζουν τη σημασία που έχουν για τὸν κομμουνισμό τὰ διάφορα ἀπελευθερωτικὰ κινήματα. (Όρα ΜΠΡΟΫΝΤΟ μεταφρ. Χαϊτᾶ ἔκδοση 1925).

Λίγους μῆνες μετὰ τὴν ἐμφάνιση τοῦ Ε.Α.Μ. ἰδρύεται καὶ ὁ Ε.Λ.Α.Σ, στὶς γραμμὲς τοῦ ὁποίου, ἐντάσσονται ἀξιωματικοὶ καὶ ὀπλῖται διαφόρων κομματικῶν ἀποχρώσεων. Ἡ αὐτὴ τακτικὴ ποὺ ἀκολουθεῖ τὸ Ε.Α.Μ. ἰσχύει καὶ στὶς ἐκδηλώσεις τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. Ἀπόλυτο καμουφλάρισμα, πρωτοφανὲς σατανικότης διακρίνει τὴ δράση τῶν κομμουνιστῶν ποὺ ἔχουν ὑπεύθυνες θέσεις στοὺς σχηματισμούς του. Μόνο περὶ τὰ μέσα τοῦ 1942, ποὺ ἔχει δυναμώσει τὸ Ε.Α.Μ. καὶ ὁ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ ποὺ, δειλὰ δειλὰ ἔχουν ἐμφανισθεῖ ἄλλες, πραγματικὲς ὅμως Ἑθνικὲς ἀπελευθερωτικὲς ὁργανώσεις, ὁ κομμουνισμὸς ἀποβάλλει τὸ προσωπεῖο καὶ ἐμφανίζεται πλέον μετὰ τὴν πραγματικὴν του μορφή. Τοποθετεῖ στὶς ἐπικαιρὲς θέσεις τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. συνειδητὰ του στελέχη, ἀρχίζει ἀνοικτὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν ἀντιπάλων του καὶ ἀραιὰ κατ' ἀρχὴν καὶ συχνὰ ἐν συνεχείᾳ προβαίνει σὲ δολοφονίες τῶν πολιτικῶν του ἀντιπάλων. Κάθε μέρα καὶ νέα ἐγκλήματα προστίθενται στὴ σειρὰ τῆς ἐγκληματικῆς δράσεως τοῦ κομμουνισμοῦ.

Όλα ὅμως τὰ ἐγκλήματα τὰ δικαιολογεῖ ἡ κομμουνιστικὴ προπαγάνδα. Όλοι ὅσοι ἐκτελοῦνται χαρακτηρίζονται ἀπὸ τοὺς πράκτορες τοῦ κομμουνισμοῦ «ὄργανα τοῦ κατακτητοῦ» καὶ «ἐχθροὶ τοῦ Λαοῦ». Ταυτοχρόνως μετὰ τὴν δυναμικὴ ὁργάνωση ὁ Κομμουνισμὸς προχωρεῖ καὶ στὴν πολιτικὴ ὁργάνωση τοῦ λαοῦ μας. Ἡ Ε.Π.Ο.Ν. στὴν ὁποία ἔχουν παρὰσυρθεῖ πολλοὶ νέοι φλεγόμενοι ἀπὸ τὸν πόθο τῆς ἀπελευθερώσεως, ἀναπτύσσει τεραστία δράση. Τὰ ἀνυπότακτα νειάτα ποὺ ἔχουν μέσα τους τὴ φλόγα γιὰ κάθε μορφῆς ἀγῶνα, βρίσκουν στὶς κομμουνιστικὲς ὁργανώσεις τὸν ἄγνωστο κόσμον τὸν ὁποῖο ὄνειρενόνιουσαν. Ἐκεῖ τὴν παράνομον δράση, ἐκεῖ τὸ μυστήριο μετὰ τὸ ὁποῖο τρέφονται τὰ νεανικὰ μυαλά, ἐκεῖ θὰ ἱκανοποιηθεῖ κάθε πάθος καὶ κάθε ἀπαίτηση. Ἐκεῖ ὅμως ὁ κομμουνισμὸς ἔχει στήσει καὶ τὸ ἐπιτελεῖο του γιὰ τὴ στρατολογία τῶν δολοφόνων. Νέα παιδιὰ ποὺ δὲν εἶχαν σχέση μετὰ τὸ ἐγκλημα ἔγιναν χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουν οἱ χειρότεροι δολοφόνοι καὶ οἱ ἀπαισιώτεροι βασανισταί.

Τὴν τέχνη τοῦ ἐγκλήματος τοὺς τὴν ἐδίδαξεν ὁ κομμουνισμὸς φορῶντας τὴ μάσκα τοῦ τιμωροῦ τῶν «προδοτῶν». Στὴν ἀρχὴ τὰ νέα παιδιὰ τὰ παρέσυρε στὸ ἐγκλημα μετὰ τὸ πρόσχημα ὅτι κατ' αὐτὸ τὸν

τρόπο θὰ ἐξεκαθαρίζοντο οἱ λογαριασμοὶ μὲ τοὺς Γερμανοὺς ἢ τὰ ὄργανά των. Ἀργότερα ὅμως, ὅταν τὰ νέα παιδιά ἔβαψαν τὰ χέρια των στὸ αἷμα τοῦ πρώτου θύματος τῶν κομμουνιστῶν ἡ δουλειὰ ἦταν εὐκόλη. Ὁ φόβος τῶν νέων ὅτι μπορούσαν νὰ ἀποκαλυφθοῦν γιὰ τὸ πρῶτο ἔγκλημα τοὺς ἔφερνε περὶ κοντὰ στοὺς ἐπικεφαλῆς τῶν δολοφονικῶν ὁμάδων τοῦ κομμουνισμοῦ.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὰ ἐγκλήματα ὁ κομμουνισμὸς παρέσυρε τὴν νεολαία στὴν ἀκολασία καὶ τὴν ἀνηθικότητα Ὅπου ὑπῆρχε κομματικὸς σχηματισμὸς ὑπῆρχε καὶ ἀκολασία. Ὁ ἐλεύθερος ἔρωτας, ἡ χασισοποσία ἡ κλοπὴ καὶ κάθε τι ποὺ κινεῖ τὸν Ποινικὸ Νόμο ἦταν συνηθισμένη ἐκδήλωση τῆς ζωῆς τῶν κομμουνιστικῶν ὁργανώσεων.

Ὁ λαὸς μας στεναίνει τώρα κάτω ἀπὸ τὴν πολλαπλὴ κατοχὴ. Οἱ Γερμανοὶ καὶ οἱ Βουλγάροι προβαίνουν σὲ ὁμαδικὰς ἐκτελέσεις τῶν Ἑλλήνων ἀγωνιστῶν, τοὺς περισσοτέρους τῶν ὁποίων καταδίδουν στὶς ἀρχὲς κατοχῆς οἱ πράκτορες τοῦ κομμουνισμοῦ. Κάθε ἄτομο ποῦ τίθεται ἀντιμέτωπὸ τοῦ ἐξοντῶνεται καθ' οἷονδήποτε τρόπο.

Στὴν ὑπαιθρο ὅμως ὁ κομμουνισμὸς προχωρεῖ χωρὶς ἐμπόδια. Ὅλα τὰ μαχητικὰ στοιχεῖα τῆς Ἐθνικῆς παρατάξεως ἔχουν ἐκτελεσθεῖ ὑπὸ τῶν ὁργάνων τῆς Ο.Π.Λ.Α. ἢ συνεπεία τῆς δράσεως τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. ἔχουν ἐγκαταλείψει τὴν κατοικία τους. Σὲ ὅλα δὲ περίπου τὰ χωριά ἔχουν δημιουργηθεῖ ἐπιτροπὰ καὶ λειτουργεῖ ὁ Νόμος τοῦ κομμουνισμοῦ.

Κατὰ τὶς ἀρχὲς τοῦ 1944 ὁ κομμουνισμὸς προχωρεῖ ἀνοικτὰ σὲ σινεργασία μὲ τοὺς Βουλγάρους. Διεξάγει κοινὰς ἐπιχειρήσεις μετὰ τῶν προαιωνίων ἐχθρῶν τῆς Φυλῆς μας ἐναντίον τῶν τμημάτων τοῦ Ἀντὼν Τσαοῦς στὴν Ἀνατολικὴ Μακεδονία καὶ περὶ τὰ μέσα τοῦ αὐτοῦ ἔτους ὑπογράφει διὰ τοῦ Ι. Ἰωαννίδου μέλους τοῦ πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ Κ.Κ.Ε. σύμφωνο μετὰ τῶν Βουλγάρων ἐκπροσωπομένων ὑπὸ τοῦ Δασκάλωφ στὸ Νέο Πετρίτσι.

Μ' αὐτὰς τὶς συνηθῆκες πορεύεται ἡ Ἑλλὰς πρὸς τὴν ἀπελευθέρωση. Τὰ πολεμικὰ γεγονότα σὲ ὅλα τὰ μέτωπα προδικάζουν τὴ Γερμανικὴ κατάρρευση. Ὁ λαὸς μας ἐτοιμάζεται νὰ ὑποδεχθῇ τὰ νικηφόρα ἀπελευθερωτικὰ στρατεύματα. Σημαῖες ξεδιπλώνονται καὶ ἐτοιμάζονται γιὰ τὴ μεγαλύτερη μέρα ποὺ προσμένει ὁ δοῦλος Ἑλληνισμὸς, καὶ τὶς θηριωδίες τῶν ὁργάνων τοῦ κατακτητοῦ τὶς λησμονεῖ, στὴ σκέψη τῆς ἀνακτήσεως τῆς ἐλευθερίας του.

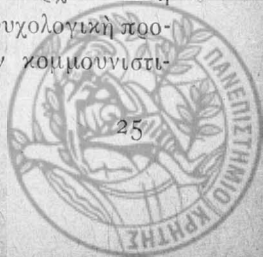

Ἐπὶ τέλους φθάνει ὁ εὐλογημένος Ὀκτώβρης τοῦ 1944. Οἱ Γερμανοὶ κατακτιηταὶ φεύγουν. Φεύγουν χωρὶς ὁ περίφημος Ε.Λ.Α.Σ. νὰ τοὺς ἀνακόψει τὴν ὑποχώρησίν τοὺς. Μὰ πρὶν ὁ λαὸς μας χαμογελάσει, οἱ ὀρδὲς τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καταικλύζουν τὴ χώρα. Στὸ πέρασμά του ὁ κομμουνισμὸς σκόρπισε τὸ ἔγκλημα καὶ τὴ συμφορὰ, καὶ πίσω του ἀφῆκε τὰ ἔχνη τῆς καταστροφῆς. Ἐκτελέσεις, λεηλασίες, βιασμοί, πυρπολήσεις κατοικιῶν καὶ κάθε τι ποὺ συμβολίζει κτηνωδία καὶ βαρβαρότητα εἶναι τὸ ἔργο τῶν ἀπελευθερωτῶν τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. Καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ δρᾶμα τῆς ὁμηρίας, καὶ οἱ ὁμαδικὲς σφαγῆς τῶν ἀγνῶν Ἑλλήνων. Ἐδῶ πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι αὐτοὺς ποὺ ἐκτελοῦσε ὁ Ε.Λ.Α.Σ. δὲν ἦσαν οὔτε οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ κεφαλαίου, οὔτε ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι κατηύθυναν τὴ ζωὴ τοῦ τόπου. Ἀντιθέτως ὅλους αὐτοὺς ἠρκέσθη ὁ κομμουνισμὸς νὰ τοὺς πάρει διὰ τῶν πρακτόρων του, μέρος τῆς περιουσίας των. Ἐκείνους ποὺ ἐξετέλεσαν οἱ δολοφόνοι τοῦ κομμουνισμοῦ ἦσαν ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ. Ἐργάτες, ἀγρότες, ὑπάλληλοι, μικραστοί, ἀξιωματικοὶ καὶ ὀπλίτες τοῦ στρατοῦ τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Ἐπίσης πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ ὁ κομμουνισμὸς δὲν περιορίζετο ἀπλῶς στὴν ἐκτέλεση τῶν θυμάτων του. Ἀντιθέτως, μὲ τοὺς βασανιστὲς τοὺς ὁποίους διέθετεν, ἔφερε στὴ θύμισή μας ἡμέρες τοῦ μεσαίωνα καὶ τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως.

Ὅταν ἐπεβλήθη τὸ νόμιμο Κράτος, ὁ κομμουνισμὸς, κινούμενος πολιτικῶτα καὶ βοηθούμενος ἀπὸ τοὺς συνοδοιπόρους, πέτυχε νὰ ὑπογραφῇ ἡ συμφωνία τῆς Βάρκιζας, ἐξασφαλίζοντας ἔτσι τὴν ἀτιμωρησίᾳ γιὰ τὰ στελέχη του τὰ ἡγετικά καὶ ἀφήνοντας ὥς συνήθως νὰ θυματοποιηθοῦν οἱ ἀνώνυμοι ἀγωνισταὶ του. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο πετύχανε τὸ Κ.Κ. ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ διατηρήσει ἄτρωτο τὸ ἐπιτελικὸ καὶ τὸ μαχητικὸ του μηχανισμό, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ δημιουργήσῃ στρατιὲς θυμάτων, ἡ ἐκμετάλλευση τῶν ὁποίων ἀποφέρει πάντοτε ὀργανωτικὰ ὠφελή στο κόμμα. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ἐπίσης ὅτι τὴ συμφωνία τῆς Βάρκιζας τὴν ἐξετάζουμε ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς ὀργανωτικῆς διαρθρώσεως τοῦ Κομμουνισμοῦ καὶ ὄχι ὥς πολιτικὸ γεγονός.

Μετὰ τὴν Βάρκιζα καὶ πάλι ὁ κομμουνισμὸς εἰσέρχεται στὴ νομιμότητα. Τὰ ἔτη 1945-1946 χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὴν ψυχολογικὴ προπαρασκευὴ τοῦ λαοῦ καὶ τὴν τεχνικὴ προετοιμασίᾳ τῶν κομμουνιστι-

κῶν δυνάμεων γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ τρίτου γύρου ἢ καλύτερα γιὰ τὴν ἐπανάσταση ποὺ ἐπληκολούθησε.

Ὁ ἔνοπλος ἀγὼν τοῦ κομμουνισμοῦ κατὰ τὰ ἔτη 1946—1950 ἦταν ἡ φυσικὴ συνέχεια τὴν ὁποία ἡ παγκόσμια ἡγεσία του ἔδωκε στὰ Ἑλληνικὰ πράγματα. Μόνο κατ' αὐτὸ ἰὸν τρόπο ἦτο δυνατό νὰ ἐξυπηρετηθοῦν τὰ σχέδια τοῦ Σλαβισμοῦ γιὰ τὴν δημιουργία γενικωτέρων διαταραχῶν ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἀνέμενε τὴν σοβιετοποίηση τῆς Εὐρώπης καὶ τὴν ὑποταγὴ τῶν Δυτικῶν δυνάμεων. Ἡ Ἑλλὰς ἦτο ἡ μόνη χώρα τῶν Βαλκανίων ποὺ βρίσκεται ἔξω τῆς Σοβιετικῆς ἐπιδροῆς. Χωρὶς τὴν κατάληψη τῆς Ἑλλάδος ἦταν δύσκολη ἡ περαιτέρω πορεία τοῦ κομμουνισμοῦ πρὸς τὴν Ἀσία καὶ τὴ Μέση Ἀνατολή. Μὲ τὴν Ἑλλάδα δὲ ἐχθρὰ ἡ στρατιωτικὴ θέση τοῦ κομμουνισμοῦ ἦταν ἀπολύτως ἐπισηφαλὴς τόσο στὰ Βαλκάνια ὅσο καὶ στὴν Κεντρικὴ Εὐρώπη.

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴ σημασία εἶχεν ὁ ἔνοπλος ἀγὼν τοῦ κομμουνισμοῦ. Καὶ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ λόγο καὶ ὁ παγκόσμιος κομμουνισμὸς ξεσηκώθηκε νὰ βοηθήσῃ τὴν προσπάθεια τῶν Ἑλλήνων κομμουνιστῶν, γιὰ τὴν ὑποδούλωση τῆς Ἑλλάδος. Δηλαδή ἐδῶ ὁ Στάλιν ἐπανάσθωσε τὸ σφάλμα τοῦ 1944 ὅταν, δίνοντας τὴ μάχη τῆς Ἀνατ. Γερμανίας δὲν μπόρεσε νὰ βοηθήσῃ ἀνοικτὰ καὶ ὅσον ἔπρεπε τὸ κίνημα τῆς Ἑλλάδος.

Δὲν θὰ θελήσουμε νὰ ἀναφερθοῦμε στὴν ἀναπτυχθεῖσα ἀπὸ τὸν κομμουνισμὸν δράση κατὰ τὴν περίοδο τοῦ ἀγῶνος 1946—1950. Ἀρκούμεθα νὰ ποῦμε ὅτι αὕτὴ εἶχε πλήρη ὁμοιότητα μὲ τὴν μαῦρη περίοδο τῆς κατοχῆς, ἐπιηξημένη μάλιστα, ἀφ' ἐνὸς λόγῳ τῆς καινούργιας ἐγκληματικῆς πείρας ποὺ ἀπέκτησαν τὰ κομμουνιστικὰ ὄργανα κατὰ τὴν πολυετὴ παραμονή τους στὸ βουνό, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ λόγῳ τῆς σκληρότητος μὲ τὴν ὁποία διεξήγετο ὁ ἀγὼν αὐτός. Ἄλλωστε τρανὸ δεῖγμα τῆς ἀδυσώπητης σκληρότητος μὲ τὴν ὁποίαν διεξήγαγε τὸ ΚΚΕ τὸν ἀγῶνα του αὐτόν, εἶναι τὸ ἐγκλημα τοῦ παιδομαζώματος. Ἡ ἀρπαγὴ τῶν παιδιῶν μας ἀπὸ τὶς μητρικὲς ἀγκαλιές, ἀποτελεῖ τὸ ἀποκορύφωμα τῆς ἐγκληματικῆς δράσεως τῶν κομμουνιστῶν. Πιθανὸν μὲ τὴν πάροδο δεκαετηρίδων, τὰ ἄλλα ἐγκλήματα τοῦ κομμουνισμοῦ νὰ λησμονηθοῦν. Τὸ ἐγκλημα ὅμως τοῦ παιδομαζώματος θὰ ὑπενθυμίζει στὶς ἐπερχόμενες γενεές τὸ μέγα αὐτὸ ἀνοσιούργημα τῆς γενοκτονίας καὶ τῆς δημιουργίας νέου τύπου γενιτσάρων, οἱ ὁποῖοι θὰ χρησιμοποιοῦν ἐναντίον τῆς Πατρίδος τωνκαὶ θὰ καθορίζει τὸ κατῆκον τῶν

ἐλευθέρων ἀνθρώπων νὰ ἀγωνίζωνται δι' ὅσων δυνάμεων διαθέτου
ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ.

Ἡ νίκη τῶν παλληκαριῶν μας στὸ Γραῦμο, τὸ Βίτσι, τὸ Μπέ-
λες καὶ στὰ ἄλλα μέτωπα ἔθεσαν τέρας σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς σκληρότε-
ρες περιόδους, ποὺ διήλθε ποτὲ ὁ τόπος. Ὁ ἐνοπλος κομμουνι-
σμός ἐξηναγκάσθη νὰ ἀποχωρήσει ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ ζητήσει
προστασία ἀπὸ τὶς κομμουνιστικὲς κυβερνήσεις τῶν γειτονικῶν χωρῶν.
Πίσω του ὅμως ἀφῆκε τὰ θλιβερά του ὑπολείμματα τὰ ὁποῖα μὲ τὴ
μάσκα τῶν Δημοκρατικῶν Ἐνώσεων τῆς Ἀριστερᾶς ἢ τῶν Ἀριστερῶν
Φιλελευθέρων ἀνασυγκρότησαν τὶς κομμουνιστικὲς δυνάμεις καὶ ἐπέτυ-
χαν νὰ εἰσέλθουν καὶ πάλι στὸ Ἑλληνικὸ Κοινοβούλιο καὶ στὴν
πολιτικὴ ζωὴ τοῦ τόπου.

Κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἀρχίζει ἓνας σκληρὸς καὶ ἐντονος—ἄοπλος
ὅμως ἀγὼν—γιά τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ «εἰρηνικῶς» πλέον δρῶντος
κομμουνισμοῦ. Αὐτὸς ὁ ἀγὼν καθίσταται γιά τὴν παράταξη τῶν Ἐθνι-
κῶς σκεπτομένων Ἑλλήνων ἀρκετὰ δύσκολος. Δυσκολώτερον ὅμως τὸν
καθιστᾷ ἡ δράση τῶν συνοδοιπόρων, ποὺ ἠθελήμενα ἢ ἄθελα, μὲ τὶς
πράξεις των, συντελοῦν στὴν αὔξησιν τῆς κομμουνιστικῆς ἐπιρροῆς καὶ
τὴν ἀποκαρδίωση τῶν μαχητῶν τῆς Ἐθνικῆς Ἰδέας.

Ἦδη τὸ Κ.Κ.Ε. βάσει τῶν ἀποφάσεων τῆς 5ης καὶ 6ης ὁλομε-
λείας αὐτοῦ προχωρεῖ στὴ νέα μορφή τοῦ ἀγῶνος του γιά τὴν ἀνατροπὴ
τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος.

Ἀπαντῶντες ὅλοι οἱ Ἕλληνες στὴν πρόκληση αὐτὴ τοῦ κομμουνι-
σμοῦ, ὀφείλουμε νὰ συμβάλουμε κατὰ δύναμιν στὴν προσπάθεια γιά
τὴν ἐξουδετέρωση τῆς νέας δράσεώς του. Μὲ αὐτὲς τὶς σκέψεις γράφω
τὸ βιβλίό μου, φιλοδοξώντας νὰ συμβάλω στὴν διαφώτιση τῶν ἀγω-
νιστῶν τῆς Ἑλλάδος. Θὰ διακόψω μάλιστα ἐδῶ τὴν ἐξιστόρηση τῆς
δράσεως τοῦ Κ.Κ.Ε. γιά νὰ εἰσέλθω στὴ ἀνάπτυξιν τοῦ τρόπου
μὲ τὸν ὁποῖο εἶναι ὀργανωμένος καὶ τὰ συστήματα τὰ ὁποῖα
χρησιμοποιεῖ γιά τὴν ὀργάνωσίν του καὶ γιά τὴ διάλυσιν τοῦ κοινωνι-
κοῦ καθεστῶτος.

Ὅλα τὰ στοιχεῖα ποὺ θὰ παραθέσω προέρχονται ἀπὸ ἐπίσημες
πληροφορίες ἀνωτάτων ἀξιωματῶν τοῦ κομμουνισμοῦ, ποὺ ἀηδιά-
σαντες γιά τὴν ἐγκληματικὴν δράσιν τῆς ἡγεσίας καὶ τῶν ὀργάνων τοῦ
Κ.Κ.Ε., βοήκαν τὸ δρόμο τους καὶ ξαναγύρισαν στὴν Ἑλλάδα. Προέρ-

χρονται ακόμη από ἴδια ἀντίληψη καὶ προσωπικὴ παρακολούθηση τῆς πολύχρονης δράσεως τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τῆς ἀναμίξεώς μου στὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα τῆς Χώρας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΝΩΜΟΤΙΣΜΟΣ

Σ' ὅλες τὶς χῶρες τοῦ κόσμου ὑπάρχουν καὶ δροῦν γιὰ λογαριασμὸ τοῦ Κρεμλίνου συνωμοτικοὶ καὶ προδοτικοὶ ὀργανισμοὶ ἔχοντες τὸν τίτλο Κ.Κ. γιὰ τὶς προηγμένες χῶρες καὶ «Σοσιαλιστικὸ» ἢ «Ἐργατικὸ Κόμμα», γιὰ τὶς χῶρες τῆς Ἀσίας καὶ γενικῶς γιὰ τὶς χῶρες στὶς ὁποῖες ὁ κομμουνισμὸς διώκεται ἀποφασιστικὰ ὑπὸ τῶν ἀρχῶν.

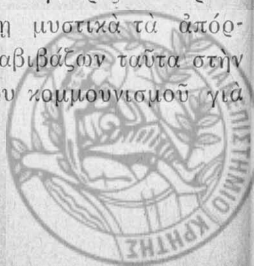
Ἔχει καταστῆ δὲ γνωστὸ σ' ὅλους ὅτι τὰ Κομμουνιστικὰ Κόμματα καθὼς ἐπίσης καὶ ὅλες οἱ κομμουνιστικὲς ὀργανώσεις τῶν διαφόρων χωρῶν, ὑπήγοντο ὀργανικὰ καὶ διευθύνοντο ἀπ' εὐθείας ἄλλοτε μὲν ἀπὸ τὴν Κομιντέρν σήμερα δὲ ἀπὸ τὴν Κομινφόρμ οἱ ὁποῖες ἐπιδιώκουν τὴν ἐφαρμογὴ μὲ κάθε τρόπο ὅλων τῶν ἰδεολογικῶν, οἰκονομικῶν, κοινωνικῶν καὶ ὀργανωτικῶν ἀρχῶν τοῦ κομμουνισμοῦ.

Ἄλλοτε στὴ Γ'. Διεθνή καὶ σήμερα στὴν Κομινφόρμ λειτουργοῦν εἰδικὰ γραφεῖα γιὰ ὅλα τὰ Κράτη τοῦ κόσμου, ὅπου συγκεντρώνονται οἱ πάσης φύσεως πληροφορίες γιὰ κάθε Κράτος, ποὺ ἀφοροῦν τῇ στρατιωτικῇ ὀργάνωσιν τὴν πολιτικὴν κατάστασιν, τὴν οἰκονομικὴν συγκρότησιν καὶ τὴν ἐθνικὴν τέλος ἀντοχὴν αὐτοῦ.

Τὴ συγκέντρωσιν αὐτὴ τῶν πληροφοριῶν, διευκολύνει μεγάλως ἡ ὀργανωτικὴ συγκρότησιν τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων ὅλων τῶν χωρῶν, καὶ ἡ ἰδιάζουσα ψυχολογία ὅλων τῶν κομμουνιστῶν.

Τὴν ψυχολογία αὐτὴ διακρίνει μιὰ βαθειὰ ψύχωση ἐμπνεομένη ἀπὸ τὶς ἰδέες τοῦ διεθνισμοῦ, τοῦ ἱστορικοῦ ὕλισμοῦ, τῆς Πάλης τῶν τάξεων καὶ τῆς ἐπαναστάσεως.

Πρέπει νὰ ἔχουμε ὑπ' ὄψει μας, γιὰ νὰ μποῦμε βαθύτερά σ' αὐτὴ τὴν ψυχολογία, ὅτι ὁ συνειδητὸς κομμουνιστὴς δὲν ἀναγνωρίζει Πατρίδα καὶ δὲν αἰσθάνεται καμμιὰ ὑποχρέωσιν νὰ κρατήσῃ μυστικὰ τὰ ἀπόρρητα αὐτῆς, ἀπεναντίας μάλιστα πιστεύει ὅτι, μεταβιβάζων ταῦτα στὴν ὀργάνωσίν του ἐνισχύει τὸν ἀγῶνα τοῦ Παγκοσμίου κομμουνισμοῦ γιὰ

τὴν κατάργησιν ὅλων τῶν Πατριδῶν καὶ τῆς ἰδιότητος αὐτοῦ, καὶ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ κομμουνισμοῦ σὲ παγκόσμιον κλίμακα.

Ἔτσι ἡ Γ'. Διεθνὴς παλαιότερα καὶ σήμερον ἡ Κομινφόρμ, χωρὶς νὰ διαθέτουν εἰδικoὺς πράκτορας (κατασκοποὺς) ἐπετύγγανον καὶ ἐπιτυγγάνουν νὰ συγκεντρῶνουν ὅλες σχεδὸν τὶς πληροφορίες ποὺ εἶναι ἀπαραίτητες σ' ἓνα ἔχθρὸν, γιὰ νὰ σχηματίσῃ πλήρη ἰδέαν γιὰ τὴν ὁργάνωσιν ἑνὸς Κράτους.

Ὅχι σπάνια μάλιστα, ἡ ἐπικοινωνία τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων τῶν διαφόρων χωρῶν μετὰ τὴν Κομινφόρμ, γίνεται ὅχι μόνον μετὰ εἰδικoὺς ἀπεσταλμένους, ἀλλὰ καὶ μετὰ εἰδικὰ ἐγκαταστάσεις ἀσυρμάτων, ὅπως συμβαίνει καὶ στὴ χώρα μας.

Σήμερον εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι, ἡ Κομινφόρμ ἀποτελεῖ ἓνα ἀπὸ τὰ ἰσχυρότερα κέντρα κατασκοπείας, μετὰ δίκτυα ἀπλωμένα σ' ὅλον τὸν κόσμον τὶς δὲ πληροφορίες τῆς συγκεντρώνει ὅχι μόνον μετὰ εἰδικoὺς κατασκοποὺς ἀλλὰ καὶ μετὰ τοὺς κομμουνιστὰς τῶν διαφόρων χωρῶν ποὺ γίνονται προδότες τῆς Πατρίδος των εἴτε συνειδητὰ εἴτε ἀσυνειδητὰ, παρασυρμένοι ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴν αὐτοῦ ἰδεολογίαν.

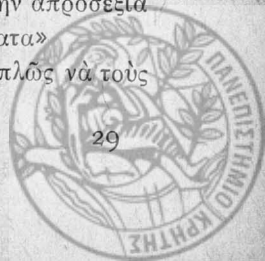
Σ' αὐτὸ βοηθεῖ ἡ αὐστηρὴ πειθαρχία ποὺ ἐπιβάλλεται στοὺς κομμουνιστὰς καὶ ἡ σύντομη, ἀπλή καὶ θετικὴ ἐκπαίδευσις ποὺ γίνεται σ' αὐτοὺς, ὥστε ἐντὸς τοῦ μικροτέρου χρονικοῦ διαστήματος, νὰ καταρτίζονται σὲ τέλειους κομμουνιστὰς, σὲ ἐπιτηδειοτάτους προπαγανδιστὰς, σὲ ἐπικινδύνους τέλος **κατασκοποὺς-προδότες** τῆς Πατρίδος των.

Γιὰ νὰ ἀντιληφθῇ ὁ ἀναγνώστης τὸν τρόπον τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν κομμουνιστῶν, γιὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου των ὡς **κατασκοπῶν-προδοτῶν**, παραθέτομε κατωτέρω τὸ κείμενον εἰδικῶν ὁδηγιῶν οἱ ὁποῖες ὀνομάζονται **συνωμοτικοὶ κανόνες** καὶ τὶς ὁποῖες δίδουν οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ κομμουνισμοῦ στὰ μέλη των γιὰ νὰ προφυλάγωνται ἀπὸ τὰ χτυπήματα τῶν νομίμων τοῦ Κράτους ὑπηρεσιῶν.

Οἱ συνωμοτικοὶ αὐτοὶ κανόνες εἶναι χαρακτηριστικοὶ τοῦ τρόπου μετὰ τὸν ὁποῖον ἐργάζονται οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, γιὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν κατάρρευσιν τῶν Ἑθνικῶν Κρατῶν, κυκλοφοροῦν δὲ μυστικά, μετὰ ἓνα πρόλογον ποὺ ἀναγράφει τὰ ἑξῆς :

«Δὲν εἶναι ἐπαναστάτης ἐκεῖνος ποὺ δὲν τηρεῖ τοὺς κανόνες τοῦ
» συνωμοτισμοῦ. Δὲν εἶναι ἐπαναστάτης ἐκεῖνος ποὺ μετὰ τὴν ἀπροσεξίαν
» του ἀφήνει ὅλην τὴν ὁργάνωσιν ἐκτεθημένην σὲ χτυπήματα»

«Τοὺς κανόνες ὅμως τοῦ συνωμοτισμοῦ, δὲν πρέπει ἀπλῶς νὰ τοὺς

» αποστηθίζουμε απ' ὅξω κι' ἀνακατωτά. Εἶναι ἀνάγκη βέβαια νὰ μελε-
» τᾶμε ὅλη τὴν πεῖρα ποὺ συσσωρεύτηκε ἐπὶ δλόκληρες γενιὲς ἀπὸ
» τοὺς ἐπαναστάτες. Αὐτὸ ὅμως δὲν εἶναι ἀρκετό. Ἡ μελέτη τοῦ συνω-
» μοτισμοῦ πρέπει νὰ γίνεται συνεχῶς στὴν καθημερινὴ ἐπαναστατικὴ
» δουλειά».

« Ἀπὸ τὴν ἀποψη αὕτὴ εἶναι ἀναγκαῖος ὁ πειδ' αὐστηρὸς ἔλεγχος.
» Πρέπει νὰ ξεριζώσουμε κάθε αἰσθηματικὸ μικροαστισμὸ ἀπὸ τὴν
» κομματικὴ ζωή. Ἡ ἐμπιστοσύνη στὸ ἐπαναστατικὸ κόμμα δημιουρ-
» γεῖται μόνο καὶ μοναδικὰ πάνω στὸν ὁργανωμένο ἀμοιβαῖο ἔλεγχο».

« Εἶναι ἀνάγκη γιὰ τὴν παραβίαση τῶν βασικῶν κανόνων τοῦ
» συνωμοτισμοῦ οἱ ὑπεύθυνοι νὰ τιμωροῦνται ἐξ ἴσου, ὅπως καὶ γιὰ
» τὴν παρέκκλιση ἀπὸ τὴν πολιτικὴ γραμμὴ τοῦ κόμματος, διότι μόνον
» τότε τὰ προβλήματα τοῦ συνωμοτισμοῦ, θὰ μποῦνε στὸ ὕψος ποὺ
» πρέπει».

« Πρέπει νὰ διεξαχθεῖ ἡ πειδ' ἀδιάλλακτη πάλη κατὰ τῆς φλυαρίας».

« Πρέπει ὅλα τὰ μέλη τοῦ κόμματος νὰ κατανοήσουν ὅτι ἡ φλυαρία εἶναι
» ἡ πειδ' ἄμεση καὶ χειρότερη καταστρεπτικὴ δουλειὰ τῆς ἐπαναστατικῆς
» ὑποθέσεως ποὺ συνορεύει μὲ τὴν ἄμεση ἐπαναστατικὴ δουλειά».

« Γιὰ τοὺς ἀδιορθώτως φλυάρχους δὲν ὑπάρχει θέση στὸ ἐπανα-
» στατικὸ κόμμα».

Τὸ κείμενο τῶν **συνωμοτικῶν κομμουνιστικῶν κανόνων** ἔχει
ὥς ἑξῆς :

1) « Μὴ ξεχνᾷς ὅτι ὑποχρέωσή σου εἶναι νὰ ἐφαρμόζεις μὲ ἀκρι-
» βεια τοὺς κανόνες τῆς συνωμοτικῆς τέχνης».

2) « Μὴ ξεχνᾷς ὅτι ὑποχρέωσή σου εἶναι νὰ κρατᾷς μυστικὲς τίς
» δουλειὲς τῆς ὁργάνωσης καὶ νὰ μὴν ἀνακοινῶνεις σὲ κανένα οὔτε
» στὸ φίλο σου, οὔτε στὴ γυναῖκα σου, οὔτε στὴ μάνα σου. Ξέρε ὅτι
» ἀνακοινώνοντάς τους τίς δουλειὲς αὐτὲς τοὺς ὑποβάλλεις στὸν κίνδυνο
» τῆς συλλήψεως, τῆς φυλακίσεως κλπ. τὴ δὲ ὁργάνωση στὸν κίνδυνο
» τῆς ἀνακαλύψεως, γιὰτὶ τυχαῖα μπορεῖ νὰ τοὺς ξεφύγουν λόγια.

« Φλυαρῶντας γιὰ τίς κομματικὲς δουλειὲς κάνεις ἔγκλημα. Καὶ
» ὅταν ἀκόμα μέσα στὴν ὁργάνωση ὑπάρχουν πράκτορες τῆς ἀσφαλείας,
» ἡ δουλειὰ τους δυσκολεύεται σὲ σημαντικὸ βαθμὸ, ὅταν κάθε μέλος
» τῆς ὁργάνωσης κρατεῖ μυστικὲς τίς δουλειὲς».

3) « Δὲν πρέπει νὰ ξέρεις περισσότερα ἀπ' ὅ,τι ἀπαιτεῖ ἡ δουλειὰ
» ποὺ σὺ ὁ ἴδιος κάνεις.

» Κάθε λογῆς ἐρωτήσεις πρὸς ἄλλους γιὰ τὴν κομματικὴ δουλειά,
» ἰδιαίτερα γιὰ τὴ σύνθεση τῶν κομμουνιστικῶν ἐπιτροπῶν, ἐρωτή-
» σεις γιὰ τὸ πόθεν παίρνονται καὶ ποὺ φυλάγονται βιβλία κλπ., ὅλα
» αὐτὰ δὲν εἶναι ἀπλῶς ἐκδηλώσεις περιεργείας μὰ ἔγκλημα, γιατί ὅσο
» περισσότεροι ἄνθρωποι τὸ ξέρουν αὐτὸ τόσο δυσκολώτερο εἶναι, σὲ
» περίπτωσι συλλήψεων κλπ. νὰ ἐξακριβωθοῦν οἱ αἰτίες τους, νὰ
» βρεθῇ ὁ πράκτορας τῆς ἀσφαλείας κλπ.
» Μὲ τὴν περιέργειά σου καὶ τίς ἐρωτήσεις σου προκαλεῖς ὑποψίες
» γιὰ τὸ πρόσωπό σου καὶ διευκολύνεις τὸν πράκτορα τῆς ἀσφαλείας
» νὰ κρύβεται».

4) «Δὲν πρέπει οὔτε σὺ ὁ ἴδιος νὰ ρωτᾷς οὔτε νὰ ἐπιτρέπεις καὶ
» στοὺς ἄλλους νὰ φλυαροῦν μπροστά σου. Δὲν πρέπει νὰ μιλᾷς σὲ
» ὅποιον προσωπικὰ ἔχεις ἐμπιστοσύνη, μὰ σ' ἐκεῖνον ποὺ **πρέπει**
» καὶ τότε, ὅταν αὐτὸ τὸ ἀπαιτεῖ ἡ κομματικὴ δουλειά. Ὁ ἴδιος πρέ-
» πει νᾶσαι αὐστηρὰ πειθαρχικὸς καὶ νὰ κατορθώνεις ὥστε ὁ πυρήνας
» σου εἴτε ὅποιοσδήποτε ἄλλος ὀργανισμὸς, στὸν ὁποῖο παίρνεις μέρος,
» νὰ δουλεύουν μὲ ἀκρίβεια καὶ ἐντατικά. Κάθε ὁδηγία καὶ ἀπόφαση
» πρέπει νὰ ἐκτελοῦνται ἄμεσα καὶ μὲ ἀκρίβεια».

5) «Δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἀνακοινῶνεις σ' ἄλλους μιὰ ὅποιαδήποτε
» συζήτηση ποὺ γίνηκε μέσα σ' ἓναν ὀργανισμό πρὶν λυθῇ τὸ ζήτημα,
» εἴτε νὰ ἀναφέρεις γινώμες διαφόρων πάνω στὸ ζήτημα αὐτὸ κ.λ.π.
» Μόνον μιὰ πειθαρχημένη ὁργάνωση μπορεῖ νᾶναι καλὰ συνωμο-
» τικά θεμελιωμένη, ζωντανή, δραστήρια».

6) «Κάθε μέλος τῆς ὁργανώσεως πρέπει νὰ ἐκτελεῖ δραστήρια τὴς
» ὁδηγίες ποὺ παίρνει καὶ νὰ εἶναι τακτικὸ στὶς κομματικὰς δουλειὰς του.
» Κάθε ἀργοπορία στὰ σπίτια συναντήσεως, στὰ ραντεβοῦ, στὶς
» συνεδριάσεις, τὸ νὰ ξεχνᾷς ἢ νὰ μὴ θυμᾷσαι ἀκριβεῖς διευθύνσεις,
» συνθήματα κλπ. ξεχαρβαλώνει τὴ δουλειὰ καὶ ἀποτελεῖ κίνδυνον τόσο
» γιὰ τοὺς ἄλλους, μὲ τοὺς ὁποίους δουλεύεις, ὅσο καὶ γιὰ σένα».

7) «Ποτὲ μὴ κρατᾶς ἐπάνω σου οὔτε στὸ δωμάτιό σου διευθύν-
» σεις καὶ σημειώσεις. Μὴ σημειώνεις ποτὲ ἐκεῖνο πού μπορείς νὰ
» ἀποστηθίσης. Διευθύνσεις σπιτιῶν, συναντήσεις, ἀποθηκῶν, κομμα-
» τικῶν σπιτιῶν πρέπει νὰ τὶς ξέρεις ἀπ' ὄψω. Ἄν ἀπὸ ἀντικειμενικοῦς
» λογους εἶσαι ἀναγκασμένος νὰ γράψεις συνθήματα, διευθύνσεις κλπ.
» γράφτα ἔτσι πού κανένας ἄλλος ἐκτὸς ἀπὸ σένα νὰ μὴ μπορεῖ νὰ τὰ
» διαβάσει δηλαδὴ «κρυπτογραφικά». Μὴ ξεχνᾷς ὅμως ὅτι δὲν ὑπόχρε-

» κανένα κρυπτογραφικό πού νά νάι ἀκατόρθωτη ἡ ἀποκρυπτογράφησή
» του, γι' αὐτό τὸ σημείωμα· νὰ τὸ κάνεις σὲ μικρὸ χαρτί, νὰ τὸ θυ-
» μᾶσαι πάντα καὶ νὰ τὸ κρατᾷς ἔτσι ὥστε ἂν σὲ πιάσουν νὰ μπο-
» ρεῖς, τὸ δίχως ἄλλο, νὰ τὸ καταστρέψεις, εἴτε ἀκόμα καὶ νὰ τὸ
» καταπιῇς.

» Καταστρέφοντας τὰ χαρτιά πού κρατᾷς, ἔχεις πιθανότητα καὶ ὁ
» ἴδιος νὰ ξεμπλέξεις καὶ νὰ προφυλάξεις ἀπὸ τὴ σύλληψη ἄλλους».

8) «Δὲν πρέπει νὰ κρατᾷς στὸ δωμάτιό σου κομμουνιστικὰ ντο-
» κουμέντα, ἐκθέσεις, βιβλία κλπ. Ἄν αὐτὸ ἀπορρέει ἀπὸ τὸν χαρα-
» κτῆρα τῆς δουλειᾶς σου τότε τῇ νύκτα πρέπει νὰ τὰ κορύβεις καὶ ἂν
» εἶναι δυνατὸ ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι πού μένεις. Ἰδιαίτερα δὲν πρέπει
» νὰ κρατᾷς ἀφύλακτα χειρόγραφα δικὰ σου εἴτε ἄλλων. Πρέπει νὰ
» καταστρέψεις ἀμέσως κάθε γράμμα, σημείωμα κλπ. πού πῆρες
» ἀπὸ ἄλλους καὶ πού δὲν καθιστᾷ ἀπαραίτητη τὴ διατήρησή του ἡ
» κομματικὴ δουλειά».

9) «Στὸ δρόμο δὲν πρέπει νὰ χαιρετᾷς, εἴτε νὰ μιᾷς, χωρὶς νά νάι
» ἀπαραίτητη ἀνάγκη, μὲ τοὺς κομμουνιστὰς πού ἀνταμώνεις.
» Πηγαίνοντας σὲ ραντεβού, συνεδρίαση, εἴτε σὲ κομμουνιστικὸ σπίτι,
» πρέπει ἔντεχνα καὶ προσεκτικὰ νὰ ἐξακριβώνεις ἂν σὲ παρακολου-
» θοῦν. Πρέπει νὰ ξέρεις ὅμως ὅτι ἡ νευρικότητα, ἡ ἀνεπιτήδεια
» ἐξακριβώση, τὸ νὰ βλέπεις πίσω σου ἄγαρμπα, τὸ νὰ συμπεριφέ-
» ρεσαι μυστηριώδεια, συγκεντρώνει ἐπάνω σου τὴν προσοχὴ τῶν
» πρακτόρων τῆς ἀστυνομίας καὶ φέρνει τὰ ἴδια λυπηρὰ ἀποτελέ-
» σματα, ὅπως ἡ ἔλλειψη συνωμοτισμοῦ καὶ ἡ ἐπιπόλαια συμπερι-
» φορὰ.

» Στὸ δρόμο δὲν πρέπει οὔτε στοὺς τρόπους σου, οὔτε στὴ φορεσιά
» σου νὰ ξεχωρίζεις ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

» Μὴ ξεχνᾷς ὅτι εὐκολώτερα μπορεῖς νὰ ἐξακριβώσεις ἂν σὲ παρα-
» κολουθοῦν στὰ ἔρημα μέρη καὶ στοὺς ἄδειους δρόμους καὶ εὐκολώ-
» τερα μπορεῖ νὰ ξεφύγεις ἀπὸ τὸν πράκτορα πού σὲ παρακολουθεῖ
» στοὺς πολυσύχναστους δρόμους, ἀγορὲς κλπ.

» Κάθε μέλος τῆς ὁργάνωσης πρέπει νὰ ξέρει τὰ κτίρια, τὰ ἐστια-
» τήρια, τὰ καφενεῖα κλπ. ποῦχουνε διπλὲς ἐξόδους γιὰ νὰ τὶς χρη-
» σιμοποιεῖ ὅταν θέλει νὰ ξεφύγει τοὺς πράκτορες τῆς ἀστυνομίας
» πού τὸν παρακολουθοῦν».

10) «Δὲν πρέπει χωρὶς δουλειὰ νὰ ἐπισκέπτεσαι ἄλλους κομμουνισ-
» τὰς, νὰ ἀνταμώνεις μαζί τους στὸ δρόμο κλπ.
» Πρέπει στὴ δουλειά σου νάχης ἓνα ὀρισμένο σύστημα καὶ τὰ ραν-
» τεβοῦ σου, συσκέψεις κλπ. νὰ τὶς ταξινομεῖς ἔτσι, ὥστε νὰ ἀποφεύ-
» γεις τὸ χάσιμο καιροῦ, διπλὲς συναντήσεις καὶ κάθε συνάντηση νὰ
» τὴν ἐξαντλεῖς πλήρως».

11) «Τέσσαρες πέντε μέρες πρὶν ἀπὸ κάθε μαζικὴ καμπάνια πρέ-
» πει νὰ καθαρίζεις τὸ δωμάτιό σου προσεκτικὰ ἀπὸ κάθε ἐπιλήψιμο.
» Ἄν τόσο ἐσύ, ὅσο καὶ τὸ δωμάτιό σου εἶναι γνωστὰ στὴν ἀστυνο-
» μία, πρέπει νὰ διανυκτερεύεις σὲ ἄλλο μέρος τὶς μέρες αὐτὲς (σὲ
» γνωστούς σου, συγγενεῖς κλπ.).
» *Τὸ νὰ πιασεῖς ἀπὸ ἐπιπολαιότητα κατὰ τὴ διάρκεια μιᾶς μα-*
» *ζικῆς καμπάνιας, πρὶν πραγματοποιηθῇ ἡ ἐκδήλωση ποὺ*
» *καθορίστηκε, ἀποτελεῖ ἀντικειμενικὰ λιποταξία ἀπὸ τὸ μέτωπο*
» *τῆς πάλης».*

12) «Συνεδριάσεις, καλύτερα ἀπ' ὅλα εἶναι νὰ γίνωνται σὲ με-
» γάλα σπίτια, ὅπου μπαμβογαίνει πολὺς κόσμος, εἴτε σὲ κατοικίες,
» ὅπου ὁ ἐρχομὸς ἀγνωστων ἀνθρώπων, δὲν προκαλεῖ τὴν προσοχὴ
» τῶν γειτόνων. (Λόγου χάριν σὲ τσαγκαράδικα, ραφτάδικα, για-
» τρούς κλπ.). Κάθε ἓνας ποὺ πάει σὲ σπίτι πρέπει νὰ ξέρεي καλὰ
» ποῦ βρίσκεται, γιὰ νὰ μὴ προκαλεῖ μὲ ἐρωτήσεις καὶ μὲ φερσί-
» ματά του τὴν προσοχὴ τῶν γειτόνων.

» Ἄν ἡ συνεδρίαση γίνεται σὲ ἄγνωστο σπίτι οἱ κομμουνιστὰι ποὺ
» πᾶν αὐτοῦ, πρέπει νὰ ἔχουν καθορισμένο σύνθημα. Τὸ σύνθημα
» πρέπει νὰ τὸ ξέρουν μόνο οἱ κομμουνιστὰι ποὺ ἄμεσα θὰ πάρουν
» μέρος.

» Τὸ σύνθημα δὲν πρέπει νὰ εἶναι περίπλοκο καὶ μυστηριώδικο γιὰ
» νὰ μὴ προκαλέσεις ὑποψίες, σὲ περιπτώση παρεξήγησης ποὺ θὰ
» κτυπήσεις ἄλλη πόρτα, ποὺ θὰ σοῦ ἀνοίξῃ ἄλλο πρόσωπο κλπ.

13) «Ὅταν γίνονται πειὸ σπουδαῖες συσκέψεις, εἴτε συνεδριάσεις,
» πρέπει νὰ γίνωνται ἔτσι, ποὺ τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα θὰ πάρουν
» μέρος, νὰ πηγαίνουν κατ' εὐθείαν, μὴ ψάχνοντας ἄλλοῦ. Πρέπει
» νὰ ὁργανωθεῖ ἀμοιβαῖος ἔλεγχος καὶ νὰ ἐξακριβωθεῖ ἡ ἐκτέλεση
» αὐτοῦ τοῦ ὅρου. Κανένας ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς ποὺ δὲν παίρ-
» νουν μέρος στὴ συνεδρίαση δὲν πρέπει νὰ ξέρει οὔτε τὴ διεύθυνση
» οὔτε τὴν ὥρα.

» Δὲν ἐπιτρέπεται, κατὰ τὴ συνεδρίαση τῶν κομματικῶν ὑποθέσεων,
» ἡ παρουσία μὴ ἀρμοδίων μελῶν (ιδιοκτητῆς σπιτιοῦ, μέλη οἴκογε-
» νείας του κλπ.).».

14) «Τὰ κομμουνιστικά σπίτια, ἀποθήκες, τόποι συναντήσεων
» κλπ. πρέπει νάχουνε ἓνα ἐξωτερικὸ γνῶρισμα (συνιάλο) πὺ νά
» προειδοποιεῖ, σὲ περίπτωσι ἀνακαλύψεως, εἴτε παρακολουθήσεως.
» Τὸ γνῶρισμα δὲν πρέπει νά χτυπάει στὰ μάτια τῶν ξένων. Ἐπί-
» σης δὲν πρέπει νά χρησιμοποιοῦνται τέτοια γνωρίσματα πὺ νά τὰ
» ξέροι πειὰ ἡ ἀστυνομία».

15) «Οἱ κομμουνισταί, πὺ παρακολουθοῦνται, εἴτε οἱ νόμιμοι
» καὶ γνωστοὶ στὴν ἀστυνομία, δὲν πρέπει νά ἔρχονται τελευταῖοι
» στὴ συνεδρίαση καὶ νά φεύγουν πρῶτοι. Σὲ περίπτωσι πὺ ἀπει-
» λεῖται ἐπιδρομὴ τῆς ἀστυνομίας στὸ μέρος τῆς συνεδριάσεως, πρέ-
» πει νά γίνεται τὸ ἀντίθετο. Πρῶτοι ἀπ' τὴ συνεδρίαση πρέπει νά
» φεύγουν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἀνωτέρων κομματικῶν ὁργανισμῶν,
» οἱ μυστικοὶ κλπ.».

16) «Δὲν ἔχεις τὸ δικαίωμα πηγαίνοντας, σὲ μιὰ νόμιμη ἐπαναστα-
» τικὴ ὁργάνωσι, (συνδικάτο, λέσχη, σύναξι κλπ.) εἴτε σὲ συνέλευσι
» τῆς ὁργανώσεως αὐτῆς, νάχεις μαζί σου κομμουνιστικά ἔγγραφα,
» εἴτε νά ὀρίζεις αὐτοῦ κομμουνιστικὰς συναντήσεις, ραντεβού, συσκέ-
» ψεις, νά κρατᾷς αὐτοῦ βιβλία κλπ., γιατί σὲ περίπτωσι ἀστυνομι-
» κῆς ἐπιδρομῆς ἐκθέτεις, ὅχι μόνον τὸν ἑαυτό σου, μὰ καὶ τὴν ὁρ-
» γάνωσι αὐτὴ καὶ ἔτσι βοηθεῖς τὴν ἀστυνομία νά πετύχει τὴ διά-
» λυσή της.

* Μὴ ξεχνᾷς ὅτι τὶς ὁργανώσεις αὐτὲς τὶς παρακολουθοῦν ἐντατικά.
» (Συνὴν ἡ ἀστυνομία πιάνει δωμάτια ἀπέναντι καὶ ἀπὸ κεῖ τοὺς
» βλέπει συστηματικά).

» Οἱ μυστικοὶ κομμουνισταὶ δὲν πρέπει νά πηγαίνουν στὶς ὁργανώ-
» σεις αὐτές».

17) «Ἄν παρατήρησες ὅτι σὲ παρακολουθοῦν ἀνακρίνωσέ το στὴν
» κομματικὴ ὁργάνωσι, (στὸν πυρῆνα, στὴν ἐπιτροπὴ), ἂν δὲν μπο-
» ρεῖς ἀκόμη καὶ προσωρινὰ ν' ἀφήσεις τὴ δουλειὰ πὺ κάνεις, πάρε
» σειρὰ ἀπὸ προφυλακτικὰ μέτρα, πῆγαινε ἀπὸ ἄλλους δρόμους, μὴ
» περνᾷς ἀπὸ τὰ μέρη πὺ σὲ εἶδε πράκτορας, ἄλλαξε ἂν εἶναι δυνα-
» τὸν τὰ ροῦχα σου, μὴ κουβαλεῖς μαζί σου καὶ μὴ κρατᾷς στὸ δω-
» μάτιό σου ὑλικά καὶ ἔγγραφα πὺ μποροῦν νά σὲ ἐκθέσουν. Μὴ

» πᾶς σὲ νόμιμες ὁργανώσεις, πρόσεχε πολὺ ὅταν πᾶς σὲ κομμουνιστικά σπίτια κλπ. Ἄν εἶσαι μυστικὸς πρέπει ν' ἀλλάξεις τὸ μέρος πού κοιμᾶσαι».

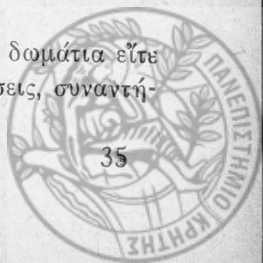
18) «Ἐλέγχοντας ἂν παρακολουθοῦν ἐσένα, εἴτε ἓνα κομματικὸ σπίτι, ἔχε ὑπ' ὄψει σου ὅτι, οἱ πράκτορες μποροῦν νὰ στήσουν καρτέρι ὄχι σ' αὐτὸ τὸ σπίτι εἴτε στὴν πόρτα ἀλλὰ σ' ὅλους τοὺς κοντινοὺς δρόμους, πού ὁδηγοῦν αὐτοῦ, τὰ κοντινὰ σταυροδρόμια, τίς στάσεις τῶν λεωφορείων, τράμ, ταξι κλπ. γιὰ νὰ μπορέσουν ἔτσι νὰ κρύψουν τὴν παρακολούθησιν, νὰ τὴν κάνουν ἀόρατη. Στὶς μικρὰς πόλεις ἡ παρακολούθησιν γίνεται συχνὰ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Ἕνας πράκτορας σὲ παρακολουθεῖ ἀπὸ μακρὺ καὶ ἄλλοι δύο πράκτορες βαδίζουν πάνω στοὺς παραλλήλους μὲ τὸ δικό σου δρόμους κι' ἔτσι μόνον στὰ σταυροδρόμια σὲ βλέπουν».

19) «Δὲν ἔχεις δικαίωμα νὰ ἀνακοινῶνεις ταχυδρομικὰ ἢ τηλεφωνικὰ εἴτε τηλεγραφικὰ καμμιά κομμουνιστικὴ πληροφορία, διευθύνσεις, ψευδώνυμα κλπ. Ἐξέρε ὅτι σ' ὅλες τίς χώρες γίνεται μυστικὸς ἔλεγχος στὰ γράμματα καὶ στὰ τηλεγραφήματα, ὅτι κρυφακοῦν στὰ τηλέφωνα καὶ ὅτι αὐτὸ εἶναι μιὰ ἀπὸ τίς κυριώτερες πηγὲς γιὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων. Ἐξέρε ὅτι ἡ ἀσφάλεια δὲν δυσκολεύεται νὰ ἀποκρυπτογραφῇ τὸ κάθε κρυπτογραφικόν».

20) «Δὲν πρέπει νὰ μοιράζεις φωτογραφίες σου σὲ γνωστούς, νὰ φωτογραφίσαι καθ' ὁμάδες, στὸ συνδικάτο, στὴ λέσχην, στὶς ἐκδρομὰς κλπ. Μὴ ξεχνᾷς ὅτι ὅταν ἡ ἀστυνομία ἀρχίζει νὰ σὲ ζητάει, ἢ κάθε φωτογραφία πού ἔδωσες ἀκόμη καὶ στοὺς πειὸ κοντινοὺς ἀνθρώπους, μπορεῖ νὰ διευκολύνει στὴ δουλειὰ αὐτῇ».

21) «Κατὰ κανόνα οἱ κομμουνιστικὲς συγκεντρώσεις, ραντεβοῦ κλπ. πρέπει νὰ γίνωνται σὲ σπίτια καὶ ὄχι στοὺς δρόμους καὶ σὲ καμμιά περίπτωσιν σὲ καφενεῖα, ἐστιατόρια κλπ. Ἡ ὁργάνωσιν πού δὲν μπορεῖ νὰ βρεῖ μὲ τὰ μέλη της καὶ τοὺς συμπαθοῦντας τὸν ἀριθμὸ τῶν σπιτιῶν πού χρειάζεται, δείχνει τὴν ἀνικανότητά της, τὰ καθοδηγητικὰ δὲ ὄργανα αὐτῆς δείχνουν ἔλλειψιν ὁργανωτικῶν ἱκανοτήτων.

» Οἱ κομμουνιστὲς εἴτε οἱ συμπαθοῦντες πού δίνουν δωμάτια εἴτε τίς διευθύνσεις τους γιὰ σοβαρὰς δουλειάς, (συνεδριάσεις, συναντή-

» σεις, ἀποθῆκες) πρέπει προσωρινὰ νὰ ἀπαλλαχτοῦν ἀπὸ τὴν τρέ-
» χουσα δουλειὰ γιὰ νὰ μὴ ἀνακαλυφθοῦν τὰ δωμάτια.
» Μὴ ξεχνᾷς ὅτι ἂν δὲν σοῦ δίνουν μὲ ὄρεξη δωμάτια, αὐτὸ γίνεται
» γιὰτὶ δὲν ἐνέπνευσες στοὺς κομμουνιστὰς οὔτε στοὺς συμπαθοῦν-
» τας τῇ βεβαιότητι ὅτι θὰ τὰ προφυλάξεις μὲ ὅλα τὰ μέσα ἀπὸ τὴν
» ἀνακάλυψη, εἴτε ὅτι, παρ' ὅλους τοὺς κανόνες τοῦ συνωμοτισμοῦ,
» τὰ χρησιμοποίησες παρὰ πολὺ συχνὰ καὶ ἔτσι ἐνέπνευσες τὸ φόβο
» στὸν ἰδιοκτήτη».

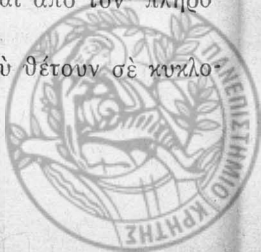
22) « Ἀμέσως μόλις πληροφορηθῆς ὅτι γίνηκε κάποια σύλληψη,
» χωρὶς νὰ περιμένεις εἰδήσεις ἀπὸ τοὺς συλληφθέντας καὶ χωρὶς νὰ
» ἐπαναπαύεσαι στὴ στοθερότητα καὶ στὴν ἀλυγισιὰ τῶν συλληφθέν-
» των, πρέπει νὰ πάρεις σειρὰ προφυλακτικῶν μέτρων, νὰ καθαρί-
» σεις τὰ δωμάτια, νὰ ἀλλάξεις τὸς τοποὺς συναντήσεων, τὰ συνθήματα,
» τὰ γνωρίσματα, (συνιάλα) κλπ. ποῦναι γνωστὰ στοὺς συλληφθέντας.
» Ἐπίσης ἀνάγκη νὰ πάρεις ὅλα τὰ μέτρα γιὰ νὰ καθαρίσει τὸ δω-
» μάτιο τοῦ συλληφθέντος. Προηγούμενα ὅμως πρέπει νὰ ἐξακριβώ-
» σεις ἂν δὲν ἔχει στήσει ἤδη καρτερι στὸ δαμάτιό του ἡ ἀστυνομία»

23) « Κάθε σύλληψη ἢ ἀνακάλυψη κομμουνιστικῶν σπιτιοῦ κλπ.
» πρέπει νὰ ἐξετάζεται σ' ὅλες τὶς λεπτομέρειες καὶ νὰ καθορίζονται
» τὰ αἰτία της. Τὸ ἴδιο ἀφορᾷ καὶ κατὰ τὶς δραπετεύσεις ἀπ' τὶς
» φυλακὰς κλπ.

» Ἄν ἡ ἐξέταση αὐτοῦ δὲν κατορθωθῇ νὰ τελειώσῃ ἀμέσως, πρέπει
» τὸ ζήτημα αὐτὸ νὰ τὸ θυμόμαστε, νὰ παίρνομε λεπτομέρειες τῆς
» συλλήψεως ἀπὸ τοὺς συλληφθέντας, νὰ συγκεντρώνουμε πληροφο-
» ρίες καὶ νὰ τὶς συσχετίζουμε μὲ παρόμοια γεγονότα ποὺ γίνηκαν
» στὸ παρελθόν, ποὺ σχετίζονται μὲ τοὺς ἴδιους κομμουνιστὰς κλπ.
» Ἐχε ὑπ' ὄψει σου ὅτι κάθε ἀνακάλυψη, σύλληψη κ. λ. π. ποὺ ἔχει
» γιὰ πηγὴ τὴν προδοσίαν μέσα στὸ κόμμα, παρουσιάζεται πάν-
» τοτε ἀπὸ τὴν ἀσφάλεια σὰν «τυχαία» σύλληψη, ἀνακάλυψη εἴτε ἐν
» ἀνάγκῃ παρουσιάζεται σὰν ἀποτέλεσμα παρακολούθησεως.

» Πρέπει νὰ ξέρεις ὅτι ἡ παρακολούθηση ἀπ' ἔξω, (ἀπὸ τὴν ἀσφά-
» λεια) τὶς περισσότερες φορὲς δὲν εἶναι παρὰ βοηθητικὸ δευτε-
» ρεῦον μέσον στὰ χέρια τῆς ἀσφαλείας καὶ ὅτι ἡ παρακολούθηση
» «ἐπεξεργάζεται» μόνον τὰ διδόμενα ποὺ πέρνονται ἀπὸ τὸν πληρο-
» φοριοδότῃ μέσα στὴν ὁργάνωση.

» Ἄν ἔχεις ὑποψίες, εἴτε ἐμαυτὸς τὶς ὑπόνοιες ποὺ θέτουν σὲ κυκλο-

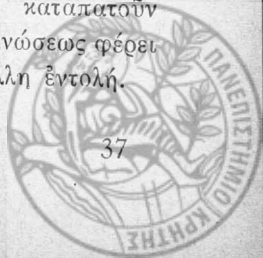
» φορτία άλλοι κομμουνισταί. είσαι υποχρεωμένος να τις γνωρίσεις
» γρήγορα στον καθοδηγητή του άμέσως άνωτέρου οργανισμού (λ. γ.
» άν το ζήτημα άφορα τον τυρονα, να το γνωρίσεις στον γραμματέα
» της άχτιδικής). Σε εξαιρετικές και βάσιμες περιπτώσεις (λ. χ. όταν
» οί υποψίες άφορούν τον άμέσως άνωτερο οργανισμό) μπορούμε
» ν' άποφύγουμε τον οργανισμό αυτό και ό,τι έχομε να το μεταδώ-
» σουμε ποιό πάνω.

» Η διάδοση φημών για συνωμοτισμό, ή κατηγορία ώρισμένων
» κομμουνιστών και ή διάδοση αυτών των κατηγοριών, αποτελούν
» έγκληματική δουλειά που όδηγεϊ στη διάλυση της οργανώσεως.
» Μη ξεχνάς ότι ή ίδια ή ασφάλεια, πολλές φορές, δημιουργεί και
» διαδίδει με τους πράκτορές της, πούναι μέσα στην οργανώση, ψεύ-
» τικες κατηγορίες για να σκεπάσει μ' αυτές τους πράκτορές της.
» Άλλά και δικαιολογημένες ύπόνοιες άν διαδίδεις, μ' αυτό μπορείς
» μόνο να προειδοποιήσεις τον πράκτορα και να τον διευκολύνεις να
» ξεμπλέξει. Γι' αυτό κάθε διάδοση ύπονοιών, κάθε κουβέντα για
» προδοσία κ.λ.π. πρέπει να θεωρείται σαν ύπόσκαψη της οργανώ-
» σεως· και κείνους που βλέπεις να το κάνουν, πρέπει να τους καταγ-
» γέλεις στην οργανώση και να τιμωρούνται μέχρι διαγραφής από
» αυτήν.

24) «Κάθε κομμουνιστική επιτροπή και οργανώση είναι υπο-
» χρεωμένη να παρακολουθεϊ άν τα μέλη της τηρούν αυστηρά στη
» δουλειά τους, τους κανόνες του συνωμοτισμού, επίσης δέ να ξε-
» λέγχει την εφαρμογή τους για κατώτερα όργανα και οργανώσεις
» που καθοδηγεϊ.

» Πρέπει να θυμάσαι ότι α) ή εφαρμογή των κανόνων του συνωμο-
» τισμού πετυχαίνει έξ ολοκλήρου το σκοπό της τότε μόνον, όταν τις
» εφαρμόζουν όλοι και γι' αυτό, υποχρέωσή σου είναι να προσέχεις
» τον εαυτό σου και να ξεριζώσεις κάθε επιπολαιότητα, κάθε είδους
» περιφρόνηση στο ζήτημα του συνωμοτισμού, β) ότι οί κανόνες του
» συνωμοτισμού τότε μόνον πετυχαίνουν στο σκοπό τους όταν δέν
» δημιουργείς σ' αυτούς κανένα ρήγμα με «σπουδαίες εξαιρέσεις»
» που γίνονται σύστημα».

25) «Για κάθε άμέλεια και επιπολαιότητα, που καταπατούν
» τους κανόνες του συνωμοτισμού, κάθε μέλος της οργανώσεως φέρει
» ευθύνη, έξ ίσου με την ευθύνη που φερε για κάθε άλλη έντολή.

» Για ποιὸ σπουδαῖες παρεκκλίσεις γιὰ τοὺς κανόνες τοῦ συνωμοτισμοῦ, ποὺ ἀπειλοῦν τὴν ἀσφάλεια τῆς ὁργανώσεως, οἱ ὑπευθινοὶ πρέπει νὰ τιμωροῦνται μέχρι καὶ τῆς διαγραφῆς ἀπ' αὐτήν.»

26) «Κάθε νέος κομμουνιστὴς, ποὺ πρωτομπαίνει στὴν ὁργάνωση πρέπει ἀμέσως νὰ τὸν γνωρίσουμε μὲ ὅλους τοὺς κανόνες τοῦ συνωμοτισμοῦ καὶ νὰ τὸν διαπαιδαγωγήσουμε στὶς συνωμοτικὲς μεθόδους τῆς μυστικῆς δουλειᾶς.

» Ἄν συστήσεις καινούργιο, μελέτησε τὸ παρελθόν του, τοὺς χρηματικούς του πόρους καὶ τὴν προσωπικὴ του ἐτιμότητα».

27) «Μὴν ἀποκρύπτεις τίποτε ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους κομματικούς ὁργανισμούς».

28) «Σὲ περίπτωσι ποὺ πιαστοῦν τὰ μέλη τῆς ὁργανώσεως, λάβε ἀμέσως τὰ μέτρα σου, γιὰ τὴν ἀπυκατάστασι τῆς συνδέσεως».

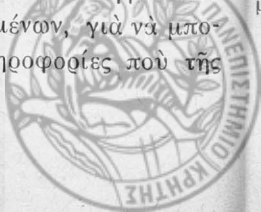
29) «Ποτὲ μὴν ὁμολογήσεις στὴν ἀνάκρισι, ὅτι εἶσαι μέλος τῆς ὁργανώσεως ἢ ὅτι κάνεις κομμουνιστικὴ δουλειά, οὔτε γιὰ τὸν ἑαυτό σου καὶ πολὺ περισσότερο γιὰ τοὺς ἄλλους, ἀκόμη καὶ ἂν γιὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ ἔχει ἡ ἀσφάλεια πληροφορίες ἢ ὑποδείξεις ἄλλων συλληφθέντων.

» Γιατί; Γιατί ἂν τὶς πληροφορίες ποὺ ἔχει ἡ ἀσφάλεια τὶς πῆρε ἀπὸ ἓναν πράκτορα μέσα στὴν ὁργάνωση, μὲ τὶς ὁμολογίες σου, πρῶτα πρῶτα, κατηγορεῖς τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτό σου καὶ προδίδεις καὶ τοὺς ἄλλους ἐφ' ὅσον οἱ πληροφορίες αὐτὲς ἔχουν σχέση καὶ μ' αὐτούς, δεύτερο, μ' αὐτὸ δίνεις τὴ δυνατότητα στὴν ἀσφάλεια νὰ ἐξακριβώσῃ τὴ δουλειὰ τῶν πρακτόρων της, νὰ ἐλέγξῃ τὶς πληροφορίες ποὺ δίνουν καὶ ἔτσι ἐπιβεβαιώνεις ἑμμεσὰ τὴν ὁρθότητα ὅλων τῶν ἄλλων πληροφοριῶν ποὺ ἔχει ἀπ' αὐτοὺς τοὺς πράκτορες της».

30) «Στὶς καταθέσεις σου πρέπει νὰ περιορίζῃσαι στὴν ἄρνησι τῶν κατηγοριῶν ποὺ ρίχνουν ἀπάνω σου».

31) «Μὴν μπερδεύῃσαι σὲ καμιὰ κουβέντα μὲ τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἀσφαλείας, ἀκόμη καὶ στὰ ποιὸ ἀφηρημένα θέματα καὶ μὴν δέχεσαι κανένα «ρουσφέτι» ἀπ' αὐτούς».

32) «Κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἀνακρίσεων στὴν ἀσφάλεια (καὶ στὴ φυλακῇ) ἡ ἀσφάλεια βάζει συχνὰ στὰ δωμάτια τῶν συλληφθέντων τοὺς πράκτορες της, ὑπὸ τὴ μορφὴ συλλαμβανομένων, γιὰ νὰ μπορέσει μέσω αὐτῶν νὰ ψωνίσει καὶ νὰ πάρῃ πληροφορίες ποὺ τῆς

» χρειάζονται, Γι' αὐτὸ νᾶσαι προσεκτικός, νὰ μὴ κουβεντιάξεις γιὰ
» κομμουνιστικὰ ζητήματα. Μὴ ξεχνᾷς ὅτι ἀνάμεσα στοὺς συλλαμβαν-
» νομένους εἶναι καὶ πρόσωπα ποὺ συλλαμβάνονται γιὰ τὰ μάτια.
» Πράκτορες τῆς ἀσφαλείας ποὺ μεταφέρουν στὴν ἀσφάλεια ὅλες τὶς
» πληροφορίες ποὺ παίρνουν ἀπὸ σένα».

33) «Ὅταν εἶσαι στὴ φυλακὴ μὴ ξεχνᾷς ὅτι, ἀνάμεσα στοὺς φυλα-
» κισμένους ἡ ἀσφάλεια ἔχει τοὺς πρῶτορές της καὶ γι' αὐτὸ μέσα
» στὴ φυλακὴ πρέπει νὰ κρατᾷς μυστικότητα.

» Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μιλᾷς στοὺς ἄλλους φυλακισμένους κομμουνι-
» τὲς γιὰ τὴ δική σου δουλειὰ καὶ γιὰ τὴ δουλειὰ τῶν ἄλλων μελῶν,
» γιὰ τὴ σύνθεση τῶν κομματικῶν ἐπιτροπῶν, γιὰ τὴν τύχη καὶ τὸ
» μέρος ποὺ βρίσκεται ὁ ἕνας καὶ ὁ ἄλλος ὑπεύθυνος κομμουνιστής,
» νὰ παινεύεσαι γιὰ τὴ δική σου δουλειὰ ὅπως συνηθίζεται πολλὲς
» φορὲς στὶς φυλακὲς.

» Οἱ κουβέντες μέσα στὶς φυλακὲς εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς κυριώτερες πη-
» γὲς γιὰ νὰ παίρνει πληροφορίες ἡ ἀσφάλεια».

34) «Μέσα σὲ κάθε φυλακὴ πρέπει νὰ ὑπάρχει κομμουνιστικὴ
» «τριάδα» ποὺ νὰ ἔχει γιὰ καθῆκον της νὰ παρακολουθεῖ προσε-
» κτικά, κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἀνακρίσεων, τὴ συμπεριφορὰ ὅλων
» τῶν κομμουνιστῶν ποὺ πρωτοέρχονται στὴ φυλακὴ, νὰ εἰδοποιεῖ
» τὴν ὁργάνωση ἂν ἡ συμπεριφορὰ τοὺς ἀπειλεῖ μὲ περισσότερες
» ἀποκαλύψεις.

» Μέσα στὴν τριάδα αὕτὴ πρέπει νὰ μπαίνουν τὰ πειρὸ δοκιμασμένα
» καὶ ἔμπιστα μέλη τῆς ὁργανώσεως. Ἡ σύνθεση τῆς τριάδας νὰ
» ἐγκρίνεται ἀπὸ τὴν ἀνώτερη ὁργάνωση. Στὴν τριάδα μποροῦν
» νὰ ἀνακοινῶνται μόνον οἱ πληροφορίες ἐκεῖνες ποὺ συνδέονται
» ἄμεσα μὲ τὴ συμπεριφορὰ τῶν μελῶν κατὰ τὴν ἀνάκριση καὶ μὲ
» τὰ γεγονότα ποὺ ἀποκαλύφθηκαν κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἀνα-
» κρίσεων».

35) «Κάθε παράβαση τῶν κανόνων τῆς παράνομης δουλειᾶς ἀπο-
» τελεῖ προδοσίαν μπροστὶ στὴν ὁργάνωση, εἴτε θεληματικὰ γίνεται
» εἴτε ἄθελα».

Αὐτοὶ εἶναι οἱ συνωμοτικοὶ κανόνες ποὺ δίδουν τὰ κομμουνιστικὰ
» κόμματα στὰ μέλη τους γιὰ νὰ μποροῦν νὰ ἀποφεύγουν τὰ «γυπὴ-
» ματα» τῶν νομίμων τοῦ Κράτους καταδιωκτικῶν ἀρχῶν.

Οἱ κανόνες αὐτοὶ πάρθηκαν ἀπὸ διάφορες ἐυπηρεσίες ἀντικατα-

σκόπειας, συμπληρώθηκαν ἀπὸ τὴν πείρα τῆς ἐπαναστατικῆς δράσεως τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ ἔχουν προσαρμοσθῇ στὴ συνωμοτικὴ δράση τῶν στελεχῶν του.

Ἐκρίναμε δὲ ἐπιβεβλημένη τὴν κατὰ γράμμα μεταφορὰ των στὸ βιβλίον μας γιὰ νὰ διευκολύνουμε τοὺς ἀναγνώστες στὴν καλύτερη κατανόηση τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖο δροῦν καὶ κινοῦνται τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα ὅλων τῶν χωρῶν. Προβαίνουμε ἀκόμη στὴν δημοσίευση τῶν συνωμοτικῶν κανόνων γιὰτὶ πιστεύουμε ὅτι μόνο κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο εἶναι δυνατόν νὰ ἐκτιμήσει ὁ ἀναγνώστης τὴν σατανικότητα ἀλλὰ καὶ τὸ πνεῦμα θυσίας καὶ πειθαρχίας ποὺ διέπει τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα.

ΚΕΦΑΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΑΙ

Ὅπως παντοῦ, ἔτσι καὶ στὴ χώρα μας ὁ κομμουνισμὸς στηρίζεται τὴ δύναμὴν του μέσα στοὺς ἐργάτες καὶ γενικῶς στοὺς ἐξαρτώμενους ἀπὸ τὸ μισθὸ τους (ὑπαλλήλους, τεχνίτες καὶ ὑπηρέτες ιδιωτικὸς ἢ Δημοσίους).

Οἱ θεωρητικοὶ του πιστεύουν, καὶ δὲν διστάζουν νὰ διακηρύξουν σ' ὅλα των τὰ βιβλία ὅτι ἡ ἀνατροπὴ κάθε Ἐθνικοῦ καὶ Κοινωνικοῦ καθεστώτος ἐπιτυγχάνεται μόνο μὲ τὴ δύναμιν τοῦ προλεταριάτου. Ἐπίσης διακηρύττουν ὅτι γιὰ νὰ φθάσει κάθε κομμουνιστικὸ κόμμα στὸ στάδιον τῆς ἐπαναστάσεως πρέπει προηγουμένως νὰ ὁργανώσει καὶ νὰ συνειδητοποιήσει τὸ προλεταριάτο καὶ νὰ ἔχει ὑπὸ τὸν ἑλεγχὸν του τὴ δύναμιν τῶν ὁργανωμένων ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων.

Σ' αὐτὴ τὴν ἀρχὴ στηριζόμενος καὶ ὁ ἐν Ἑλλάδι κομμουνισμὸς κινήθηκε μὲ ὅλες του τὶς δυνάμεις προκειμένου νὰ ἐπιτύχει τὸν προσεταιρισμὸν καὶ τὴν ὁργάνωσιν τῶν Ἑλλήνων ἐργατοῦπαλλήλων.

Τὰ καλύτερά του στελέχη, τὰ διοχετεύει στὶς ἐργατικὰς ἐνώσεις ἢ τὰ στέλνει στὰ ἐργοστάσια ὅπου ἀπασχολοῦνται πολλοὶ ἐργάτες.

Στὴν ἀρχὴ τῆς σταδιοδρομίας των οἱ πράκτορες τοῦ κομμουνισμοῦ ἀποφεύγουν νὰ ἐμφανισθοῦν μὲ τὴν πραγματικὴν τὴν ιδιότητα. Στὶς συζητήσεις των εἶναι ἀντικειμενικοὶ καὶ ὀλιγόλογοι, ἀποφεύγον

τες νὰ προκαλοῦν δξύτητες καὶ παρεξηγήσεις. Ὁ ἀντικειμενικός των σκοπὸς εἶναι νὰ κερδίσουν τὴν ἐμπιστοσύνη τῶν συζητητῶν καὶ γενικῶς τῶν ἐργατῶν στὸν κλάδο πού ἀπασχολοῦνται. Ὅσες φορὲς ἀνακύψουν ζητήματα μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν ἢ μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐπαγγελματικῆς ἐνώσεως κινοῦνται μὲ μαεστρία. Μελετημένοι καλὰ πάνω στὰ ζητήματα καὶ τὴν κατεύθυνση πού ἔχουν ἀπὸ τὸν κομματικό τους ὀργανισμό, γίνονται οἱ ἄνθρωποι πρὸς τοὺς ὁποίους στρέφονται μὲ ἐμπιστοσύνη οἱ συνάδελφοί των. Ἐκεῖ ἀκριβῶς εἶναι ἡ μεγάλη τέχνη τῶν πρακτόρων τοῦ κομμουνισμοῦ. Μὲ τὴν συνετὴ δράση καὶ τὴ μελετημένη τακτικὴ των ἐπιτυγχάνουν νὰ διεισδύουν παντοῦ ὅπου ἡ κομματικὴ των ἐπιρροή εἶναι ἀνεπαρκὴς ἢ καὶ ἀνύπαρκτη.

Στοὺς τόπους τῆς ἐργασίας γίνονται οἱ στρατολόγοι τῶν κομματικῶν μελῶν καὶ οἱ καθοδηγετὰι τῶν ἐργατῶν τοῦ κλάδου. Ἐκεῖ ἐπιλέγονται οἱ φράξιες γιὰ τὰ Σωματεῖα, πού κατευθύνονται ἀπὸ πρόσωπα τὰ ὅποια δὲν εἶναι διατεθειμένα νὰ ὑπηρετήσουν τοὺς σκοποὺς τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἐκεῖ, μποροῦμε νὰ ποῦμε, δίδεται ἡ πρώτη μάχη τοῦ κομμουνισμοῦ γιὰ τὴν κατάκτηση τοῦ προλεταριάτου.

Οἱ πράκτορες τοῦ κομμουνισμοῦ πού κινοῦνται στὰ ἐργοστάσια ἔχουν τὴν ἐξῆς κομματικὴ κατεύθυνση:

1) Νὰ ἀναπτύσσουν δραστηριότητα γιὰ κάθε γενικὸ ἢ ἀτομικὸ ζήτημα πού ἀπασχολεῖ τοὺς ἐργαζομένους.

2) Νὰ μὴ ἔρχονται μὲ κανένα λόγον σὲ προστριβὲς μὲ τοὺς συναδέλφους των ὥστε κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο νὰ κερδίζουν τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη των.

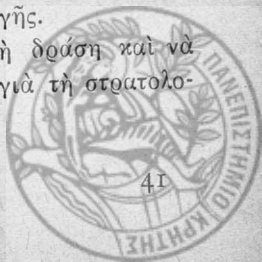
3) Νὰ μὴ ὁμιλοῦν ποτὲ ἀνοικτὰ περὶ κομμουνισμοῦ.

4) Νὰ διατηροῦν μὲ τοὺς ἐργοδότες τους ἀγαθὲς σχέσεις—ἐν ἀγνοίᾳ ὅμως τῶν συναδέλφων των — καὶ νὰ ἐπιδροῦν σ' αὐτούς. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ οἱ κομμουνισταὶ ἐπιτυγχάνουν κατὰ τὴν ἐμφάνιση διεκδικήσεων τῶν ἐργατῶν, νὰ τορπιλίζουν αὐτὰς καὶ νὰ συνεχίζουν ἔτσι ἐκμεταλλεῦόμενοι τὴν ἀγανάκτηση τῶν ἐργαζομένων.

5) Νὰ φροντίζουν ὥστε νὰ ὑπάρχουν πάντοτε διενέξεις μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν.

7) Νὰ φροντίζουν γιὰ τὴν ἐλάττωση τῆς παραγωγῆς.

8) Νὰ ἐπιλέγουν κατάλληλα στελέχη γιὰ κομματικὴ δράση καὶ νὰ εἰδοποιοῦν καταλλήλως τοὺς κομματικούς ὑπευθύνους γιὰ τὴ στρατολογία των.

9) Νὰ παρακολουθοῦν τὴ δράση τῶν ἀντιπάλων των καὶ νὰ ἀναφέρουν γι' αὐτὴ στὸ κομματικὸ γραφεῖο, καὶ

10) Νὰ συκοφαντοῦν τοὺς ἀντιπάλους των καὶ νὰ φροντίζουν γιὰ τὴν ἐξουδετέρωση τῆς ἐπιρροῆς ποὺ διαθέτουν αὐτοὶ μεταξὺ τῶν ἐργατῶν. Στὸ σημεῖο αὐτὸ δίδεται ἐντολὴ νὰ χρησιμοποιοῦν κάθε εἶδους συκοφαντία.

Μὲ βάση τὸ δεκάλογο αὐτὸ κινεῖται ὁ κομμουνισμὸς στὰ ἐργασίας καὶ γενικὰ στοὺς τόπους τῆς ἐργασίας. Τὴν ἐπιτυχία του τὴν βασίζει ὁ κομμουνισμὸς ἀποκλειστικά καὶ μόνο στὴν ἐκμετάλλευση τῆς δυστυχίας τῶν ἐργαζομένων.

Ἐδῶ εἶναι ἀνάγκη νὰ μιλήσουμε καὶ γιὰ τὴν εὐθύνη ποὺ ἔχει ὁ κόσμος τῶν ἀνθρώπων ποὺ εὐημεροῦν οἰκονομικά στὸ ζήτημα τῆς ἐπικινδύνου ἀναπτύξεως τοῦ κομμουνισμοῦ στὸν τόπο μας. Πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι στὴν Ἑλλάδα ὑπάρχει κατάφορη ἐκμετάλλευση ἀνθρώπου ἀπὸ ἄνθρωπο. Ὑπάρχουν ἑκατοντάδες χιλιάδων ἐργατῶν, ἀπὸ τὸ μόχθο καὶ τὸν ἰδρωτὰ τῶν ὁποίων κερδίζουν ὀλίγοι ἄνθρωποι. Αὐτὲς οἱ στρατιᾶς τῶν ἐργατῶν ἀποτελοῦν σήμερα τὸ ὑλικὸ μὲ τὸ ὁποῖο ὁ κομμουνισμὸς κτίζει τὸ κομματικὸ του οἰκοδόμημα.

Κάθε φωνὴ ἀγανακτήσεως των εἶναι καὶ ἓνας θρόιαμβος τοῦ κομμουνισμοῦ. Οἱ ἀθλίες συνθῆκες κάτω ἀπὸ τίς ὁποῖες ἐργάζονται οἱ ἐργάτες, τὰ ἡμερομίσθια πείνης, ἐντροπῆς καὶ πολλὰς φορὲς θανάτου, ἡ καταστρατήγηση τῶν ὑπαρχουσῶν προστατευτικῶν διατάξεων γιὰ τοὺς ἐργάτες, ἡ ἔλλειψη στέγης, ἡ ἀνυπαρξία προστασίας τῶν γηρατειῶν, τῆς ἀσθενείας καὶ τοῦ ἀτυχήματος, καὶ ἡ ἀχαλίνωτη κερδοσκοπικὴ τάση τῶν ὀλίγων νὰ πλουτίζουν εἰς βάρος τῶν πολλῶν, συντελοῦν ὥστε ὁ κομμουνισμὸς νὰ κερδίζει συνεχῶς ἔδαφος μεταξὺ τῶν ἐργατῶν.

Αὕτῃ τῇ κατάστασι φροντίζει νὰ τὴν διατηρήσει καὶ νὰ τὴν ἐπιδεινώσει ἀκόμη ὁ κομμουνισμὸς. Πρὸς Θεοῦ νὰ μὴ πιστευθεῖ πὼς οἱ πράκτορές του ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴν βελτίωση τῆς θέσεως τῶν ἐργατῶν καὶ γιὰ τὴν ἐπίλυση τῶν ἐκκρεμούντων ἐργατικῶν προβλημάτων. Ὁχι. Οἱ κομμουνισταὶ βασιζόμενοι στὴν κοινωνικὴ δυστυχία, ἀγωνίζονται μὲ ὅλες των τίς δυνάμεις γιὰ τὴν ὀλοκλήρωση τῆς ἐξαθλιώσεως τοῦ λαοῦ. Εἶναι τὸ μόνο σημεῖο στὸ ὁποῖο ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. δίδει ἰδιαίτερη προσοχὴ καὶ σημασία. Δὲν εἶναι ἄλλωστε ἀδικοιολόγητὴ ἡ στάσι αὕτῃ τοῦ κομμουνισμοῦ, ὅταν ἔχουμε ὑπ' ὄψει μας ὅτι σὲ περίπτωσι ποὺ οἱ ἐργάτες μας, ἐξασφαλίζοντας ἀνθρώπινους ὅρους διαβί-

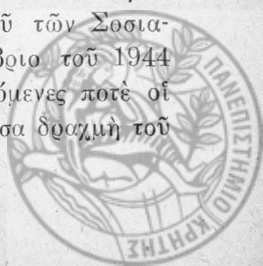
ώσεως, παύουν νὰ ἀκολουθοῦν τὰ συνθήματα καὶ τὶς γραμμὲς τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἔτσι λοιπὸν ἀγωνιζόμενος ὁ κομμουνισμὸς νὰ διατηρήσει τὴν ὑπαρξὴ του στὶς ἐργατικὲς μάζες, προδίδει συνεχῶς τὰ δίκαια τῶν ἐργαζομένων καὶ μάχεται ἐκεῖ ὅπου μπορεῖ γιὰ τὴν ἐξουδετέρωση τυχόν εὐνοϊκῶν λύσεων ποὺ πρόκειται νὰ δοθοῦν στὰ ἐργατικὰ αἰτήματα.

Ἐνῶ ὅμως αὐτὸ εἶναι ὀλοκάθαρο, καὶ τὸ γνωρίζουν ὅλοι οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ τόπου, ἐν τούτοις, κανεὶς μέχρι σήμερα δὲν θέλησε νὰ ἀντιμετωπίσει τὸν κομμουνισμὸ πᾶνω σ' αὐτὴ ἀκριβῶς τὴ βάση.

Ἴσως νὰ ὑπάρξουν πρόσωπα ποὺ θὰ θελήσουν νὰ διαμφισβητήσουν τὴν ὁρθότητα τῶν ἰσχυρισμῶν μου ἀναφορικὰ μὲ τὴν τακτικὴ τοῦ κομμουνισμοῦ στὸ σημεῖο αὐτό. Ὅλοι αὐτοί, ἂν θέλουν νὰ βγοῦν ἀπὸ τὴν πλάνη ποὺ ἄθελά τους παρασύρονται, δὲν ἔχουν παρὰ νὰ ἐρευνήσουν τὴν πρόσφατὴ ἱστορία τοῦ Κ.Κ.Ε. μέσα στοὺς ἐργατικοὺς ἀγῶνες.

Ἐκεῖ θὰ δοῦν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἐργατικὴ τάξη, προδόθηκε πάντοτε ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς στοὺς ἐπαγγελματικούς της ἀγῶνες. Ἐκεῖ θὰ διαπιστώσουν πὼς οἱ κομμουνισταί, προκειμένου νὰ ἐπιτύχουν τὴ διαιώνιση τῆς δυστυχίας τῶν ἐργατικῶν μαζῶν, δὲν διστάζουν κατὰ τὴν τελικὴ φάση τῶν ἀπεργιακῶν ἀγώνων τῆς ἐργατικῆς τάξεως νὰ ἐμφανίζουν πολιτικὰ αἰτήματα—ἐνίστε ξένα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα—καὶ νὰ δημιουργοῦν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἀδιέξοδο στὶς συζητήσεις μεταξὺ τῶν παραγόντων τῆς ἐργασίας ποὺ διεξάγονται παρουσία τοῦ Κράτους.

Ἀκόμη ἂν ἀσχοληθοῦν ἐκεῖνοι ποὺ ἀμφιβάλλουν καὶ γιὰ τὴν πολιτικὴ ποὺ ἄσκησαν ἐκεῖνοι ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς ἢ κρυπτοκομμουνιστὰς, ὅταν τοὺς δόθηκε ὑπεύθυνη θέση στὴ Νομοθετικὴ ἢ τὴν Ἐκτελεστικὴ ἐξουσία, τότε θὰ διαπιστώσουν ὅτι ὁποιαδήποτε πράξη τῶν ἔνα καὶ μόνον σκοπὸ εἶχε: ΤΗΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ τῆς δυστυχίας τῶν ἐργαζομένων. Τὴν τρανώτερη ἀπόδειξη γι' αὐτὸ μᾶς δίδει ὁ Νόμος 28)1944 τοῦ κομμουνιστοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας Μιλτιάδη Πορφυρογένη, μὲ τὸν ὁποῖο διατιμᾶται ἡ ἐργασία καὶ ἐπιβάλλονται κυρώσεις στοὺς ἐργοδότες ποὺ δίδουν μεγαλύτερους μισθοὺς καὶ ἡμερομίσθια ἐκείνων, ποὺ καθορίζουν οἱ Ὑπουργικὲς ἀποφάσεις. Ἐπίσης μιὰ καὶ μιλοῦμε γιὰ τὸ Νομοθετικὸ ἔργο τῶν κομμουνιστῶν δὲν θὰ ἦταν ἄσκοπο νὰ ἀναφέρουμε ὅτι ἐπὶ ὑπουργείας τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Σοσιαλιστῶν ὡς Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν κατὰ τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1944 ἐθεσπίσθη Νόμος μὲ τὸν ὁποῖο διεγράφητο ὡς μὴ γενόμενες ποτὲ οἱ μικροκαταθέσεις τῶν Ἑλλήνων. Δηλαδή ἡ ἀποταμιευθεῖσα δραχμὴ τοῦ

μοχθήσαντος εργαίου ἢ τῆς χήρας, περιήρχετο στή κατοχή τῶν Τραπεζῶν, μέ ἀποτέλεσμα νά ἐπιταθεῖ ἡ δυστυχία καί ἡ ἀγανάκτηση μιᾶς ἀκόμη κατηγορίας πολιτῶν, τήν ἐκμετάλλευση τῶν ὁποίων ἔπρεπε νά ἀσκήσει ὁ κομμουνισμός, προκειμένου νά ἐπιτύχει τῶν σκοπῶν του.

Ἄλλωστε καί ὁ μεγαλύτερος ἀπό τοὺς συγχρόνους ἡγέτας τοῦ παγκοσμίου κομμουνισμοῦ ὁ Νικόλαος Λένιν, καθορίζων τήν τακτική τῶν κομμουνιστῶν λέγει αὐτολεξεῖ: «Μόνον ὅταν ἐπιτύχουμε τήν ἐξαθλίωση τοῦ προλεταριάτου μπροϋίμε νά κάνουμε τὸ ἀποφασιστικὸ βῆμα γιὰ τήν κατάληψη τῆς ἐξουσίας». Καί ἀναλύων ὁ ἴδιος ἡγέτης τοῦ κομμουνισμοῦ τήν πρακτικὴ ἐφαρμογὴ αὐτῆς τῆς θεωρίας δίδει σαφεῖς κατευθύνσεις στὰ ὄργανά του. «Ἀντὶ πάσης θυσίας πρέπει νά ἐπιδιώκουν οἱ κομμουνισταὶ τὸν προσεταιρισμὸ τῶν προλεταρίων καί τήν προλεταριοποίηση τῆς μεσαίας τάξεως».

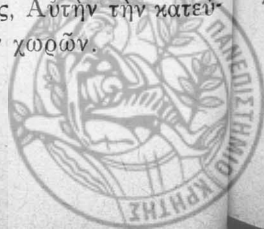
Οἱ τελευταῖες φράσεις περὶ προλεταριοποιήσεως τῆς μεσαίας τάξεως ὁμιλοῦν τόσον εὐγλωττα ὥστε περιττεύει κάθε περαιτέρω συζήτηση γιὰ τοὺς λόγους ποὺ ἐπιβάλλουν στὰ ὄργανα τοῦ κομμουνισμοῦ νά ἀκολουθοῦν τήν τέτοια προδοτικὴ τακτικὴ ἀπέναντι στὰ ἐμφανιζόμενα ἐκαστοτε ἐργατικά προβλήματα

Πάντως τὸ δόγμα αὐτὸ τοῦ Λένιν, ἰσχύει σήμερα καί θὰ ἰσχύει πάντοτε γιὰ τοὺς κομμουνιστὰς ὅλων τῶν χωρῶν. Ἐναπόκειται τώρα στοὺς οἰκονομικῶς ἰσχυροὺς τῆς ἀστικῆς κοινωνίας καί ἰδιαίτερα τῆς Ἑλληνικῆς ἂν πρέπει νά ἀφήσουν τὸν κομμουνισμό νά οἰκοδομεῖ ἐπὶ τῆς δυστυχίας καί τῆς ἐξαθλίωσεως τῶν λαϊκῶν μαζῶν. Ἄν ἡ ἡγετικὴ οἰκονομικὴ καί πολιτικὴ τάξη τοῦ τόπου μας θελήσει, εἶναι εὐκόλο ἡ δράση τοῦ κομμουνισμοῦ στὸν τόπο μας νά περιορισθεῖ μόνον ἀνάμεσα σ' ἐκείνους ποὺ ἀπὸ σνομπισμὸ ἢ ἀπὸ συμφέρον ἐμφανίζονται ὡς ὅπαδοί τῆς κοσμοθεωρίας τοῦ κομμουνισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

Ὁ κομμουνισμὸς ἀγωνίζεται νά πείσει τὸ λαὸ μας, ὅτι κάθε ἐργάτης καί ὑπάλληλος πρέπει νά εἶναι καὶ κομμουνιστῆς. Αὐτὴν τὴν κατεύθυνση δίδουν τὰ Κομμουνιστικὰ κόμματα ὅλων τῶν χωρῶν.

Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸ λόγο ἢ προσοχή τῆς ἡγεσίας τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων ἐπιδιώκει τὸν ἀπόλυτο ἔλεγχον τῶν ἐργατικῶν συνδικάτων. Ἔτσι στὴν κατάλληλη στιγμή θὰ μπορέσει νὰ χρησιμοποιήσει τὴν ἐργατικὴ δύναμη γιὰ τὴν κήρυξη τῆς ἐπαναστάσεως καὶ τὴν ἐπιβολὴ τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου.

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο πού μπαίνει ὁ κομμουνισμὸς στὴ ζωὴ τῶν ἐργοστασίων, ἐργάζεται καὶ στὶς ἐργατικὰς οργανώσεις, μὲ μόνη τὴ διαφορά, ὅτι ἐδῶ κινεῖται καλύτερα ὠργανωμένα καὶ μεθοδικά.

Ἰδιαίτερη προσπάθεια καταβάλλει ὁ κομμουνισμὸς στὴν κομματικὴ ὁργάνωση τῶν ἐργατῶν πού ἀπασχολοῦνται στὶς μεταφορὰς (σιδηροδρομοὺς, τροχιοδρομοὺς, πλοῖα, αὐτοκίνητα) καὶ στοὺς ὑπαλλήλους τουριστικῶν ἐπαγγελμάτων (σερβιτόρους, ξενοδοχοῦπαλλήλους).

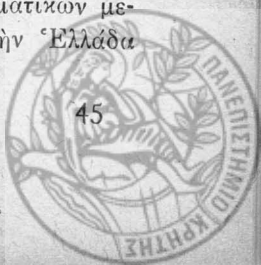
Ὅλους αὐτοὺς τοὺς χρησιμοποιεῖ ἰδιαίτερα στὸν τομέα τῶν πληροφοριῶν καὶ τῆς μεταφορᾶς ὑλικοῦ προπαγάνδας.

Κάθε ὑπεύθυνος κλάδου μεταφορᾶς ὑποχρεώνεται στὴν ὁργάνωση δικτύου πληροφοριῶν μεταξὺ τοῦ κλάδου του. Δηλαδή ὁργανώνει τὰ κομματικὰ μέλη καὶ τὰ ἐκπαιδεύει στὴ τέχνη τῶν πληροφοριῶν. Κάθε μέρα δὲ ἀποστέλλει στὸ κόμμα δελτίο γιὰ τίς συζητήσεις πού τὸ ἐνδιαφέρουν καὶ γιὰ τὰ συνθήματα πού τυχὸν ἄκουσε καὶ πού προέρχονται ἐκ τῶν ἀντιπάλων του. Ἐπίσης διὰ τῶν ἰδίων προσώπων παρακολουθεῖ τίς συζητήσεις τῶν ἀτόμων πού ἔχουν κάποια ὑπεύθυνη θέση.

Ἐξαιρετικῶς τοὺς κομματικοὺς σιδηροδρομικοὺς καὶ ναυτικούς, πού ἐργάζονται σὲ Ἑλληνικὰς ἢ γραμμὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ, τοὺς ἀναθέτει τὴ λεπτὴ ἀποστολὴ τῆς ἐπαφῆς μὲ πρόσωπα διωκόμενα πού βρίσκονται σὲ ἄλλο τόπο καθὼς ἐπίσης καὶ στὴ παραλαβὴ καὶ μεταφορὰ τοῦ κομματικοῦ ταχυδρομείου καὶ γενικῶς τοῦ κομματικοῦ ὑλικοῦ.

Τοὺς ὑπαλλήλους τουριστικῶν ἐπαγγελμάτων τοὺς χρησιμοποιεῖ κατὰ τρόπο σατανικὸ στὴν ὑπηρεσία πληροφοριῶν. Κάθε ὑπεύθυνον πρόσωπο παρακολουθεῖται ὑπὸ τῶν πρακτόρων τοῦ κομμουνισμοῦ, τόσο στὸ ξενοδοχεῖο ὅσο καὶ στὸ καφενεῖο, ζαχαροπλαστεῖο ἢ ἐστιατόριο πού ἐργάζονται κομματικὰ μέλη. Κάθε δὲ κίνηση καὶ ἐπαφή του ἀναφέρεται λεπτομερῶς στὴν ὁργάνωση. Στους ὑπαλλήλους δὲ τῶν ξενοδοχείων, πού εἶναι κομματικὰ ὁργανωμένοι, ἐμπιστεύεται πολλὰς φορὰς τὸ κόμμα «φιλοξενία» διωκομένων καὶ παρανόμων.

Πέραν τούτου, διὰ τῆς κατηγορίας αὐτῆς τῶν κομματικῶν μελῶν, ἔρχεται σὲ ἐπαφή μὲ τοὺς ξένους πού ἔρχονται στὴν Ἑλλάδα

καὶ ἐμφανίζει τὴν ἐδῶ ἐπικρατοῦσα γενικὴ πολιτικὴ κατάστασι, ὅπως ἔχει συμφέρον, πράγμα πού συντελεῖ στὴ δυσφήμιση τοῦ τόπου καὶ στὴν παροχὴ στοιχείων δημαγωγίας στὸ διεθνῆ κομμουνισμό καὶ τὴ διεθνῇ συνοδοιπορίᾳ.

Ἡ διάρθρωσις τῆς κομμουνιστικῆς ὁργανώσεως στὰ ἐργατικά σωματεῖα εἶναι ἡ ἑξῆς :

α) Τριμελὲς κομματικὸ συνδικαλιστικὸ γραφεῖο, τὸ ὁποῖο ἔχει τὴν εὐθύνη τῆς κομματικῆς ὁργανώσεως τοῦ κλάδου.

β) Φράξια σωματειακὴ πού τὴν ἀποτελοῦν ὅλα τὰ κομματικὰ μέλη πού ἀνήκουν στὸ ἐπαγγελματικὸ σωματεῖο.

Τὸ τριμελὲς κομματικὸ γραφεῖο ἀποτελεῖται ἀπὸ πιστὰ καὶ δοκιμασμένα στελέχη τοῦ κόμματος. Ἐπικεφαλῆς αὐτοῦ τίθεται ὁ ὁργανωτικὸς γραμματεὺς πού ἐκτελεῖ χρῆσιν συνδέσμου μετὰ τοῦ κόμματος καὶ πού προΐσταται τῶν συνεδριάσεων τοῦ γραφείου. Τὰ ἐν λόγῳ τριμελῆ γραφεῖα δὲν ἔχουν μόνιμη συγκρότησι. Ἀντιθέτως σ' αὐτὰ ἐπέρχονται συχνὰ μεταβολὲς ἀνάλογα μὲ τὰ γεγονότα ἢ τὴν ἐπιβαλλόμενη σκοπιμότητα.

Ἐπίσης καὶ ἡ φράξια δὲν ἔχει μόνιμη συγκρότησι. Αὕτῃ συγκαλεῖται ὅταν τὸ κόμμα πρόκειται νὰ προβεῖ σὲ ἐνέργειες καὶ δράσιν στὸ ἀνάλογο σωματεῖο, ὁπότε χρειάζεται ὁ συντονισμὸς καὶ ἡ δραστηριότης τῶν κομματικῶν μελῶν πού ἀνήκουν στὸ σωματεῖο αὐτό.

Στὰ σωματεῖα οἱ πράκτορες τοῦ κομμουνισμοῦ δίδουν τὰ ἑξῆς συνθήματα, προκειμένου νὰ ἐπιτύχουν τοὺς ἀντικειμενικοὺς τῶν σκοπούς.

α) Καθολικὴ ἐνότης τῶν ἐργατῶν στὰ ζητήματα τῆς πάλης.

β) Κτύπημα κάθε ξένης κομματικῆς διεισδύσεως στὰ σωματεῖα.

γ) Συνεργασία ὅλων τῶν «δημοκρατικῶν δυνάμεων» γιὰ τὸ κτύπημα τῶν ὁργάνων τοῦ «φασισμού» καὶ τῆς κεφαλαιοκρατίας.

δ) Διαρκὴς ἀγὼν καὶ συνεχὴς ἐπαγρύπνησι γιὰ τὴ βελτίωσι τῆς θέσεως τῶν ἐργαζομένων καὶ

ε) Συνεχὴς ἀγὼν γιὰ τὴν αὐτονομία καὶ τὴν ἀνεξαρτησία τῶν ἐργατικῶν ὁργανώσεων, καὶ προστασία τῶν ἐργατικῶν στελεχῶν ἀπὸ κάθε κρατικὴ ἢ ἀστυνομικὴ παρέμβασι.

Αὐτὰ τὰ συνθήματα εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξετάσουμε γιὰ ποιοὺ σκοποὺ δίδονται καὶ ἂν πραγματοποιοῦνται.

Ἡ καθολικὴ ἐνότης τῶν ἐργαζομένων στὰ ζητήματα τῆς πάλης

Μὲ τὸ σύνθημα τῆς ἐνότητος ὁ κομμουνισμὸς ἐπιδιώκει τὴν ἀπόκτηση ἐπαφῆς μὲ ὅλο τὸν κόσμον ποὺ θέλει νὰ ἀποφύγει κάθε εὔδους προσέγγιση μ' αὐτὸν καὶ ποὺ ἔχει γιὰ σκοπὸ τοῦ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς Κομμουνιστικῆς δράσεως μέσα στὸ ἐργατικὸ κίνημα.

Τὸ σύνθημα αὐτὸ προκειμένου γιὰ τὶς ἐργατικὲς διεκδικήσεις καὶ καὶ γενικὰ τοὺς ἐπαγγελματικοὺς ἀγῶνες συγκινεῖ ὅλους τοὺς ἐργάτες ἀδιακρίτως κομματικῶν πεποιθήσεων.

Βλέπουμε, δηλαδή, ὅτι ὁ κομμουνισμὸς προσπαθῶντας νὰ καλύψει τοὺς ἀνατρεπτικούς τοῦ σκοποὺς καὶ νὰ ἀποκτήσει ταυτόχρονα ἐπαφὴ μὲ τὸ σύνολο τῶν ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων, χρησιμοποιεῖ συνθήματα ποὺ πιάνουν στὴν ψυχὴ τοῦ λαοῦ.

Τὴν ἐνότητα ὅμως ὁ κομμουνισμὸς τὴν διακηρύττει ἐν γνώσει τοῦ ὅτι αὐτὴ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ πραγματοποιηθεῖ. Καὶ δὲν μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθεῖ, γιὰτὶ ἡ ἐνότης τῶν συνδικαλιστικῶν στελεχῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ τῶν ἐργατικῶν μαζῶν, προϋποθέτει ἀπαραίτητα καὶ ἐνότητα στοὺς σκοποὺς, τὶς ἐπιδιώξεις καὶ τὴν τακτικὴ ἐκείνων ποὺ θὰ ἀποφασίσουν γι' αὐτήν. Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξει ἐνότης μεταξὺ τῶν ἐργατῶν, ποὺ ἀγωνίζονται γιὰ τὴν βελτίωση τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς τῶν θέσεως καὶ τῶν πρακτόρων τοῦ κομμουνισμοῦ, ποὺ ἀγωνίζονται γιὰ τὴν ὁλοκλήρωση τῆς δυστυχίας τῶν μαζῶν; Ἐπίσης πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξει ἐνότης μεταξὺ τῶν στελεχῶν ποὺ ἀνήκουν στὴν ὑπηρεσία τῆς ἐργατικῆς τάξεως καὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ κομματικῶν στελεχῶν τοῦ κομμουνισμοῦ, ποὺ ἀνήκουν στὶς ἐργατικὲς ὁργανώσεις μὲ μόνον σκοπὸ νὰ ὑπηρετήσουν τὰ σχέδια τῶν πρακτόρων τοῦ σλαβικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ;

Τὴν ἐνότητα ὅμως τὴν προτάσσει ὁ κομμουνισμὸς σὲ κάθε συζήτηση, προκειμένου νὰ τακτοποιηθεῖ στὴ συνείδηση τῶν μαζῶν καὶ νὰ ἐπιρρίψει τὴν εὐθύνη γιὰ τὴν ὑπαρξὴ τῆς ἐργατικῆς δυστυχίας στοὺς ἑντιπάλους τοῦ, οἱ ὁποῖοι γνωρίζοντας τοὺς σκοποὺς, τὶς μεθόδους καὶ τὶς ἐπιδιώξεις τοῦ κομμουνισμοῦ, ἀποκρούουν κάθε συνεργασία ποὺ προτείνει σ' αὐτοὺς ὁ κομμουνισμὸς.

Μὲ τὸ σύνθημα ὅμως τῆς ἐνότητος παρασύρει ὁ κομμουνισμὸς πολλὰς φορὲς στὰ δίχτυα τοῦ, ἄπειρα καὶ φιλόδοξα ἐργατικὰ στελέχη, τὰ ὁποῖα, στὴν πορεία τῆς δράσεως ποὺ ἀναπτύσσουν, — ἀφοῦ καταπιῶν τὸ χάπι τῆς ἐνότητος ποὺ τοὺς σερβίρει ὁ κομμουνισμὸς — μεταβάλλονται χωρὶς νὰ τὸ ἀντιληφθοῦν σὲ ὄργανα τῆς κομμουνιστικῆς τακτικῆς. Ἐδῶ

είναι ανάγκη νὰ ὑπογραμμισθεῖ, ὅτι τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ στελέχη τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, βρέθηκαν στὶς γραμμὲς του κάτω ἀπὸ συν-
θῆκες παρεμφερεῖς. Μπήκαν στὸ δρόμο τῆς πάλης, γιὰ νὰ ἀγωνισθοῦν
γιὰ τὰ ζητήματα τῶν ἐργατικῶν μαζῶν. Στὴν ἀρχή, γιὰ νὰ κρατήσουν
τοὺς ἐργάτες μακριὰ ἀπὸ τὴν ἐπιρροή τῶν κομμουνιστῶν, συνεμάχησαν
μὲ συνδικαλιστικὰ στοιχεῖα, ποὺ ἐκόπτοντο ὑπὲρ τῶν ἐργατικῶν δικαίων
καὶ ποὺ ἀπὸ τὴ γενικώτερη δράση των, ἐμφανίζοντοσαν ὡς γνήσιοι συνδι-
καλισταί. Μ' αὐτοὺς συνεδέθηκαν, ὑπέστησαν τὴν ἐπιρροή τους καὶ σὺν τέ-
λος ἔγιναν αἰχμάλωτοι τῶν ἀπόψεων των. Ἀπόψεων ὅμως κάθε ἄλλο παρὰ
συνδικαλιστικῶν. Καὶ σὲ συνέχεια χωρὶς νὰ ἀντιληφθοῦν, βρέθηκαν στὸν
κομμουνιστικὸ δρόμο τοῦ Κ.Κ.Ε. Τὴν ἀνάπτυξη αὐτὴ κάμνουμε γιὰ νὰ
πληροφορήσουμε τοὺς ἀναγνώστες μας ὅτι ὁ κομμουνισμός, τὸ σύνθημα
τῆς ἐνότητος, τὸ διοχετεύει στὶς μάζες ὅχι μόνον μὲ τὰ μέλη του, ἀλλὰ καὶ
μὲ τὰ ὄργανά του, ποὺ ἀπὸ λόγους στρατηγικῆς, ἐμφανίζονται ὡς γνή-
σιοι συνδικαλισταὶ ποὺ δὲν ἔχουν καμμία σχέση μὲ τὸν κομμουνισμό.

Ἐπίσης τὸ πῶς ἐπιτυγχάνει ὁ κομμουνισμὸς νὰ μεταβάλλει τὶς σκέ-
ψεις καὶ τὶς πεποιθήσεις τῶν συνδικαλιστῶν ἀντιπάλων του θὰ τὸ ἀνα-
πτύξουμε στὸ ἐπόμενο κεφάλαιο.

Τώρα θὰ συνεχίσουμε τὴν ἐξέταση τοῦ θέματος τῆς ἐνότητος τῶν
στελεχῶν καὶ τῶν ἐργατῶν στὰ ζητήματα τῆς πάλης.

Πολλοὶ ἐρωτοῦν ἂν ὁ κομμουνισμὸς ἐπιδιώκει πραγματικὰ τὴν
ἐπίτευξη τῆς ταξικῆς ἐνότητος, προκειμένου νὰ διεξαγάγει ἀγῶνας ὁποιασ-
δήποτε μορφῆς γιὰ τὴν ἐπίλυση τῶν ἐργατικῶν προβλημάτων. Ἐνω-
ρίτερα μᾶς δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ ἐξηγήσουμε γιὰ ποῖον λόγο ὁ κομ-
μουνισμὸς δὲν ἐπιζητεῖ τὴν βελτίωση τῆς θέσεως τῶν ἐργατῶν, ἀλλὰ
ἀντίθετα ἀγωνίζεται μὲ ὅλα τὰ μέσα ποὺ ἔχει στὴ διάθεση τοῦ ὀργα-
νισμοῦ του γιὰ τὴν ὁλοκλήρωση τῆς δυστυχίας τῶν ἐργατικῶν μαζῶν.

Τώρα θὰ προσπαθίσουμε νὰ ἐμφανίσουμε τοὺς σκοποὺς ποὺ ἐπι-
διώκουν οἱ πράκτορες τοῦ κομμουνισμοῦ, ὁμιλοῦντες γιὰ τὴν ἀποκατά-
σταση πλήρους ἐνότητος μεταξὺ τῶν ἐργατικῶν στελεχῶν καὶ τῶν ἐργα-
τικῶν μαζῶν στὰ ζητήματα τῆς πάλης.

Ἐδῶ πρέπει νὰ ὁμολογηθεῖ ὅτι στὰ σωστά ὁ κομμουνισμὸς
ἐπιδιώκει, τὴν καθολικὴ συμμετοχὴ τῶν ἐργατικῶν μαζῶν σὲ κάθε
εἶδους ἀγῶνα. Ἀγῶνα δηλαδὴ δυναμικὸ, ἀγῶνα πεζοδρομίου, ἀγῶνα
ἀπεργιακὸ. Καὶ ἐπιδιώκει ὁ κομμουνισμὸς τὴν καθολικὴ κινητοποίηση
τῶν ἐργατικῶν μαζῶν μὲ παρόμοιες ἐκδηλώσεις, γιὰτὶ κατὰ κύριο λόγο

τὸν ἀγῶνα αὐτῆς τῆς μορφῆς, ὅπωςδὴποτε θὰ τὸν κατευθύνει αὐτὸς μὲ τὰ ἔμπειρα καὶ μαχητικά του στελέχη καὶ δεύτερον γιατί κάθε ἀγώνας τοιαύτης μορφῆς, κατὰ τὴν κομμουνιστικὴ ἄποψη, δίδει εὐκαιρία κομματικῆς δράσεως, ἐμψυχώνει τοὺς ὁπαδοὺς του χαλυβδώνει τὴν πίστη ἐκείνων ποὺ ταλαντεύονται καὶ ἰδιαίτερα παρουσιάζει θύματα. Κάθε θῦμα ποὺ δημιουργεῖται, λέγει ἡ κομμουνιστικὴ γραμμὴ, δημιουργεῖ συνείδηση στοὺς ἀγωνιστὲς καὶ φέρνει στὸ κόμμα ὁπαδοὺς καινούργιους.

Καὶ τὰ θύματα μόνο κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ἀγώνων εἶναι δυνατόν νὰ δημιουργηθοῦν. Πρέπει τώρα νὰ ὑπογραμμισθῇ ὅτι σπανιότατα τὰ θύματα τῶν ἐργατικῶν ἀγώνων ἀνήκουν στὴ σειρὰ τῶν ἡγετῶν στελεχῶν ἢ καὶ τῶν ὀργανικῶν μελῶν τῶν Κ.Κ. Τὶς περισσότερες, ἂν ὅχι ὅλες τὶς φορές, ἐκεῖνοι ποὺ θυματοποιοῦνται ἀνήκουν στὴ μεγάλη μάζα τῶν ἀνθρώπων ποὺ πιστεύουν στὰ δίκαια τῶν ἀγώνων των καὶ δίδονται μὲ ὅλο τὸν ἐνθουσιασμό, ποὺ δημιουργεῖ ἡ πεποίθηση τοῦ δικαίου, στὴν ὑπόθεσιν γιὰ τὴν ὁποία κινητοποιεῖ τὶς ἐργατικὰς δυνάμεις ὁ κομμουνισμός.

Καὶ ἐκεῖνοι ποὺ πιστεύουν στὰ δίκαια τῶν ἐργατικῶν ἀγώνων δὲν εἶναι κομμουνισταί. Εἶναι οἱ ἀγνοοῦντες ἰδεολόγοι τῆς ἐργατικῆς ιδέας ποὺ μισοῦν, ποὺ ἀπεχθάνονται τὶς κομμουνιστικὰς θεωρίες.

Ἄν τὸ θῦμα στερηθεῖ τῆς ἐλευθερίας του καὶ βρεθεῖ στὶς φυλακὰς, ἐκεῖ θὰ διδαχθεῖ τὸν θεωρητικὸ καὶ τὸν πρακτικὸ κομμουνισμό. Θὰ μυηθεῖ στὰ μυστήρια τοῦ Σταλινισμού, θὰ μάθει κάθε τι ποὺ πρέπει νὰ γνωρίζει ὁ συνειδητὸς κομμουνιστής, θὰ μισήσῃ τὸν κόσμον μὲ τὸν ὁποῖον τὸν εἶχαν συνδέσει οἱ ὥραιες ἀρχὲς τῆς θρησκείας, τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς ιδέας τῆς Πατρίδος, καὶ ὅταν θὰ βγεῖ ἀπο τὶς φυλακὰς δὲν θὰ ἀνήκει οὔτε στὴν οἰκογένειά του, οὔτε στὴν κοινωνία, οὔτε καὶ στὴν Πατρίδα του, ἀλλ' οὔτε καὶ στὸν ἑαυτό του. Θὰ ἀήκει στὴν προδοτικὴ ἡγεσία τοῦ Διεθνοῦς κομμουνισμοῦ. Ψυχικὸ καὶ σωματικὸ κουρέλι θὰ σέρνεται παντοῦ, ὅπου τὸ συμφέρον καὶ ἡ σκοπιμότης τοῦ κομμουνισμοῦ, θὰ ἐπιβάλλουν τὴν παρουσία των.

Αὕτη ἀτυχὴς εἶναι ἡ μοίρα ἐκείνων ποὺ φθάνουν στὸ κατῶφλι τῆς φυλακῆς. Μπαίνουν ἀντικομμουνισταί, ἢ κομμουνισταί τῆς τελευταίας σειρᾶς, γιὰ νὰ βγοῦν ἀπ' αὐτὰς μετὰ πάροδο ἐτῶν συνειδητοῦ πλέον κομμουνισταί, γνωρίζοντες τὴν τέχνη τῆς συνωμοσίας καὶ τοῦ ἐγκλήματος.

Τὴ μύησίν των στὸ κόμμα καὶ ἐν συνεχείᾳ στὰ μυστήριά του τὴν

παρασκευάζουν οἱ ὑπεύθυνοι τῆς κολεκτίβας (κοινῆς συμβιώσεως) ποὺ ἀτυχῶς ὑπάρχουν καὶ δροῦν σὲ ὅλες τὶς φυλακὲς τοῦ ἀνοήτου Κράτους.

Αὐτοὶ ὅλοι, ἐκτὸς σπανίων ἐξαιρέσεων, χάνονται ὁριστικά γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ κοινωνία. Ἀλλὰ καὶ οἱ δικαί των, ποὺ θὰ μείνουν ἐλεύθεροι, θὰ ἔχουν τὴν ἴδια περίπου τύχη μὲ τοὺς κρατουμένους.

Ἡ γλυκομίλητη γυναικοῦλα ποὺ θὰ πάει ἐκ μέρους τῆς ἀλληλεγγύης νὰ παρηγορήσει καὶ νὰ βοηθήσει τοὺς συγγενεῖς τοῦ φυλακισμένου, εἶναι τὸ δηλητηριωδέστερο φεῖδι ποὺ σέρνεται στὴν κοινωνία. Μὲ τὸ πῶσχημα τῆς ἐκδηλώσεως ἀλληλεγγύης, ἀποκαθιστᾷ ἐπαφὴ τὸ κόμμα μὲ τὶς ῥιζογένειες τῶν θυμάτων του. Στὴν ἀρχὴ τὸ βοήθημα, ἀργότερα ἡ διδασκαλία καὶ ὁ κομματικὸς προσεταιρισμὸς, καὶ σὲ τελικὴ μορφὴ ἡ δράση τῶν συγγενῶν τῶν κρατουμένων. Δράση ποικιλόμορφη καὶ ἀνάλογη μὲ τὸν χαρακτήρα, τὴ μόρφωση καὶ τὰ ἄλλα προσόντα τοῦ καθενός.

Τοὺς συγγενεῖς τῶν θυμάτων τοὺς χρησιμοποιεῖ ὁ κομμουνισμὸς ἰδιαίτερος γιὰ τὰ ἐπίσημα διαβήματα στὶς ἀρχές, μὲ τὰ ὁποῖα ἀποβλέπει νὰ διαμαρτυρηθεῖ γιὰ τὴν ἀδικαιολόγητὴ κράτηση τῶν φυλακισμένων, γιὰ τὴ βελτίωση τῆς θέσεώς των καὶ γιὰ κάθε δουλειὰ ποὺ συσχετίζεται μὲ τὴν ὑπόθεση τῶν κρατουμένων. Στὶς παρουσιάσεις ποὺ κάνουν ἐπιτροπὲς κομμουνιστῶν στὶς ξένες πρεσβεῖες, τὸν κυριώτερο ρόλο παίζουν συγγενεῖς κρατουμένων καὶ ἰδιαίτερος γρηᾶς καὶ γέροι ποὺ φυσιολογικὰ προκαλοῦν τὴ συμπάθεια τῶν ξένων διπλωματῶν.

Ἐκεῖ ποὺ ὅμως ὁ κομμουνισμὸς δίδει μεγαλύτερη προσοχή, εἶναι οἱ σκοτωμένοι καὶ οἱ συγγενεῖς τους. Ἐὰν ὁ σκοτωμένος εἶναι κάτοικος ἀστικοῦ κέντρου λαμβάνουν χώραν ἐντυπωσιακὲς κηδεῖες. Κατατίθενται στέφανοι ἐκφωνοῦνται λόγοι καὶ κινητοποιοῦνται οἱ ὁπαδοὶ τοῦ κόμματος. Ὑπάρχουν ὅμως περιπτώσεις στὸ παρελθὸν ποὺ τὸ Κ.Κ.Ε. ἐλλείπει πραγματικῶν σκοτωμένων, ὥργανωσε ψεύτικες κηδεῖες, μέσα δὲ στὰ φέρετρα ἀντὶ τῶν ὑποτιθεμένων νεκρῶν τοποθέτησε πέτρες καὶ ἄλλα ἀντικείμενα. Τέτοιες ψευτοκηδεῖες ὁργανώθηκαν ἀπὸ τὸ Κ.Κ.Ε. κατὰ τὴν περίοδο τοῦ 1945, ὅταν, μὲ τὴν ἐπικράτηση τοῦ νομίμου Κράτους ἄρχισε νὰ παρουσιάζει πτώση ὁ κομμουνισμὸς.

Ἀλλὰ καὶ τοὺς συγγενεῖς τῶν νεκρῶν ἐκμεταλλεύεται κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο, ποὺ χρησιμοποιεῖ γιὰ νὰ προσεταιρισθῇ καὶ νὰ κινητοποιήσῃ τοὺς συγγενεῖς τῶν κρατουμένων.

Κλείνοντας τώρα τὸ κεφάλαιον τῆς ἐνότητος βλέπουμε ὅτι μὲ τὸ

σύνθημα αὐτὸ ἐπιτυχάνει ὁ κομμουνισμὸς τεράστια ὀργανωτικὰ ὠφέλη. Ἐπιτυχάνει νὰ κρατήσῃ ἐπαφὴ μὲ τὶς μᾶζες, νὰ στρατολογήσῃ στελέχη νὰ δημιουργήσῃ θύματα, καὶ νὰ προπαρασκευάσῃ τοὺς μαχητὲς τοῦ γι, τὸν ἐπαναστατικὸ ἀγῶνα πρὸς κατάληψιν τῆς ἐξουσίας.

Κτύπημα κάθε κομματικῆς διεισδύσεως στὰ συνδικάτα. —

Ἐνα εὐαίσθητο σημεῖο πού συγκινεῖ τοὺς ἐργάτες καὶ πού προσέχει ἰδιαίτερα ὁ κομμουνισμὸς εἶναι τὸ σύνθημα γιὰ τὸ κτύπημα κάθε ξένης κομματικῆς διεισδύσεως στὰ ἐργατικά συνδικάτα.

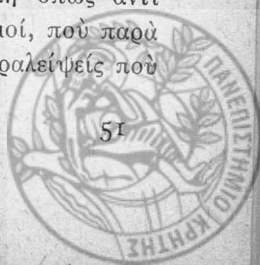
Λοθέντος ὅτι ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ Ἕλληνες ἀνήκουν σὲ κάποιο πολιτικὸ κόμμα, κάθε ἀντίπαλος τοῦ κομμουνισμοῦ, πού διαθέτει σοβαρὴ ἐπιρροή μεταξὺ τῶν ἐργατικῶν μαζῶν, χαρακτηρίζεται στὴν κατάλληλο στιγμή ὡς πούλημένο ὄργανο τῶν ἀστικῶν κομμάτων.

Καὶ ἐνῶ ὁ ἐργάτης ἀνήκει στὸ ὁποιοδήποτε κόμμα, τὸ παράδοξο εἶναι ὅτι τὸν ἡγέτη τοῦ μικροῦ ἢ μεγάλου κατ' οὐδένα λόγο τὸν θέλει ὄργανο ἔστω καὶ τοῦ πολιτικοῦ κόμματος πού ἀνήκει αὐτὸς ὁ ἴδιος.

Τὸ μεγάλο μυστικὸ τῆς τοιαύτης τακτικῆς τῶν κομμουνιστῶν εἶναι ἄλλο. Μ' αὐτὸ δὲν ἐπιδιώκουν μόνο νὰ ἐξοστρακίσουν τοὺς ἀντιπάλους των, ἀποβλέπουν κυρίως νὰ μονοπωλήσουν γιὰ τὸ Κ.Κ.Κ. τὸ δικαίωμα νὰ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὰ ἐργατικά προβλήματα καὶ νὰ μπορεῖ νὰ ἀσχολεῖται καὶ μ' αὐτὰ ἀκόμη τὰ ζητήματα πού ἀπασχολοῦν τὶς ἐργατικὰς ὁργανώσεις. Ἐκτὸς ὅμως ἀπ' αὐτὸ ἐπιδιώκει νὰ κόψει κάθε νῆμα πού ἐνώνει τοὺς ἐργαζομένους μὲ τὴν Ἐθνικὰ κόμματα, σὲ τρόπο ὥστε νὰ μὴ διαθέτουν στελέχη πού θὰ τὰ ἐνημερώνουν γιὰ τὶς ἐργατικὰς ἀνάγκας καὶ νὰ προκαλοῦν τὴν ἐκδήλωση μέτρων προστασίας τῶν ἐργατῶν ὑπὲρ τῶν Ἐθνικῶν κομμάτων.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὁ κομμουνισμὸς ἡττηθεὶς ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας ρεφορμιστὰς ἐργατικοὺς ἡγέτας, στήριξε τὴν πολεμικὴ του ἐναντίον αὐτῶν κυρίως στὸν τομέα τῆς κομματικῆς των θέσεως. Πρέπει δὲ νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι χάρις καὶ στὴ σατανικὴ ὁργάνωση πού διαθέτει ὁ κομμουνισμὸς πέτυχε μὲ τὴν τακτικὴν του αὕτῃ νὰ δημιουργήσῃ σοβαρὴ σύγκλιση μεταξὺ τῶν ἐργατικῶν μαζῶν καὶ νὰ κλονίσῃ κατὰ σοβαρὸ ποσοστὸ τὴν ἐμπιστοσύνη τῶν ἐργατῶν μας πρὸς τοὺς ἡγέτας των.

Ἐνας ὅμως ἀκόμη λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο ὁ κομμουνισμὸς δίδει ξεχωριστὴ προσοχὴ στὸ σημεῖο αὐτό, εἶναι καὶ ἡ ἀνάγκη ὅπως ἀντὶ πάσης θυσίας φθαροῦν οἱ Ἐθνικοὶ κομματικοὶ ὁργανισμοί, πού παρὰ τὶς μεγάλας κομματικὰς τοὺς ἀτέλειες καὶ τὶς τεράστιες παραλείψεις πού

παρουσιάζουν σὲ ζητήματα προγραμμάτων καὶ τακτικῆς, ἀποτελοῦν συγκροτήματα Ἑθνικῆς ἐξορμήσεως μὲ τὰ ἐμβλήματα τῶν ὁποίων συγκινεῖται ὁ λαός μας καὶ καταπολεμᾷ τὸν κομμουνισμό.

Τὴ φθορὰ τῶν Ἑθνικῶν κομματικῶν ὁργανισμῶν τὴν ἐπιτυγχάνει ὁ κομμουνισμὸς μὲ τὴν προπαγάνδα. Κατὰ κανόνα ἡ εὐθύνη κάθε ἀποτυχίας τῶν ἐργατικῶν ὁργανώσεων ἐπὶ βασικῶν ζητημάτων, ἀποδίδεται ἀπὸ τοὺς πράκτορας τοῦ κομμουνισμοῦ σ' ἐκεῖνα τῶν ἐργατικῶν στελεχῶν, ποὺ ὁ κομμουνισμὸς τὰ ἔχει παρουσιάσει ὅτις μᾶζες σὰν ὁργανὰ τῶν Ἑθνικῶν κομμάτων. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο δὲν φθείρεται μόνο τὸ ἐργατικὸ στέλεχος τῆς ἀντικομμουνιστικῆς οἰκογενείας, ἀλλὰ ἀρχίζει καὶ ἡ ἀγανάκτηση τῶν ἐργατῶν ἐναντίον τοῦ κόμματος στὸ ὁποῖο φέρεται χρωμένος ὁ ἀντικομμουνιστὴς ἡγέτης.

Σ' αὐτὸ ὅμως τὸν τομέα ὁ κομμουνισμὸς διευκολύνεται καὶ ἀπὸ τοὺς ἀντιπάλους του. Τὰ ἐργατικὰ στελέχη τῆς Ἑθνικῆς παρατάξεως, ἔχοντας μεταξὺ των διαφορές, δὲν διστάζουν κάθε ἀντίπαλό των νὰ τὸν δυσφημήσουν καὶ νὰ τὸν πολεμήσουν μὲ τὸν ἴδιο τρόπο ποὺ τὸν καταπολεμοῦν καὶ οἱ κομμουνισταί.

Καὶ κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο παριστάμεθα πολλὲς φορὲς μάρτυρες τῆς τραγικῆς εἰκόνας, νὰ ἐμφανίζονται στὴν προσπάθεια τοῦ διασπομοῦ καὶ τῆς κατασυκοφαντήσεως τῶν Ἑθνικῶν ἐργατικῶν στελεχῶν, κομμουνισταὶ καὶ ἐθνικόφρονες ἀπὸ κοινοῦ.

Πάντως μὲ τὴ χρησιμοποίησι αὐτοῦ τοῦ συνθήματος ὁ κομμουνισμὸς ἐπιτυγχάνει στὸν ἀντικειμενικὸ του σκοπὸ καὶ θέτει, πολλὰς φορὲς, ἐκτὸς μάχης πρόσωπα ποὺ ἦταν δυνατό, λόγῳ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς μορφώσεώς των, νὰ διεδραματίσουν ἀποφασιστικὸ ρόλο στὴν ἐξέλιξη καὶ τὴ διαμόρφωση τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος. Ρόλον ὅμως ποὺ θὰ ζημιώνει τὸν κομμουνισμό καὶ ποὺ θὰ ἀπομακρύνει τὶς ἐργατικὰς μᾶζες ἀπὸ τὰ στελέχη καὶ τοὺς πράκτορας τοῦ Κ.Κ.Ε. ποὺ δροῦν καὶ κινοῦνται μέσα στὴ ζωὴ τῶν ἐργατοῦπαλληλικῶν ὁργανώσεων τῆς χώρας μας.

Συνεργασία ὄλων τῶν «δημοκρατικῶν» δυνάμεων γιὰ τὸ κτύπημα τῶν ὁργάνων τοῦ «φασισμού» καὶ τῆς «κεφαλαιοκρατίας».

Ὁ κομμουνισμὸς πρέπει νὰ ὁμολογηθεῖ ὅτι χάρις στὴν ἔλλειψη ἐπαρκoῦς ὁργανώσεως τῶν ἀντιπάλων του—γιατὶ ἂν ὑπῆρχε σοβαρὴ ὁργάνωση θὰ προέβαινε καὶ στὴ διαφώτιση τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ—πέτυχε πρὸς στιγμή νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς δημοκρατικὴ δύναμη. Ἐπίσης πέτυχε ὥστε κάθε ἄτομο ἢ ὁμάδα ποὺ ὁ κομμουνισμὸς τὴ χαρακτηρίζει προδοτικὴ

φασιστική ή κεφαλαιοκρατική να κλονίζεται στη συνείδηση του λαού μας και να βρίσκεται στην ανάγκη να απολογείται συνεχώς για ζητήματα που είναι ξένα και άσχετα από το άτομο ή την ομάδα που κατηγορείται.

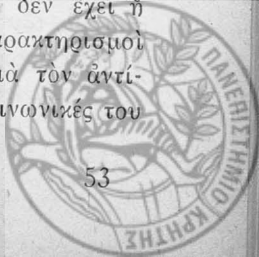
Για να πετύχει ο κομμουνισμός καλύτερα του σκοπού αυτού, χρησιμοποιεί το σύστημα της δημιουργίας «δημοκρατικών» συγκροτημάτων σε κάθε περίπτωση που η δράση του πρέπει να έχει κάποιο κάλυμμα. Έτσι βλέπουμε, πολλές φορές, να συγκροτούνται εργοστασιακές, σωματειακές, συνοικιακές ή άλλου είδους επιτροπές, που με τη μορφή των δημοκρατικών ή προοδευτικών δυνάμεων, εξαγγέλλουν μεταξύ των σκοπών τους και την αντιμετώπιση των οργάνων του φασισμού και της κεφαλαιοκρατίας.

Κάθε τέτοια επιτροπή που εμφανίζεται, πρέπει να ξέρει ο λαός μας, ότι είναι ένα κομμάτι του Κομμουνιστικού Κόμματος, που σκοπό του έχει να δυσφημίσει κάθε άτομο που αγωνίζεται κάτω από τη γαλανόλευκη και να στρατολογήσει επίσης νέους οπαδούς για το κόμμα που επιδιώκει την παράδοση της Ελλάδος στους Σλαύους.

Ο λαός μας όμως πρέπει να φυλάγεται από παρόμοιες κακοτοπιές. Σ' αυτού του είδους τις επιτροπές, ο κομμουνισμός δεν παίρνει ενεργό μέρος με τα γνωστά και τα σεσημασμένα στις αρχές στελέχη του. Αντιθέτως, φροντίζει με επιμέλεια, ώστε κατά τη συγκρότησή των ή πλειοψηφία να ανήκει σε αντιπάλους του, οι όποιοι, λόγω των «δημοκρατικών» τους πεποιθήσεων, δέχονται να μετάσχουν στις εναντίον των «φασιστών» ή των «οργάνων της κεφαλαιοκρατίας» ενέργειες και κινήσεις.

Σ' αυτές όμως τις επιτροπές ο κομμουνισμός φροντίζει να εκπροσωπείται από πιστούς και δοκιμασμένους πράκτορές του, που θα μεταφέρουν και θα εφαρμόσουν πιστά και με συνείδηση την κομματική γραμμή.

Τώρα είναι ανάγκη να ποῦμε ποιές δυνάμεις, ο κομμουνισμός, χαρακτηρίζει «δημοκρατικές». Κάθε άτομο ή ομάδα που δέχεται να υπηρετήσει τον κομμουνισμό ή να συνεργασθεί μαζί του σε οποιοδήποτε ζήτημα, χαρακτηρίζεται «δημοκρατικό». Σημασία δεν έχει η δράση του παρελθόντος. Όλα, αντιθέσεις, διαφορές, χαρακτηρισμοί για «φασιστική» ή «εγκληματική» δράση, ξεχνιούνται για τον αντίπαλο που θα θελήσει, προδίδοντας τις Έθνικες και κοινωνικές του

ἀρχές, νὰ προσχωρήσει στὸν κομμουνισμό, εἴτε μὲ τὴ μορφή τῆς ἐντόξεως τοῦ στοὺς κομματικούς τοῦ σχηματισμούς ἢ τῆς συνεργασίας τοῦ μὲ τὰ κομμουνιστικά ὄργανα ποὺ δροῦν σὲ ὁργανώσεις καὶ κινήσεις ποὺ ἔχουν γενικώτερο προσορισμό.

Τὸ ἀντίθετο ὅμως συμβαίνει γιὰ κείνους ποὺ θὰ θελήσουν νὰ πολεμήσουν τὸ Κ.Κ.Ε. Αὐτοὶ θὰ εἶναι αἰωνίως «φασίστες», «προδότες» τῶν ἐργατικῶν συμφερόντων, «ὄργανα» τῆς κεφαλαιοκρατίας, «ἐγκληματίες», «χαφιέδες» καὶ ὑπόλογοι ἔναντι τοῦ λαοῦ γιὰ κάθε εἶδους ἐγκλημα.

Γιὰ νὰ γίνει κανεὶς «δημοκράτης» ἢ νὰ χαρακτηρισθῇ «Ἐθνοπροδότης» «φασίστας» ἢ «ὄργανο» τῆς κεφαλαιοκρατίας κ.τ.λ. δὲν ἀπαιτεῖται παρὰ ἡ ἄδεια καὶ ἡ ἐντολή τοῦ κομμουνισμοῦ. Αὐτὸς ἔχει στὴ διάθεση τῶν πρακτόρων τοῦ τῆ μογιά καὶ τὸ πινέλο κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ποὺ τὰ ἔχει καὶ ὁ κάθε ἐλαιοχρωματιστής. Μ' αὐτὰ τὰ ὕλικά χρωματίζει ἀναλόγως τῆς σκοπιμότητος καὶ τοῦ κομματικοῦ συμφέροντος τοὺς ἐχθροὺς ἢ τὰ κομματικά τοῦ ὄργανα.

Πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ὁ τακτικὴ αὐτὴ τοῦ Κ.Κ.Ε. ἔχει πιάσει ἐξαιρετικά στίς μᾶζες. Ἄτομα ποὺ εἶχαν τεράστια δράση γιὰ τὰ ζητήματα τοῦ λαοῦ, χάρις σ' αὐτὴ τὴν τακτικὴ τοῦ Κ.Κ.Ε. ἔστω καὶ παροδικὰ ἔχασαν τὴν ἐμπιστοσύνη καὶ τὴν ἀγάπη τῶν ἀτόμων ἢ τῶν ὁμάδων ἐκείνων γιὰ τὰ δίκαια τῶν ὁποίων εἶχαν ἀγωνισθῇ καὶ θυσιασθῇ. Ἰδιαίτερα τὰ συνθήματα αὐτὰ πιάνουν σὲ ἀνωμάλους περιόδους. Στὴν κατοχὴ καὶ στὴν πρώτη μεταπελευθερωτικὴ περίοδο οἱ χαρακτηρισμοὶ τῶν «Ἐθνοπροδοτῶν» καὶ τῶν «δοσιλόγων» ὑπῆρξαν τὰ πειδὸ ἀποτελεσματικά ὄπλα μὲ τὰ ὁποῖα ὁ κομμουνισμὸς ἐπληξε τοὺς ἀντιπάλους του.

Μὲ τὸ σύνθημα ὅμως τῆς συνεργασίας τῶν «δημοκρατικῶν» δυνάμεων, ὁ κομμουνισμὸς ἐπιτυγχάνει τὴ στρατολογία ὁπαδῶν μεταξὺ τοῦ κόσμου ποὺ συγκινεῖται ἀπὸ ἰδέες προοδευτικές. Ἐπίσης μ' αὐτὸ τὸ σύνθημα καμουφλάρει τὰ στελέχη του, ποὺ κινοῦνται γιὰ λογαριασμό του, μέσα στὰ ἐργοστάσια καὶ παντοῦ ὅπου ὑπάρχουν ζητήματα τῶν λαϊκῶν τάξεων.

Μ' αὐτὴ τὴν τακτικὴ ἐπιτυγχάνει τὴν ἀτιμωρησίαν τῶν στελεχῶν του καὶ τὸν κλονισμό τοῦ ἠθικοῦ τῶν ἀντιπάλων του. Ἐπιτυγχάνει τὴν ἀτιμωρησίαν τῶν στελεχῶν του, γιὰτὶ αὐτὰ καλύπτονται κάτω ἀπὸ τὴ μάσκα τοῦ «δημοκράτη» ἢ τοῦ «ἀγωνιστῆ» τῶν ζητημάτων ποὺ

ἐκ πρώτης ὄψεως εἶναι νόμιμα καὶ συγκινοῦν τὸ λαό. Κλονίζουσιν δὲ τὸ ἠθικὸ τῶν ἀντιπάλων τους γιατί ἡ ἀπομόνωση, στὴν ὁποία καταλήγει ἡ σταυροφορία τῶν κομμουνιστικῶν καὶ κρυπτοκομμουνιστικῶν δυνάμεων, ἀπογοητεύει τοὺς ἀγωνιστὰς ποὺ δὲν ἔχουν μελετήσῃ τὰς κομμουνιστικὰς μεθόδους.

Πάντως ἡ μελετημένη αὐτὴ τακτικὴ τῆς συκοφαντίας καὶ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τῶν ἀντιπάλων τοῦ κομμουνισμοῦ γίνεται κατὰ τὸ δόγμα τοῦ Μακιαβέλι ποὺ ἔλεγε : «Συκοφάντει, συκοφάντει καὶ κάτι θὰ μείνῃ».

Τώρα εἶναι ἀνάγκη νὰ λεχθῇ ὅτι ὁ κομμουνισμὸς χρησιμοποιεῖ τὸν χαρακτηρισμὸ τοῦ «φασίστα» καὶ τοῦ «ὀργάνου τῆς κεφαλαιοκρατίας» προκειμένου νὰ πλήξῃ ἰδιαιτέρως τοὺς ἀντιπάλους του ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὰ ζητήματα γενικὰ τῶν ἐργαζομένων. Ἐκμεταλλεύεται δηλαδὴ τὸ εὐαίσθητο σημεῖο τῆς ψυχῆς τοῦ λαοῦ ποῦ, ὡς γνωστόν, δὲν ἀνέχεται τὴν ὑπαρξὴ τῆς βίας ἀπὸ ὅπουδῆποτε κι' ἂν προέρχεται αὐτή. Ἔτσι ὁ κομμουνισμὸς, χαρακτηρίζοντας κάθε ἀντίπαλό του ὡς φασίστα, τὸν τοποθετεῖ στὸν κόσμον τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἐπιβάλλονται μὲ τὴ βία καὶ ποὺ ἐφαρμόζουν τυραννικὰ καὶ πιεστικὰ συστήματα προκειμένου νὰ ἐπιβάλουν τὶς ἀπόψεις καὶ τὶς θελήσεις τους.

Αὐτονόητο εἶναι ὅτι ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ «ὀργάνου» τῆς κεφαλαιοκρατίας, εἶναι τὸ σύνθημα ποὺ προκαλεῖ τὴν μεγαλύτερη ἐντύπωση στὸν κόσμον τῶν ἀνθρώπων τοῦ μόχθου καὶ τῆς ἐργασίας. Ὁ ἐργάτης καὶ ὁ ὑπάλληλος αἰσθάνονται ἀπέχθεια γιὰ ἐκείνους ποὺ ὑπηρετοῦν τὰ συμφέροντα τῶν ἐργοδοτῶν. Αὐτοὺς τοὺς μισεῖ θανάσιμα ὁ κόσμος τῶν μισθωτῶν. Τὴν κακομοιριά του τὴν ἀποδίδει σ' αὐτούς. Κι' αὐτοὶ ἀκόμη οἱ μισθωτοὶ ποὺ δὲν ἔχουν ἐκκρεμῇ ζητήματα, αἰσθάνονται πραγματικὴ ἀηδία γι' αὐτοὺς ποὺ εἶναι συνειδητὰ ὄργανα τῶν ἐργοδοτῶν. Ὅταν δὲ λέμε συνειδητὰ ὄργανα, δὲν ἐννοοῦμε αὐτοὺς ποὺ ἀποδίδουν στὴ δουλειά τους, ἀλλὰ ἐκείνους ποὺ μὲ κάθε τρόπο ἀγωνίζονται ἐναντίον τῶν συμφερόντων τῶν συναδέλφων τους.

Εὐτυχῶς ὅμως ποὺ ὁ κομμουνισμὸς χρησιμοποιῶντας σὲ εὐρεία κλίμακα τὸ βαρὺ αὐτὸ χαρακτηρισμὸ γιὰ τοὺς ἀντιπάλους του, συνετέλεσε ὥστε οἱ μᾶζες νὰ μὴν πιστεύουν ὅτι πράγματι εἶναι «φασίστες» ἢ ὄργανα τῆς κεφαλαιοκρατίας ἐκεῖνοι ποὺ σὰν τέτοιους τοὺς χαρακτηρίζουν οἱ πράκτορες τοῦ κομμουνισμοῦ.

Διαρκὴς ἀγὼν γιὰ τὴν βελτίωση τῆς θέσεως τῶν ἐργαζομένων.

Ὁ κομμουνισμὸς πρέπει νὰ ὁμολογηθεῖ ὅτι πιστεύει ἀπόλυτα

στην ανάγκη τοῦ συνεχοῦς ἀγῶνος τῶν ἐργατικῶν μαζῶν. Τὸν ἀγῶνα αὐτὸν τὸν θέλει ὁ κομμουνισμός, μόνο ἀπὸ κομματικὴν ἀνάγκη γιατί κατ' αὐτὸ τὸν ἱρόπο εἶναι δυνατόν νὰ ἐκλαϊκεύει τὰ συνθήματά του, νὰ στρατολογεῖ ὀπαδοὺς, νὰ διαμορφώνει στελέχη, νὰ κρατεῖ σὲ διαρκῇ ἀναστάτωση τὴν κοινωνία, νὰ δημιουργεῖ θύματα, νὰ ἐμφανίζει τὴν κομματικὴν του ὄντοτητα καὶ ἰδιαιτέρως νὰ ἀνταποκρίνεται στὶς ἐντολὰς καὶ στὶς ἀπαιτήσεις τῆς Παγκόσμιας κομμουνιστικῆς ἡγεσίας,

Τὸ σύνθημα τοῦ ἀγῶνος τὸ εἶχεν ὁ κομμουνισμός, γιὰ νὰ ἐμφανίζεται στὶς μάζες σὰν ἡ μοναδικὴ ἀγωνιστικὴ δύναμη, ποὺ διεκδικεῖ κατὰ τρόπο συνειδητὸ τὰ δίκαια καὶ τὶς ἀπαιτήσεις τῶν ἐργαζομένων.

Τὸν ἀγῶνα ὁ κομμουνισμός δὲν τὸν θέλει οὔτε τὸν κάνει γιὰ τὰ ζητήματα καὶ τὰ δίκαια τῶν ἐργατῶν. Οἱ ἐργάται καὶ ἰδιαίτερα οἱ ὑπεύθυνοι τῶν ἐργατικῶν Ἐνώσεων ποὺ δὲν ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν προδοτικὴν ἡγεσίαν τοῦ κομμουνισμοῦ, προκειμένου, νὰ ξεκαθαρίσουν τὴν πραγματικὴν θέσιν καὶ ἀπόδοσιν τῶν κομμουνιστῶν, δὲν ἔχουν παρὰ σὲ περιπτώσεις ἀπεργιακῶν ἢ ἄλλης μορφῆς ἐντόνων ἐκδηλώσεων καὶ ἀγῶνων, νὰ ἐπιστρατεύουν τοὺς γνωστοὺς κομμουνιστάς, καὶ νὰ τοὺς τοποθετοῦν σὲ ἐμφανεῖς καὶ ὑπεύθυνες θέσεις ὁποιοδήποτε ὄργανου πάλης. Τότε θὰ διαπιστώσουν, ὅτι οἱ πράκτορες αὐτοὶ τοῦ κομμουνισμοῦ, εἴτε δὲν θὰ δεχθοῦν τὴν θέσιν ποὺ θὰ τοὺς δώσουν, εἴτε ἂν τὴν δεχθοῦν θὰ κάμουν ἀρνητικὴ ἐργασία ὥστε νὰ ἀποτύχει ἡ προσπάθεια τῶν ἐργατῶν καὶ νὰ συνεχισθῇ ἡ κατάστασις τῆς δυστυχίας τῶν μαζῶν καὶ τῆς ἐκκρεμότητος τῶν προβλημάτων, ποὺ θὰ ἐπιτρέπει τὴν ἀσκήσιν προπαγάνδας, τὴν κινητοποιήσιν τῶν μαζῶν καὶ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν συνθημάτων τοῦ κομμουνισμοῦ γιὰ τὴν ψυχολογικὴν προπαρασκευὴν τῶν ἐργαζομένων ἐναντίον τοῦ καθεστώτος.

Ἐδῶ ὅμως πλέον θὰ διαπιστώσῃ ὁ ἀναγνώστης τὴν μεγάλην τέχνην τῶν κομμουνιστῶν νὰ διαστρέφουν τὰ γεγονότα, νὰ παραποιῶν τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ δημιουργοῦν δυσμενεῖς ἐντυπώσεις στὸ λαὸν γιὰ τοὺς πολιτικούς τῶν ἀντιπάλους. Δηλαδή, ἐνῶ οἱ κομμουνισταὶ θὰ τορπιλίζουν τὴν λύσιν τῶν ζητημάτων γιὰ τὰ ὁποῖα θὰ κινητοποιηθοῦν καὶ θὰ ἀγωνισθοῦν οἱ ἐργάται, μετὰ τὸ στάδιο τῶν ἀπεργιῶν ἢ τῶν ἄλλων ἀγωνιστικῶν ἐκδηλώσεων, θὰ φροντίζουν τὰ ὄργανα καὶ ἰδιαιτέρως οἱ πράκτορες τοῦ κομμουνισμοῦ νὰ ἐπιρρίψουν τὴν εὐθύνην τῆς ἀποτυχίας τῶν προσπαθειῶν ποὺ ἔγιναν στοὺς ἀντιπάλους τῶν. Αὐτὸ ὅμως τὸ κάνει ὁ κομμουνισμός μόνον ὅταν εἶναι καλὰ ὁργανωμένος στὸν πλάθο

που είχε αποτιχία ό διεξαχθείς αγών. 'Εάν όμως υπάρχουν οργανικές αδυναμίες του Κ.Κ.Ε. ή έχει γίνει αντιληπτή στις μάζες ή προδοσία ή ή δλιγωρία των υπευθύνων χειριστών του αγώνος, τότε το Κ.Κ.Ε. προβαίνει σε έντυπωσιακές έκδηλώσεις. 'Ελέγχει, καταδικάζει και σθηλιτεύει δημοσία τὰ όργανα που διαχειρίσθηκαν τον αγώνα. 'Εάν είναι μέλη του τὰ διαγράφει. 'Η διαπόμπευση, σ' αυτές τις περιπτώσεις, είναι κάτι το συνηθισμένο. 'Εκδίδονται ανακοινωθέντα της κομματικής οργανώσεως που καταδικάζουν τη δράση των υπευθύνων, ή φράξια συνέρχεται και εκδίδει τον συνδικαλιστικό άφορισμό και κατ' αυτό τον τρόπο περισώζεται το κύρος και ή αξιοπρέπεια του κόμματος.

Οί έκδηλώσεις αυτές σπανιότατα είναι ειλικρινείς.

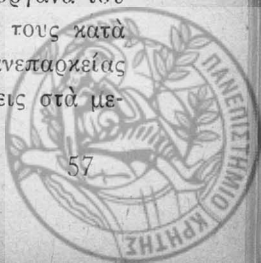
Τις περισσότερες φορές, το κομμουνιστικό στέλεχος, σε απόλυτη συμφωνία με τον κομματικό υπεύθυνο, δέχεται να υποστεί την ατίμωση και τον διασυρμό, χάριν του κόμματος. Το περιστατικό αυτό εμφανίζει την τύφλωση του ατόμου που δέχεται να ξευτελισθί ή έγωϊσμός του, να διασυρθί ή υπόσταση του, αλλά να περισωθί ή τιμή του κόμματός μεταξύ των μαζών.

Τον αγώνα όμως των εργατικών μαζών, τον θέλει το Κ.Κ.Ε. για να διατηρεί την ανωμαλία και την κοινωνική αναστάτωση, ή ύπαρξη των οποίων, αποτελεί μιὰ των βασικών προϋποθέσεων για την ανάπτυξη του και για το φυσιολογικό πέραςμα των μαζών στο δρόμο της πάλης των τάξεων.

«Κάθε ανωμαλία, κάθε αναστάτωση φέρνει κομματικά όφέλη», λέγει, ό Ν. Λέλιν».

Στην ανωμαλία, παραδέχεται ό κομμουνισμός, μπορούν να ξεχωρίσουν οί αγωνισται από τους δειλούς και οί πιστοι από τους ύπολογιστάς και τους προδότες. 'Η αναστάτωση, παραδέχονται όλοι οί γνήσιοι μπολσεβίκοι, αποτελεί ευκαιρία για το πέραςμα των μαζών, από το δρόμο της ειρήνης στο δρόμο της επαναστάσεως.

'Επίσης τον αγώνα, τον θέλουν οί κομμουνισται για να κερδίζουν και στη συνείδηση των εργατικών μαζών, δοθέντος ότι εκείνοι που δέν ακολουθοῦν τον κομμουνισμό, πιστεύοντας στη δύναμη και στην ισχύ του οργανωμένου Κράτους, έμπιστεύονται στα όργανά του τη διαίτησία για τὰ ζητήματά των και αναμένουν τη λύση τους κατά τρόπο φυσιολογικό και δίκαιο. Και γνωστής ρύσης της ανεπαρκείας πολλές φορές, των κρατικών οργάνων να δίδουν άμεσες λύσεις στα με-

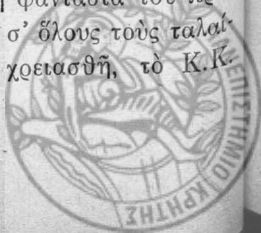
γάλα ζητήματα πού συγκινοῦν τὸ λαό μας, ὁ κομμουνισμὸς ἐμφανί-
ται καὶ πάλιν ὁ πρωτοπόρος τῶν ἀγώνων του καὶ σωτὴρ τῶν ζητημά-
των του. Δημαγωγεῖ, ὑπερβάλλει στὶς ἀπαιτήσεις τῶν μαζῶν, ρίχνει
συνθήματα πού τὶς συγκινοῦν, καὶ ἐπιτυγχάνει τὸ μεγάλο του παι-
χνίδι, ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ πλήξει καὶ νὰ ἐξουδετερώσει τοὺς πολιτικούς
του ἀντιπάλους, πού πέφτουν στὴ συνείδηση τῶν ἐνδιαφερομένων ἐρ-
γατῶν ἢ ὑπαλλήλων, ὡς δειλοί, ὡς ἀναποφάσιστοι καὶ πολλὲς φορὲς
ὡς ὄργανα τῶν ἐργοδοτῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ὁδηγήσει τὶς μάζες στὸ
δρόμο των ἀγώνων, ἄσχετα ἂν ἡ κατάληξη αὐτῶν δὲν ἔχει οὐσιαστικά
ἀποτελέσματα πάνω στὰ ἐκκρεμῇ ζητήματα. Πάντως οἱ ἀγῶνες αὐτοὶ
ἐνῶ δὲν ἔχουν ἀποτελέσματα γιὰ τὰ ζητήματα τῶν μαζῶν, θὰ ἔχουν
ἀποτελέσματα τεράστια γιὰ τὸ Κ.Κ.Ε.,

Οὐαὶ καὶ ἀλοίμονο, σὲ ἐκείνους τῶν ἐργατικῶν ἡγετῶν, πού σὲ τέ-
τοιες περιπτώσεις δὲν θὰ ἔχουν τὸ ψυχικὸ σθένος νὰ ἀγωνισθοῦν,
ἔστω καὶ ἂν γνωρίζουν ὅτι ἀπὸ τοὺς ἀγῶνες αὐτοὺς δὲν πρόκειται νὰ
ἐπιτευχθεῖ ἡ λύση τῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὸν κόσμον
πού αὐτοὶ ἐκπροσωποῦν.

Κάθε ἄρνηση καὶ δισταγμὸς, σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις, δυναμώνει
τὴν πίστη τῶν μαζῶν γιὰ τὶς κατηγορίες πού ὁ κομμουνισμὸς προσά-
πτει κατὰ τῶν ἀντιπάλων του.

Αὐτὸ ἃς τὸ γνωρίζουν οἱ ἀντικομμουνισταὶ ἐργατικοὶ ἡγέται. 'Επὶ
τῇ βάσει δὲ αὐτῆς τῆς πραγματικότητος, πρέπει νὰ κινοῦνται μέσα
στὶς μάζες. Πρέπει ὅμως προκειμένου γιὰ τὴ συμμετοχὴ τῶν σὲ ἀγῶ-
νις, νὰ ξεκαθαρίζουν πρῶτα τὰ πράγματα πού θὰ προκύψουν κατὰ
τὴν διεξαγωγὴ των. 'Ιδιαίτερα θὰ πρέπει νὰ προσέχουν τὴν τυχόν
συνεργασία των μὲ στοιχεῖα κομμουνιστικά. Αὐτὰ τὰ στοιχεῖα ἔχοντα
τὴ γνωστὴ κατεύθυνση τοῦ κομμουνισμοῦ θὰ ἐξωθοῦν πάντοτε τὰ πρῶ-
τα γινόμενα τόσο στὴν ἀδιαλλαξία ὅσο καὶ στὴν ἀποτυχία.

Τώρα πρέπει νὰ λεχθῇ ὅτι τὸν ἀγῶνα τὸν θέλει ὁ κομμουνισμὸς
καὶ γιὰ διεθνῇ κατανάλωση. Κάθε ἀγωνιστικὴ ἐκδήλωση σ' ὅποια
δήποτε χώρα καὶ ἂν παρουσιάζεται, γίνεται, τὶς περισσότερες φορὲς,
ἀντικείμενο παγκοσμίου κομμουνιστικῆς ἐκμεταλλεύσεως. Οἱ κομμουνι-
στικὲς ἐφημερίδες καὶ οἱ κομμουνιστικοὶ σταθμοὶ θὰ ἀσχοληθοῦν μὲ
αὐτὴ τὴν ἐκδήλωση. Θὰ δουλέψει ἡ κομμουνιστικὴ φαντασία τοῦ προ-
παγανδιστῆ καὶ θὰ δώσει προπαγανδιστικὴ τροφή σ' ὅλους τοὺς ταλαί-
πωρους ὁπαδοὺς τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἄν μάλιστα χρειασθῇ, τὸ Κ.Κ.

κάθε χώρας, θὰ δώσῃ ἐντολὴ νὰ γίνουν καὶ διαβήματα ἀλληλεγγύης γι' αὐτοὺς ποὺ ἀγωνίζονται στὶς διάφορες ἄλλες χώρες.

Κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο ὁ κομμουνισμὸς καλλιιεργεῖ τὴν ἀγωνιστικὴν διάθεσιν τῶν λαῶν, καὶ προπαρασκευάζει τὸ παγκόσμιον μέτωπο τῆς πάλης γιὰ τὴν παγκόσμια ἐπανάστασιν, ποὺ ἀποτελεῖ, ὡς γνωστὸ τὸ βασικώτερον σκοπὸ τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἐπίσης μὲ τὴν προπαγάνδα αὐτοῦ τοῦ εἵδους ὁ κομμουνισμὸς προδιαθέτει τὶς μᾶζες γιὰ ἀγῶνας ὁποιασδήποτε μορφῆς.

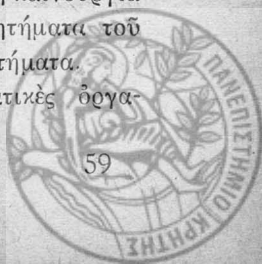
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Ἡ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΕΝΩΣΕΩΝ

Ὅπως ἀναφέραμε καὶ στὴν ἀρχὴ τοῦ παρόντος βιβλίου, ὁ παγκόσμιος κομμουνισμὸς καὶ κατὰ φυσικὴ συνέπεια καὶ οἱ ἐδῶ πράκτορές του, τὴ μεγαλύτερη φροντίδα τους, ἀπ' οἵονδήποτε ἄλλον τομέα, ἀφιερῶνουν γιὰ τὶς ὁργανώσεις στὶς ὁποῖες εἶναι ὁργανωμένοι ἐργάται καὶ ὑπάλληλοι.

Στὴν ἀρχὴ ὁ κομμουνισμὸς ἐπιδιώκει, μὲ ὅλα τὰ μέσα ποὺ διαθέτει, τὴν κατάληψιν τῶν ἐργατικῶν ὁργανώσεων, ἀπὸ στοιχεῖα ποὺ εἶναι ἐντεταγμένα στὶς κομματικὰς τοῦ ὁργανώσεις. Σὲ περὶπτωση ὅμως ποὺ ὑπάρχουν σοβαρὰς ἀντιδράσεις καὶ οἱ ἀντίπαλοί του εἶναι ὁργανωμένοι καλὰ, τότε οἱ πράκτορες τοῦ Κ.Κ.Ε. ποὺ δροῦν στὸν ἀντίστιχο ἐπαγγελματικὸ κλάδον, φροντίζουν μὲ ἐλιγμούς καὶ ὑποπτες συνεργασίες, νὰ προωθήσουν στὴ διοίκησιν τοῦ ἐπαγγελματικοῦ αὐτοῦ σωματείου, πρόσωπα ἀνίκανα γιὰ ὁποιαδήποτε συνδικαλιστικὴ δράσιν. Αὐτὸ τὸ κάνει ὁ κομμουνισμὸς μὲ σκοπὸ νὰ δημιουργήσῃ στὴ συνείδησιν τῶν μαζῶν τὴν ἀνάγκη τῆς ἀλλαγῆς καὶ τῆς χρησιμοποίησεως τῶν κομμουνιστικῶν στοιχείων, ποὺ θὰ ἐμφανισθοῦν στὶς ἐκλογές, ὡς κατάστασιν καινούργια ποὺ θὰ ὑπόσχεται ἐντονώτερον δράσιν γιὰ τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα τοῦ κλάδου καὶ χρηστὴν διοίκησιν, στὰ καθαρῶς ὁργανωτικὰ ζητήματα.

Γιὰ τὴν κομματικὴν δράσιν, ὁ κομμουνισμὸς, στὶς ἐργατικὰς ὁργα-

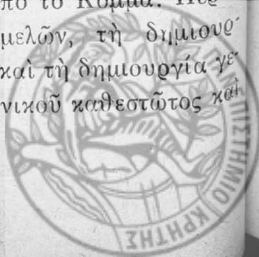

νώσεις, διαθέττει ἴδιο ἐπιτελεῖο. Αὐτὸ τὸ ἀποτελοῦν τὰ πλέον ἔμπειρα καὶ δοκιμασμένα στελέχη του, προερχόμενα ἀπὸ τὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα ἢ μετεκπαιδευθέντα σὲ εἰδικὲς σχολὰς ποὺ λειτουργοῦν στὴ Ρωσσία. Αὐτοῦ τοῦ εἵδους τὰ στελέχη διακρίνονται γιὰ τὴν μόρφωσίν τους, γιὰ τὶς ὀργανωτικὰς τὺς ἱκανότητες, γιὰ τὸν κομματικὸν τὺς φανατισμὸν καὶ γιὰ τὸν μαχητικὸν τὺς χαρακτῆρα. Πολλὰς φορὰς συμβαίνει, τὰ κομματικὰ στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε. νὰ στεροῦνται τοῦ τελευταίου προσόντος. Τότε σ' αὐτὰ ἀνατίθενται καθήκοντα ποὺ δὲν ἀπαιτοῦν ἐμφανὴ δράση, ἢ ὁ τομέας στὸν ὁποῖο πρέπει νὰ προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες τους, ἀπαιτεῖ περισσότερη δεξιότητι καὶ λιγώτερη μαχητικότητα.

Πάντως σ' ὁποιαδήποτε κατηγορία καὶ ἂν ἀνήκουν τὰ καθοδηγητικὰ στελέχη τοῦ κομμουνισμοῦ, κινοῦνται μὲ βάση τὶς κατευθύνσεις ποὺ τοὺς δίνει τὸ συνδικαλιστικὸ γραφεῖο τοῦ Κ.Κ.Ε., ποὺ ἀποτελεῖ τὸ γενικὸ ἐπιτελεῖο τοῦ κομμουνισμοῦ, μέσα στὴ ζωὴ καὶ στὴ δράσιν τῶν ἐργατικῶν ἐνώσεων.

Στὸ γενικὸ ἐργατικὸν κίνημα τῆς χώρας μας ὁ κομμουνισμὸς δὲν παρουσιάζεται ποτε ὡς ἐπίσημη κίνησις τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἀποφεύγει αὐτοῦ τοῦ εἵδους τὶς κακοτοπιὰς. Ἀντίθετα ἐμφανίζεται ὑπὸ τὴν ἄγνή συνδικαλιστικὴ μορφή, φορῶντας τὸ προσωπεῖο ποὺ ταιριάζει στὴν περίστασι. Σχηματίζει ἐργατικὰς παρατάξεις, μὲ ἀνώτους τίτλους, ποὺ προκαλοῦν ἐνδιαφέρον καὶ δὲν ἐμβάλλουν σὲ ὑπόνοιες τὶς ἀρχὰς καὶ τοὺς ἐργάτες μέσα στὶς ὁποῖες θὰ κινηθοῦν, καὶ χρησιμοποιεῖ κάθε στοιχεῖο ποὺ μπορεῖ νὰ συμβάλει στὸν ἀντικειμενικὸν του σκοπὸν. Φροντίζει μάλιστα ἐπικεφαλῇς αὐτῶν τῶν ἐργατικῶν παρατάξεων νὰ τοποθετήσῃ πρόσωπα ποὺ δὲν ἔχουν κατηγορηθεῖ γιὰ κομμουνιστικὴν δράσιν ἀλλ' ἀντίθετα θεωροῦνται σὰν γνήσιοι συνδικαλισταί. Σ' αὐτὰς ὅμως τὶς περιπτώσεις τὰ πρόσωπα, ποὺ δὲν ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὸ Κ.Κ.Ε., τὰ πλαισιώνει μὲ ἄλλα καθοδηγητικὰ στοιχεῖα ποὺ ἐπιβάλλουν τὴν κομματικὴν γραμμὴν καὶ ποὺ ἐλέγχουν τὴν γενικώτερην δράσιν τῶν συνεργατῶν τοῦ κομμουνισμοῦ.

Τὰ καθοδηγητικὰ στελέχη ἔχουν γιὰ βασικὸν τὺς πρόγραμμα τὴν κατάληψιν καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν ἐπαγγελματικῶν σώματιων ἀπὸ πρόσωπα ποὺ ἀνήκουν ὀργανικὰ ἢ ἐξαρτῶνται ἀμέσως ἀπὸ τὸ Κόμμα. Πέραν αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ ἐπιδιώκουν τὴν στρατολογία μελῶν, τὴν δημιουργίαν οἰκονομικῶν βάσεων, ἀνάμεσα στοὺς ἐργάτας καὶ τὴν δημιουργίαν γονότων ποὺ ἐμφανίζουν τὴν χρεωκοπίαν τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος καὶ

θεσπῆτος καὶ τὴν ὄντοτητα τῆς ἐργατικῆς τάξεως σὰν παράγοντος πολι-
τικοκοινωνικοῦ.

Τοὺς σκοποὺς αὐτοὺς, τὸ Κ.Κ.Ε., ἐπιτυγχάνει μὲ τὰ ἑξῆς μέσα:

α) Μὲ τὴν ὁργανωμένη ἐργασία τῶν μελῶν του ἀνάμεσα στὶς ἐπαγ-
γελματικὰς ὁργανώσεις καὶ τοὺς τόπους τῆς ἐργασίας τῶν μισθωτῶν.

β) Μὲ τὴν κατασυκοφάντησιν τῶν ἀντιπάλων του ποὺ διαθέτουν
ἐπιρροὴ μεταξὺ τῶν ἐργαζομένων καὶ ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὸ ἐργατικὸ
κίνημα.

γ) Μὲ τὴ διάσπασιν τῆς ἐνότητος καὶ τῆς συνοχῆς τῶν συνδικαλι-
στικῶν ἀντικομμουνιστικῶν δυνάμεων.

δ) Μὲ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν διαφορῶν ἀδυναμιῶν ποὺ ἐμφανί-
ζουσιν τὰ ἐργατικὰ στελέχη καὶ ἰδιαίτερος μὲ τὸν προσεταιρισμὸ τῶν φι-
λοδόξων στοιχείων, ποὺ ἔχοντας τὴν τάσιν τῆς διακρίσεως, δὲν ὑπολο-
γίζουν τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο θὰ ἐπιτύχουν τοῦ σκοποῦ των. Αὕτῃ
ἡ κατηγορία τῶν φιλοδόξων ἀποτελεῖ τὴν πλέον εὐαίσθητη πλευρὰ ποὺ
ἐκμεταλλεύεται ὁ κομμουνισμὸς, προκειμένου νὰ δημιουργήσῃ ρήγματα
μέσα στὶς ἀντικομμουνιστικὰς ομάδας.

Στὰς Ἀθήνας ἐδρεύει πάντοτε τὸ ἀνώτατο ἐπιτελεῖο τοῦ κομμουν-
ισμοῦ, ποὺ ἔχει τὴν εὐθύνη τῆς παρακολουθήσεως τῆς δράσεως καὶ
τῆς ζωῆς τῶν ἐργατικῶν ὁργανώσεων καὶ τῆς διεισδύσεως σ' αὐτὰς ὁρ-
γάνων τοῦ Κ.Κ.Ε.

Αὐτὸ καταστρώνει τὰ σχέδια δράσεως καὶ συντονίζει τὶς γενικὰς
ἐκδηλώσεις τῶν κομματικῶν στελεχῶν. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐκθέσεων
ποὺ ὑποβάλλονται στὸ Κόμμα ἀπὸ τοὺς διαφόρους ὑπευθύνους τῶν
συννοικισμῶν τῶν ἐργοστασίων καὶ τῶν σωματείων, ἐπιλέγει τὰ καθο-
δηγητικὰ στελέχη, τὰ μορφώνει καταλλήλως καὶ σὲ συνέχεια τὰ τοπο-
θετεῖ στὶς διάφορες θέσεις ὅπου εἶναι δυνατόν νὰ ἀποδώσουν περισ-
σότερα ὑπὲρ τοῦ κομμουνισμοῦ.

Τὸ σύστημα κυρίως τῶν κομματικῶν στελεχῶν ποὺ δρῶν στὶς
ἐργατικὰς ἐνώσεις εἶναι πάντοτε καθωρισμένον ἀπὸ τὸ συνδικαλιστικὸ
γραφεῖο. Ὁμοίότητα ἐμφανίζει προκειμένου γιὰ τὴν ἐξέλιξιν καὶ τὴν
συνδικαλιστικὴν δράσιν τῶν ἐν λόγῳ πρακτόρων τοῦ κομμουνισμοῦ.
Κατ' ἀρχὴν μπαίνουν στὰ σωματεῖα. Διὰ τῶν σωματείων στὰ Ἑργα-
τικὰ Κέντρα καὶ ἀκολούθως στὶς κλαδικὰ ὁμοσπονδίας καὶ τὴ Γενικὴ
Συννομοσπονδία τῶν Ἑργατῶν Ἑλλάδος.

Στὴ Γενικὴ Συννομοσπονδία Ἑργατῶν Ἑλλάδος παρουσιάζεται ὁ

κομμουνισμός με μορφή δημοκρατική. Μόνο κατά τὸ ἔτος 1929. κατὰ πιν εἰδικῆς ἐντολῆς τῆς Κομιντέρν, ἐνεφάνισε τὴν Ἑνωτικὴν Γενικὴν Συνομοσπονδίαν τῶν Ἑργατῶν καὶ τὰ Ἑνωτικὰ Ἑργατικὰ Κέντρα καὶ ὑπήγαγε τοὺς ἐργάτες ποὺ ἐνετάχθησαν σ' αὐτὴ στὴν Κόκκινη Συνδικαλιστικὴ Διεθνή.

Ἐνῶ ὅμως ὁ κομμουνισμός μόνο κατὰ τὸ 1929 ἐνεφάνισε τὴν Ἑνωτικὴν Γενικὴν Συνομοσπονδίαν Ἑργατῶν Ἑλλάδος, οὐσιαστικῶς ἔφυγε ἀπὸ τὸ ἐνωμένον ἐργατικὸ κίνημα ποὺ τελοῦσε ὑπὸ τὴν Γενικὴν Συνομοσπονδίαν Ἑργατῶν Ἑλλάδος, κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ 4ου Συνεδρίου αὐτῆς, ποὺ ἔγινε στὰ 1928. Τότε οἱ κομμουνισταί, διασπῶντας τὴν ἐνότητα τῆς ἐργατικῆς τάξεως, ἐδημιούργησαν τὸ περίφημο ΠΕΝΤΑΜΕΛΕΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ποὺ λειτούργησε ἕνα ὁλόκληρο χρόνον, παρασκευάζοντας τὴν ἴδρυσιν τῆς Ἑνωτικῆς ποὺ ἀπεφασίσθη στὸ συνέδριον—παρωδία—ποὺ ἔγινε στὰ 1929,

Ἡ ἐπίσημη αὐτὴ κομμουνιστικὴ γενικὴ συνομοσπονδία διεκλήρουσε κατὰ τὴν ἴδρυσίν της τοὺς ἐξῆς βασικοὺς σκοποὺς καὶ ἐπιδιώξεις της:

α) Ἡ ὁργάνωσις τῶν ἐργατῶν τῆς χώρας πρέπει νὰ εἶναι ξένῃ ἀπὸ κάθε πολιτικὴ ἐπιρροή καὶ κατεύθυνση. Ἀνεγνώριζε ὅμως ταυτοχρόνον ὅτι οἱ ὁργανώσεις τῶν ἐργατῶν μπορούσαν νὰ ἔχουν σχέση μὲ **ταξικοὺς πολιτικοὺς ὁργανισμούς**, ποὺ ἀγωνίζονται καὶ πρωτοποροῦν στοὺς ἀγῶνες τῆς ἐργατικῆς τάξεως.

β) Κατ' οὐδέναν λόγον οἱ δυνάμεις τῆς Ἑνωτικῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας μπορούσαν νὰ πάρουν μέρος σὲ προσπάθειες ποὺ εἶχαν ἀφαιρηθῇ τὸν πόλεμον καὶ τὴν ὑποδούλωσιν τῆς ἐργατικῆς τάξεως.

γ) Οἱ διεκδικήσεις καὶ τὰ δίκαια τῶν ἐργατῶν θὰ ἐκανοποιηθοῦν μόνο μὲ ἀπεργίαι καὶ μὲ τὴν ἐπαναστατικὴ ἀλληλεγγύην τῶν ἐργαζομένων.

δ) Οἱ ἀγῶνες τῆς ἐργατικῆς τάξεως θὰ στρέφονται κατὰ τῆς κεφαλαιοκρατίας καθὼς ἐπίσης καὶ ἐναντίον τῶν ἀστικῶν καὶ σοσιαλιστικῶν συστημάτων ποὺ χαρακτηρίζονται ὡς δημιουργήματα τῆς κεφαλαιοκρατίας γιὰ τὴν ἐξαπάτησιν τῶν μαζῶν.

Ἡ Ἑνωτικὴ Γενικὴ Συνομοσπονδία Ἑργατῶν κατώρθωσε χάρις εἰς τὴν δράσιν τῶν κομματικῶν στελεχῶν νὰ δημιουργήσῃ περὶ τὰ 20 Ἑργατικὰ Κέντρα σ' ὁλόκληρον τὴν Χώρα καὶ νὰ διχάσῃ τὸ Ἑργατικὸν κίνημα πρὸς ὠφελος τοῦ ἐργοδοτικοῦ κόσμου,

Ἡ δράσις δὲ τῆς Ἑνωτικῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας ἐτερομαρ

σθη κατά την 4η Αυγούστου 1936 όποτε, επιβληθείσης τής δικτατορίας υπό τοῦ αειμνήστου Ι. Μεταξά, τὸ σύνολο τῶν ἐργατῶν ὠργανώθηκε στήν μοναδική Ἑθνική Γενική Συνομοσπονδία τῶν Ἑργατῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκτοτε οἱ κομμουνισταὶ σὲ ὅλες τὶς ἐργατικὰς ὁργανώσεις δροῦν καὶ ἐμφανίζονται ὡς πραγματικοὶ συνδικαλισταὶ ποὺ δὲν ἔχουν καμμιά σχέση μετὰ τὸ Κ.Κ.Ε. καὶ ποὺ ἀποδοκιμάζουν μ' ὅλη τὴ δύναμη τῆς ψυχῆς τοὺς τὴν ἀνάμιξη τῶν πολιτικῶν κομμάτων στὴ δράση καὶ τὴ ζωὴ τῶν σωματείων. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο δημιουργοῦν γνωριμίες καὶ ἰδιαίτερα φροντίζουν νὰ ἐπιτύχουν τὴ διάβρωση μεταξὺ τῶν ἀντιπάλων τοὺς, ποὺ κινοῦνται ὠργανωμένα γιὰ τὴν κομμουνιστικοποίησιν τῆς ἐπαγγελματικῆς τοὺς ὁργανώσεως.

Σήμερα τὸ Κ.Κ.Ε. ἐκπροσωπεῖται στὸν συνδικαλισμὸν ὑπὸ τοῦ Ε.Σ.Κ.Ε., ἡ ὁργανωτικὴ διάρθρωσις τοῦ ὁποίου ἔχει ὡς ἑξῆς :

α) Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ μετὰ ἔδρα τὰς Ἀθήνας.

β) Ὁμοσπονδιακὰ Γραφεῖα.

γ) Τοπικὰς Ἐπιτροπὰς.

δ) Κλαδικὰς Ἐπιτροπὰς.

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ε.Σ.Κ.Ε. κατευθύνει ὁλόκληρον τὸ κομμουνιστικὸν κίνημα. Καθορίζει τὴν γενικὴ γραμμὴ τῶν κομματικῶν στελεχῶν, διευθύνει τὴν προσπάθεια Τύπου καὶ διαφωτίσεως, παρακολουθεῖ τὴ δράσιν τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. καὶ ἀναλόγως ταύτης ἀναπτύσσει δραστηριότητα.

Τὰ Ὁμοσπονδιακὰ Γραφεῖα δροῦν στὶς ἀντίστοιχες ὁμοιοεπαγγελματικὰς Ὁμοσπονδίας. Εἶναι ὀλιγομελῆ ἀπὸ 3—5 στελέχη, ἀναλόγως τῆς δυνάμεως καὶ τῆς ὁργανωτικῆς ὑποστάσεως τῆς Ὁμοσπονδίας.

Ὁ ρόλος τῶν εἶναι νὰ παρακολουθοῦν ἀπὸ κοντὰ τὴ δράσιν τῶν Ὁμοσπονδιῶν, νὰ δημιουργοῦν ὁργανωτικὰς βάσεις τοῦ Κ.Κ.Ε. Νὰ στρατολογοῦν κομματικὰ στελέχη καὶ κυρίως νὰ φροντίζουν γιὰ τὴ δυσφήμιση τῶν ρεφορμιστικῶν στελεχῶν, ποὺ βρίσκονται ἐπικεφαλῆς τῶν Ὁμοσπονδιῶν.

Ἰδιαίτερα ὅμως καθήκοντα ἀνατίθενται καὶ στὶς τοπικὰς ἐπιτροπὰς τοῦ Ε.Σ.Κ.Ε. Ἐπίσης καὶ ἡ σύνθεσις αὐτῶν εἶναι εὐρύτερη. Σ' αὐτὰς τὶς ἐπιτροπὰς τὸ Κ.Κ.Ε. ἔχει ἀναθέσει τὴ μεγάλη προσπάθεια νὰ δημιουργήσουν βάσεις ὅχι μόνον στὰ Σωματεῖα, ἀλλὰ καὶ στὰ

ἐργοστάσια. Αὐτὲς οἱ ἐπιτροπές, ἰδιαιτέρως κατὰ τὴν τελευταία περίοδο, ἀγωνίζονται ν' ἀνασυγκροτήσουν τὶς κομμουνιστικὰς δυνάμεις πού δροῦν μέσα στὸν συνδικαλισμό.

Πρόπει νὰ ὑπογραμμισθῇ, ὅτι ὅλοι αὐτοὶ οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ Ε.Σ.Κ.Ε. καμουφλάρονται μετέχοντας σὲ διάφορα ἀστικά κόμματα, ἐπιτυγχάνοντες κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἀφ' ἐνὸς μὲν νὰ κινοῦνται ἐλεύθερα καὶ χωρὶς τὴν ἐνόχληση τῶν καταδικωτικῶν ἀρχῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ γνωρίζουν περὶ τῆς δράσεως καὶ τῆς ὀντότητος τῶν κομμάτων ἐκείνων, ἐναντίον τῶν ὁποίων ὁ κομμουνισμὸς βάλλει μὲ ὅλες του τὶς δυνάμεις.

Ἀντίστιχες ἐπιτροπές τοῦ Ε.Σ.Κ.Ε. δροῦν σὲ ὅλα τὰ σωματεῖα καὶ τὰ ἐργοστάσια.

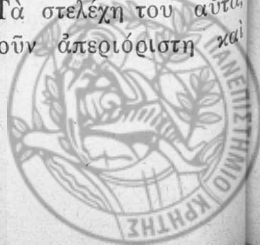
Εὐνόητο εἶναι ὅτι ὁ ρόλος τῶν ἐπιτροπῶν αὐτῶν κάθε ἄλλο παρὰ συνδικαλιστικὸς εἶναι. Εἶναι ρόλος πρακτόρων τοῦ κομμουνισμοῦ. Εἶναι ρόλος στρατολόγων καὶ προπάγανδιστῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

ΑΙ ΔΙΑΣΠΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

Στὶς ἐργατικὰς ὁργανώσεις οἱ κομμουνισταὶ εἶναι ἐπικίνδυνοι ὅταν οἱ ἀντίπαλοί των εὐρίσκονται, γιὰ ὁποιοδήποτε λόγο, διεσπασμένοι. Τότε οἱ κομμουνισταὶ κάμνουν πραγματικὰ θαύματα. Ἐνισχύουν τὴν πάλῃ καὶ τὸν ἀνταγωνισμό μετὰ τῶν ἀντιπάλων. Δίνουν τὴ δύναμή τους στὸν καθένα πού θέλει νὰ συνεργασθῇ μαζί τους, μὲ σκοπὸ νὰ τὸν φέρουν σὲ ὀριστικὴ ρῆξιν μὲ τὸν ὁμοῖδεάτη του καί, ἐν συνεχείᾳ, νὰ τὸν καταστήσουν ὄργανο τῶν προθέσεων καὶ τῶν σχεδίων τους. Κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἐπιτυγχάνουν τὴν ἀποσύνθεση τῶν ἀντιπάλων τους καὶ τὴν δημιουργία προϋποθέσεων γιὰ τὴ διείδρυση στὶς ἐργατικὰς ὁργανώσεις, στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε.

Στὰ Σωματεῖα καὶ τὰ Ἐργατικὰ Κέντρα ὁ κομμουνισμὸς κινεῖται μὲ στελέχη του πού διακρίνονται γιὰ ἀδιαλλαξία. Μὲ τὴ χρησιμοποίησιν αὐτῶν διεισδύει καὶ ἀποκτὰ κομματικὰς βάσεις. Τὰ στελέχη του αὐτὰ, ἐφ' ὅσον βρίσκονται ἔξω τῶν διοικήσεων, ἀσκοῦν ἀπεριόριστη καὶ

ἀχαλίνωτη κριτική, γιὰ τὴ συνδικαλιστικὴ δράση τῶν ἀντιπάλων τους. Ἰδιαιτέρως ἀσχολοῦνται μὲ τὰ ἐκκρεμοῦντα οἰκονομικὰ προβλήματα τῶν ἐπαγγελματικῶν κλάδων, στοὺς ὁποίους ἀνήκουν, καὶ δημαγωγοῦν συνεχῶς, προσπαθοῦντες νὰ ἐμφανίσουν τοὺς ἀντιπάλους των ὡς ὑπηρετοῦντας τὴν Κυβέρνηση καὶ τοὺς ἐργοδότας.

Ἐπίσης κατὰ τρόπο δημαγωγικὸ φροντίζουν συνεχῶς νὰ δημιουργοῦν ζητήματα διοικητικῶν ἀνωμαλιῶν, ὥστε οἱ ἀντίπαλοί των νὰ μὴ ἔχουν τὸν καιρὸ καὶ τὴ διάθεση νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα συγκινοῦν τοὺς ὀργανωμένους στὸν κλάδο. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἐπιτυγχάνουν νὰ χρεωκοπήσουν οἱ ἀντίπαλοί των ὡς ἀνίκανοι.

Ἐκεῖ ὅμως ποὺ ὁ κομμουνισμὸς δίδει μεγαλύτερη προσοχή, εἶναι τὸ ἠθικὸ μέρος τῶν ἀντιπάλων του. Διαπιστοῦται δηλαδὴ γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ὅτι ὁ κομμουνισμὸς παντοῦ καὶ πάντοτε κινεῖται μὲ βάση τὴν ψυχολογία τοῦ λαοῦ. Ἔτσι γνωρίζοντας ὅτι ὁ λαὸς μας εἶναι εὐαίσθητος, καὶ θέλει ἐκείνους ποὺ τὸν διευθύνουν νὰ εἶναι ἐνάρετοι καὶ χρηστοί, ἀγωνίζεται κατὰ τρόπο σατανικὸ νὰ πείσει τοὺς ἐργάτες καὶ τοὺς ὑπαλλήλους ὅτι αὐτοὶ ποὺ διευθύνουν τὶς ὀργανώσεις του ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι κομμουνισταὶ εἶναι διεφθαρμένοι καὶ ἀνήθικοι.

Οἱ κομμουνισταὶ πράκτορες παντοῦ καὶ πάντοτε ὀμιλοῦντες γιὰ τοὺς ἀντιπάλους των τοὺς χαρακτηρίζουν μὲ τὰ πειδὶ ἄσχημα ἐπιθετα. Ἐπίσης ἐμφανίζουν φανταστικὰ σκάνδαλα, ὀμιλοῦν γιὰ ἀνύπαρκτες οἰκονομικὰς ἀνωμαλίες, δημιουργοῦν συζητήσεις γιὰ καταχρήσεις ἢ σπατάλες στὶς ὁποῖες ἐνέχονται οἱ ἀντίπαλοι τοῦ κομμουνισμοῦ, ποὺ διευθύνουν τὰ ἐπαγγελματικὰ σωματεῖα καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἐπιτυγχάνουν νὰ φθείρουν τὴν ἡγεσία τῶν ἀντιπάλων των.

Τότε ἀκριβῶς οἱ πράκτορες τοῦ κομμουνισμοῦ ἐμφανίζονται στὸ πολιτικὸ προσκήνιο καὶ δίνουν τὴ μάχη γιὰ τὴν κατάληψη τῆς ἐργατικῆς ἐνώσεως, τὴν ὁποία μέχρι χθὲς κατεῖχαν οἱ ἀντίπαλοί των. Ἔτσι χωρὶς κόπο καὶ χάρις στὴ δημιουργημένη ψυχολογία οἱ κομμουνισταὶ καταλαμβάνουν τὸ σωματεῖο καὶ τὸ θέτουν στὴ διάθεση τῆς προδοσίας.

Προκειμένου περὶ τῶν ἐργατικῶν κέντρων, ὁ κομμουνισμὸς, τὴν φροντίδα γιὰ τὴν κατάληψη ἢ τὸν ἐλεγχό τους, ἀπὸ πρόσωπα προσκείμενα στὸ Κ.Κ.Ε. τὴν ἀναθέτει συνήθως στὶς περιφερειακὰς ἐπιτροπὰς τοῦ Κ.Κ.Ε. ποὺ κι' αὐτὲς διατηροῦν περιφερειακὸ συνδικαλιστικὸ γρᾶφεϊο.

Τὰ περιφερειακὰ συνδικαλιστικά γραφεῖα δὲν εἶναι ἄσχετα ἀπὸ τὴν καθ'αυτὸ ὀργάνωση τοῦ κομμουνισμοῦ, ἀλλὰ ἀποτελοῦν τὰ ὑπεύθυνα πόστα γιὰ τὴν κομμουνιστικὴ δράση μέσα στὰ ἐργατικά κέντρα καὶ τὰ σωματεία, ποὺ λειτουργοῦν στὴν ἀκτῖνα δράσεως τῆς περιφερειακῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἐπίσης τὴ δράση τῶν ἐν λόγῳ συνδικαλιστικῶν γραφείων, τὴν παρακολουθεῖ τὸ κεντρικὸ συνδικαλιστικὸ γραφεῖο τοῦ Κ.Κ.Ε., ποὺ ἔχει τὴν ἕδρα του στὴν Ἀθήνα.

Τὰ πρόσωπα, ποὺ ἀποτελοῦν τὰ συνδικαλιστικά γραφεῖα, ἐναλλάσσονται ἀναλόγως τῶν κομματικῶν ἀναγκῶν καὶ τὶς περισσότερες φορὲς εἶναι ἐπαγγελματίαι συνδικαλισταί, λαμβάνοντες τὸ μισθὸ τους ἀπὸ τὸ ταμεῖο τοῦ κόμματος. Ἐφ' ὅσον μιλοῦμε περὶ ἐπαγγελματιῶν συνδικαλιστῶν, θὰ πρέπει νὰ ποῦμε ὅτι, τὸ Κ.Κ.Ε. σὲ κάθε πόλῃ ποὺ ὑπάρχουν καὶ λειτουργοῦν ὀργανώσεις, διαθέτει εἰδικὰ πρόσωπα πού, ἀμειβόμενα γιὰ λογαριασμό του, ἀναπτύσσουν κομματικὴ δράση, χωρὶς νὰ ἔχουν τὴν ἔγνοια τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν μέσων τῆς ζωῆς των. Ἐπίσης προκειμένου περὶ μεγάλων σωματείων, τὸ Κ.Κ.Ε. διαθέτει ἐπαγγελματίες συνδικαλιστὲς ποὺ παρακολουθοῦν τὴ δράση τοῦ σωματείου καὶ κατευθύνουν γενικῶς τοὺς ὁπαδοὺς τοῦ Κόμματος, ἀναλόγως τῶν ὑποδείξεών του.

Τὴ μάχη γιὰ τὴν κατάληψη τῶν διοικήσεων τῶν ἐπαγγελματικῶν σωματείων καὶ ἐν συνεχείᾳ τῶν ἐργατικῶν κέντρων, τὴ δίδουν τὰ κομμουνιστικὰ ὄργανα ὄχι μόνον κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ἐκλογῶν ἀλλὰ πάντοτε. Ὅλες οἱ πράξεις τῶν κομματικῶν ὀργάνων αὐτὸ τὸ σκοπὸ ἔχουν. Στὴν περίοδο ὅμως τῶν ἐκλογῶν τῶν ἐργατικῶν κέντρων τὸ Κ.Κ.Ε. δίδει ὅλως ἰδιάζουσα προσοχή. Τὰ στελέχη του ποτὲ δὲν κινεῖται μονόπλευρα. Στρέφονται πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις, ἐπιζητοῦντα τὴ συνεργασία προσώπων ποὺ δὲν ἔχουν στὸ παρελθὸν κομμουνιστικὴ δράση. Ἐπίσης δὲν κατέρχονται μόνοι των στὶς ἐκλογάς. Ἀντιθέτως σχηματίζουν διάφορα «μέτωπα» στὰ ὁποῖα μετέχουν κυρίως οἱ ἡθην σοσιαλισταί, οἱ ἐμφανιζόμενοι ὡς “δημοκράται,, καὶ οἱ “ἀνεξάρτητοι,,.

Καὶ οἱ μὲν σοσιαλισταί, ὡς γνωστόν, ἀνήκουν στὰ ἀνάλογα σοσιαλιστικά κόμματα, ποὺ χάρις στὴν ἐγκληματικὴ καὶ κακοποιὸ δράση τοῦ κομμουνισμοῦ δὲν κατώρθωσαν νὰ ἀποκτήσουν σοβαρὰς βάσεις στὴν Ἑλλάδα. Ἐπίσης καὶ οἱ ἐμφανιζόμενοι, ὡς δημοκράται συνδικαλισταί, ἀνήκουν σὲ ἀνάλογα ἀστικά κόμματα ποὺ διαφέρουν μεταξὺ τους, ὄχι στὰ προγράμματα, ἀλλὰ στὶς προσωπικὰς ἐπιδιώξεις καὶ τὶς προσωπικὰς

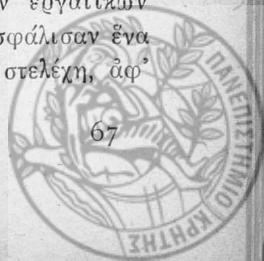

φιλοδοξίες εκείνων που τὰ ἀποτελοῦν. Αὐτοὺς τοὺς γνωρίζουν οἱ ἐργάται γιατί ἔχουν τὸ σθένος καὶ ἐμφανίζονται ὑπὸ τὴν πραγματικὴ κομματικὴ σημαία τὴν ὁποία ὑπηρετοῦν. Ἐκεῖνοι που εἶναι περισσότερο ἐπικίνδυνοι εἶναι οἱ λεγόμενοι “ἀνεξάρτητοι,,. Αὐτοὶ ἀποτελοῦν τοὺς προ-
θαλάμους ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ ἐργάται μπαίνουν, χωρὶς νὰ τὸ κατα-
λάβουν, στὸν κομμουνισμό.

“Ἄλλωστε τὸ γεγονὸς ὅτι τὴν ὥρα που ὁ κόσμος εἶναι χωρισμένος σὲ Ἑλλήνας καὶ σὲ κομμουνιστάς, αὐτοὶ ἐμφανίζονται ὡς ἀνεξάρτητοι, εἶναι ἀρκετὸ γιὰ ν’ ἀντιληφθῇ κανεὶς τοὺς πραγματικοὺς σκοποὺς που ἐπιδιώκουν αὐτοὶ καὶ τὴν τεραστία ζημία που κáμνουν ἀνάμεσα στὸν κόσμο τῶν ἀντικομμουνιστῶν.

Πάντως οἱ λεγόμενοι “ἀνεξάρτητοι,, προσφέρουν ἀνυπολόγιστες ὑπηρεσίες στὸν κομμουνισμό. Ἐκεῖνοι τῶν ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων που παρασύρονται στὶς ἀνεξάρτητες καὶ ἄγνωστες παρατάξεις ἢ συνεργάζονται μὲ ἀνεξαρτήτους καὶ δημοκρατικοὺς συνδικαλιστάς, πρέπει νὰ εἶναι προσεκτικοί. Νὰ παρακολουθοῦν τὴ δράση τῶν προσώπων που ἀποτελοῦν τὴν ἡγεσία καὶ τὴν καθοδήγηση τῶν ὁργανισμῶν αὐτῶν καὶ ἰδιαίτερα νὰ παρακολουθοῦν, ὅχι τίς διακηρύξεις, ἀλλὰ τίς ἐνέργειες που κάνουν οἱ ὑπεύθυνοι τῶν παρατάξεων αὐτῶν πάνω στὰ ζητήματα τῶν ἐπαγγελματικῶν ἀγώνων. Πέρα ὅμως ἀπὸ αὐτὰ πρέπει νὰ παρα-
κολοιθίσουν καὶ νὰ ἐλέγξουν τὰ πρόσωπα καὶ τὰ συγκροτήματα μὲ τὰ ὁποῖα συνεργάζονται οἱ συνδικαλισταὶ αὐτῆς τῆς κατηγορίας. Τότε θὰ διαπιστώσουν ὅτι οἱ συνεργάτες τῶν “ἀνεξαρτήτων,, εἶναι πάντοτε κομμουνιστικὲς καὶ ἄλλες ὑποπτες ὁμάδες ἢ προσωπικότητες.

Μὲ τοὺς ἀνεξαρτήτους, λοιπόν, τοὺς σοσιαλιστάς καὶ τοὺς δημοκράτας οἱ κομμουνισταὶ σχηματίζουν ἐκλογικὰ μέτωπα καὶ διεκ-
δικοῦν κατὰ τὰς ἐκλογὰς τὴν κατάληψη τῶν διοικήσεων τῶν ἐργατικῶν κέντρων. Κι’ ἂν μὲν ἐπιτύχουν τοῦ σκοποῦ των, τότε προχωροῦν στὴν ἐφαρμογὴ τοῦ προγράμματός των, δηλαδή, σὲ ἀπεργίες διαδηλώσεις, διαμαρτυρίες γιὰ τίς διώξεις τῶν “δημοκρατικῶν πολιτῶν”, διαβήματα γιὰ τοὺς “πολιτικούς,, κρατουμένους καὶ γενικὰ χρησιμοποίησι τῆς ὀργανωμένης ἐργατικῆς δυνάμεως γιὰ λογαριασμό τοῦ Κ.Κ.Ε.. Ἄν ὅμως δὲν ἐπιτύχουν τοῦ σκοποῦ των γιὰ τὴν κατάληψη τῶν ἐργατικῶν κέντρων, πάλι εἶναι κερδισμένοι. Γιατὶ ἀφ’ ἑνὸς μὲν ἐξησφάλισαν ἓνα κάλυμμα ὑπὸ τὸ ὁποῖον θὰ κινῶνται τὰ κομματικὰ τους στελέχη, ἀφ’

ἐτέρου δὲ ἐπέτυχαν νὰ διασπάσουν τὴν ἐνότητα τῶν ἀντιπάλων συνδικαλιστικῶν δυνάμεων.

Καὶ τὸ τελευταῖο αὐτὸ σημεῖο εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ἐνδιαφέρει τὸν κομμουνισμό περισσότερο ἀπὸ κάθε τι ἄλλο. Κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο διχασμένοι οἱ ἀντίπαλοί του καὶ ἐνισχυμένος αὐτὸς ἀπὸ τὴ σύμπραξη, ποὺ ἔχει ἐπιτύχει μὲ μιὰ μερίδα ἀντικομμουνιστῶν, προχωρεῖ στὸ ἔργο τῆς διαβρώσεως τῶν ἀντιπάλων καὶ στὴν ἐπίτευξη τοῦ ἀντικειμενικοῦ του σκοποῦ. Θὰ ἐργασθῇ μελετημένα ὁλόκληρο τὸ χρόνο μέχρι ποὺ θὰ φθάσουν οἱ καινούργιες ἐκλογές τοῦ ἐργατικοῦ κέντρου. Στὸ διάστημα αὐτὸ θὰ ἔχει ἐπιτύχει τὴν ἀπόλυτη ὑποδοῦ' ὡση τῶν "δημοκρατικῶν,, συνεργατῶν του. Ἐπίσης στὸ διάστημα αὐτὸ θὰ ἔχει ἐπιτύχει τὸν προσεταιρισμὸ καινούργιων στοιχείων. ποὺ θὰ παρασυρθοῦν στὸ δρόμο ποὺ ἔχει ἀνοίξει ἡ συνεργασία τῶν, ὑπὸ τὸν κομμουνισμό, δυνάμεων καὶ μὲ τὴν προσθήκη αὐτῶν θὰ καταλάβει τὸ φρούριο ποὺ κατὰ τὸν περισυνὸ χρόνο ἔμεινε στὰ χέρια τῆς Ἑλλάδος. Ἐτσι ἀτυχῶς γράφεται ἡ συνδικαλιστικὴ ἱστορία τοῦ τόπου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

Η ΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΟΔΟΙΠΟΡΩΝ ΣΤΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

Ἐκεῖνοι ποὺ ἀποτελοῦν πραγματικὸ κίνδυνο γιὰ τὶς ἐργατικὰς ἐνώσεις καὶ γιὰ τὴν πραγματικὴ συνδικαλιστικὴ πορεία τῶν εἶναι οἱ συνοδοιπόροι.

Κατ' ἀρχήν, ἀνάγκη, νὰ ἐξηγήσουμε ὅτι οἱ συνοδοιπόροι ἀνήκουν σὲ δυὸ κατηγορίες. Στὴν κατηγορίαν τῶν συνοδοιπόρων στὴν ὁποία μετέχουν ὅλοι οἱ συμπαθοῦντες τὸν κομμουνισμό, ἀλλὰ δισταζόντες ἐπισημῶς νὰ ἐκδηλωθοῦν ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ τὴν κατηγορίαν τῶν ἀσυνειδήτων, στὴν ὁποία ἀνήκουν διάφορα πρόσωπα τὰ ὁποῖα λόγῳ φιλοδοξίας, συμφέροντος ἢ ὁποιασδήποτε ἄλλης ἀντιθέσεως—ὄχι ὅμως Ἐθνικῆς—εἴτε λόγῳ προσωπικῶν διαφορῶν μὲ ἐκείνους ποὺ διευθύνουν τὶς ἐργατικὰς ὁργανώσεις δὲ δισταζοῦν νὰ συνεργασθοῦν μὲ τὸν κομμουνισμό καὶ νὰ τὸν ὑπηρετήσουν στὰ σχέδιά του.

Οἱ μὲν πρῶτοι συνοδοιπόροι δὲν εἶναι καὶ τόσο ἐπικίνδυνοι. Ἀπ' αὐτοὺς φυλάγεται ὅπωςδήποτε ὁ κόσμος τῶν ἀντικομμουνιστῶν ἐργα-

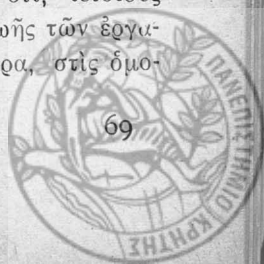
τῶν ἢ ἂν δὲν φυλάγεται δὲν ὑφίσταται μεγάλες ζημιές λόγῳ τοῦ γεγονότος ὅτι οὗτοι κινοῦνται μέσα σὲ πολὺ περιορισμένα πλαίσια.

Οἱ δεῦτεροι ὅμως, ἀποτελοῦν τὰ πειρὸ ἐπικίνδυνα στοιχεῖα γιὰ τὴ δράση καὶ τὴν ἐθνικὴ πορεία τῶν ἐργατικῶν ὁργανώσεων. Αὐτοὶ ἔχοντες δεσμοὺς μὲ ἀντικομμουνιστικὰ στοιχεῖα εὐθὺς ὡς καταστοῦν ὅργανα τοῦ κομμουνισμοῦ, ἀρχίζουν τὴ διαβρωτικὴ τους δουλειὰ μέσα στὸν κόσμον, ποὺ ὁ κομμουνισμὸς δύσκολα μποροῦσε νὰ πλησιάσει. Κατ' ἀρχὴν διασποῦν τὴν ἐνότητα τῶν ἀντικομμουνιστῶν ἐργατῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ ὑβρίζουν καὶ σικοφαντοῦν τοὺς μέχρι χθὲς συνεργάτες των. Τοὺς κατηγοροῦν γιὰ δῆθεν προδοσίαις καὶ γιὰ σκάνδαλα τῆς δράσεώς τους καὶ διατείνονται ὅτι ἡ ἀντίθεσή τους μ' αὐτοὺς ὀφείλεται σὲ λόγους ἠθικῆς τάξεως. Ἀναφέρουν δῆθεν ἐμπιστευτικῶς γεγονότα ποὺ κλονίζουν τὴν πίστη τῶν ἀντικομμουνιστῶν ἐργατῶν γιὰ τοὺς πραγματικούς των ἡγέτες καὶ δὲν διστάζουν νὰ χρησιμοποιοῦσιν ὅποιαδήποτε συκοφαντία μπορεῖ νὰ πιάσει γιὰ νὰ πετύχουν τοῦ σκοποῦ των. Γίνονται μὲ μιὰ λέξη τὰ μεγάλφωνα τῶν κομμουνιστῶν.

Αὐτοῦ τοῦ εἵδους τοὺς συνοδοιπόρους πρέπει ἡ Ἐθνικὴ ἐργατικὴ πλευρὰ νὰ τοὺς ἀντιμετωπίσει μὲ φανατισμὸ, μὲ σύνεση καὶ μὲ ἀποφασιστικότητα. Κατ' ἀρχὴν θὰ πρέπει αὐτοὺς ὅλους νὰ τοὺς ἀπομονώσουν οἱ ρεφορμιστὲς ἡγέτες ἀπὸ τίς μᾶζες, καὶ ταῦτοχρόνως νὰ κάμνουν προσπάθεια γιὰ τὴν ἐπάνοδό των στὸ δρόμο ἀπὸ τὸν ὁποῖο ἔξφυγαν. Τὸ τελευταῖο ὅμως εἶναι πιὸ δύσκολο ἢ καὶ ἀπίθανο, γιατί ὁ κομμουνισμὸς ἀποδίδοντας σ' αὐτοὺς τοὺς τύπους τὴν ἐπιβαλλομένη σημασία, τοὺς βραχυκυκλώνει καὶ φροντίζει ὥστε νὰ μὴ ἔρχονται σὲ κανενὸς εἵδους ἐπαφὴ μὲ πρόσωπα τὰ ὁποῖα μποροῦν νὰ ἀσκήσουν σοβαρὴ ἐπιρροὴ ἐπάνω τους.

Τοὺς συνοδοιπόρους αὐτῆς τῆς κατηγορίας, οἱ ὁποῖοι γίνονται σωστοὶ ΓΕΝΙΤΣΑΡΟΙ, ὁ κομμουνισμὸς τοὺς χρησιμοποιοῖ ὡς ἐπιφάνεια σὲ ὅλες τίς ἐκδηλώσεις καὶ παρασύρει μὲ τὴν παρουσία καὶ τὴ δράση των πολλοὺς ἐργάτες καὶ ὑπαλλήλους ποὺ ἀμφιρρέουν.

Ἐπίσης, συνοδοιπόρους αὐτοῦ τοῦ εἵδους, φροντίζει ὁ κομμουνισμὸς νὰ δημιουργήσῃ παντοῦ, ὅπου ὑπάρχει σοβαρὴ ὀργανωμένη ἐργατικὴ δράση. Γι' αὐτὸ δὲν εἶναι ὑπερβολὴ ἂν ποῦμε ὅτι, τέτοιους συνοδοιπόρους βρῖσκουμε σ' ὅλες τίς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς τῶν ἐργατικῶν ὁργανώσεων. Στὰ συνδικάτα, στὰ ἐργατικὰ κέντρα, στὶς ὁμο-

σπονδίες, καὶ πολλὰς φορές, καὶ σ' αὐτὴ ἀκόμη τὴ διοίκηση τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἑργατῶν τῆς Ἑλλάδος.

Παντοῦ ὁ συνοδοιπόρος ἐμφανίζεται ὡς ἡ ἰδεωδέστερη μορφή τοῦ συνδικαλιστοῦ. Μελετημένος στὰ ἐργατικά προβλήματα, μετρημένος στὶς ἐκφράσεις του, αὐστηρὸς στὴν κριτικὴ γιὰ τὸ ἔργο τῶν διοικούντων καὶ πρὸ παντός, ἔτοιμος νὰ προσφέρει τὶς ὑπηρεσίες του στὸν κλάδο ἀπὸ τὸν ὁποῖο προέρχεται. Ἔτσι παρουσιάζεται κυρίως ὁ συνοδοιπόρος τῆς πρώτης κατηγορίας.

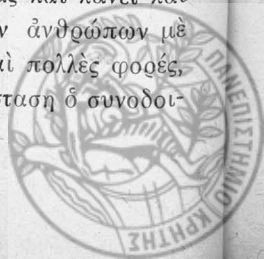
Ὁ ἄλλος ὅμως συνοδοιπόρος, ὁ προερχόμενος ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ στρατοπέδου, ἐμφανίζεται καὶ κινεῖται μὲ ἐντελῶς διάφορο τρόπο. Ἀρχίζει καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὸ τροπάριο τῆς ἐνότητος, καὶ προχωρεῖ, ὅπως εἶπαμε, στὸν αὐστηρὸ ἔλεγχο τῶν πράξεων τῶν μέχρι χθὲς συνεργατῶν του. Σ' αὐτοὺς φορτώνει ὅλα τὰ σφάλματα τῶν ἀγώνων καὶ ἀποδίδει τὴν εὐθύνη διότι ὑποφέρουν οἱ ἐργαζόμενοι.

Ἐν συνεχείᾳ ἀγωνίζεται νὰ πείσει τοὺς ἐργάτας, μὲ τοὺς ὁποίους τὸν συνέδεαν ἐθνικοὶ καὶ ἐργατικοὶ ἀγῶνες, ὅτι ἐκεῖνοί μὲ τοὺς ὁποίους ἀπέκτησε τώρα ἐπαφὴ κατ' οὐδένα λόγο εἶναι κομμουνιστὰ καὶ ὅτι σὰν τέτοιους τοὺς χαρακτηρίζουν τὰ ὄργανα τῆς κεφαλαιοκρατίας, προκειμένου νὰ τοὺς ἐξοντώσουν γιὰ νὰ συνεχίσουν ἀνενόχλητοι τὸ δρόμο τῆς προδοσίας τῶν ἐργατικῶν ζητημάτων.

Αὐτῆς τῆς κατηγορίας ὁ συνοδοιπόρος, στὶς συζητήσεις ποὺ προκαλεῖ, παρουσιάζει τὴν ἀντικομμουνιστικὴ δράση ποὺ εἶχε ἀπτύξει στὸ παρελθὸν καὶ ἐν ὀνόματι αὐτῆς ἐπιδιώκει νὰ καλύψει τὴν παρέκκλισή του πρὸς τὸν κομμουνισμό καὶ νὰ μειώσει τὴν ἐντύπωση ποὺ προκαλεῖ ἡ προδοσία του.

Τὶς πρώτες μέρες ποὺ φεύγει ἀπὸ τὸ ἐθνικὸ στρατόπεδο καὶ ἀποκτᾷ ἐπαφὴ μὲ τοὺς πράκτορας τοῦ κομμουνισμοῦ, εἶναι πράγματι φοβισμένος. Ἡ συνειδήσή του δὲν τὸν ἀφήνει ἥσυχο. Ἐχει τύψεις. Ἴσως καὶ διεξάγεται στὸν ἐσωτερικὸ του κόσμο ἡ φυσιολογικὴ πλὴν γιὰ τὴν προδοσίᾳ ποὺ διέπραξε.

Ἀποφεύγει τοὺς φίλους, τοὺς γνωστοὺς καὶ ἰδιαίτερα τοὺς παλαιοὺς συνεργάτες του. Κρύβεται σὰν κηρυγμένο πουλί. Μὲ τὴν πάροδο ὅμως τοῦ χρόνου γίνεται θρασύς. Προκαλεῖ τοὺς πάντας καὶ κάνει καὶ δημόσιες ἀκόμη ἐμφανίσεις καὶ δηλώσεις ἐναντίον τῶν ἀνθρώπων μὲ τοὺς ὁποίους στὸ παρελθὸν τὸν συνέδεσαν ἀγῶνες, καὶ πολλὰς φορές, καὶ θυσίες. Μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι σ' αὐτὴ τὴν κατάστασις ὁ συνοδοι-

πόρος μοιάζει με τὸν ἐγκληματία, πὺν ἐνῶ τρέμει σύγκορμος τὴν ὥρα πὺν διαπράττει τὸ πρῶτο τοῦ ἐγκλημα, ἀντίθετα εἶναι νηφάλιος—σὰν νὰ μὴ τοῦ συμβαίνει τίποτε—ὅταν διαπράττει τὸ δεύτερο ἢ τὸ πολλο-
στὸ ἐγκλημά του.

Μὲ τὴ δύναμη καὶ τὴ συμπαράσταση τῶν συνοδοιπόρων ἀμφοτέ-
ρων τῶν κατηγοριῶν, ὁ κομμουνισμὸς κινεῖται ἄνετα στὰ συνδικάτα.
κατὰ τὴν περίοδο τῆς παρανομίας. Ἀλωνίζει κυριολεκτικὰ τὸ ἔδαφος
χωρὶς νὰ φοβᾶται νὰ χαρακτηρισθῇ ὅτι δρᾷ ἐναντίον τοῦ καθεστώτος
καὶ τοῦ Νόμου. Κατὰ τὴν περίοδο ὅμως τῆς νομιμότητος, ὁ κομμουνι-
σμὸς μὴ ἔχοντας πιά ἀνάγκη τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν συνοδοιπόρων, δὲν
τοὺς χρησιμοποιεῖ, ἀλλ' ἀντιθέτως τοὺς πλήττει χειρότερα μάλιστα ἀπὸ
τοὺς ἀντιπάλους του, πὺν τὸν πολεμοῦν ἀνοικτὰ.

Τοὺς συνοδοιπόρους, ὅπως καὶ ὅλο τὸν κόσμο πὺν ὁ κομμουνι-
σμὸς τὸν χρησιμοποιεῖ γιὰ ὄργανα τῶν ἐπιδιώξεών του, τοὺς μεταχει-
ρίζεται ὅπως ἡ νοικοκυρὰ τὸ λεμόνι, Τοὺς στίβει συνεχῶς μέχρις ὅτου
ἀποδίδουν. Ὅταν παύσουν νὰ ἀποδίδουν, τοὺς ρίχνει στὸν τένεκὲ τῶν
σκουπιδιῶν, ὅπως συμβαίνει μὲ τὶς λεμονόκουπες.

Πολλὲς φορὲς μάλιστα τοὺς συνοδοιπόρους, πὺν γίνονται ἐπικίν-
δυνοι, εἴτε γιὰτὶ συνεδέθησαν μὲ τὸν κομμουνιστικὸν κόσμον στὸν ὁποῖο
μπορεῖ νὰ ἐπιδράσουν, εἴτε γιὰτὶ κατέχουν μυστικά γιὰ τὸν τρόπο τῆς
δράσεως τοῦ κομμουνισμοῦ μέσα στὰ συνδικάτα, οἱ πράκτορες τοῦ
κομμουνισμοῦ, κατ' ἐντολὴν βεβαίως τῆς ἡγεσίας τους, δὲ δισταῖουν
νὰ λάβουν μέτρα σκληρὰ ἐναντίον τους. Τὰ μέτρα αὐτὰ εἶναι τέτοια
πὺν πολλὰς φορὲς φθάνουν μέχρι τῆς ἀφαιρέσεως τῆς ζωῆς των.

Ὑπάρχουν περιπτώσεις ἀτόμων, πὺν ἐνῶ ὑπηρέτησαν τὸ Κ.Κ.Ε.
ὡς μέλη ἢ ὡς συνεργάται του, τὰ βρήκανε, κάποιον πρωτὶ, νεκροὺς
στὸ σπῖτι τους ἢ σὲ κάποιον δρόμον. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο πῆραν μαζὺ
τους τὰ μυστικά γιὰ τὴ δράση καὶ τὰ ἐγκλήματα τοῦ κομμουνισμοῦ.
Αὐτῶν οἱ δολοφόνου δὲν ἀνακαλύπτονται ποτέ. Εἶναι ἀνώνυμοι.
Εἶναι τὸ ἴδιο τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα, πὺν ξεμπερδεύοντας αὐτοὺς
πὺν τὸ ὑπηρετήσαν, ἐξασφαλίζει τὴν ἀτιμωρησίαν γιὰ τὶς πράξεις, στὶς
ὁποῖες εἶχαν λάβει μέρος τὰ θύματά του. Ἀλλωστε αὐτὴ εἶναι ἡ μοῖρα
τῶν προδοτῶν. Αὐτὴ εἶναι ἡ μοῖρα τῶν συνοδοιπόρων, πὺν ἀπὸ ἐπι-
πολαιότητα, ἀπὸ ὑπολογισμὸ καὶ ἀπὸ λόγους ἐκδικήσεως ἐγκατα-
λείπουν τὸν κόσμον μὲ τὸν ὁποῖον πολέμησαν γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ γιὰ
τοὺς ἐργάτες, γιὰ νὰ ὑπηρετήσουν τὸν κομμουνισμό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΣΥΝΟΙΚΙΑ

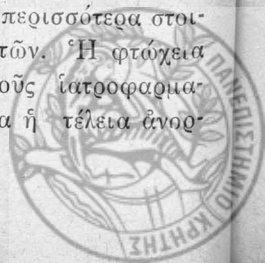
Είναι πλάνη νὰ νομισθῇ, ὅτι οἱ πράκτορες τοῦ κομμουνισμοῦ ἔρχονται σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν ἐργαζόμενον λαό, μόνο στοὺς τόπους τῆς δουλειᾶς τῶν ἢ στὴν ἔδρα τῶν ὀργανώσεών των. Ὅχι. Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο ὁ κομμουνισμὸς εἶναι πολὺ προσεκτικός. Στοὺς τόπους τῆς δουλειᾶς περιορίζει τὴν ἐντυπωσιακὴ καὶ τὴν προπαγανδιστικὴ του δράση πάντως στὰ οἰκονομικὰ προβλήματα τῶν ἐργαζομένων, στὰ γραφεῖα δὲ τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων, ὅταν μάλιστα δὲν διοικοῦνται ἀπὸ διοικήσεις κομμουνιστικές, περιορίζεται νὰ κάνει ἐπαφὴς καὶ νὰ προπαρασκευάζει ψυχολογικὰ τοὺς ἐργάτας γιὰ περαιτέρω συζήτηση.

Μπορεῖ νὰ λεχθῇ μὲ βεβαιότητα, ὅτι τὶς περισσότερες φορὲς ὁ πράκτωρ τοῦ κομμουνισμοῦ, προκειμένου γιὰ ὀργανωτικὴ δουλειά, κινεῖται μεταξὺ τῶν ἐργατῶν, μετὰ τὴ λήξιν τῆς δουλειᾶς των. Στὸ καφενεῖο, στὸ καπηλειό, παντοῦ ὅπου συγκεντρώνονται ἐργάται καὶ ὑπάλληλοι, ὁ πράκτωρ τοῦ κομμουνισμοῦ στήνει καρτέρι στὰ θύματά του. Ἀποκταίει δεσμοὺς μαζὺ τους καὶ ὕστερα ἀρχίζει τὴν κακοποιή του δράση.

Ἀρχίζει τὴ συζήτηση γιὰ τὴν οἰκονομικὴ κατάστασιν τοῦ λαοῦ καὶ ἰδιαίτερα γιὰ τὴν ἀκρίβεια τῆς ζωῆς. Μιλάει γιὰ τὰ νέα τῆς ἡμέρας. Πιάνει κουβεντολόγι γιὰ τὶς γενικώτερες δυσκολίες τῆς ζωῆς, χύνοντας τὸ δηλητήριό του γιὰ κείνους ποὺ διευθύνουν τὶς τύχες τοῦ λαοῦ, στὴν τακτικὴ τῶν ὁποίων ἀποδίδει τὴ μιζέρια καὶ τὴν κακομοιριά ποὺ ἱπύρχει.

Τὴ νεολαία πάλι, γιὰ τὴν ὁποία θὰ μιλήσουμε σὲ εἰδικὸ κεφάλαιο, φροντίζει νὰ τὴ βάλει σὲ κάθε εἶδους βρωμιὰ.

Ἡ ζωὴ στὴ συνοικία καὶ στὸ συνοικισμό, δίνει περισσότερα στοιχεῖα γιὰ τὴν προπαγανδιστικὴ δράσιν τῶν κομμουνιστῶν. Ἡ φτώχεια ἢ κακομοιριά, ἢ κατοικία—τρώγλη, ἢ ἔλλειψη ἐπαρκoῦς ἱατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως τῶν κατοίκων τῆς καὶ ἰδιαίτερα ἢ τέλεια ἀνθρώ-

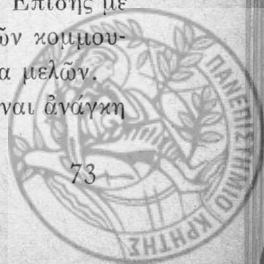
γανωσιά, από εθνική; πλευράς, συντελοῦν στήν εὐκολή καί ἄνευ σοβα-
ρῶς ἀντιστάσεως ἀνάπτυξη τοῦ κομμουνισμοῦ.

Ὁ κομμουνιστής, πού δοῦ στή συνοικία, φροντίζει νά ζῇ ὑπο-
δειγματικά. Ἀποφεύγει τὸ χαρτοπαίγνιο καί μόνον ὅταν οἱ «κομματι-
κῆς» ἀνάγκες τὸ ἐπιβάλλουν, πίνει τὸ κατостаράκι του. Εἶναι πολὺ
μετροημένος στὶς διάφορες ἐκδηλώσεις καί ἀποφεύγει τὶς ἔριδες. Σὲ
ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς τῆς συνοικίας, ὁ κομμουνιστής μετέχει
ὑποχρεωτικά. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐντολὴ πού τοῦ δίδει ἡ κομμουνιστικὴ ἡγε-
σία. Ἐκεῖ βρίσκει τὴν εὐκαιρία καί ἀναπτύσσει τὶς κομμουνιστικὰς
ἀπόψεις καί τὴ κομμουνιστικὴ θεωρία. Ἰδιαίτερα φροντίζει νά ἔχει
συμμετοχὴ στὶς κινήσεις πού ἀφοροῦν γενικώτερα ζητήματα. Σ' αὐτὰς
τὶς κινήσεις ὁ κομμουνιστὴς πράκτωρ φροντίζει νά παίζει καθοδηγη-
τικὸ ρόλο. Ἰδιαίτερώς φροντίζει νά κατευθύνει δι' ἀνθρώπων του τὶς
ῥαδιόφωνο ἐκδηλώσεις τῶν συνοικισμῶν, πού γίνονται γιὰ σοβαρὰ θέματα.

Ἀκόμη καί στὰ ζητήματα τῆς ἐκκλησίας θέλησε κατὰ τὸ παρελ-
θὼν νά ἀναμιχθῇ ὁ κομμουνισμός. Αὐτὸ γίνθηκε κατὰ τὸ 1932—1933
πού καθωρίσθη ὅπως οἱ ἐκκλησιαστικὰς ἐπιτροπὲς προέρχονται ἐκ γενι-
κῶν ἐκλογῶν τῶν ἐνοριτῶν. Τότε τὸ Κ.Κ.Ε. ἔδωκε ἐντολὴ νά σχημα-
τισθοῦν ψηφοδέλτια ἀπὸ ἀνθρώπους του προκειμένου νά καταλάβουν
τὶς θέσεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτρόπων. Οἱ ἀντίχρηστοι ἔγιναν,
πρὸς στιγμήν, Χριστιανοὶ καί διεξεδίκησαν τὴ μεγάλη τιμὴ νά διευ-
θύνουν καί τὴ ζωὴ ἀκόμη τῶν ἐκκλησιῶν! Τὸ ἔκαμαν αὐτὸ ὅχι γιατί
ἐγκατέλειψαν τὶς ἀθεϊστικὰς τοὺς ἀπόψεις, ἀλλὰ διότι διὰ τοῦ τρόπου
τούτου, ἦταν δυνατό νά διαβρώσουν τὴν ἐκκλησίαν καί νά ρίξουν τὸ
υψηλεκευτικὸ συναίσθημα πού τόσο εἶναι ἀνεπτυγμένο μεταξὺ τῶν
ἀνθρώπων τοῦ λαοῦ μας.

Στὴ συνοικία ὁ κομμουνιστὴς φροντίζει, ὅπως συμβαίνει σ' ὅλους
τοὺς τομεῖς πού κινεῖται προπαγανδιστικά, νά κερδίσαι τὴ συμπάθειαν
ὅλων τῶν κατοίκων ἀδιακρίτως κομμυτικῶν πεποιθήσεων. Αὐτὸ τὸ
κάνει ἅφ' ἑνὸς μὲν γιὰ νά προχωρεῖ ἀνετώτερα στὸ ἔργο τοῦ προσηλυ-
τισμοῦ καί γενικῶς τῆς προπαγάνδας, ἅφ' ἑτέρου δὲ ὅπως σὲ περι-
πτώσιν συλλήψεως τοῦ ἀπὸ τὶς ἀρχές, νά δημιουργεῖται μεγαλύτερη
ἐντύπωση γιὰ τὴν ἀδικίαν σύλληψιν ἑνὸς «καλοῦ ἀνθρώπου». Ἐπίσης μὲ
τὸν τρόπο τῆς ζωῆς του διευκολύνει πολὺ τὴν προσπάθειαν τῶν κομμουν-
ιστῶν γιὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν ἐρᾶνων καί γιὰ τὴ στρατολογία μελῶν.

Ἀφοῦ ὅμως μιλήσαμε γιὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν ἐρᾶνων εἶναι ἀνάγκη

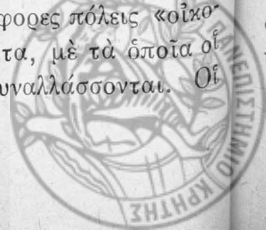
νά ἐξηγήσουμε τί εἶναι αὐτοί, πῶς ἐνεργοῦνται καί ποῦ διοχετεύονται.

Τὸ Κ.Κ.Ε., παρὰ τὸ ἀναμφισβήτητο γεγονός, ὅτι ἔχει στὴ διάθεσὴ του τεράστια οἰκονομικὰ μέσα τὰ ὁποῖα τοῦ παρέχει ἡ Μόσχα, ἐν τούτοις στὸ θέμα τῶν ἐράνων δίδει πρωταρχικὴ σημασία, πιστεύοντας ὅτι ἡ οἰκονομικὴ συμμετοχὴ τῶ μαζῶν στοὺς ἀγῶνες του, ἀποτελοῦν τὴν καλύτερον ἐκδήλωση καὶ ἓνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα στοιχεῖα γιὰ τὴ συνειδητοποίηση τῶν ὁπαδῶν του. Ἐπίσης μὲ τοὺς ἐράνους δημιουργεῖ δεσμὸ μὲ πρόσωπα, πού εἶναι ξένα στὸν κομμουνισμό καὶ πού κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἀποκτοῦν ἐπαφὴ μαζύ του καὶ πού ἀργότερα δύσκολα μποροῦν νὰ ξεφύγουν, ὑφιστάμενα τὸν ἐκβιασμό τῶν πρακτόρων τοῦ κομμουνισμοῦ πού ἀπειλοῦν ὅτι σὲ περίπτωσι πού δὲν θὰ θελήσει νὰ συνεχίσει τὸ ἄτομο τὴν ἐνίσχυση τοῦ κομμουνισμοῦ οἰκονομικῶς, ἐνδεχομένως νὰ καταγγεῖλθῇ στὶς ἀρχές γιὰ τὴν παράνομη αὐτὴ του πράξι.

Τοὺς ἐράνους τοὺς ἐνεργεῖ εἰδικὸς ὀργανισμὸς πού μέχρι τοῦ 1941 ἑκαλεῖτο ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ἔκτοτε δὲ ΕΘΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ. Ἐράνους ἐπίσης σὲ εὐρεῖα κλίμακα ἐνεργεῖ τὸ Κ.Κ.Ε. διὰ τῶν κομματικῶν του μελῶν καθὼς ἐπίσης καὶ διὰ τῶν συνδικαλιστικῶν του ὁργανώσεων, πού τελοῦν ὑπὸ τὴν κατεύθυνση ἰδικῶν του προσώπων. Αὐτονόητο εἶναι ὅτι καὶ οἱ ὁργανώσεις τῶν νέων κομμουνιστῶν ἐνεργοῦν ἐράνους.

Οἱ ἔρανοι αὐτοὶ συνηθέστατα γίνονται διὰ κουπονίων, τὰ ὁποῖα καλεῖται ὁ φορολογούμενος νὰ τὰ καταστρέφει ἐπὶ τόπου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχει κίνδυνος νὰ ὑποστῇ αὐτὸς οἰαδήποτε κύρωση ἐκ μέρους τῶν καταδιωκτικῶν ἀρχῶν. Ἐπίσης οἱ ἔρανοι αὐτοὶ καλύπτονται, πολλὰς φορὲς, κάτω ἀπὸ διάφορα προσχήματα, τὸ συνηθέστερο, τῶν ὁποίων εἶναι ἡ προστασία κάποιου ἀρρώστου ἢ ἡ βοήθεια στὴν οἰκογένεια κάποιου φυλακισμένου. Οἱ ἔρανοι ὅμως αὐτοῦ τοῦ εἴδους γίνονται σὲ ἐντελῶς περιορισμένη κλίμακα, δοθέντος ὅτι ἀπὸ τῆς κατοχῆς καὶ ὕστερα δὲ διστάζει τοὺς ἐράνους νὰ τοὺς ἐνεργεῖ ἀνοικτὰ μὴ ἀποκρύπτοντας τὸ σκοπὸ γιὰ τὸν ὁποῖο αὐτοὶ προορίζονται.

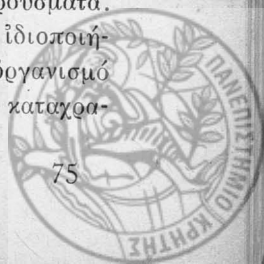
Ἐκτὸς ὅμως τῶν ἐράνων πού διενεργοῦν οἱ ποικιλώνυμοι κομμουνιστικοὶ ὀργανισμοί, τὸ Κ.Κ.Ε. συνάπτει στὶς διάφορες πόλεις «οἰκονομικὰς συμβάσεις» μὲ τὰ παντὸς εἴδους καταστήματα, μὲ τὰ ὁποῖα οἱ ὁπαδοὶ του ἢ καὶ οἱ συμπαθοῦντες πρὸς αὐτὸ συναλλάσσονται. Οἱ

συναλλαγές αὐτὲς γίνονται μὲ εἰδικὴ ἐνδειξη πού ἀποδεικνύει τὸν κύκλο τῆς ἐργασίας πού γίνεται ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων τοῦ Κ.Κ.Ε.

Ἀπὸ τὶς συμβάσεις αὐτοῦ τοῦ εἴδους, ὁ κομμουνισμὸς παίρνει ἀνάλογα ποσοστά. Τὸ προϊόν τῶν ἐράνων ἢ καὶ τῶν διαφορῶν οἰκονομικῶν συμβάσεων, τὸ διαχειρίζονται «εἰδικὰ πρόσωπα» πού τὰ ἔχει ὀρίσει ἡ περιφερειακὴ ἢ ἡ ἀχτιδικὴ ἐπιτροπὴ. Τὰ πρόσωπα αὐτὰ κινοῦνται ὡς ξεχωριστὸς ὀργανισμὸς, μὲ ἐπιτελεῖο διοικήσεως, πού ὡς τόσο, λογοδοτεῖ στὸ Κ.Κ.Ε. Στὸ παρελθόν, εἰς μὲν τοὺς συνοικισμοὺς, τὰ ἐργοστάσια καὶ τὰ σωματεῖα λειτουργοῦσαν ὁμιλοὶ τῆς «Ἑργατικῆς Βοηθείας» μὲ ἐπικεφαλῆς ἓνα γραμματέα, εἰς δὲ τὰ μεγάλα διοικητικὰ διαμερίσματα τὴν κατεύθυνση τῶν ὁμίλων αὐτῶν, εἶχαν οἱ Περιφερειακὲς Ἐπιτροπὲς τῆς Ἑργατικῆς Βοηθείας. Μετὰ τὴν κατοχὴ τοὺς ὁμίλους διαδέχθηκαν οἱ ὁμάδες τῆς Ἑθνικῆς Ἀλληλεγγύης τὶς δὲ περιφερειακὲς ἐπιτροπές, οἱ ὑπεύθυνοι τῆς Ε.Α. πού ἦσαν βασικὰ στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε. Τόσο στοὺς ὁμίλους τῆς Ἑργατικῆς Βοηθείας ὅσο καὶ στὶς ὁμάδες τῆς Ἑθνικῆς Ἀλληλεγγύης ἦταν ἐντεταγμένα καὶ πρόσωπα πού δὲν εἶχαν σχέση μὲ τὸ Κ.Κ.Ε. καὶ πού ὅμως παραμένοντα σ' αὐτοὺς τοὺς σχηματισμοὺς ἀφωμοιοῦντο, ἐν συνεχείᾳ ἀπὸ τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα.

Τὸ σύστημα αὐτό, τῆς οἰκονομικῆς δράσεως τοῦ κομμουνισμοῦ, εἶχε πάντοτε τεράστια ἀποτελέσματα. Συνεκεντροῦντο ποσὰ τεράστια τὰ ὁποῖα ὅμως τὶς περισσότερες φορὲς τὰ ἰδιοποιοῦντο οἱ διάφοροι ὑπεύθυνοι τοῦ κομμουνισμοῦ. Ὅταν λέμε δὲ ὑπεύθυνοι δὲν ἐννοοῦμε μόνο τὰ μέλη τῶν περιφερειακῶν ἐπιτροπῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ ἀπλὰ κομματικὰ μέλη πού τὶς περισσότερες φορὲς προτιμοῦσαν νὰ προφασισθοῦν ἢ ἀπώλειαν τῶν κουπονιῶν ἢ καταστροφὴν των, λόγῳ τῆς παρουσίας ὀργάνων τῆς ἐξουσίας προκειμένου νὰ κατακρατήσουν τὰ ποσὰ πὺν συνεκέντρωσαν. Ὑπῆρξαν ὅμως καὶ περιπτώσεις στὶς ὁποῖες οἱ κομμουνισταὶ δὲν δίσταζαν νὰ δηλώσουν ὅτι τὸ προϊόν τῶν ἐράνων τὸ ἐκράτησαν γιὰ νὰ καλύψουν ἀτομικὲς τῶν ἀνάγκες. Πάντως τὸ μόνο δυσμενὲς ἀποτέλεσμα γιὰ τοὺς «συντρόφους» πού κατακρατοῦσαν τὰ χρήματα τῶν ἐράνων, ἦταν νὰ διαγραφοῦν ἀπὸ τὶς τάξεις τοῦ Κ.Κ.Ε. Αὐτὸ ὅμως ἴσχυσε μόνον ὅταν ἐξεδηλώθησαν τὰ πρῶτα κρούσματα. Ἀργότερα ὅταν τὸ Κ.Κ.Ε. διεπίστωσε ὅτι οἱ περιπτώσεις ἰδιοποιήσεως ἀποτελοῦσαν συνηθισμένη πιά κατάσταση μέσα στὸν ὀργανισμό του, ἀπεφάσισε νὰ ἀλλάξει τακτικὴ. Ἀντὶ νὰ διαγράψει τοὺς κατακρα-

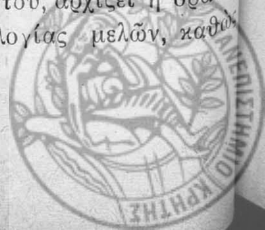
στάς άρχισε νά τούς θέτει έκτός τοῦ κόμματος γιά μικρό χρονικό διάστημα ἢ νά τούς μεταθέτει ἀπό πυρῆνα σέ πυρῆνα ἢ καί τὸ ποιοῦ αὐστηρότερο νά τούς κάνει δημοσία ἐπιπλήξεις γιά ὀργανωτικές ἀσυνέπειες καί ὄχι γιά καταχρήσεις. Ἀκολουθεῖ αὐτὴ τὴ τακτικὴ τὸ Κ.Κ.Ε. γιατί σέ περίπτωση πού θὰ θελήσει νά διαγράψει τοὺς καταχραστὰς θὰ πρέπει νά διαλυθῇ τελείως αὐτό, δοθέντος ὅτι λίγο ἢ πολὺ ἀπὸ τὸ Ζαχαριάδη μέχρι τὸν τελευταῖο κομμουνιστὴ ὅλοι βαρύνονται γιά καταχρήσεις καί γιά οἰκονομικὲς ἀνωμαλίες.

Στὸν τομέα τῶν ἐράνων τὸ Κ.Κ.Ε. χρησιμοποιεῖ σέ εὐρεῖα κλίμακα γυναῖκες κάθε κοινωνικῆς τάξεως. Ὁ ρόλος τῶν γυναικῶν αὐτῶν εἶναι νά περιέρχονται τίς οἰκίες καί νά ἐνεργοῦν ἐράνους χωρὶς ν' ἀναφέρουν τὸν πραγματικὸ προορισμὸ τους. Οἱ γυναῖκες αὐτὲς μετέρχονται διάφορα μέσα γιά νά ἐπιτύχουν τοῦ σκοποῦ των. Ἄλλοι παρουσιάζονται ὡς συγγενεῖς ἀρρώστων, ἄλλοι πάλιν ὡς φιλάνθρωποι κυρίαί πού συγκινοῦνται ἀπὸ τὸ δράμα τῶν φυλακισμένων. Ἰδιαίτερα ὁμῶς στίς ἀπομακρυσμένες συνοικίες τὰ ὄργανα αὐτὰ τοῦ κομμουνισμοῦ κάνουν κυριόλεκτικῶς θραύση. Μπαίνουν στὰ σπίτια τῶν πτωχῶν καί ἀφοῦ ἐπιτύχουν τοῦ ἀρχικοῦ των σκοποῦ, προχωροῦν ἀκολουθῶς στὴ κατήχηση καί στὸν προσηλυτισμὸ τοῦ θύματος.

Οἱ λόγοι γιά τοὺς ὁποίους ὁ κομμουνισμὸς χρησιμοποιεῖ γυναῖκες στὸν τομέα τῶν ἐράνων εἶναι δύο. Ὁ πρῶτος γιατί οἱ γυναῖκες κατὰ 99 ε/ο παραδίδουν τὸ προῖόν των ἐράνων στοὺς κομματικούς ὑπευθύνους καί ὁ δεύτερος γιατί στὰ ζητήματα τῶν ἐράνων ἡ γυναῖκα ἐπιτυγχάνει περισσότερα πράγματα.

Ὁ κομμουνισμὸς παρακολουθεῖ τὴν γενικώτερη κίνηση τῶν συνολισμῶν καί διαθέτει εἰδικούς σέ ὅλα τὰ ζητήματα. Ὑπεύθυνος τοῦ γοηφείου ὀργανώσεως, ὑπεύθυνος τύπου καί διαφωτίσεως, ὑπεύθυνος ἀλληλεγγύης, ὑπεύθυνος οἰκονομικός, καί ὑπεύθυνος τῶν σπόρ.

Ὁ καθένας ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ὑπευθύνους, μαζὺ μὲ δύο ἢ τρεῖς ἄλλους ὀργανωμένους κομμουνιστὰς, ἀποτελοῦν τὸ «γραφεῖο», ποὺ ἀσχολεῖται μὲ εἰδικὸ τομέα δράσης. Τὸ τριμελὲς ἢ τετραμελὲς αὐτὸ ἐπιτελεῖο συντάσσει κάθε δίμηνο πλάνο «δουλειᾶς» (σχέδιο δράσεως ἢ πρόγραμμα δράσεως). Τὸ ἐγκρίνει ὁ πυρῆνας καί ἀφοῦ καθορισθῇ ἐκεῖ τὰ πρόσωπα πού θὰ ἀναλάβουν τὴν ἐκτέλεσή του, ἀρχίζει ἡ δράση. Ὅλα τὰ θέματα, προπαγάνδας, ἐράνων, στρατολογίας μελῶν, καθώ-

επίσης και γενικωτέρων εκδηλώσεων, καθορίζονται εκ των προτέρων. Τίποτε δεν γίνεται χωρίς προγραμματισμό.

Στο τέλος του διμήνου ο κάθε υπεύθυνος λογοδοτεί ενώπιον της ολομελείας των πυρήνων, όπου απαραίτητως παρίσταται και αντιπρόσωπος της περιφερειακής ή της ἀρχιδικής επιτροπής του Κ.Κ.Ε. ή της Νεολαίας, αν πρόκειται για πυρήνα νεολαίας.

Στη συνεδρίαση αυτή γίνεται ο έλεγχος και η κριτική και εξετάζεται εάν εξετελέσθη ή γιατί δεν εξετελέσθη το καθορισθέν πρόγραμμα δράσης. Κατ' αυτόν δε τον τρόπο γίνεται η βαθμολόγηση των διαφόρων στελεχών και μελών του Κ.Κ.Ε. Επίσης στη συνεδρίαση αυτή και με βάση τις οργανωτικές συνθήκες, που επεκράτησαν κατά το περασμένο δίμηνο, καθορίζεται το καινούργιο «πλάνο δουλειάς».

Τώρα πρέπει να εξηγήσουμε τί είναι το περίφημο αυτό «πλάνο δουλειάς». Το «πλάνο δουλειάς» είναι το επιτελικό σχέδιο, που καθορίζει ο κομμουνισμός για τη δράση του στη συνοικία ή και παντού όπου υπάρχει ανάγκη ανάπτυξεως κομμουνιστικής δράσεως. Με βάση αυτό το σχέδιο, κινείται μεθοδικά, διεισδύει, διαβιβρωσκει, στρατολογεί οπαδούς, αποσυνθέτει τους οργανισμούς των αντιπάλων του και προβαίνει στις διάφορες εκδηλώσεις που καθώρισε ή ηγεσία του. Όλα τα κάνει μελετημένα. Επισημαίνει τους αντιπάλους του και καθορίζει τον τρόπο, με τον οποίο ή θα τους εξουδετερώσει ή θα τους προσηλυτίσει. Αν όμως διαπιστώσει ότι η εξουδετέρωση και ο προσηλυτισμός αυτών είναι αδύνατος, τότε αρχίζει την πραγματική μάχη για τον πολιτικό τους αφανισμό. Συκοφαντία, διασυρμός και χρησιμοποίηση κάθε μέσου που θα συντελέσει για να απογοητευθούν οι αντίπαλοί του και να σταματήσουν κάθε προσπάθεια εναντίον του κομμουνισμού. Ένα από τα συνηθέστερα, αλλά από τα πειδ αποφασιστικά μέσα, τα οποία ο κομμουνισμός μετέρχεται στον τομέα αυτόν, είναι ο προσεταιρισμός των οικείων των αντιπάλων του. Εάν ο αντίπαλος του κομμουνισμού είναι πατέρας, τότε η μάχη δίδεται για τον προσηλυτισμό του παιδιού του. Εκλέγεται ο ειδικός και κατάλληλος σύντροφος, που θα μπορέσει να κερδίσει το παιδί του αντιπάλου για λογαριασμό του Κ.Κ.Ε. Το πλησιάζει, αποκτᾷ μαζί του δεσμούς, το παρασύρει στον κύκλο του και αργότερα στην κομματική οργάνωση. Όταν επιτύχει τον προσηλυτισμό του, αρχίζει να κλονίζεται το ήθικόν του πατέρα. Δίδει στο παρσυρμένο παιδί κομματική γραμμή και αρχίζει αυτό τις συζητήσεις στο

σπίτι. Τις περισσότερες φορές ή αδυναμία του πατέρα προς τὸ παιδί κάνει τὸ θαῦμα της. Ὁ κομμουνισμὸς ὄχι μόνον ἐξουδετερώνει τὸν ἀντίπαλό του, ἀλλὰ τὸν κάνει δικό του, χάρις στὴ χρησιμοποίηση τοῦ παιδιοῦ. Αὐτὸ παρουσιάζεται κυρίως μεταξύ τῶν ἀμορφῶτων ἀτόμων, ποὺ ἔχουν παιδιά ποὺ σπουδάζουν καὶ πού, παραδεχόμενα τὴν ἀνωτερότητα τῶν παιδιῶν τους, τὰ παρακολουθοῦν στὶς πολιτικὲς καὶ τὶς κοινωνικὲς τους ἀντιλήψεις.

Σὲ περίπτωσι ὅμως ποὺ ὁ ἀντίπαλος στερεῖται τέκνων ἢ εἶναι αὐτὰ ἀνήλικα, τότε ἀρχίζει ἡ κατήχησι τῆς συζύγου του. Στὴ βούρσι, στὸ μπακάλη τῆς γειτονιάς, παντοῦ ὅπου βρεθῇ, βραχυκυκλώνεται ἀπὸ τὰ ὄργανα, στὰ ὁποῖα ὁ κομμουνισμὸς ἀνέθεσε τὸν εἰδικὸ ρόλο. Ὅλοι τῆς μιλοῦν γιὰ τὸν «ἄσχημο δρόμο» ποὺ ἀκολουθεῖ ὁ ἄνδρας της. Ἀφήνουν ὑπονοούμενα γιὰ τὴν τύχη του καὶ δὲν διστάζουν πολλὰς φορές νὰ ὁμιλοῦν περὶ ἀνοικτά. Κατ' ἀρχὴν τρομοκρατοῦν τὴν ἄτυχη γυναῖκα καὶ ἀργότερα, σὰν σπάσει ὁ πάγος, ἐπιτυγχάνουν νὰ τὴν κάμουν ὄργανό τους. Δι' αὐτῆς μεταφέρουν τοὺς ἐνδεχομένους κινδύνους γιὰ τὴ ζωὴ του καὶ τοῦ γίνονται οἱ παραιτήσεις γιὰ νὰ σταματήσῃ τὴν ἐπικίνδυνη δράσι του ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ. Ὅπως εἶναι φυσικόν, ἡ ἐπίδρασι τῶν συμβουλῶν αὐτοῦ τοῦ εἵδους ἀπὸ τὴ σύζυγο, δὲ μπορεῖ παρὰ νὰ ἔχει τὸ ἀποτέλεσμα ποὺ ἐπιδιώκει ὁ κομμουνισμὸς.

Ἐὰν ὅμως δὲν πιᾶσι τὸ κόλπο αὐτό, τότε ἐκλέγεται ἡ μαστρούρα ποὺ θὰ ἀναλάβει νὰ διαλύσῃ τὴ συζυγικὴ εὐτυχία καὶ νὰ παραστήσῃ τὴ σύζυγο στὸ δρόμο τῆς ἀμαρτίας καὶ τῆς διαφορᾶς.

Ὅταν ἐπιτευχθῇ κάτι τέτοιο, δὲν ὑπάρχει πειὰ στὴν ἐνεργὸν ζωὴ καὶ δράσι ὁ ἀντίπαλος τοῦ κομμουνισμοῦ. Αὐτὸς βρίσκεται πειὰ σωστὸ κουρέλι στὰ χέρια τοῦ κομμουνισμοῦ. Τσακισμένος ψυχικά, ἐγκαταλείπει τὸν ἀντικομμουνιστικόν ἀγῶνα καὶ ἐπιδίδεται γιὰ νὰ ξαναφτιάξῃ τὴ ζωὴν του καὶ νὰ ξεχάσῃ τὸ οἰκογενειακόν δράμα. Σ' αὐτὴ τὴν κατάστασι ὁ κομμουνισμὸς κτυπᾷ ἀλύπητα τὰ θύματά του, τὰ εἰρωνεύεται καὶ τὰ γελοιοποιεῖ.

Ὑπάρχουν ὅμως περιπτώσεις ποὺ ὁ κομμουνισμὸς, ἀντὶ νὰ στρεφῇ πρὸς τὸ παιδί ἢ πρὸς τὴν σύζυγο τοῦ ἀντιπάλου του, στρέφεται σ' αὐτὸν τὸν ἴδιον, χρησιμοποιῶντας γιὰ δόλωμα τὴν τρυφερὴ συντροφίσα, ποὺ ἀνήκουσα στὸ κόμμα καὶ μὲ ἐντολὴ αὐτοῦ, θὰ ἀναλάβῃ νὰ παίξῃ τὸν ρόλον τῆς ἐρωτευμένης. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἐξουδετερώνει τὸ Κ.Κ.Ε. τις φωληρὲς ἀντιστάσεις τοῦ ἐχθροῦ.

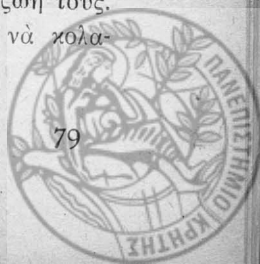

Τὸ παιχνίδι αὐτὸ παίζεται τακτικὰ καὶ ἐπιτυγχάνει ὄχι μόνον στοὺς νέους, ποὺ εἶναι δεδηλωμένοι ἐχθροὶ τοῦ κομμουνισμοῦ, ἀλλὰ καὶ στοὺς μεσήλικας καὶ ὑπερήλικας πολιτικούς του ἀντιπάλους. Κυρίως σ' αὐτὰς τὶς ἀποστολὰς χρησιμοποιοῦνται συντρόφισσες τῆς Κομμουνιστικῆς Νεολαίας, ποὺ παραδίδουν τὰ πάντα προκειμένου νὰ ἐπιτύχουν τοῦ σκοποῦ των. Ἐπίσης τὸ σύστημα χρησιμοποίησεως γυναικῶν αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἐφφορμῶζει τὸ Κ.Κ.Ε. προκειμένου νὰ πλησιάσει ξένους ἀνταποκριτὰς ἢ ἄλλους ἐπισήμους ἀπεσταλμένους ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ποὺ ἡ γνώμη των μπορεῖ νὰ βαρύνει στὰ ἐσωτερικά μας πράγματα, καθὼς ἐπίσης καὶ ἔναντι κομματικῶν στελεχῶν, ποὺ ἐμφανίζουν διαθέσεις κριτικῆς ἔναντίον τῆς ἡγετικῆς κλίκας τοῦ Κ.Κ.Ε. ἡ παρουσίαζον τάσεις ἀποχωρήσεως ἀπὸ τὸν κομμουνισμό. Τότε καλοῦνται οἱ συντρόφισσες νὰ διαδραματίσουν τὸν ἀποφασιστικὸ ρόλο τῆς ὑποταγῆς τῶν ζωηρῶν στοιχείων ἢ τῆς τονώσεως τοῦ ἡθικοῦ τῶν λιποψύχων. Παλαιὸς κομμουνιστὴς ἔλεγε ὅτι οἱ συντρόφισσες ποὺ ἀνήκουν στὸ Κ.Κ.Ε. προσφέρουν τεράστιες ὑπηρεσίες, τόσο στὴν ἐπιβολὴ τῆς πειθαρχίας, ὅσο καὶ στὸν τομέα τῆς προπαγάνδας τοῦ Κ.Κ.Ε. Συνεπλήρωνε ὅμως ὅτι τὸ ρόλο τῶν γυναικῶν ποὺ χρησιμοποιοῦνται γιὰ ἐπαφὴς μὲ τοὺς ξένους ἀνταποκριτὰς καὶ τοὺς ξένους γενικῶς ἀντιπροσώπους, τὸν παίζουν μορφωμένες συντρόφισσες, προτιμωμένων πάντοτε τῶν γυναικῶν ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴν «ἀνώτερη τάξη».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΝΕΟΛΑΙΑ

Ὅπως σ' ὅλες τὶς χώρες ἔτσι καὶ στὴν Ἑλλάδα ὁ κομμουνισμὸς δίδει ἰδιαίτερη προσοχὴ στὴ νεολαία. Τῇ φλόγα καὶ τῇ δίψᾳ τῆς νεολαίας γιὰ δράσιν τὴν ἐκολάκευσε ὁσάκις τοῦ δόθηκε εὐκαιρία σὲ σημεῖο ὥστε νὰ μπῇ στὴν ψυχὴ της κατὰ τρόπο ἐπικίνδυνο. Ἄλλωστε εἶναι παραδεδεγμένο ὅτι οἱ νέοι λόγφ τῆς ἰδιοσυγκρασίας των εὐκολώτερα ἀκολουθοῦν ἰδέες ἀναρχικὰς καὶ ὅτι ἐπίσης στὴν ὑπηρεσία αὐτῶν τῶν ἰδεῶν εἶναι διατεθειμένοι νὰ δώσουν καὶ αὐτὴν ἀκόμα τὴ ζωὴ τους. Αὐτὸ τὸ ἐκμεταλλεύεται ὁ κομμουνισμὸς, φροντίζοντας ὅμως νὰ κολακεύσει κάθε ἀδυναμία τῆς νεολαίας μας.

Ἡ ὁργάνωση τῆς Νεολαίας ἀποτελεῖ γιὰ τὸν κομμουνισμό τὴ βάση τῶν ἐπιδιώξεών του. Αὐτὴν, φροντίζει νὰ τὴν κερδίσει, γιὰ νὰ τὴ χρησιμοποιήσει στοὺς ὁργανωτικοὺς καὶ ἰδιαίτερα στοὺς μαχητικούς του σκοποὺς.

Τὴν νεολαία ὁ κομμουνισμὸς τὴν ἔχει ὁργανωμένη σὲ σχολικὴ καὶ σὲ γενικὴ ὁργάνωση. Μέχρι τοῦ 1942 ἡ ὁργάνωση αὐτὴ ἔκαλετο Ὁμοσπονδία Κομμουνιστικῶν Νεολαίων Ἑλλάδος (Ο.Κ.Ν.Ε.) ἀπὸ δὲ τῆς περιόδου αὐτῆς ὀνομάζεται Ε.Π.Ο.Ν.

Ὅπως γιὰ τὶς ὁργανώσεις τῶν ἐργατῶν, ἔτσι καὶ γιὰ τὴν ὁργάνωση τῶν νέων ὑπάρχει εἰδικὸ ἐπιτελεῖο ἀτόμων ποὺ μετεκπαιδεύτηκαν στὴ Μόσχα. Τὰ άτομα αὐτὰ ἀποτελοῦν τὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς ὁργανώσεως τῶν νέων κομμουνιστῶν. Παλαιότερα καὶ εἰδικῶς κατὰ τὰ ἔτη 1931—1933 ποὺ παρουσιάσθηκε κρίση στὴν Ο.Κ.Ν.Ε. ὁ κομμουνισμὸς χρησιμοποίησε τὸ σημερινό του ἀρχηγὸ Ν. Ζαχαριάδη γιὰ Γενικὸ Γραμματέα τῆς Ο.Κ.Ν.Ε.

Ἡ μαθητικὴ ὁργάνωση τῆς κομμουνιστικῆς νεολαίας, διαίρεται σὲ φοιτητικούς καὶ μαθητικούς πυρῆνες καὶ στὴ μαχητικὴ ἀχτίδα κάθε πόλεως.

Κάθε πυρῆνας ἐκτὸς τῆς στρατολογίας μελῶν, παρακολουθεῖ τὰ διάφορα μαθήματα τοῦ σχολείου καὶ πρωτοστατεῖ σὲ κάθε κίνηση ποὺ συγκινεῖ τοὺς μαθητάς. Δίδακτρα, δωρεὰ βιβλία, ἀναθεώρηση γραπτῶν. Ἐπίσης ἀσχολεῖται μὲ τὸ ἔργο τῶν πληροφοριῶν γιὰ τὴ δράση καὶ τὴ θέση τῶν καθηγητῶν.

Γιὰ τὴν ὁργάνωση τῶν μαθητικῶν καὶ φοιτητικῶν πυρῆνων χρησιμοποιοῦνται πάντοτε γυναικεῖα στελέχη. Δι' αὐτῶν ἀποκαθίσταται ἐπαφὴ καὶ ἀρχίζει ἡ δράση. Ἐπίσης οἱ πυρῆνες τῶν μαθητῶν ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἰσάριθμα ἄρρενα καὶ θήλεα μέλη. Εὐκόλη ἡ ἐξήγησή της, γιὰτὶ ὁ κομμουνισμὸς φροντίζει νὰ ἔχουν οἱ μαθητικοὶ πυρῆνες αὐτὴ τὴ σύνθεση.

Ξεχωριστὴ σημασία δίδει ὁ Κομμουνισμὸς στὴν ὁργάνωση καὶ τὸν προσεταιρισμὸ τῆς φοιτητικῆς νεολαίας.

Ἡ ὁργάνωση αὐτὴ στὰ Πανεπιστήμια γίνεται μὲ βάση τοὺς πυρῆνες. Ἐπίσης σ' αὐτὴν δὲν μετέχουν πρόσωπα ἐξωπανεπιστημιακά. Στὴν κάθε Πανεπιστήμιο ὑπάρχει ἡ ἀχτιδικὴ ἐπιτροπὴ στὴν ὁποία ὑπάρχουν οἱ κομματικοὶ σχηματισμοὶ ὅλων τῶν σχολῶν.

Ἡ δράση τῶν κομμουνιστῶν στὰ Πανεπιστήμια εἶναι ποὺ

πλευρη. Ἐπίσης ἡ κομμουνιστικὴ καθοδήγησις φροντίζει, οἱ ἐκδηλώσεις νὰ εἶναι θορυβώδεις, εἰς τρόπον ὥστε νὰ παρέχει εὐκαιρία σὲ δημαγωγία καὶ γενικῶς σὲ προπαγανδιστικὴ δράση, στοὺς ξένους ἰδίως κύκλους ποὺ συνήθως συγκινοῦνται καὶ ἀποδίδουν ἐξαιρετικὴ σημασία στὶς ἐκδηλώσεις τῶν φοιτητῶν.

Οἱ φοιτηταὶ ποὺ εἶναι ὠργανωμένοι, παίζουν καὶ ρόλο καθοδηγητῶν σὲ ἐπαγγελματικοὺς πυρῆνες καθὼς ἐπίσης καὶ σὲ ὁργανώσεις τῶν χωριῶν.

Ἰδιαίτερα ἡ προσπάθεια τοῦ Κ.Κ.Ε. στρέφεται πρὸς τοὺς φοιτητὰς τοὺς προερχομένους ἀπὸ τὴν ὑπαιθρο. Αὐτοὺς τοὺς πλησιάζουν εὐχερέστερα οἱ πράκτορες του καὶ τοὺς ἐξαπατοῦν παρέχοντες σ' αὐτοὺς διάφορες ὑλικὰς παροχές.

Οἱ κομμουνισταὶ ὑπεύθυνοι, ποὺ δροῦν στὴ φοιτητικὴ νεολαία, ἔχουν καὶ τὴν εὐθύνη τῆς ὁργανώσεως τῶν ἐπαγγελματικῶν σχολῶν, καθὼς ἐπίσης καὶ τῶν νυκτερινῶν γυμνασίων. Καὶ ἐδῶ τὸ ἴδιο ὁργανωτικὸ σύστημα καὶ ἐδῶ ἡ ἴδια συνωμοτικὴ δουλειά. Ἐδῶ ὅμως ὁ κομμουνισμὸς συνδυνάζει τὴ δράση τῶν καθοδηγητῶν τῆς φοιτητικῆς ὁργανώσεως καὶ τῆς ὁργανώσεως τῆς ἐργαζομένης νεολαίας. Τὰ στελέχη, ποὺ δροῦν σ' αὐτοὺς τοὺς σχηματισμοὺς, προέρχονται ἀπὸ τοὺς ἐργατικούς πυρῆνες.

Μὲ τὴν ὁργάνωση τῶν ἐπαγγελματικῶν σχολῶν ὁ κομμουνισμὸς ἀποβλέπει στὸν προσεταιρισμὸ στοιχείων ποὺμποροῦν νὰ τὸν βοηθήσουν στὴ γενικώτερη ἐργατικὴ κίνησις στὴν ὁποία, ὡς συνήθως, ἀποβλέπει κυρίως γιὰ νὰ ἐπιτύχει τοῦ σκοποῦ του.

Ἐνῶ ὅμως στὴν πανεπιστημιακὴ ὁργάνωση δὲν μετέχουν ἐξωπανεπιστημιακὰ πρόσωπα, τὴν ὁργάνωση τῶν ἐπαγγελματικῶν σχολῶν, συνήθως τὴν κατευθύνουν ἄτομα ποὺ δὲν ἔχουν καμμιά σχέση μὲ τίς διάφορες σχολές. Πολλὲς φορὲς χρησιμοποιοῦνται ἄνεργοι καθηγηταὶ ἰδιωτικῶν σχολῶν ἢ καὶ στοιχεῖα ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὸ ἐργατικὸ κίνημα.

Στοὺς μαθητὰς ὁπαδοὺς τοῦ κόμματος, συμβαίνει τὸ ἴδιο μὲ κεῖνο ποὺ ὁ κομμουνισμὸς ἐπιδιώκει γιὰ τοὺς νέους ἐργάτας κομμουνιστάς. Φροντίζει δηλαδὴ νὰ παραμελήσει ὁ μαθητὴς τίς σπουδές του. Τὸν κομμουνιστὴ μαθητὴ ὁ κομμουνισμὸς τὸν θέλει ἀποκλειστικὰ δικό του. Τοῦ δημιουργεῖ τίς χειρότερες συνθῆκες. Μὲ τίς συντρόφισες μάλιστα

τοῦ ἀναπτύσσει τὴ σεξουαλικὴ διάθεση σὲ σημεῖο πού νά μὴ ἔχει μυαλό πέρα ἀπὸ τὴ γυναῖκα μὲ τὴν ὁποία συνδέεται.

Στὶς «χαρούμενες βραδυνές», πού δημιουργοῦν οἱ πράκτορες τοῦ κομμουνισμοῦ, λαμβάνουν χώραν ἀκατονόμαστα ὄργια. Ἐκεῖ ὁ ἄνθρωπος ἐμφανίζει ὅλα τὰ κτηνώδη του ἔνστικτα. Οἱ συντρόφισσες χαρίζουν τὰ θέληγτρά τους ἐναλλάξ στοὺς ἐν ὄπλοις συνεργάτες τους καὶ αὐτοὶ ἀνταποδίδουν τὰ ἴσα στὶς ἱέρειες τοῦ Κ.Κ.Ε. Κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο δημιουργοῦνται ἄρρηκτοι δεσμοὶ μεταξὺ τῶν ἐτεροφύλων μαθητῶν πού εἶναι ἐντεταγμένοι στοὺς κομμουνιστικούς σχηματισμούς.

Ὅταν τὸ παιδί βρεθῇ στὰ δίχτυα τῶν πρακτόρων τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ προσχωρήσει μάλιστα στὴν ὁργάνωσή τους, τότε πρέπει νὰ θεωρηθῇ χαμένο γιὰ τὴν οἰκογένειά του. Ἐκεῖ διδάσκεται κάθε εἶδους ἀτιμία, ἐκεῖ ὑφίσταται πραγματικὴ διαστροφή. Ἐκεῖ πληροφορεῖται ὅτι κάθε παιδί δὲν ἔχει καμμιά ὑποχρέωση στοὺς γονεῖς του. Ἐκεῖ συνηθίζεται νὰ μισεῖ τοὺς συνανθρώπους του. Ἐκεῖ διδάσκεται ὅτι τὸ ἔγκλημα πού γίνεται μὲ ἐντολὴ τοῦ Κομμουνισμοῦ, δὲν εἶναι ἔγκλημα ἀλλὰ καθήκον καὶ ὑποχρέωση ἐναντι τῆς κοινωνίας, πού διὰ τοῦ Κ. Κ. Ε., τιμωρεῖ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ λαοῦ. Ἐκεῖ πνίει νὰ αἰσθάνεται ξεχωριστὴ ἀγάπη πρὸς τοὺς δικούς του, γιὰ αὐτοὺς ὅπως καὶ ὅλοι οἱ θνητοὶ ἔχουν τὸν ἴδιο δεσμό συγγενείας. «Ὅλοι εἴμαστε ἀδέρφια στὰ κρυφὰ στὰ φανερά». Ἔτσι λέγει μιὰ στροφή τοῦ τραγουδιοῦ «ὁ Βαρκάρης τοῦ Βόλγα». Ἔτσι διδάσκει καὶ ὁ κομμουνισμὸς σ' ὅλους καὶ ἰδιαίτερος τοὺς νέους, πού ἀκολουθοῦν τὴν τακτικὴν του.

Τὸ νέο, ὁ κομμουνισμὸς, τὸν βάζει στὰ μυστήριά του μὲ μιὰ σειρὰ καθωρισμένη ἐπιστημονικῶς. Ἀρχίζει, ὅπως εἴπαμε, μὲ τὴ συντροφιά τῆς γυναίκας. Εἶναι πολλὲς οἱ φάσεις τῆς ζωῆς του μ' αὐτήν. Ἀφοῦ προχωρήσει ἀρκετὰ στὸν παράνομο ἔρωτα, τότε ἀρχίζει νὰ ζητάει τὴν συμπαράστασή του σὲ κάθε παράνομη ἐκδήλωση. Ἔτσι ὁ νέος τυφλωμένος ἀπὸ ἔρωτα καὶ θέλοντας νὰ ἐπιδείξει τὴ γενναιότητά του στὴ κόρη τῶν ὀνείρων του δὲν φέρνει ἀντιρροήσεις στὶς προτάσεις γιὰ παράνομη δράση. Διανομὴ προκηρύξεων, διάθεση ἐντύπων, ἔνταση τῆς δραστηριότητος κατὰ τὴν κυκλοφορίαν τῶν ἐρατικῶν κουπονιῶν καὶ καμμιά φορὰ συμμετοχὴ σὲ ἐγκλήματα ἐναντίον τῶν «προδοτῶν» καὶ τῶν «μοναρχοφασιστῶν».

Τὸ ἴδιο πού συμβαίνει μὲ τοὺς μαθητὰς παρουσιάζεται, περίπου καὶ μὲ τοὺς νέους ἐργαζομένους, μὲ μόνη τὴ διαφορὰ ὅτι ὁ προσηλυ-

τισμός των είναι πολὺ εὐκολώτερος, λόγῳ τῆς ἐπαγγελματικῆς των θέσεως, τοῦ τρόπου τῆς ἐργασίας των, τῆς ἑλλειποῦς μορφώσεώς των καὶ εἰδικῶς λόγῳ τῶν ἀθλίων συνθηκῶν κάτω ἀπὸ τὶς ὁποῖες ζοῦν. Ἐπίσης στὸν προσηλυτισμὸ τῶν νέων ἐργαζομένων, διευκολύνεται ὁ κομμουνισμός, λόγῳ τοῦ γεγονότος ὅτι δὲν ὑπάρχει φροντίδα τοῦ Κράτους γιὰ τὴ μετεργασιακὴ ἀπασχόληση τῶν νέων, πρᾶγμα ποὺ δίδει τὴν εὐκαιρίαν στοὺς κομμουνιστὰς πράκτορας νὰ συναντοῦν τὰ θύματά των σὲ καφενεῖα ἢ καὶ σὲ ἄλλους τόπους ὅπου ὁ προσηλυτισμὸς τούτων εἶναι εὐκόλος.

Κατ' ἀρχὴν τὸ νέο ἐργάτη τὸν πλησιάζει ὁ κομμουνιστὴς πρῶτωρ κατὰ τὴν μεσημβρινὴν διακοπὴ τῆς ἐργασίας του. Κυρίως ὅμως κάνει τὴ δουλειά του μετὰ τὴν νυκτερινὴ ἀποχώρηση τῶν νέων ἀπὸ τὸν τόπο τῆς δουλειᾶς. Τότε τὸν πλησιάζει καὶ ἀρχίζει τὴ συζήτησιν γιὰ τὸ ἡμερομίσθιο καὶ γενικῶς γιὰ τὶς οἰκονομικὰς συνθήκας κάτω ἀπὸ τὶς ὁποῖες βρῖσκονται οἱ ἐργαζόμενοι. Ἐκεῖ ἀναμφισβήτητα τοῦ δίδεται ὁ καιρὸς γιὰ νὰ κάμει δημαγωγία καὶ νὰ προχωρήσῃ ἀνενόχλητος στὴ κατήχησιν τοῦ θύματος. Κάνει στὸ διαφωτιζόμενο ὑπολογισμοὺς καὶ συγκρίσεις, ποὺ τοῦ δυναμώνουν τὴ πίστη γιὰ τὴν ὑπάρχουσα κοινωνικὴ ἀδίκιαν. Τὸ «ψαλτῆρι» ὅμως δὲν σταματᾷ μέχρις ἐδῶ. Συνεχίζεται γιὰ πολλὰς μέρας καὶ σὲ διάφορους τόνους, ἕως ὅτου ὁ νέος παύσῃ νὰ αὐτοκυριαρχεῖται. Τότε, μέσα στὴν πάλιν ποὺ διεξάγεται στὸ μυαλὸν τοῦ νέου, ἂν πρέπει νὰ μείνῃ πιστὸς σ' ἐκεῖνα ποὺ διδάχθηκε ἀπ' τὸ σπῆτι τοῦ ἢ ἀπ' τὸ δάσκαλό του ἢ ἂν πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ τὶς νέες διδασκαλίας ποὺ τοῦ κάνει ὁ σύντροφος τῆς δουλειᾶς του, ἐπικρατεῖ ὁ δεῦτερος συλλογισμός. Οἱ γονεῖς καὶ οἱ διδάσκαλοι τοῦ σχολείου τοῦ μιλοῦσαν γιὰ πράγματα ἀόριστα, ἐνῶ ὁ σύντροφος τῆς δουλειᾶς τοῦ μιλάει γιὰ γεγονότα πραγματικά, γιὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν, γιὰ τὴν ἀδικίαν τὴν κοινωνικὴν, γιὰ τὴν ἀστοργίαν τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ἔτσι, κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο, χάνεται γιὰ τὴν Ἑλλάδα ἓνα ἀκόμη βλαστάρει της, ἓνα παιδί της, ποὺ χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ, τίθεται στὴ διάθεσιν τῶν προδοτῶν.

Τοὺς ἐργαζόμενους νέους τοὺς κρατᾷ ὁ κομμουνισμὸς σὲ διαρκὴ ἀπασχόλησιν. Κατὰ τὴ μεσημβρινὴν διακοπὴ τῆς ἐργασίας τοὺς δὲν τοὺς ἀφήνει νὰ σκεφθοῦν ἄλλα πράγματα, παρὰ μόνον τὸ κόμμα καὶ τὰ ἄφηται νὰ θέτῃ αὐτό. Ἐπίσης φροντίζει ὥστε κατὰ τὴ διάλειμματα ποὺ τοὺς θέτει αὐτό. Ἐπίσης φροντίζει ὥστε κατὰ τὴν διαλείμματα τῆς μεσημβρινῆς διακοπῆς νὰ δίδονται στοὺς πράκτορες τοῦ εὐκαιρίες γιὰ νὰ ἐμφανίζει εἰκόνες τῆς κοινωνικῆς ἀδικίας καὶ νὰ φέρει

πιό κοντά στο κόμμα τούς νέους δπαδούς του. Τὴν ὥρα πού οἱ νέοι ἐργάται τρώγουν τὸ λιτό φαγητό τους, τούς θυμίζει ὅτι ἄλλοι ἄνθρωποι καὶ ἰδίως τ' ἀφεντικά τους πετοῦν στὰ σκουπίδια τρεφές, μὲ τίς ὁποῖες θὰ μπορούσαν νὰ συντηρηθοῦν ὁλόκληρες οἰκογένειες. Αὐτὲς τίς χτυπητὲς συγκρίσεις τίς κάνει ὁ κομμουνισμὸς γιὰ νὰ σφυρηλατεῖ στὴ ψυχὴ τῶν νέων τὸ μῖσος ἔναντι τῶν ἐργοδοτῶν κυρίως.

Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ τὸ βράδυ. Τὴν ὥρα πού φεύγουν ἀπὸ τὴ δουλειά, ὁ καθοδηγητὴς θυμίζει στοὺς νέους τὸ δρᾶμα πού ζοῦν. Τὸ ντύσιμο καὶ ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο θὰ ζήσουν μετὰ τὴ δουλειὰ εἶναι ἓνα σημεῖο πού ἐκμεταλλεύονται ἰδιαιτέρως οἱ πράκτορες τοῦ κομμουνισμοῦ. Πέρα ἀπ' αὐτὰ ἀσχολεῖται καὶ μὲ ἄλλα πράγματα, πού συγκινοῦν τοὺς νέους καὶ τοὺς κάνουν νὰ πιστέψουν σὲ ὅσα ὑποστηρίζουν οἱ προπαγανδισταί.

Σ' αὐτὴ τὴν κατάσταση ἀφήνει τὰ θύματά του ὁ καθοδηγητής. Αὐτὰ πηγαίνοντας στὴ γειτονιά τους εἶναι πράγματι μαγεμένα ἀπὸ τὰ ὁμορφα λόγια τοῦ ἀνθρώπου πού τοὺς μίλησε γιὰ τὴν κοινωνικὴ ἀδικία καὶ γιὰ τὸν κόσμο τὸν ἄγνωστο πού θὰ διαμορφωθῇ μὲ τοὺς ἀγῶνες τῆς ἐργατικῆς τάξεως.

Στὸ καφενεῖο πού κατευθύνονται μετὰ τὴ δουλειά τους, οἱ νέοι ἐργαζόμενοι, πέφτουν στὰ νύχια τοῦ ἄλλου κομμουνιστῆ πράκτορα, πού ὁ ρόλος καὶ ὁ προορισμὸς του εἶναι νὰ πλησιάζει τὰ νέα παιδιά τὴν ὥρα πού βρίσκονται ἐκεῖ.

Αὐτὸς περιστρέφει τὴ συζήτηση πάλι στὰ ἴδια θέματα. Στὴ φτώχεια, στὴν ἐκμετάλλευση, στὴν κοινωνικὴ ἀδικία, στὰ χαμηλὰ μεροκάματα καὶ γενικώτερα στὸν τρόπο, μὲ τὸν ὁποῖο θὰ πρέπει νὰ ζήσουν οἱ ἐργαζόμενοι. Τοὺς λέγει, πράγματι, λόγια πού ἔχουν σχέση μὲ τὴν ἀλήθεια, τοὺς μιλάει στὴ ψυχὴ τους. Καὶ ὅταν ἀποκαμωμένοι, οἱ νέοι, πᾶνε στὸ φτωχικὸ τους σπίτι, μεταφέρουν στοὺς δικούς των ἐκεῖνα πού ἄκουσαν. Βλέπουν τὸ φτωχικὸ τραπέζι καὶ θυμοῦνται τὰ λόγια πού ἄκουσαν τὸ μεσημέρι γιὰ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο ζοῦν ἄλλοι σύν-ἀνθρωποί τους. Στὴ ψυχὴ τους μεγαλώνει, ἀντὶ νὰ σβύνει, τὸ μῖσος. Οἱ δική τους στὴν ἀρχὴ τρομάζουν, ἀλλὰ ἀργότερα, σὰν περάσει λίγος καιρὸς, καὶ αὐτοὶ τοὺς δικαιολογοῦν. Ποιός, τάχα δὲν συγκινεῖται ἀπὸ τὴν τραγικὴ ἀλήθεια τῆς κοινωνικῆς ἀδικίας; Τὸ βράδυ πού ὁ νέος πέφτει νὰ κοιμηθῇ, ἀκούει σὰν ὁμορφο τραγοῦδι, ἐκεῖνα πού ἄκουσε ἀπὸ τὸν καθοδηγητὴ του. Τὰ συζητεῖ μὲ τὸν ἑαυτό του. Τὰ βρίσκει σωστά.

Κι' ἀρχίζει νὰ ζῇ μὲ τὴ φλόγα τῆς ννωριμίας μὲ τὸν καινούργιο κόσμον γιὰ τὸν ὁποῖο τοῦ μίλησε ὁ σύντροφος τῆς δουλειᾶς του.

Τὸ πρῶτὸ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ πλησιάσει ὁ καθοδηγητὴς τὸ θῦμα του. Αὐτὸ κινεῖται σὰν αὐτόματο πρὸς τὸν πράκτορα τοῦ κομμουνισμοῦ. Καὶ ἀρχίζει τὴν προσφορά. Προσφορά πὺν μπορεῖ νὰ μεταφρασθῇ σὰν ὅρκος πίστεως πὺν δίδει ὁ νέος ἐργάτης στὴ προδοσία. Καὶ στὴ ζωὴ καὶ στὸ θάνατο μαζί. Αὐτὸ περίπου ὑπόσχεται ὁ νέος. Καὶ αὐτὸ τὸ πραγματοποιεῖ ὅταν τοῦ δοθῇ ἡ εὐκαιρία.

Ἄπ' αὐτὴ τὴ στιγμή ὁ νέος ἐργάτης ζῇ μονάχα μὲ τὸ ὄνειρο τῆς ἐπαναστάσεως. Μπροστά του βλέπει πειὸ ἔντονη τὴν εἰκόνα τῆς κοινωνικῆς ἀδικίας καὶ διαρκῶς ἡ ψυχὴ του φλογίζεται γιὰ κάθε μορφῆς ἀγῶνα, πὺν θὰ διευκόλυνε τὴ δημιουργία τῆς καινούργιας ζωῆς, στὴν ὁποία κι' αὐτὸς θὰ ζήσει καλύτερα, κι' αὐτὸς θὰ γνωρίσει τίς ἄγνωστες χαρὲς τῆς ζωῆς. Κι' αὐτὸς θὰ παίξει κάποιο ρόλο στὸν κόσμο πὺν πρὸ παντὸς δὲν θὰ ὑπάρχει κοινωνικὴ ἀδικία.

Ἀφοῦ λοιπὸν φθάσει σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο ὁ νέος, τὸ κόμμα τῆς προδοσίας ἔχει ἐπιτύχει τὴν ἀπόλυτη ὑποταγὴ του. Τὸν ἔχει κάμει δικὸ του ἄνευ ὅρων. Ἀπὸ αὐτὴ τὴ στιγμή παύει ὁ νέος νὰ ἔχει δικὴ του προσωπικότητα. Ζῇ χωρὶς τὸ στοιχειώδη ἐγωῖσμό, χωρὶς ἀπαιτήσεις, πλὴν τῆς ἀπαιτήσεως νὰ προσφέρει τὰ πάντα γιὰ τὸν κομμουνισμό καὶ τὴν ἐπανάσταση.

Μετὰ τὴν ὀλοκληρωτικὴ ὑποταγὴ τοῦ νέου ἀρχίζει τὸ ἔργο τῆς διαστροφῆς του. Στὴ συνεδρίαση τοῦ πυρῆνος διδάσκεται ὅτι μόνον μὲ τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν πάλη μποροῦμε νὰ φθάσουμε στὴν ἐπανάσταση. Ἡ θεωρία πάλι περὶ ἀγῶνος εἶναι μεγάλη, εἶναι ἀτελείωτη. Ἀγῶνας γιὰ τὸ ψωμί, ἀγῶνας γιὰ τὴ μόρφωση, ἀγῶνας καὶ πάλη γιὰ τὸ γκρέμισμα τοῦ καθεστώτος. Ἀγῶνας καὶ πάντα ἀγῶνας. Αὐτὸ διδάσκει, αὐτὸ τὸ σύνθημα ρίχνει παντοῦ καὶ πάντοτε ὁ κομμουνισμός. Στὸν ἀγῶνα, λέγει ὁ κομμουνισμός, δὲν ὑπάρχουν οὔτε δεσμοὶ οὔτε φιλίες. «Ἐὰν οἱ γονεῖς καὶ τ' ἀδελφία σου εἶναι μαζί σου στὸν ἀγῶνα, ἔχεις χρέος νὰ τοὺς ἀγαπᾷς. Ἄν ὅχι, ἔχεις χρέος νὰ τοὺς μεταχειρισθῇς χειρότερα καὶ ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς σου. Μὲ τὸν πατέρα καὶ τὴ μητέρα, διδάσκει ὁ κομμουνισμός, δὲν σὲ συνδέει πέρα ἀπὸ μιὰ παλὴ γωριμία. Καὶ ὅπως κάθε γνωριμία ἔτσι καὶ αὐτὴ σταματᾷ τὴν ὥρα πὺν παύει νὰ ὑπάρχει ταυτότης ἀντιλήψεων καὶ ψυχικὴ ἐπαφὴ μεταξὺ ἐκείνων, πὺν μεταξὺ των συνδέονται». Προχωρῶντας ὁ κομμουνισμός, διδάσκει

ὅτι οἱ γονεῖς ἔχουν ὑποχρέωση στὰ παιδιά τους, γιατί γιὰ ἓνα δικό τους γοῦστο τὰ ἔφεραν στὸν κόσμο. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο φροντίζουν νὰ ἀπομονώνουν τοὺς νέους κομμουνιστὰς ἀπὸ τὰ μόνα πρόσωπα στὰ ὁποῖα τρέφουν σεβασμό, ἐμπιστοσύνη καὶ ἀδυναμία.

Ἐπακολουθοῦν, ἐν συνεχείᾳ, οἱ νυκτερινὲς διασκεδάσεις. Ἡ ἀπουσία ἀπὸ τὸ σπίτι γίνεται ἓνα ἀποφασιστικὸ βῆμα πρὸς τὴν ἀλητοποίηση τοῦ νέου. Κι' αὐτὸ ὅμως ὁ κομμουνισμὸς δὲν τὸ θεωρεῖ ἀρκετό, γιατί ἀργότερα προχωρεῖ στὴν ἡμερήσια ἀπασχόληση. Ἀναθέτει, ὁ καθοδηγητῆς, κομματικὴ δουλειὰ στὸν νέο μὲ ἀποτέλεσμα νὰ παραμελήσει στὴν ἀρχὴ καὶ νὰ ἐγκαταλείψει κατόπιν τὴ δουλειὰ του. Ἐτσι χωρὶς νὰ τὸ ἀντιληφθῇ, διώχνεται ἀπὸ τὴν ἐργασία του, γκρινιάζει μὲ τὸ σπίτι του καὶ μένει ἄνεργος.

Τὸ στάδιο τῆς ἀνεργίας εἶναι ἡ πειρὸ ἐπικίνδυνη καμπὴ γιὰ τοὺς νέους. Ἡ φτώχεια καὶ ἰδιαιτέρως ἡ πείνα, εἶναι ὁ χειρότερος σύμβουλος στὴ σκεψὴ τοῦ ατόμου. Αὐτὸ ἰσχύει γιὰ τοὺς νέους πού ψαρεύονται ἀπὸ τὸν κομμουνισμό. Γιατὶ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν πείνα καὶ τὴ δυστυχία ἔχουν γιὰ σύμβουλό τους τὶς κομμουνιστικὲς σηρῆνες, πού συνεχῶς τοὺς προστάζουν γιὰ δράση, ἀνάλογη μὲ τὴν κατάσταση στὴ ὁποία βρίσκονται.

Σ' αὐτὴ τὴν κατάσταση ὁ νέος κάνει ὅ,τι τοῦ προστάζει ὁ κομμουνισμὸς. Γιὰ λίγες δραχμές, γιὰ ἓνα κομμάτι ψωμί, ἢ καὶ γιὰ νὰ ἐκδικηθῇ τὴν ἀδίκη κοινωνία, διαπράττει ὁ νέος κάθε πράξη πού θὰ τὸν προστάξει τὸ Κ.Κ.Ε. Δὲν ἔχει πειὰ ὁ νέος δική του κρίση, κινεῖται σὰν αὐτόματο. Δὲν ἀκούει παρὰ τὴ φωνὴ τοῦ κόμματος. Δὲν κάνει τίποτε ἄλλο, ἐκτὸς ἐκείνων πού θὰ τοῦ πεῖ ὁ κομμουνιστὴς ὑπεύθυνος.

Ὅταν ὅμως ὁ νέος ὑποπέσει σὲ ἀδίκημα, πού ἐπισύρει ποινικὲς εὐθύνες, τότε τὸ κόμμα ἀρχίζει τοὺς πειρὸ ἀνῆθικους ἐκβιασμούς. Μὲ τὴν ἀπειλὴ ὅτι θὰ βρεθῇ κάποιος πού θὰ παραδώσει τὸν ὑπεύθυνο στὶς ἀρχὲς τοῦ τόπου, ὑποχρεώνει τὸν νέο, σὲ δεῦτερο, σὲ πολλαπλὸ ἐγκλημα.

Τὴν τακτικὴ αὐτὴ χρησιμοποίησε τὸ Κ.Κ.Ε. σὲ μεγάλη ἔκταση κατὰ τὴν περίοδο τῆς κατοχῆς. Μ' αὐτὴ τὴν τακτικὴ δημιούργησε τὶς στρατιᾶς τῶν ἐγκληματιῶν πού χαμογελῶντας ἢ καὶ τραγουδῶντας, πολλὰς φορὲς, ἀφαιροῦσαν τὴ ζωὴ συνανθρώπων τους, πού δὲν τοὺς εἶχαν πειράξει, μὰ οὔτε καὶ τοὺς εἶχαν συναντήσει στὸ πέρασμα τῆς ζωῆς τους. Μ' αὐτὴ τὴν τακτικὴ πέτυχε ὁ κομμουνισμὸς νὰ στέλνει στὶς πόλεις

τις ομάδες τῆς Ο.Π.Λ.Α. πού δὲν δίσταζαν νὰ ἐκτελέσουν καὶ αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς συγγενεῖς τους ἀρκεῖ πού εἶχαν ἐντολὴ τοῦ Κ.Κ.Ε.

Μ' αὐτὴ ὅμως τὴν τακτικὴ ἐπλαισίωσε ὁ κομμουνισμὸς τὰ διάφορα ὀργανωτικά του συγκροτήματα. Κατὰ τὴν εἰρηνικὴ περίοδο τὰ στελέχη του τὰ δυναμικά, ἦσαν πάντοτε παράνομοι καὶ καταδιωκόμενοι ὑπὸ τῶν ἀρχῶν. Αὐτοὶ μὲ ψευδώνυμα καὶ μὲ κάθε εἶδους τεχνάσματα κυκλοφοροῦσαν σ' ὅλη τὴ χώρα γιὰ νὰ παρακολουθήσουν τὶς κομμουνιστικὲς ὀργανώσεις καὶ νὰ μεταφέρουν σ' αὐτὲς τὶς ἀποφάσεις τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κ.Κ.Ε. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ τύποι κυκλοφοροῦσαν τὴ νύχτα. Ἐκινοῦντο πάντοτε ὑπὸ τὴν προστασία τοῦ σκότους. Καὶ δροῦσαν, δροῦν καὶ θὰ δροῦν σκορπώντας τὸ μῖσος μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ καλλιεργώντας τὴν ἀποσύνθεση τῆς Ἑλλάδος, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τὴν πνευματικὴ καὶ ἀνθρώπινη διαστροφὴ τῆς Ἑλληνικῆς νεότητος.

Τὴ νέα ὅμως γυναῖκα τὴ στρατολογεῖ ὁ κομμουνισμὸς τὶς περισσότερες φορὲς μὲ τὸ σύστημα τῶν γαμπρῶν. Ὁ ὠραῖος, ὁ συμπαθητικὸς καὶ φλογερὸς νέος πού ἀνήκει ὀργανικὰ στὸ Κ.Κ.Ε. λαμβάνει πολλὰς φορὲς, ἐντολὴ νὰ προσηλυτίσει τὴν ὁποιαδήποτε νέα πού ἔχει ἐπισημάνει τὸ γραφεῖο πληροφοριῶν. Παρουσιάζεται ὡς ἐρωτευμένος, τὴν πολιορκεῖ μέχρις ὅτου τὴν κατακτήσει. Καὶ ἀφοῦ τὴν κάμει φίλην του, τῆς μιλάει γιὰ τὸν κόσμον τῆς χαρᾶς πού δὲν τὸν γνωρίζουν οἱ νέοι λόγῳ τῆς ὑπαρχούσης κοινωνικῆς ἀδικίας. Τὰ ὅμορφα λόγια του συμβολίζουν δικαιοσύνη καὶ ἀνωτερότητα καὶ ἡ τραγικὴ οἰκονομικὴ θέσις τὴν ὁποία βρίσκεται ἡ νέα, ὅταν εἶναι ἐργαζόμενη ἢ εἶναι κόρη ἐργατῶν, συντελοῦν ὥστε γρήγορα ἡ νέα κοπέλλα νὰ βρεθῇ ἀνάμεσα στὸν κόσμον πού προετοιμάζει ἡ κοινωνικὴ ἀνατροπὴ. Ἐκεῖ συνδέεται μὲ ἄλλα θύματα. Ἐκεῖ γνωρίζει καὶ τὶς μαστόρισσες τοῦ ἔρωτος καὶ τῆς διαστροφῆς. Ἐκεῖ, χωρὶς νὰ καταλάβει, χάνει τὸν ἀνθρωπισμὸν τῆς, ξεχνάει γιὰτὶ ζῇ στὴν κοινωνία, δίνει ὅ,τι ὠραῖο ἔχει σήμερον, σ' ἐκεῖνον πού γνώρισε τὴν πρώτη μέρα καὶ αὖριο σ' ὅποιον τὴν προστάζει τὸ Κ.Κ.Ε., προκειμένου νὰ ἐπιτύχει κάποιο σκοπὸν του.

Ἐκεῖ ὅμως διδάσκεται κυρίως τὶς ἀρχὰς τοῦ κομμουνισμοῦ περὶ τιμῆς. Ἐκεῖ μαθαίνει ὅτι ἡ παρθενία εἶναι «ἀστικὴ πρόληψη», πού δὲν πρέπει νὰ τὴ λαμβάνει ὑπ' ὄψιν ἡ σημερινὴ γυναῖκα. Ἐκεῖ μαθαίνει ὅτι ὁ ἔρωτας εἶναι ἐλεύθερος καὶ ὅτι ἡ γυναῖκα ὅπως καὶ ὁ ἄνδρας ἔχει τὰ ἴδια δικαιώματα σ' αὐτόν.

Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι, ἀναφέροντες τὸν τρόπο δράσεως τοῦ κομ-

μουνισμού σ' αὐτὸ τὸν τομέα, νὰ ἐξηγήσουμε τὸ λόγο γιὰ τὸν ὁποῖο οἱ πράκτορες του κινοῦνται μὲ τόση σατανικότητα γιὰ νὰ ἐπιτύχουν τὸ πραγματικὸ ξεχαρβάλωμα τῆς Ἑλληνίδος.

Πρέπει νὰ τονίσουμε ὅτι ὁ κομμουνισμὸς ἔχει διαπιστώσει πὼς τῇ σημερινῇ μας κοινωνίᾳ τὴν στηρίζουν κυρίως. ἡ ἱστορία μας, ἡ θρησκεία, οἱ παραδόσεις καὶ οἱ αὐστηρὲς ἀρχὲς τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας. Μὲ αὐτὲς τὶς διαπιστώσεις, ὁ κομμουνισμὸς κινεῖται μελετημένα καὶ αποφασιστικά, ἐπιδιώκοντας νὰ διαστρέψει τὴν ἱστορία, νὰ κλονίσει τὸ θρησκευτικὸ συναίσθημα, νὰ σβύσει τὶς παραδόσεις καὶ νὰ διαφθείρει τὶς ὑπέροχες ἀρχὲς ποὺ συγκροτοῦν καὶ συνδέουν τὴν Ἑλληνικὴ οἰκογένεια.

Τὴν ἱστορία, τὴν κακοποιεῖ στὰ διάφορα συγγράμματα τῶν ἀσυνειδήτων κονδυλοφόρων ποὺ χρησιμοποιοεῖ ὁ κομμουνισμὸς, στὸν τομέα τῆς διαφώτισεως ἢ μᾶλλον τῆς τυφλώσεως τοῦ λαοῦ μας. Τὴ θρησκεία τὴν διασύρει καὶ τὴν γελοιοποιεῖ παρουσιάζοντας διαφορὰς ἀθεϊστικὰς θεωρίαις. Τὶς παραδόσεις, τὶς ἐξευτελίζει μὲ τὸ δικό του σατανικὸ τρόπο. Καὶ τὶς αὐστηρὲς ἀρχὲς τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας ἀγωνίζεται νὰ τὶς διαστρέψει καὶ νὰ τὶς διαφθείρει στὴν καθημερινή πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῶν ἀρχῶν τοῦ κομμουνισμού. Κτυπάει τὸ θεσμὸ τῆς οἰκογενείας λυσσωδῶς ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχει ἡ μικρὴ ἀλλὰ σοβαρὴ ὁργάνωσις τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται τὸ

Ἔθνος, καὶ ἡ Φυλὴ καὶ βάλλει μὲ ὅλα τὰ μέσα ποὺ διαθέτει ἐναντίον τῆς τιμῆς τῆς Ἑλληνίδος, καθιστῶντας αὐτὴν ῥάκος στὴν κοινωνία καὶ πέρνωντάς την μιὰ γιὰ πάντα ἀπὸ τὸ σπίτι, στὸ ὁποῖο ἐδιδάχθη ὅτι, πέρα ἀπὸ τὴν τιμὴ, τίποτε ἀνώτερο καὶ ὠραιότερο δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξει ἢ Ἑλληνίδα κόρη.

Ρίχνει ὅμως ὁ κομμουνισμὸς τὴ γυναῖκα στὸ βοῦρκο γιὰ νὰ ποῦρεῖ νὰ ἱκανοποιεῖ τὶς σεξουαλικὰς ἀπαιτήσεις τῶν θυμάτων του ποὺ ὅπωςδήποτε πρέπει νὰ μείνουν στὸ κόμμα, ἢ ρίχνει ἀκόμη τὴ γυναῖκα στὸ δρόμο τῆς ἀκολασίας γιὰ νὰ χτυπήσει τὴ διατήρησις τῆς φυλῆς. Πὼς εἶναι δυνατό, γυναῖκες διεφθαρμένες, νὰ γεννήσουν, νὰ ἀναθρέψουν καὶ νὰ καθοδηγήσουν ἀγνὰ παιδιὰ ;

Ἐδῶ ὁ κομμουνισμὸς διαπραττεῖ τὸ θανάσιμο ἔγκλημα τῆς γενεαποκτονίας χωρὶς νὰ ὑφίσταται κυρώσεις, ἀλλ' οὔτε ἀκόμη καὶ τὴν κοινὴν ἐκείνων ποὺ ἔχουν χρέος νὰ φωτίζουν καὶ νὰ κατευθύνουν τὸ λαὸν στὴν καθημερινὴ του πορεία.

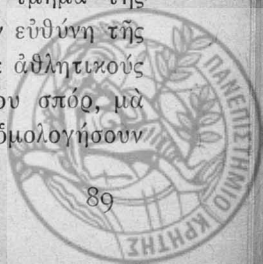
Ἐκτὸς ὅμως τῶν «γαμπρῶν», ὁ κομμουνισμὸς χρησιμοποιεῖ, γιὰ τὸν προσηλυτισμὸ τῶν γυναικῶν, καὶ γυναικεῖα κομματικὰ στελέχη. Στὰ ἐργοστάσια, στοὺς συνοικισμοὺς, στὰ σχολεῖα, στὸ Πανεπιστήμιον κυκλοφοροῦν κατὰ ὁμάδες οἱ ἐπικίνδυνες αὐτὲς γυναῖκες ποὺ γιὰ λογαριασμὸ τοῦ Κ.Κ.Ε. στρατολογοῦν νέες καὶ νέους.

Οἱ γυναῖκες ποὺ δουλεύουν γιὰ λογαριασμὸ τοῦ κομμουνισμοῦ, κινοῦνται ἀνετώτερα. Μὲ τὴ γνωριμία, μὲ τὴ συνεργασία στὸν τόπο τῆς δουλειᾶς, μὲ τὸ κουπόνι τοῦ ἐράνου, ἢ πράκτωρ τοῦ κομμουνισμοῦ ἀποκτᾷ ἐπαφὴ μὲ τὴ νέα ἐργάτρια ἢ μαθήτρια, Τὴν καλεῖ γιὰ περίπατο ἢ στὸ σπίτι της, περιστρέφει τὴ συζήτηση στὰ οἰκονομικὰ θέματα καὶ σὲ συνέχεια τὴν εἰσάγει στὰ μυστήρια τοῦ Κ.Κ.Ε. Στὴν ἀρχὴ τὴν ἐντάσσει στὸ κόμμα σὰν ἀπλῶς συμπαθοῦσα καὶ ἀργότερα τὴν καθιστᾷ μέλος τοῦ κόμματος καὶ ἰέρεια αὐτοῦ. Ἔτσι ἀτυχῶς γράφεται ἡ τραγικὴ ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας. Ἔτσι χάνονται τὰ Ἑλληνικὰ νειάτα. Ἔτσι καταστρέφονται τὰ θεμέλια τοῦ Ἑθνους. Ἔτσι προετοιμάζει ὁ κομμουνισμὸς τὴν ἐπιβολὴ τῆς τυραννίας του. Τὴ Νεολαία, ποὺ ἡ Ἑθνικὴ κοινωνία τὴν παραμελεῖ, ὁ κομμουνισμὸς τὴν ἔχει γιὰ βασικὸ του σκοπὸ, πιστεύοντας ὅτι ἂν ἐπιτύχει νὰ τὴν κερδίσει, μὲ εὐχέρεια θὰ προχωρήσει στὸν ἐπαναστατικὸ του δρόμο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Κατὰ τὸ 1932, τότε ποὺ ἡ οἰκονομικὴ κρίσις εἶχε ξεσπάσει σ' ὅλο-κλήρῳ τὸν κόσμον καὶ ποὺ ἡ κομμουνιστικὴ ἐπιρροὴ ὁμολογουμένως ἐσημείωσε αὔξησιν, ἡ Ο.Κ.Ν.Ε. (Ὁμ. Κομμουνιστικῶν Νεολαίων Ἑλλάδος) ἀπεφάσισε νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὴν ἀθλητικὴν ἰδέαν πρὸς ὄφελος τοῦ κομμουνισμοῦ. Γιὰ νὰ ἔχει δὲ συντονισμὸ στὴ δουλειὰ της ἐδημιούργησε τὸ ΚΟΚΚΙΝΟ ΣΠΟΡ. Ἔτσι ἀπεκλήθη τὸ τμήμα τῆς κομμουνιστικῆς νεολαίας ποὺ εἶχε τὴν φροντίδα καὶ τὴν εὐθύνη τῆς προπαγάνδας μέσα στὸν ἀθλητισμό. Στὴν ἀρχὴ ὠργάνωσε ἀθλητικοὺς συλλόγους, ποὺ ὑπήχθησαν στὴν ὁμοσπονδία τοῦ κόκκινου σπόρ, μὰ γρήγορα οἱ κομμουνισταὶ ὑπεύθυνοι ἀναγκάσθηκαν νὰ ὁμολογήσουν

ὅτι ὁ σκοπὸς τοὺς εἶχε ἀποτυχεῖ. Ἀπέτυχε γιὰτὶ οἱ νέοι δὲν προσχωροῦσαν στοὺς ἀθλητικοὺς συλλόγους ποὺ εἶχαν ἐξάρτηση ἀπὸ τὸν κομμουνισμό.

Μετὰ τὴ διαπίστωση αὐτῆς τῆς ἀποτυχίας ὁ κομμουνισμὸς δὲν ἔμεινε μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια ἀλλὰ ἀπλῶς ἄλλαξε τακτικὴ ἔναντι τῆς ἀθλουμένης νεότητος. Διέλυσε τοὺς κομμουνιστικούς συλλόγους καὶ ἔδωκε ἐντολὴ στὰ στελέχη καὶ στὰ μέλη του νὰ προσπαθήσουν νὰ μποῦν στὶς διοικήσεις τῶν ἐπισήμων ἀθλητικῶν σωματείων.

Ταυτοχρόνως καθώρισε πρόγραμμα στρατολογίας τῶν διοικούντων καὶ τῶν ἀθλητῶν, ποὺ μετεῖχαν στὰ ἐν λόγῳ σωματεῖα. Κατέστησε μάλιστα προσεκτικούς τοὺς πράκτοράς του, ποὺ ἀνελάμβαναν αὐτὴ τὴν ἐντολή, ὅπως ἀποφεύγουν πάση θυσίᾳ ὁποιαδήποτε κομματικὴ συζήτηση ποὺ μπορούσε νὰ προκαλέσει τὴν ἀντίδραση τῶν ὑπευθύνων τῶν ἀθλητικῶν σωματείων καὶ κατὰ φυσικὸν λόγῳ καὶ τὴν ἀποτυχία τοῦ σκοποῦ νὰ ἀποκτήσει ὁ κομμουνισμὸς τὴν παρακολούθηση καὶ ἐνδεχομένως τὸν ἔλεγχον τῶν ἀθλητικῶν σωματείων.

Κατὰ τὴν ἴδια περίοδο ἔδωκε ἐντολὴ στὰ στελέχη του νὰ μποῦν στὰ παντὸς εἶδους λειτουργοῦντα σωματεῖα, ἐκδρομικά, μουσικά, ψυχαγωγικά καὶ λογοτεχνικά. Ἀκόμη γιὰ νὰ διευκολύνει τοὺς «κομμουνιστὲς» λογοτέχνες ἔξεδωκε καὶ τὸ περιοδικὸ οἱ «Πρωτοπόροι» στὸ ὁποῖο οἱ κομμουνισταὶ λόγιοι ἐνεφάνιζαν τὴν «πνευματικὴν» τους ἐργασία.

Κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο ὁ κομμουνισμὸς ἐνεφάνιζε τὴν ἐπιστημονικὴ τακτικὴ του ἔναντι τῶν σωματείων ἐκείνων πού, γιὰ τὴ μόρφωση καὶ τὴ διαπαιδαγώγηση τῆς νεολαίας μας, μπορούσαν νὰ μεταβληθοῦν σὲ Ἑθνικὲς ἐπάλξεις.

Ἄν ὁ κομμουνισμὸς ἔκαμε ἢ ὄχι πολλὰ πράγματα στὸ κεφάλαιο τῆς διεισδύσεώς του στὴ ζωὴ τῶν ἀθλητικῶν σωματείων, εἶναι ὑπόθεση γιὰ τὴν ὁποία δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ συζήτηση. Γεγονὸς ὅμως εἶναι ὅτι ὁ κομμουνισμὸς ἔκαμε παντοῦ σοβαρὰς διεισδύσεις. Ἐκέρδιζε στελέχη ἐκ τῶν ἀθλουμένων νέων. Ἐστρατολόγησε ἀθλητὰς καὶ παράγοντας καὶ ἔθεσε καὶ μέσα στὰ γυμναστήρια βάσεις πού διευκολύνουν τὸν ἐγκληματικὸν τοῦ σκοποῦ. Πάντως, ἂν δὲν πέτυχε πολλὰ πράγματα ὁ κομμουνισμὸς, ὀφείλεται στοὺς Ἑθνικοὺς ἀγωνιστὰς τῶν σωματείων ποὺ χωρὶς τὴν κατεῦθυνση τοῦ Κράτους ἀντιμετώπισαν τὸ Κ.Κ.Ε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΓΡΟΤΑΙ

Ὁ κομμουνισμός, τὸ ἴδιο περίπου ἐνδιαφέρον ποὺ δείχνει γιὰ τὸν προσεταιρισμὸ τῶν ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων, παρουσιάζει καὶ γιὰ τοὺς ἀγρότας μας. Ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὴ δράση τους, ὄχι γιὰ τὴν ποναί, γιὰ τὴν κατάστασιν στὴν ὁποία βρίσκονται, ἀλλὰ γιὰ τὴ μάζα τῶν ἀγροτῶν τὸν ἐνδιαφέρει γιὰ ὑλικὸ ποὺ μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῇ στὴ μεγάλη του προσπάθεια γιὰ τὸ γκρέμισμα τοῦ σημερινοῦ καθεστῶτος καὶ γιὰ τὴν ἐγκαθίδρυση τῆς κόκκινης δικτατορίας. Ἐνδιαφέρεται ἐπίσης ὁ κομμουνισμὸς γιὰ τὴ δράση καὶ τὴν πορεία τῶν συνεταιριστικῶν ὁργανώσεων, γιὰτὶ πιστεύει πὼς μὲ τὴ δύναμιν αὐτῶν μπορεῖ νὰ ἐπιτύχει πολλὰ πράγματα γιὰ τὴ δημιουργίαν προεπαναστατικῶν προϋποθέσεων.

Ἐδῶ πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι παρ' ὅλες τὶς προσπάθειες ποὺ κατέβαλαν οἱ πράκτορες τοῦ κομμουνισμοῦ, δὲ μπόρεσαν μέχρι τοῦ 1940 νὰ ἐπιτύχουν πολλὰ πράγματα. Ἡ ψυχρὸσύνθεσις τῶν ἀγροτῶν μας, ὁ τρόπος τῆς ζωῆς των, οἱ συνθήκες ἐργασίας των, ἡ ἀγάπη τοὺς γιὰ τὴ γῆ, οἱ συνήθειες μὲ τὶς ὁποῖες ζοῦν καὶ ἡ ἔλλειψη κομματικῶν στελεχῶν, προερχομένων ἀπὸ τὰ ἴδια τὰ χωριά, συνετέλεσαν ὥστε ὁ κομμουνισμὸς νὰ ἔχει σχετικὴ καθυστέρησιν στὸν τομέα τοῦ προσεταιρισμοῦ μεγάλῃς μερί-
των ἀγροτῶν μας.

Ἀλλ' ὥστε μέχρι αὐτὴ τὴν περίοδον οἱ κομμουνιστικὲς συνδιασκέψεις ποὺ συνεκλήθησαν κατὰ καιροὺς, ἀνεγνώριζαν αὐτὴ τὴν πραγματικότητα καὶ πάντοτε ἐπαιρναν ἀποφάσεις γιὰ «ἀποφασιστικώτερη» δράσιν στὸς ἀγρότας μας, ἢ ὁποία ὅμως ποτὲ δὲν μπόρεσε νὰ πραγματοποιηθῇ. Οἱ ἀγρότες, ὄχι μόνον δὲν συνεκινουῦντο ἀπὸ τὰ προπαγανδιστικὰ κηρύγματα τῶν πρακτόρων τοῦ Κ.Κ.Ε., ἀλλὰ ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας ἀντιδρουσαν, ἀντιμετωπίζοντες μὲ φανατισμὸ τὶς διάφορες κομμουνιστικὰς ἐκδηλώσεις.

Μόνον μὲ τὴν ἀπαίσια περίοδον τῆς κατοχῆς καὶ εἰδικώτερα μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Ε.Α.Μ., τοῦ Ε.Α.Α.Σ. καὶ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Ἀγρο-
τικοῦ Κόμματος, ἀρχίζει μιὰ νέα περίοδος γιὰ τὶς σχέσεις τῶν κομμουνιστῶν μὲ τοὺς ἀγρότας μας.

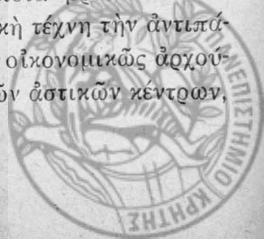

Μόνον τότε επιτυγχάνει ο κομμουνισμός να βάλει οργανωτικές βάσεις μέσα στον αγροτικό κόσμο που δεν ήταν διατεθειμένος να χωρήσει στις αρχές του. Πρέπει να λεχθῇ όμως ότι ο κομμουνισμός, εκτιμώντας την ιδιάζουσα νοοτροπία των κατοίκων τῆς υπαίθρου καὶ ἀντλώντας διδάγματα ἀπὸ τὶς ἀποτυχίες πὺν εἶχε σημειώσει στὸ παρελθὸν ἐργάστηκε μὲ ὅλη τὴ σατανικότητα πὺν διακρίνει τὴν ἐπιστημονικὰ καταρτισμένη καὶ ἐγκληματικὴ του ἡγεσία

Καλλιεργώντας κατ' ἀρχὴν τὸ μῖσος, πὺν ἡσθάνετο ὁ ἀδούλωτος Ἑλληνικὸς λαὸς ἐναντίον τῶν κατακτητῶν, ἀνέπτυξε ἀνάλογη προπαγανδιστικὴ δράση, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ κερδίσει εὐχερῶς τὴ συμπάθεια καὶ τὸ θαυμασμὸ τῆς μεγάλῃς μάζας τῶν ἀγροτῶν. Στὸ πρῶτο στάδιο τῆς δράσεώς του καὶ μέχρις ὅτου δυναμώσει, ἡ ὁργάνωσή του ἀπέφυγε ἐπιμελῶς νὰ ἐμφανισθῇ μὲ τὴν πραγματικὴ τῶν ιδιότητα. Φορῶντας τὴ μάσκα τοῦ ἀγωνιστοῦ τῆς ἀπελευθερώσεως, ἐκινεῖτο ὁ κομμουνιστὴς πράκτωρ, σκορπώντας προπαγανδιστικὰ ἔντυπα πὺν μιλοῦσαν ἐναντίον τῶν κατακτητῶν καὶ ὁργανώνοντας τοὺς ἀγρότες μας στὸ Ε.Α.Μ., πὺν παρουσιάζοτανε σὰν ἐθνικὴ ἀπελευθερωτικὴ ὁργάνωση, πὺν δὲν εἶχε καμμιά σχέση μὲ τὰ πολιτικὰ κόμματα καὶ πὺν μέσα σ' αὐτὴν ἦταν ὁργανωμένοι ὅλοι οἱ Ἕλληνες πὺν εἶχαν διάθεση ν' ἀγωνισθοῦν γιὰ τὸ διώξιμο τῶν κατακτητῶν,

Μόνον ὅταν ἐπετεύχθη ἡ μύηση στὶς κομμουνιστικὲς ἀρχὲς σοβαροῦ ἀριθμοῦ ἀγροτῶν καὶ δημιουργήθηκαν κομματικὰ στελέχη ἀπ' τὰ ἴδια τὰ χωριά καὶ ἰδιαιτέρως ὅταν ὁ κομμουνισμὸς μὲ τοὺς περισσότερους ἀπ' τοὺς σημερινούς ὁπαδούς του συνδέθηκε μὲ αἷμα, αἷμα δηλαδὴ Ἑλλήνων πὺν ἐξετελέσθησαν, γιὰτὶ δὲν ἦσαν κομμουνισταί, μόνο τότε ὁ κομμουνισμὸς ἀπέβαλε τὸ προσωπεῖο καὶ δὲ δίστασε νὰ ἐμφανίσει τὴν κομματικὴ του ὁργάνωση, προσθέτοντας μάλιστα σ' αὐτὴ καὶ τμῆμα ἐπιφορτισμένο μὲ τὰ ζητήματα τῶν ἀγροτῶν. Ἐπίσης ὁ κομμουνισμὸς ἐμφανίσθηκε ἐπίσημα στοὺς ἀγρότες μας, ἀφοῦ προηγουμένως ἰδρύθηκε ὁ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ ἔτσι ἐξασφαλίσθηκε ἡ δυναμικὴ ἀντιμετώπιση τυχόν ἀνυπότακτων στοιχείων.

Μέχρις ὅτου ὅμως φθάσει στὸ σημεῖο αὐτό, εἶχε ἐκμεταλλευθῇ ἀρκούντως τὴ δυστυχία καὶ τὴν ἀπόγνωση, στὴν ὁποία βρισκόντουσαν οἱ ἀγρόται μας. Ἐπίσης ἐκμεταλλεύθηκε μὲ ἐξαιρετικὴ τέχνη τὴν ἀντιπάθεια τὴν ὁποία τρέφουν οἱ ἀγρόται μας ἐναντίον τῆς οἰκονομικῶς ἀρχούσης τάξεως καὶ ἰδιαιτέρως ἐναντίον τῶν ἀνθρώπων τῶν ἀστικῶν κέντρων,

τούς ὁποίους θεωροῦν ὡς ἐκμεταλλευομένους τὸ μόχθο τῶν ἀγροτῶν.

Τὸ μεγάλο θέμα τῶν ἀκτημόνων ὑπῆρξε ἓνα ἐκ τῶν συνθημάτων πού ἔρριξε ὁ κομμουνισμός καὶ πού ἔπιασε χωρὶς μεγάλη φροντίδα, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ξεσηκώσει τοὺς νέους ἀγρότας μας ἐναντίον τῶν ὑπευθύνων τοῦ τόπου. Ἡ πραγματικὰ δὲ ἀπά. θρώπες συνθήκες ἀπὸ πλευρᾶς ζωῆς, κατοικίας, μορφώσεως καὶ γενικῶς ἐργασίας τῶν ἀγροτῶν, ὑπῆρξαν τὸ εὐρύτερο στάδιο τῆς δράσεως τῶν πρακτόρων τοῦ Κ.Κ.Ε. Καὶ τέλος ἡ ἔμφυτος διάθεση τοῦ λαοῦ μας νὰ ἀγωνίζεται γιὰ τὰ ιδεώδη τῆς Ἑλευθερίας, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Δημοκρατίας, συνετέλεσεν ὥστε, οἱ πράκτορες τοῦ κομμουνισμοῦ νὰ κερδίσουν μεγάλες ὁμάδες, ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Ἑλληνικῆς ὑπαίθρου.

Μαζὺ ὅμως μ' αὐτὰ τὰ μεγάλα θέματα, πού δικαιολογημένα συνεχίνησαν τοὺς ληρότες μας, ὁ κομμουνισμός ἔθιξε καὶ ὠρισμένα ἄλλα σημεῖα πού δὲν τὰ ἔχουν γνωρίσει οἱ Ἕλληνες ἀγρόται καὶ περισσότερο μάλιστα οἱ νέοι τῆς ὑπαίθρου ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Τὸν ἐλεύθερο ἔρωτα τὸν δίδαξε ὁ κομμουνισμός στὸ Ἑλληνικὸ χωριὸ παρασύροντας στὴν ἀκόλαστη ζωὴ νέους καὶ νέες, πού μέχρι τότε τὸν ἔρωτα τὸν γνωρίζαν μόνον μετὰ τὴ τέλεση τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου. Διέφθειρε χαρακτηρες καὶ διήγειρε τὴ σεξουαλικὴ διάθεση τῶν νέων τῆς Ἑλληνικῆς ὑπαίθρου ἐφαρμόζοντας τὴ γνωστὴ τακτικὴ του γιὰ τὸ γκρέμισμα τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας. Πρέπει χωρὶς κανένα δισταγμὸ νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ἡ διαφθορὰ στὴν Ἑλληνικὴ ὑπαίθρο προχώρησε κατὰ τρόπο πού πρέπει ἤδη νὰ εἶχεν ἐμβάλει σὲ ἀνησυχίες ὄχι μόνον τοὺς πολιτικούς ὑπευθύνους ἀλλὰ γενικῶς ὅσους πονοῦν τὸ μαρτυρικὸ μας τόπο. Πρέπει ἐπίσης νὰ λεχθῇ ὅτι ὁ κομμουνισμός στὸ πέρασμά του ἀπὸ τὴν ὑπαίθρο, κατὰ τὴ περίοδο τῆς κατοχῆς, κατέστρεψε ὅ,τι ὠραῖο ὑπῆρχε στὸ Ἑλληνικὸ χωριό. Ἐξαφάνισε τὴν ἡρεμὴ ζωὴ καὶ ἀντ' αὐτῆς ἐπέβαλε μιὰ κατάσταση μίσους μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων πού ἀποτελοῦν τὴ μικρὴ Ἑλληνικὴ κοινότητα τῆς ὑπαίθρου καὶ πού ἄλλοτε ἀποτελοῦσε τὸ καμάρι τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς. Γκρέμισε τὶς ὁμορφες παραδόσεις πού κρατοῦσαν τὸν κόσμον τῆς ὑπαίθρου κοντήτερα πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ δίδαξε στοὺς ἀγρότες μας τὴν τέχνη τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς προδοσίας. Κατέστρεψε δηλαδὴ τὸν κόσμον ἐκεῖνον πού ἀποτελοῦσε τὸ θεμέλιον τοῦ Ἑθνικοῦ οἰκοδομήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΤΡΟΠΟΣ ΔΡΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Οἱ πράκτορες τοῦ κομμουνισμοῦ στὸ χωριὸ κινοῦνται καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν περιφήμων «πλάνων δουλειᾶς». Κάθε ὑπεύθυνος τοῦ χωριοῦ εἶναι καὶ ἓνας μικρὸς στρατηγὸς γιὰ τὸ χωριό. Ἔχει τὸ ἐπιτελεῖο του καὶ κινεῖται ἐπὶ τῇ βάσει καθωρισμένου σχεδίου. Γνωρίζει τί ἐπιδιώκει καὶ μὲ ποῖο τρόπο μπορεῖ αὐτὸ νὰ ἐπιτευχθῇ.

Συνηθέστερα ὁ κομματικὸς ὑπεύθυνος τοῦ χωριοῦ εἶναι πρόσωπο ποὺ δὲν προκαλεῖ τὴν ὑπόνοιαν τῶν καταδιωκτικῶν ἀρχῶν καὶ γενικῶς τῶν ἀτόμων ποὺ ἀντιτάσσονται στὰ σχέδια τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἀναμφισβήτητα τὸ Κ.Κ.Ε. προτιμᾷ τὴ χρησιμοποίησιν νέων, σὲ ἡλικία, στελεχῶν, ἀλλὰ προκειμένου περὶ τῶν ὑπευθύνων τοῦ χωριοῦ, ἢ τυχὸν ἀνεύρεση προσώπου ποὺ θεωρεῖται ὅτι συγκεντρώνει τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ χωριοῦ, ἀποτελεῖ σημαντικὴ νίκη γιὰ τὸ κόμμα. Τὸ Κ.Κ.Ε. χρησιμοποιοῦντας τέτοιον εἶδους ὑπευθύνους, ἐπιδιώκει ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴ συνοχὴ τῶν στελεχῶν του, ποὺ θὰ ὑποταχθῶν σὲ μιὰ τέτοια προσωπικότητα τοῦ χωριοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ παραπλανήσῃ τὶς ἀρχὰς γιὰ τὸν ἀντιπρόσωπό του στὸ χωριό.

Ὁ ὑπεύθυνος τοῦ χωριοῦ πλαισιώνεται ἀπὸ κάθε εἶδους στοιχεῖα. Ἀπὸ τσορμπατζῆδες, ἀπὸ ἀκτήμονες, ἀπὸ νέους, ἀπὸ γέροντες, ἀπὸ μορφωμένους, ἀπὸ ἀμόρφωτους. Στὸν καθένα ἀπ' αὐτοὺς ἐπιφυλάσσει καὶ τὸν ἀνάλογο μὲ τὰ προσόντα καὶ τὴν κομματικὴν του πίστην ῥόλο. Ὁ καθένας ἀπ' αὐτοὺς κινεῖται τὶς περισσότερες φορὲς, ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἄλλων ὁμοϊδεατῶν του. Στὸ σημεῖο αὐτὸ ὁ κομμουνισμὸς καταβάλλει ἰδιαίτερην προσπάθειαν, φροντίζοντας ὥστε οἱ κομματικοὶ κύκλοι τοῦ χωριοῦ νὰ εἶναι ὅσο τὸ δυνατόν στενότεροι. Αὐτὸ τὸ κάνει καὶ γιὰ λόγους ἀσφαλείας, ἀλλὰ κυρίως, γιὰτὶ κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο δίδεται στὸν κομματικὸν τοῦ ὑπεύθυνου ἡ δυνατότητα νὰ παρακολουθῇ τὴ δράσιν τῶν διαφόρων στελεχῶν καὶ νὰ ἐνημερώσῃ καλύτερα τὸ Κ.Κ.Ε.

Οἱ γεωργικοὶ συνεταιρισμοὶ τῶν χωριῶν εἶναι οἱ βασικοὶ στόχοι τῶν κομμουνιστῶν. Στους συνεταιρισμοὺς ὁ κομμουνισμὸς φροντίζει νὰ

τοποθετήσει ἔμπειρα, σόφρονα καὶ παραγωγικὰ στοιχεῖα. Γιὰ κανένα λόγο τὰ κομμουνιστικὰ στοιχεῖα, ποὺ εἶναι ἐπιφορτισμένα μὲ τὴ διείσδυση στοὺς συνεταιρισμούς, ἐμφανίζονται μὲ τὴν πραγματικὴ κομματικὴ τους ιδιότητα. Ἀντίθετα, παρουσιάζονται σὰν γνήσιοι συνεταιρισταί, ποὺ θέλουν τοὺς συνεταιρισμούς ὡς ὄργανα πάλης, γιὰ τὰ ζητήματα, τῶν ἀγροτῶν, μακριὰ ἀπὸ τὴν ἐπιρροὴ τῶν κομμάτων. Δηλαδὴ καὶ ἐδῶ, ὅπως καὶ στὰ ἐργατικὰ συνδικάτα, ἐμφανίζεται ἡ τακτικὴ τῆς ἀπάτης καὶ τοῦ ψεύδους, προκειμένου νὰ παραπλανήσουν τοὺς ὀργανωμένους ἐπαγγελματικά. Ἔτσι κινοῦνται περὶ ἐλεύθερα, δροῦν ἀνενόχλητοι, προσηλυτίζουσιν, καὶ καλλιεργοῦν εὐχερέστερα τὴν ἀποσύνθεση τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας.

Ἡ δράση τῶν πρακτόρων τοῦ κομμουνισμοῦ γίνεται στὰ πρωτοβάθμια συνεταιριστικὰ ὄργανα μὲ σύνεση. Ὁργανώνουν τοὺς ἀγρότες ξεχωρίζοντάς τους ἀπὸ τὴ ζωτάνια καὶ τὴν κατάρτιση, ποὺ δείχνουν κατὰ τὴν περίοδο τῶν συζητήσεων γιὰ τὰ ζητήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τοὺς ἀγρότας. Ξεδιαλέγουν ἀπ' αὐτοὺς τὰ κομματικὰ στελέχη, καλλιεργοῦν σ' ὅλους τὸ μῖσος γιὰ τὸ Κράτος, ποὺ πάντοτε τὸ ἐμφανίζουν, ὡς ἄδικο καὶ ὡς στρεφόμενο ἐναντίον τῶν ἀγροτῶν. Παρακολουθοῦν τὴ δράση τῶν συνεταιριστικῶν ἐνώσεων καὶ διοχετεύουν, κατὰ τὰ συνέδρια αὐτῶν, τὴ γραμμὴ τοῦ Κ.Κ.Ε., μέσω πάντοτε τῶν κομματικῶν μελῶν ποὺ ἀνήκουν στοὺς συνεταιρισμούς τοῦ χωριοῦ. Κατὰ τὴν περίοδο δὲ τῶν πολιτικῶν ἐκλογῶν ὁδηγοῦν τοὺς ἀγρότες μας πρὸς τὸ Κ.Κ.Ε.

Οἱ ἴδιοι ὑπεύθυνοι τοῦ χωριοῦ φροντίζουν καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους τομεῖς, στοὺς ὁποίους πρέπει νὰ ἀναπτυχθῇ κομματικὴ δράση. Τύπος, ἔθρανοι, προπαγάνδα κινητοποίηση. Αὐτοὶ οἱ τέσσαρες τομεῖς τῆς κομματικῆς δραστηριότητος, ἀπορροφοῦν τὴν προσοχὴ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον κάθε κομματικοῦ ὑπευθύνου. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ ὑπεύθυνος τοῦ χωριοῦ σὲ κάθε τομέα δημιουργεῖ ἓνα ἢ καὶ περισσότερους ὑπευθύνους ποὺ τὸν ὑποβοηθοῦν στὸ ἔργο του. Αὐτοῦ τοῦ εἶδους οἱ ὑπεύθυνοι καλοῦνται κομματικὰ γραφεῖα καὶ ἀποτελοῦν ἀπὸ μέλη τοῦ Κ.Κ.Ε.

Γιὰ μὲν τὴν εἰρηνικὴν περίοδο ὁ ρόλος τῶν ἐν λόγῳ κομματικῶν ὑπευθύνων εἶναι ἁπλῶς εὐκολός καὶ ἀπληλαγμένος συνεπειῶν. Γιὰ τὴν πολεμικὴ ὁμῶς ἡ κυριολεκτικώτερα, γιὰ τὴν περίοδο τῆς παρουσίας, ὁ ρόλος αὐτὸς εἶναι δύσκολος. Ὡς τόσο ὁμῶς καὶ κατὰ τις δύο περιπτώσεις ὑπάρχουν ἀρκετὰ στοιχεῖα ποὺ παραμερίζοντας τις εὐθύνες καὶ

συνέπειες ἀναλαμβάνουν ἀγογγύστως νὰ ὑπηρετήσουν τὸ Κ.Κ.Ε. σὲ ὅποιονδήποτε τομέα καὶ ἂν τοὺς τοποθετήσει.

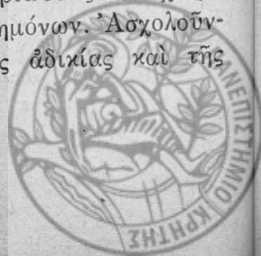
Ἡ τακτικὴ τῶν κομματικῶν στελεχῶν στὸ χωριὸ συνίσταται α) στὴν καλλιέργεια τοῦ μίσους ἐναντίον τῶν κατοίκων τῶν πόλεων. β) Ὁ συγχρῆς καὶ κακόπιστος ἔλεγχος τῶν κυβερνητικῶν πράξεων ἔστω καὶ ἂν αὐτὲς ἐξυπηρετοῦν τὰ συμφέροντα τῶν ἀγροτῶν, γ) Ἡ ἀποκατάσταση καλῶν σχέσεων μὲ τὶς τοπικὰς ἀρχάς. Δηλαδή, ἀστυνόμο, πρόεδρο κοινότητος, ἀγροφύλακα κλπ. δ) Ἡ κυκλοφορία συνθημάτων ἐναντίον τῶν τσορμπατζήδων, ε) ἡ ἐκμετάλλευση τῶν παρουσιαζομένων γεγονότων ποὺ δίνουν τὴν εὐχέρεια ἀσκήσεως ἀντικαθεστωτικῆς προπαγάνδας. στ) Ἡ κατασυκοφάντηση τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων τοῦ Κ.Κ.Ε., τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ παρουσιάζουν στοὺς ἀπλοικοὺς ἰδίᾳ χωρικοὺς σὰν ὄργανα τῶν ἀτόμων ποὺ ἔχουν συμφέροντα ἐναντίον τῶν χωρικῶν.

Ὅλα αὐτὰ δὲν γίνονται μὲ προχειρότητα ἀλλὰ μελετημένα καὶ μὲ τὴ σύνεση ποὺ ἐπιβάλλει, ἡ καθ' ἕκαστα ἐπιδίωξη. Μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι ἡ ὁργάνωση, ἡ προπαγάνδα καὶ ἡ γενικώτερη δράση τοῦ κομμουνισμοῦ γίνονται στὸ χωριό, πολὺ προσηκτικώτερα ἀπ' ὅσο γίνονται στὰ ἀστικά κέντρα.

Στὸ χωριό, ὅπως καὶ στὶς πόλεις, ἡ προσοχὴ τῶν πρακτόρων τοῦ κομμουνισμοῦ στρέφεται ἰδιαίτερα πρὸς τὴ νεολαία. Νομίζουμε ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπαναλάβουμε τοὺς λόγους γιὰ τοὺς ὁποίους ἐμφανίζεται αὐτὴ ἡ προτίμηση τῶν κομμουνιστῶν. Ἡ ὁργάνωση τῆς νεολαίας γίνεται στὸ χωριὸ κατὰ τὸ ἴδιο περίπου σύστημα ποὺ ἐπικρατεῖ στὶς πόλεις. Τὴν δυσχέρεια δὲ ποὺ ἀντιμετωπίζει ὁ κομμουνισμός, λόγῳ τῆς φύσεως τῆς ἐργασίας τῶν χωρικῶν μας, τὴν ἐξουδετερώνει τὸ πλεονέκτημα τῆς τακτικῆς βραδυνῆς συγκεντρώσεως τῶν νέων στὴν πλατεία τοῦ χωριοῦ μετὰ τὴ λήξη τῆς δουλειᾶς τῶν.

Κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο εὐχερέστερα ὁ κομμουνιστὴς πράττει συναντὰ τὸ θῦμα του.

Τὸν προσηλυτισμὸ τῶν νέων χωρικῶν ἐνεργοῦν τὰ νέα στελέχη τῆς κομμουνιστικῆς νεολαίας καθὼς ἐπίσης καὶ τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος. Ἀρχίζουν καὶ αὐτοὶ τὴ συζήτηση ἀπὸ τὶς δυσκολίες τῆς ζωῆς, ποὺ ὁμολογουμένως στὸ χωριὸ εἶναι πολὺ χειρότερες ἐν συγκρίσει μὲ τὶς πόλεις. Προχωροῦν γιὰ τὶς συνθήκες διαβιώσεως τῶν χωρικῶν καὶ ἐπιμένουν κυρίως ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν ἀκτημόνων. Ἀσχολοῦνται μὲ τὴ γενικώτερη συζήτηση περὶ τῆς κοινωνικῆς ἀδικίας καὶ τῆς

κοινωνικῆς ἀνισότητος καὶ καταλήγουν στὴν ἀνάγκη τῆς ὀργανωμένης ἀντιμετωπίσεως τοῦ μεγάλου αὐτοῦ κακοῦ. Ἐν συνεχείᾳ κινοῦν τὸ μηχανισμό τῆς διαστροφῆς καὶ τῆς ἀνηθικότητος. Ἡ συνύπαρξη στὸν πυρῆνα μὲ τὶς συντρόφισσες τοῦ χωριοῦ καὶ ἡ ἐλεύθερη ζωὴ ποὺ κάνουν μ' αὐτές, παίζει σημαντικὸ ρόλο γιὰ τὴν τελικὴ τοποθέτηση τοῦ νέου στὸ Κ.Κ.Ε. Ἐπίσης καὶ ἡ μύηση τοῦ νέου στὰ κομματικὰ μυστήρια γίνεται πολὺ εὐκόλη μὲ τὸ γνῶρισμα τῆς συντρόφισσας, ποὺ γιὰ κάμποσο καιρὸ δασκαλεῖ ἀρχοῦντως τὸ νεοφῶτιστο τῆς κομμουνιστικῆς νεολαίας.

Ἡ δράση ὅμως τῶν νέων κομμουνιστῶν στὸ χωριὸ εἶναι πολὺ-πλοκή. Δὲν περιορίζεται μονάχα στὰ καθήκοντα ποὺ ἔχουν οἱ νέοι κομμουνισταὶ στὶς πόλεις. Στὰ χωριά, πρόσθετα καθήκοντα τῶν νέων κομμουνιστῶν, εἶναι ἡ ἀπόκτηση ἐπαφῆς μὲ τὰ ἄλλα κομματικὰ στελέχη τῶν χωριῶν, πράγμα ποὺ προϋποθέτει τακτικὲς μετακινήσεις, ἡ ἐνημέρωση τοῦ κόμματος γιὰ τὶς κινήσεις τῶν στρατιωτικῶν ποὺ δροῦν στὴν περιοχὴ τοῦ χωριοῦ καὶ ἡ δράση γιὰ τὴ δυσφήμιση τῶν ἀντιπάλων τοῦ κομμουνισμοῦ.

Τὸ τελευταῖο ὅμως καθήκον τῶν κομματικῶν μελῶν ἐπιτυγχάνεται πολὺ εὐκολώτερα. Στὸ χωριὸ δὲν ἀπαιτεῖται οὔτε κόπος, ἀλλ' οὔτε καὶ χρόνος γιὰ νὰ τεθῇ ὁ ἀντίπαλος τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐκτὸς μάχης. Ἀρκεῖ νὰ ριχθῇ τὸ σύνθημα περὶ ἐκείνης ἢ τῆς ἄλλης κακῆς πράξεως ἢ ιδιότητος τοῦ πολίτου καὶ ὅλα προχωροῦν μόνα των. Ὁ χωρικός, ἐπιρρεπὴς στὸ κουτσομπολιό, ἀρπάζει τὸ πρῶτο σύνθημα γιὰ νὰ πλάσει μ' αὐτὸ ὀλόκληρο μῦθο. Κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο θανατώνονται πολιτικῶς οἱ ἀντίπαλοι τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ καθίστανται ἀνίκανοι νὰ τὸν βλάψουν στὴν ἐκτέλεση τῶν ἐγκληματικῶν του σχεδίων.

Ἄλλος τρόπος ἐξουδετερώσεως τῶν ἀντιπάλων τοῦ κομμουνισμοῦ εἶναι ἡ «ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ» (προδοσία ποὺ γίνεται ἀπὸ κομμουνιστὰς εἴτε γιὰ μέλη τοῦ κόμματος, εἴτε γιὰ ἀντιπάλους τοῦ κομμουνισμοῦ). Ὑπάρχουν πράγματι περιπτώσεις, ποὺ φανατισμένοι καὶ δεδηλωμένοι ἀντικομμουνισταὶ ὑπέστησαν τὴν ταλαιπωρίαν καὶ τὸ διασυρμό, κατηγορηθέντες στὶς ἀρχὲς γιὰ ἀντικομμουνιστικὴ δράση. Ὅλοι αὐτοὶ ὑπῆρξαν θύματα τοῦ κομμουνισμοῦ, ποὺ ἔντεχνα εἰδοποίησε τὰ καταδικαστικὰ ὄργανα γιὰ ἐπικίνδυνον κομμουνιστικὴν δράση, γιὰ τὴν ὁποία ὁ συλληφθεὶς δὲν εἶχε οὔτε κἀν ιδέα. Μ' ὅλα ταῦτα, λόγῳ τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖο ὁ κομμουνιστὴς πράκτωρ διεβίβασε καὶ ἐνεφάνισε τὶς

πληροφορίες, ὁ ἀντικομμουνιστὴς ὑπέστη τὴ βάσανο τῆς ταλαιπωρίας καὶ τῆς κρατήσεως μέχρις ὅτου διευκρινισθῇ ἡ θέσις του καὶ διαφανῇ ἡ ἀλήθεια. Αὐτὸ εἶχε ὅμως ὡς ἀποτέλεσμα ἢ νὰ ἀηδιάσει ὁ ἀδικηθεὶς καὶ νὰ στραφῇ ἐναντίον τοῦ καθεστώτος, ἢ, τὸ ὀλιγότερο, νὰ παύσει νὰ καταπολεμᾷ τὴ δράση τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἔτσι ὅ,τι δῆποτε καὶ ἂν συνέβη, ὁ κομμουνιστὴς κέρδισε χάρις στὴν «προβοκάτσια» νὰ ἐξουδετερώσει ἓνα ἀκόμη ἀντίπαλό του.

Τὴν τακτικὴ τῆς «προβοκάτσιας» ὁ κομμουνισμὸς χρησιμοποιεῖ πολλὰς φορὰς καὶ ἐναντὶ τῶν νέων μελῶν του. Ὁ κομμουνισμὸς, πιστεύοντας ὅτι ἡ φυλάκιση, ἡ ἐξορία ἢ καὶ ἡ δίωξις ἀκόμη ἀποτελοῦν τὸν καλλίτερο τρόπο συνειδητοποιήσεως τῶν κομματικῶν του μελῶν, μετέρχεται ἐναντὶ αὐτῶν τὸ σύστημα τῆς «προβοκάτσιας». Εἰδοποιεῖ καταλλήλως τὰ καταδιωκτικὰ ὄργανα γιὰ τὴ δράσι τῶν νέων μελῶν του. Στὴν καταγγελίᾳ αὐτῇ, οἱ ὑπεύθυνοι κομμουνισταί, φροντίζουν νὰ δώσουν ὅλα τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα γιὰ νὰ θεμελιωθῇ ἡ κατηγορία ἐναντίον τῶν θυμάτων των, ποὺ μένουσιν κατάπληκτα μπρὸς στὴν ἐνημερότητα τῶν ἀρχῶν. Παιδεύουν τὸ μυαλό τους γιὰ ν' ἀνακαλύψουν τὸν προδότη καὶ στὸ τέλος, μπρὸς στὰ γεγονότα τὰ ἀδιάφυστα ποὺ παρουσιάζουν οἱ ἀρχές, ὁμολογοῦν γιὰ τὴ δράσι τους, με ἀποτέλεσμα νὰ ὑποστοῦν κάποια μικρὴ ἢ μεγάλη καταδίκη.

Ἔτσι ὁ νέος αὐτός, πηγαίνοντας στὴ φυλακὴ ἢ τὴν ἐξορία, κερδίζεται ὀριστικὰ ἀπ' τὸν κομμουνισμό. Στὸν τόπο τῆς κρατήσεώς του μετεκπαιδεύεται στὴ σύγχρονη τέχνη τῆς ὁργανώσεως καὶ τῆς συνωμοσίας καὶ μεταβάλλεται σὲ ἐπικίνδυνον πράκτορα, ποὺ μετὰ τὴν ἀποφυλάκισή του θὰ δράσει τόσο στὸ χωριό του, ὅσο καὶ παντοῦ ὅπου ὁ κομμουνισμὸς θὰ ἔχῃ ἀνάγκης.

Τὴ θυματοποίησις ὅμως τῶν νέων μελῶν του τὴν ἐπιδιώκει ὁ κομμουνισμὸς, γιατί κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο παρασύρει στὸν κομματικὸ του δρόμο καὶ τὰ ἀγαπημένα πρόσωπα τοῦ θύματος. Αὐτά, κινούμενα ἀπὸ τὸ αἶσθημα τῆς συμπαθείας, τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ πόνου γιὰ τὸν συλληφθέντα, στὴν ἀρχὴ θὰ δυσανασχετήσουν γιὰ τὴ σύλληψή του καὶ ἐν συνεχείᾳ θὰ αἰσθανθοῦν καὶ μῖσος ἀκόμη γιὰ τὸ καθεστῶς, ποὺ διὰ τῶν ὁργάνων του προέβη στὴ σύλληψη τοῦ «ἀθώου», ὅπως θέλουν νὰ πιστεύουν αὐτοὶ ὅτι εἶναι τὸ ἀγαπημένο τους πρόσωπο. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο εὐχερέστερα ὁ κομμουνισμὸς μπαίνει ἀνάμεσα στὸν κόσμο, με τὸν ὁποῖο δὲν εἶχε μέχρι τότε καμμιὰ σχέση.

Ἐπίσης τῇ δημιουργίᾳ θυμάτων τὴν ἐπιζητεῖ τὸ Κ.Κ.Ε., γιατί ἔτσι εἶναι δυνατό νὰ ἐπιτύχει περισσότερα πράγματα, στὴν προσπάθεια τῆς διενεργείας ἐράνων ἐκ μέρους τῆς Ε. Ἀλληλεγγύης. Στὸ χωριό, πρέπει νὰ ἀναφέρουμε ὅτι, ὑπάρχει σήμερα ὁργάνωση τῆς Ἑθνικῆς Ἀλληλεγγύης, ὅπως παλαιότερα ὑπῆρχε ὁργάνωση τῆς Ἑργατικῆς Βοηθείας. Σ' αὐτὴ τὴν ὁργάνωση εἶναι ἐντεταγμένοι ὑποχρεωτικά μέλη, οἱ ἀνήκοντες ὁργανικῶς στὸ κόμμα καὶ προαιρετικά οἱ συμπαθοῦντες. Ὅλοι αὐτοὶ ὑποχρεώνονται στὴν καταβολὴ τακτικῆς συνδρομῆς καὶ ἐκβιάζονται κατὰ τὴν περίοδο τοῦ θερисμοῦ καὶ γενικὰ τῆς συγκομιδῆς στὴν προσφορὰ εἰδους, πὺν ἀργότερα οἱ ὑπεύθυνοι τῆς ὁργανώσεως τὸ ἐκποιοῦν καὶ τὸ ἀντίτιμό του τὸ προσφέρουν στὴν περιφερειακὴ ἐπιτροπὴ. Ἡ ὁργάνωση τῆς ἀλληλεγγύης, γιὰ λόγους δημοκορικούς, προσφέρει κατὰ καιροὺς βοήθεια στὶς οἰκογένειες τῶν κρατουμένων καὶ τῶν θυμάτων τοῦ «ἀγῶνα». Ἡ σύνθεση τῆς ὁργάνωσης αὐτῆς εἶναι ἡ ἴδια μὲ τις πόλεις. Ἐπίσης, ὅπως καὶ στὶς πόλεις, παρουσιάζονται κρούσματα ἰδιοποιήσεως τοῦ προϊόντος τῶν ἐράνων, πὺν αὐτὰ ὅμως δὲν ἔρχονται στὴν ἐπιφάνεια, γιατί, κατὰ τὴν κομμουνιστικὴ ἀντίληψη, κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο εἶναι δυνατό νὰ κλονίσουν τὴν πίστη τῶν κομματικῶν μελῶν τοῦ χωριοῦ, τόσο ἔναντι τοῦ κόμματος, ὅσο καὶ ἔναντι τῆς ἡγεσίας. Αὐτὸ τὸ πρᾶγμα τὸ ἀντελήφθησαν τὰ κομματικὰ μέλη τῶν χωριῶν καὶ προχώρησαν στὴ συστηματικὴ καταλήστευση τῆς χρηματικῆς περιουσίας τοῦ Κ.Κ.Ε.

Ἡ δημιουργία θυμάτων, ἐκτὸς τῶν ἐράνων, ἀποφέρει καὶ ἄλλα σημαντικὰ κέρδη στὸ κόμμα καὶ ἰδιαίτερα στοὺς κομματικούς σχηματισμοὺς τῶν μεγάλων ἀστικῶν κέντρων. Οἱ συγγενεῖς τῶν θυμάτων, τις περισσότερες φορές, ἐγκαταλείπουν τὸ χωριὸ καὶ μεταβαίνουν στὴν πρωτεύουσα ἢ στὶς ἄλλες μεγαλουπόλεις, γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὰ «μεγάλα μέσα» πρὸς ἀπελευθέρωση τοῦ δικοῦ των πὺν κρατεῖται. Μόλις ἐγκατασταθοῦν, θὰ συναντήσουν τὸν πρόθυμο προστάτη, πὺν δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν ὑπεύθυνο τῆς Ἑθνικῆς Ἀλληλεγγύης. Αὐτός, εἰδοποιημένος καταλλήλως ἀπὸ τὴν ὁργάνωση τοῦ χωριοῦ, θὰ προσφέρει τις ὑπηρεσίες του στὸ θῦμα του. Οἱ ὑπηρεσίες αὐτὲς συνίστανται στὴ παροχὴ νομικῶν συμβουλῶν καὶ στὴν οἰκονομικὴ βοήθεια τῶν συγγενῶν των θυμάτων. Μὲ τὴν πάροδο ὅμως τοῦ χρόνου, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπιτύχουν τίποτε γιὰ τοὺς κρατουμένους συγγενεῖς τους, ἀρχίζουν νὰ ἀντιμετωπίζουν καὶ ζήτημα ἐργασίας. Τότε καὶ πάλι ὁ σύντροφος τῆς

Ἀλληλεγγύης ἀναλαμβάνει νὰ «ρυθμίσει» τὴν ὑπόθεσιν. Ταυτοχρόνα ἐντάσσει τὸ θῦμα σὲ κάποιο πυρῆνα καὶ σιγά σιγά προχωρεῖ ἡ μύησις τοῦτον καὶ ἡ ἔνταξίς του εἰς τὴν ὁργάνωσιν.

Ὁ σκοπὸς ὅμως τοῦ κόμματος δὲν εἶναι νὰ συγκεντρῶναι καὶ νὰ συντηρεῖ στρατιὰς ὁπαδῶν. Ἡ βοήθειά τοῦ θύματος σταματᾷ ἀπὸ τομα καὶ ἐφ' ὅσον ἀντιμετωπίζει τὸ θέμα τῆς καθημερινῆς ζωῆς ἢ εὐρίσκει ἐργασία σὲ ἐργοστάσιον ἢ ξαναπαίρνει τὸ δρόμον γιὰ τὸ χωριό. Καὶ εἰς τὴν πρώτην μὲν περίπτωσιν, τὸ κόμμα κερδίζει ἕνα ἀκόμη μαχητή, ποὺ προστίθεται εἰς τὰς στρατιὰς τῶν ἀγωνιστῶν τῆς πόλεως, εἰς τὴν δευτέραν ὅμως περίπτωσιν τὸ κόμμα ἀποκτᾷ ἕνα θάνατον ἐμπειροῦ ὁπαδῶν, ποὺ πηγαίνοντας εἰς τὸ χωριό, θὰ μπορεῖ νὰ παίξῃ καθοδηγητικὸν ρόλον.

Κλείνοντας τώρα τὸ κεφάλαιον γιὰ τὴν δράσιν τοῦ κομμουνισμοῦ εἰς τὸ χωριό, πρέπει νὰ ποῦμε κάτι, ποὺ θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ καὶ εἰς τὸ θέμα τῆς κομμουνιστικῆς δράσεως στοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους. Ὁ κομμουνισμὸς τὴν μεγαλύτερην προσοχὴν τὴν δίδει στοὺς δασκάλους τῶν χωριῶν. Αὐτοὺς φροντίζει νὰ προσηλυτίσῃ καὶ δι' αὐτῶν ἐν συνεχείᾳ κάνει τὴν δουλείαν του. Στὸ παρελθὸν μάλιστα πολλοὺς ἀπ' αὐτοὺς κατάρθωσε νὰ χρησιμοποιοῦν γιὰ βασικά ὁργανωτικά του στελέχη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Τὸ Κ.Κ.Ε., ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεώς του εἰς τὸ ἑλληνικὸν προσκήνιον, ἔδωκε ἰδιαίτερον προσοχὴν εἰς τὸν τομέαν τοῦ προσηλυτισμοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι δὲν ἐνδιέφεραν οὔτε ἐνδιαφέρουν τὸ κόμμα ὡς κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ δύναμις, ἀλλὰ ὡς μονάδες ποὺ ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ ἐπηρεάσῃ τοὺς κρατικοὺς ὑπευθύνους καὶ νὰ διευκολύνῃ τοὺς πράκτορας τοῦ κομμουνισμοῦ εἰς τὴν προσπάθειαν συγκεντρώσεως πληροφοριῶν πρὸς ὄφελος ξένης δυνάμεως.

Μέσα εἰς τὸ ὁργανωμένον δημοσιοῦπαλληλικὸν κίνημα δραῖν συνδικαλιστικὰς ἐπιτροπὰς εἰς ὅσας ἀπαρτίζονται ἱκανὰ καὶ δεδοκιμασμένα στελέχη, μὲ εἰδικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ σχολὰς ὁργανωτῶν καὶ κατασκόπων, ποὺ ὡς γνωστὸν λειτουργοῦν εἰς τὴν Μόσχαν καὶ τὸ Λένινγκρανδ.

Στις σχολές αὐτὲς οἱ πράκτορες τοῦ κομμουνισμοῦ διδάσκονται τὴν τέχνη τῆς ὁργανώσεως τῆς κατασκοπείας καὶ τοῦ σαμποτάζ. Πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι, οἱ κατὰ καιροὺς ἐμφανιζόμενοι ἐκπρόσωποι τῶν κομμουνιστικῶν ἀντιλήψεων στὸ δημοσιοῦπαλληλικὸ κίνημα, εἶναι ἀπλῶς ὄργανα τοῦ κόμματος. Οἱ πραγματικοὶ ἐκπρόσωποι τοῦ Κ.Κ.Ε., οἱ καθοδηγοῦντες τὸ δημοσιοῦπαλληλικὸ κίνημα ἐπάνω στὶς κομμουνιστικὰς γραμμές, μένουν στὴ παρανομία. Αὐτοὶ καθορίζουν τὸν τρόπο δράσεως τῶν κομμουνιστικῶν σχηματισμῶν, συγκεντρώνουν, ταξινομοῦν καὶ μεταβιβάζουν τὶς πληροφορίες πού ἔχουν σχέση μετὰ τὴ δράση καὶ τὴ ζωὴ τοῦ δημοσίου μας βίου.

Ἐπίσης πρέπει νὰ υπογραμμισθῇ ὅτι τὰ ἐν λόγω καθοδηγητικὰ στελέχη τοῦ κομμουνισμοῦ εἶναι ἐξαιρετικὰ μορφωμένα καὶ διακρίνονται γιὰ τὴ μαχητικότητα καὶ τὸ συνωμοτικὸ πνεῦμα πού διακρίνει τὶς σκέψεις καὶ τὶς ἐνέργειάς τους.

Ἡ κομμουνιστικὴ ὁργάνωση γίνεται κατὰ ὑπουργεῖο καὶ κατὰ διεύθυνση. Ἰδιαίτερη φροντίδα καταβάλλει ὁ κομμουνισμὸς γιὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ ὄργανα εἰς ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ τμήματα τῶν ὑπουργείων. Οἱ πράκτορες τοῦ κομμουνισμοῦ πού ἀναπτύσσουν δράση στὰ ὑπουργεῖα πρέπει, κατὰ τὴν καθοδήγηση, νὰ εἶναι ἐπιμελεῖς καὶ τακτικοὶ στὴ δουλειά τους ὥστε νὰ ἐξασφαλίζουν τὴν εὐνοία τῶν προϊσταμένων των καὶ τὴν συμπάθεια τῶν συναδέλφων των. Ἡ ὁργανωτικὴ δὲ διάρθρωση τοῦ κομμουνισμοῦ στὴν ὁργάνωση τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, εἶναι τελείως ἰδιότυπος. Κατ' ἀρχὴν ὁ κύκλος τῆς ὁργανώσεως εἶναι πολὺ στενός. Ποτὲ δὲν ὑπερβαίνει ὁ σχηματισμὸς τὸ τριαδικὸ σύστημα. Ἡ στρατολογία ἐξ ἄλλου τῶν κομματικῶν μελῶν διενεργεῖται μὲ ἐξαιρετικὴ ἐπιμέλεια καὶ προσοχή. Ἐδῶ τὸ κόμμα, δὲν ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν ποσότητα ἀλλὰ γιὰ τὴν ποιότητα τῶν στρατολογουμένων μελῶν. Ἐπίσης τὰ κομμουνιστικὰ στελέχη τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν οὐδέποτε ἐκτίθενται σὲ δημοσίᾳ δράση. Ἀντιθέτως μάλιστα ὑπάρχει ἐντολὴ τοῦ κόμματος ὅπως, οἱ κομματικοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἐμφανίζονται ὡς φίλοι τῶν ἐθνικῶν κομμάτων, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως παραπλανήσουν τὶς καταδικαστικὰς ἀρχὰς καὶ ἐξασφαλίσουν ταυτόχρονα τὴν εὐνοία τοῦ κόμματός ὑπὲρ τοῦ ὁποίου δῆθεν ἐνδιαφέρονται.

Οἱ ὁργανωμένοι κατὰ ὑπουργεῖα σπανιότατα γνωρίζουν τὴ μεταιξὺ των κομματικὴ σχέση. Ἀκόμη μάλιστα καὶ τὸ ρόλο τῶν συνδέσμων, μεταξὺ τῶν διαφόρων τριάδων, καὶ τοῦ κομματικοῦ πνεύμου,

τὸν παίζουσαν πρόσωπα ξένα ἀπὸ τὸν κλάδο τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Παλαιότερα ἢ Κομιντέρν, καὶ τελευταῖα ἢ Κομινφόρμ, τὴν ἀπόδοσιν τῶν διαφόρων κομμουνιστικῶν κομμάτων, τὴν ἐξαγορὴν κατὰ πολὺ ἀπὸ τὴν δρᾶσιν ποὺ ἀναπτύσσουν αὐτὰ μετὰ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἰδιαίτερα ἀπὸ τὴν πρακτικὴ δουλειὰ ποὺ κάνουν οἱ κομματικοὶ ὑπεύθυνοι, ἀπὸ πλευρᾶς πληροφοριῶν καὶ γενικώτερα διαβρώσεως τοῦ κρατικοῦ οργανισμοῦ.

Ἐπίσης τὴν κεντρικὴ βάση τῆς κομμουνιστικῆς ὁργανώσεως μέσα στοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους δὲν τὴν καθορίζουν οἱ ἡγέται τῶν Κ.Κ., τῶν διαφόρων χωρῶν ἀλλὰ αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ παγκόσμιος κομμουνιστικὴ ἡγεσία. Ὅταν λέμε κεντρικὴ ὁργάνωση ἐννοοῦμε τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο εἶναι ὁργανωμένος ὁ κομμουνισμὸς μέσα στοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους.

Ἔτσι στὴν Ἑλλάδα, ὅπως καὶ σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμον, οἱ κομμουνισταὶ ἔχουν τεσσάρων εἰδῶν ὁργάνωση: α) τὴν ὁργάνωση τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείων β) τὴν ὁργάνωση τοῦ ὑπουργείου ἐξωτερικῶν, γ) τὴν ὁργάνωση τοῦ ὑπουργείου παιδείας καὶ δ) τὴν ὁργάνωση τῶν ἄλλων ὑπουργείων.

Αὐτοῦ τοῦ εἶδους ἡ ὁργάνωση ἀποτελεῖ καὶ τὴ σειρὰ τῆς προτεραιότητος ποὺ δίδει ἡ παγκόσμιος κομμουνιστικὴ ἡγεσία στὴν ὁργάνωση καὶ στὸ ἐνδιαφέρον τῆς γιὰ κάθε τομέα τῆς κρατικῆς μας ζωῆς.

Τώρα εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξηγήσουμε στοὺς ἀναγνώστας μας τοὺς λόγους γιὰ τοὺς ὁποίους ὁ κομμουνισμὸς δίδει αὐτὴ τὴ σειρὰ προτεραιότητος.

Ὅταν καεῖς πᾶψει νὰ πιστεύει ὅτι ὁ κομμουνισμὸς στὴν πραγματικότητα εἶναι ἓνα κοινωνικοοικονομικὸ καὶ πολιτικὸ κίνημα, ὅπως τὸ ἐμφανίζει ἡ προπαγάνδα του, ἀλλὰ τὸ μέσο, μὲ τὸ ὁποῖο ὁ Ρωσικὸς ἱμπεριαλισμὸς ἐπιδιώκει νὰ δέσει ὅλον τὸν κόσμον κάτω ἀπὸ τὴν πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ του κυριαρχία, τότε δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὸ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον, ποὺ δίδει ὁ κομμουνισμὸς γιὰ τὴν παρακολούθηση τῆς δρᾶσεως τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείων καὶ γιὰ τὴ συγκέντρωση τῶν πληροφοριῶν ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὴν ἀμυνα κάθε χώρας. Κάθε κίνηση στρατιωτικὴ πρέπει νὰ εἶναι γνωστὴ στοὺς πράκτορας τοῦ κομμουνισμοῦ. Αὐτὸς εἶναι ὁ βασικὸς τοῦ σκοπός, γι' αὐτὸ ἄλλωστε καὶ δίνει τὰ καλύτερά του στελέχη στὴν ὁργάνωση τῶν κινήσεων, ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὸ στρατό. Ἐπίσης πρέπει νὰ λεχθῇ ὅτι,

ἰδιαίτερα στὴ χώρα μας, ὁ κομμουνισμός δὲν στάθηκε τυχερός γιὰ νὰ ἀποκτήσει βάσεις ὀργανωτικὲς στὰ στρατιωτικά μας ὑπουργεῖα.

Γιὰ τὴν ἴδια αἰτία ὁ κομμουνισμός, σὰν δεῦτερο τομέα τῆς δράσεώς του, διάλεξε τὸ ὑπουργεῖο ἐξωτερικῶν. Δὲν ἔχει καμμιά σχέση τὸ γεγονός ὅτι μετὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῶν διαφόρων χωρῶν εἶναι σαφῶς καθωρισμένη, ἀπὸ ἐκείνη ἢ ἐκείνη τὴν τοποθέτηση τῶν διαφόρων χωρῶν. Σημασία γιὰ τὸν κομμουνισμό ἔχει ὅτι σὲ κάθε κράτος ὑπάρχουν ἐξωτερικὰ μυστικά, πού αὐτοὺς καὶ οἱ πράκτορες του ἔχουν ἀνάγκη νὰ τὰ γνωρίζουν, προκειμένου νὰ ἐπιτύχουν τοῦ σκοποῦ των.

Ἀλλὰ τὴν ὁργάνωση τὴν κομματικὴν στὸ ὑπουργεῖο ἐξωτερικῶν τὴ θέλει ὁ κομμουνισμός, γιατί κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο εἶναι δυνατόν νὰ διευκολυνθοῦν οἱ πράκτορες του, στίς κινήσεις καὶ τίς ἐπαφές πού χρειάζονται γιὰ τὴ διεθνῇ διαφώτιση καὶ τὴν κατασφυοφάντηση τῆς Ἑλλάδος στὸ ἐξωτερικό.

Στὸν τομέα τοῦ ὑπουργείου παιδείας τὸ Κ.Κ.Ε. δίδει ἰδιάζουσα προσοχή. Ὁ παγκόσμιος κομμουνισμός, ἀναγνωρίζων ὅτι δύσκολα εἶναι δυνατόν νὰ ἐπικρατήσῃ διὰ τῶν ὅπλων, ἐργάζεται ἀπὸ τοῦ 1923 καὶ ἐντεῦθεν, κατὰ τρόπο ἐπιστημονικὸ στὸν τομέα τοῦ προσηλυτισμοῦ τῆς νέας γεννεᾶς. Ὁ Μπουχάριν ἀναφερόμενος στὴν τακτικὴ δράσεως τῶν κομμουνιστῶν, παραδέχεται ὅτι, μὲ τοὺς δισκάλους, εὐκολώτερον κερδίζονται οἱ ἐπαναστάσεις καὶ οἱ κομματικὲς μάχες, παρὰ μὲ τοὺς στρατηγούς.

Μὲ βάση λοιπὸν σὺν τὴν ἀρχὴν κινεῖται ὁ κομμουνισμός γιὰ τὸν ἔλεγχον τῆς ἐκπαιδεύσεώς μας. Στὸ σημεῖο αὐτὸ πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι τὰ σχέδια τοῦ κομμουνισμοῦ πού ἀφοροῦν τὴν ἐκπαίδευση, ἐκτελοῦνται ἀνετώτερα, ἀφ' ἐνὸς μὲν λόγῳ τῆς οἰκτρᾶς οἰκονομικῆς καταστάσεως στὴν ὁποία βρίσκονται οἱ ἐκπαιδευτικοί μας, ἀφ' ἑτέρου δὲ λόγῳ τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖο καταδικάζονται νὰ ζήσουν οἱ διοριζόμενοι τὸ πρῶτον διδάσκαλοι ἀμφοτέρων τῶν φύλων στὸ ἀπομεμακρυσμένο χωριό, ὅπου εὐκολώτερον μπορεῖ νὰ γίνῃ ὁ προσηλυτισμός τους. Κυρίως ὅμως ὁ κομμουνισμός ἐπιτυγχάνει σ' αὐτό του τὸ ἔργο λόγῳ τῆς μὴ ἀπεξόσεως ἐκ μέρους τῶν κυβερνήσεων τοῦ ἐνδιαφέροντος πού ἐπιβάλλεται στὸν ὄντως εὐαίσθητο τομέα τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Παρ' ὅλον ὅτι ὁ παγκόσμιος κομμουνισμός, δίδει τὴν προτεραιότητα πού γράφουμε, ἐν τούτοις οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ ντόπιου κομμουνι-

σμοῦ, μὲ τὴν ἴδια μαχητικότητα ποὺ κινοῦνται στοὺς «εὐαίσθητους» τομεῖς, δροῦν καὶ στὰ ἄλλα ὑπουργεῖα.

Παντοῦ εἶναι παρὼν ὁ κομμουνισμός. Λαμβάνει γνώση τῶν τελευταίων λεπτομερειῶν τῆς ζωῆς κάθε ὑπουργείου. Ἐλέγχει κατὰ ἓνα τρόπο παρόδοξο ὅσο καὶ ἀπαράδεκτο τῇ ζωῇ τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ παρέχει, διὰ τῆς ὁργανώσεώς του, προστασία στοὺς ὁπαδούς του. Ἐνημερώνει, διὰ τῶν πληροφοριοδοτῶν του, τὴν παγκόσμιον κομμουνιστικὴν ἡγεσία γιὰ κάθε τι ποὺ ἔχει ἐνδιαφέρον καὶ κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο καθιστᾷ ἐντονώτερον τὴν ἀπειλὴν γιὰ τὴ διάλυση τοῦ Ἐθνικοῦ μας καθεστώτος.

Ὑπῆρξαν περιπτώσεις ποὺ μυστικὰ τοῦ κράτους, πρὶν περιέλθουν σὲ γνώση τῶν ὑπευθύνων κυβερνήσεων καὶ τῶν ἀρμοδίων ὑπουργῶν, ἦταν γνωστὰ στὴν προδοτικὴ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. ἢ καὶ ὑπὸ τύπον καταγγελίας, ἔβλεπαν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος; διὰ τοῦ κομμουνιστικοῦ τύπου.

Ἐπίσης σὲ ἄλλες περιπτώσεις ἡ πολιτικὴ τῶν κυβερνήσεων ὑφίστατο μεταβολὴ στὴν ἄλφα ἢ τὴ βῆτα ἐκδήλωση, χάρις στὴν παρεμβολὴ τῶν ὁργάνων τοῦ Κ.Κ., τὰ ὁποῖα ἐπετύγγαναν νὰ ἐπιδράσουν ἐπὶ τῶν σκέψεων καὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ὑπουργοῦ κατὰ τρόπο ἀποφασιστικό.

Καὶ μιὰ ποὺ μιλοῦμε περὶ τῶν ἐπιδράσεων τῶν κομμουνιστῶν στοὺς ὑπουργούς, πρέπει νὰ ἀποκαλύψουμε ὅτι ὁ κομμουνισμὸς δίδει σαφῆ ἐντολὴν στοὺς κομματικοὺς ὑπευθύνους τῶν διαφόρων ὑπουργείων, ὅπως μὲ κάθε θυσία διεισδύσουν διὰ συνειδητῶν καὶ μορφωμένων στελεχῶν τοὺς στὰ ἰδιαίτερα γραφεῖα τῶν ὑπουργῶν. Αὐτὸ ἄλλωστε τὸ ἐπληροφορήθη τὰ τελευταῖα χρόνια ἡ κοινὴ γνώμη μὲ τὶς συλλήψεις ἰδιαίτερων διαφόρων ὑπουργῶν, ποὺ ἦταν ἀναμεμιγμένοι σὲ κομμουνιστικὴ δράση.

Τὶς θέσεις ὅμως τῶν ἰδιαίτερων δὲν τὶς ἐπιδιώκει ὁ κομμουνισμὸς γιὰ νὰ ὑπηρετήσῃ ἀπ' αὐτὲς τοὺς ὁπαδούς του, ἀλλὰ τὶς ἐπιζητεῖ γιὰ νὰ κατασκοπεύσῃ ἀποφασιστικώτερα τοὺς διαφόρους ὑπουργούς, νὰ ἐκθέσῃ τὶς κυβερνήσεις καὶ νὰ διευκολύνῃ τὸ ἔργο τῆς κομματικῆς διεισδύσεως στὰ ὑπουργεῖα, ποὺ παρουσιάζονται κομματικὲς ἀδυναμίες.

Θέλει ἀκόμη νὰ ἐξασφαλίσῃ τὶς θέσεις τῶν ἰδιαίτερων τῶν ὑπουργῶν, γιὰ νὰ δημιουργεῖ ἀνωμαλίες καὶ βρωμίες, ὥστε κατ' αὐτὸ

τὸν τρόπο νὰ δυσφημίσει τοὺς πολιτικούς του ἀντιπάλους καὶ νὰ ἐπι-
τύχει τὴν ἀπογοήτευση τῶν ἀντικομμουνιστῶν μαχητῶν.

Κατὰ τὸ 1914 ὁ Λένιν, εὐρισκόμενος στὴ Στοκχόλμη, ὅπου εἶχε
συγκληθῇ τὸ συνέδριον τῶν ἐπαναστατῶν σοσιαλιστῶν, διετύπωσε τὴν
ἐξῆς θέσιν ἐπ' αὐτὸ πρόβλημα τῆς ἐπαναστάσεως :

«Τότε μόνον θὰ φθάσουμε στὴν ἐπανάστασιν ὅταν κατορθώσουμε
νὰ γκρεμίσουμε τὰ θεμέλια τῶν διαφόρων κρατῶν». Καὶ ἐπεξηγῶντας
στοὺς συνέδρους τὴν ἔννοια τῆς φράσεώς του αὐτῆς, καθώριζε ὅτι, γι'
αὐτόν, βασικὰ θεμέλια κάθε ἀστικοῦ κράτους εἶναι ὁ στρατός, ὁ κλη-
ρος, τὰ σχολεῖα καὶ οἱ δημόσιες ὑπηρεσίαι. Πέρα ὅμως ἀπ' αὐτὰ, ὑπε-
γράμμει, ἡ μεγαλύτερη αὐτῇ φυσιογνωμία τοῦ ἐπαναστατικοῦ κομ. Ξυ-
νισμοῦ, ὅτι : βασικὰ στηρίγματα κάθε ἀστικοῦ κράτους εἶναι τὰ συγκεκρο-
τημένα πολιτικὰ κόμματα.

Ἔτσι λοιπὸν ὁ κομμουνισμὸς μὲ τὴν ἀποκάλυψιν ὑπαρχτῶν ἢ ἀνυ-
πάρχτων σκανδάλων, στὰ ὁποῖα μετέχουν ὑπουργοὶ καὶ γκρεμίζοντας,
δι' ἠθικούς διήθεν λόγους, πολιτικὰς κυβερνήσεις, ἐπιτυγχάνει τοῦ σκο-
ποῦ του, δηλαδὴ νὰ ὑπονομεύσῃ ἀποτελεσματικώτερα τὰ θεμέλια τοῦ
ἀστικοῦ καθεστώτος.

Κατὰ τὸν ἴδιον περίπου τρόπο ἐργάζεται καὶ κινεῖται ὁ κομμουνι-
σμὸς στὶς ὑπηρεσίαι τῶν ὀργανισμῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου
Δικαίου.

Καὶ ἐδῶ οἱ τριάδες, καὶ ἐδῶ οἱ ὑπεύθυνοι, καὶ ἐδῶ ὁ μελετημένος
τρόπος δουλειᾶς. Ἐδῶ ὅμως τὸ κόμμα φροντίζει νὰ ἐλέγχει κατὰ
τρόπον ἀποφασιστικὸν τὴ ζωὴ τῶν ὀργανισμῶν, ἐπιδιώκοντας διὰ τοῦ
τρόπου αὐτοῦ, νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα τῶν ὁπαδῶν του καὶ νὰ
ἀποκτήσῃ μ' αὐτοὺς καὶ ἓνα ἀκόμη δεσμό.

Στοὺς ὀργανισμοὺς ὅμως Δημοσίου Δικαίου καὶ ἰδιαίτερα στοὺς
ἀσφαλιστικούς ὀργανισμούς, ὁ κομμουνισμὸς φροντίζει νὰ διεισδύσῃ
καὶ μὲ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἐπιτυγχάνει νὰ διοριστοῦν στὶς διοικήσεις
τῶν ὀργανισμῶν. Ἄλλωστε, ὁ κυριώτερος λόγος τοῦ αἰτήματος τῶν
κομμουνιστῶν περὶ αἰρετῶν διοικήσεων τῶν ἀσφαλιστικῶν
ὀργανισμῶν καὶ περὶ ἀναλογικῆς ἐκπροσωπήσεως σ' αὐτές, εἶναι
ἡ ἐπιδιώξή του νὰ ἐλέγξῃ κατὰ τρόπο σοβαρὸν τὴ δράσιν τῶν ἐν λόγῳ
ὀργανισμῶν.

Πρὶν κλείσουμε τὸ κεφάλαιον τῆς δράσεως τοῦ κομμουνισμοῦ μεταξὺ
τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν συναδέλφων των τῶν Ὄργανισμῶν

Δημοσίου Δικαίου, πρέπει ν' ἀναφέρουμε ὅτι τὸ Κ.Κ.Ε. μετὰ τὰ στελέχη του καὶ γενικὰ τοὺς προπαγανδιστὰς του, ποὺ κινοῦνται μεταξὺ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ὑποδεικνύει ὅτι ἡ μόνη διέξοδος στὸ οἰκονομικὸ τους πρόβλημα, εἶναι ἡ συναλλαγή καὶ ἡ ἐκμετάλλευση τῆς θέσεως ποὺ κατέχουν στὴν ἱεραρχία πρὸς ἴδιο ὄφελος. Τὸ κόμμα διδάσκει ὅτι κανεὶς δὲν εὐθύνεται γιὰ παράβαση καθήκοντος καὶ γιὰ συναλλαγή, ὅταν στὴ πράξη αὐτὴ τὸν σπρώχνει ἡ οἰκονομικὴ ἀνέχεια. Ἐπίσης ὁ κομμουνισμὸς διακηρύττει ὅτι γιὰ τὶς πράξεις αὐτὲς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ὑπεύθυνο εἶναι μόνο τὸ Κράτος, ποὺ ἐγκαταλείπει τοὺς ὑπαλλήλους του καὶ τοὺς ὠθεῖ στὴ συναλλαγή.

Τὴν ἐκτροπὴ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἀπὸ τὸν ἠθικὸ δρόμο ἐπιδιώκει ὁ κομμουνισμὸς γιὰ νὰ φθείρει ἀνεπανορθώτως τὸν κόσμον τῶν μισθωτῶν ποὺ ἀντικατοπτρίζει αὐτὸ τοῦτο τὸ κράτος, καὶ γιὰ νὰ ἔχουν πάντα στὴ διάθεσίν των οἱ παντὸς εἶδους προπαγανδισταὶ του, ἓνα ἀκόμη στοιχεῖο γιὰ νὰ ἐμφανίζουν τὴ διαφθορὰ καὶ τὴ χρεωκοπία τῆς Ἑθνικῆς κοινωνίας.

Προπαγανδίζει ἀκόμη τὴν συναλλαγή, ὡς μέσον λύσεως τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, γιὰ νὰ μπορέσει εὐκολώτερα νὰ διαλύσει τὰ θεμέλια τοῦ Κράτους, γιατί πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι εἶναι ἀδύνατο νὰ στηριχθῇ κράτος, ὅταν οἱ λειτουργοὶ του εἶναι διεφθαρμένοι καὶ ἀνήθικοι καὶ τοῦ ὁποῖου οἱ πολῖται ἔχουν χάσει τὴν ἐμπιστοσύνη των στὰ ὄργανά του.

Θὰ μποροῦσαν νὰ λεχθοῦν πολὺ περισσότερα γιὰ τὴ δράση ποὺ ἀναπτύσσουν οἱ κομμουνισταὶ μεταξὺ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Εὐτυχῶς ὅμως γιὰ τὴν Ἑλλάδα, ἡ μεγάλη μάζα τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαιρέσεων, συνεχίζει, παρὰ τὴν ἀναμφισβήτητὴ ἐγκατάλειψη τοῦ Κράτους νὰ κάνει τὸ καθήκον τῆς ἀντιμετωπίζουσα τὸν κομμουνιστικὸ πειρασμὸ καὶ ὑπηρετοῦσα εὐσυνείδητα τὴν κοινωνία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΚΤΟΝ

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

Ὁ κομμουνισμὸς, ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεώς του στὴν Ἑλλάδα, πραγματοποιῶντας τοὺς σκοποὺς τῆς διεθνοῦς ἡγεσίας του, πάντοτε εἶχε

ὥς πρόγραμμά του, νὰ μπορέσει νὰ διαβρώσει τὸν Ἑθνικὸ μας Στρατό. Προπολεμικὰ τὴν εὐθύνῃ αὐτῆς τῆς δουλειᾶς εἶχε τὸ Κεντρικὸ Ἀντιμιλιταριστικὸ Γραφεῖο ποὺ τὸ ἀποτελοῦσαν τὰ σπουδαιότερα κομματικὰ στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τῆς Ο.Κ.Ν.Ε. Μετὰ δὲ τὸ 1946 τὴν εὐθύνῃ αὐτῆς τῆς παρανόμου καὶ ἐπικινδύνου ἐργασίας εἶχε ἡ Κ.Ο.Σ.Σ.Α. (Κομμουνιστικὴ ὁργάνωσις Στρατοῦ καὶ Σωμάτων Ἀσφαλείας).

Οἱ ὑπεύθυνοι αὐτῆς τῆς κομματικῆς ὁργανώσεως ὀρίζονται ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν πληροφοριῶν ὑπεύθυνον τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ἐν συνεχείᾳ ὑφίστανται εἰδικὴ ἐκπαίδευσις στὴν Ἑλλάδα ἢ ὅταν οἱ συνθῆκες ἐπιτρέπουν, στὸ ἔξωτερικό.

Σκοπὸς τῶν ὑπευθύνων τοῦ κομμουνισμοῦ εἶναι νὰ ὁργανώσουν στὸ στρατὸ καὶ στὰ σώματα ἀσφαλείας κομματικὰς βάσεις. Κομματικὴ βάση θεωρεῖται καὶ ἓνας ἀκόμῃ στρατιώτης, ὑπαξιωματικὸς ἢ ἀξιωματικὸς κάθε στρατιωτικῆς μονάδος.

Οἱ κομματικὰς βάσεις δροῦν ἀνεξάρτητα καὶ ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικῶν κατευθύνσεων τῶν στρατιωτικῶν ὑπευθύνων τῆς ὁργανώσεως. Ἔργον τῶν εἶναι ἡ συγκέντρωσις πληροφοριῶν στρατιωτικοῦ χαρακτῆρος, ἡ μύηση στρατιωτικῶν ἐν γένει, ἡ διανομὴ ἐντύπων ἀντιπολεμικοῦ χαρακτῆρος καὶ ἡ δημιουργία ἀντιπολεμικοῦ αἰσθήματος μεταξὺ τοῦ στρατοῦ.

Οἱ αὐτοὶ περίπου σκοποὶ ἀποτελοῦν καὶ τὸ ἔργο τῶν μεμνημένων ἀνδρῶν τῶν σωμάτων ἀσφαλείας, μὲ τὴν προσθήκην στὰ κομματικὰ μέλη ποὺ ἐπιστρατεύονται, ὅπως εἰδοποιοῦν τίς κομματικὰς βάσεις γιὰ τίς ἐπικείμενες συλλήψεις καὶ γιὰ τίς γενικώτερες ἐνέργειες στὶς ὁποῖες πρόκειται νὰ προβοῦν οἱ προϊστάμενοί των.

Οἱ ἐντολὲς ποὺ δίνει ἡ ἡγεσία τῆς Κ.Ο.Σ.Σ.Α. πρὸς τοὺς ὁργανωμένους στρατιῶτες καὶ ἄνδρες τῆς ἀσφαλείας εἶναι οἱ ἑξῆς :

- α) Νὰ εἶναι ὑποδειγματικοὶ στρατιῶται.
- β) Νὰ πειθαρχοῦν καὶ νὰ μὴ δίδουν ἀφορμὴ ἐπιβολῆς ποινῶν.
- γ) Στὶς τυχόν συζητήσεις νὰ ἐκφράζονται ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ γενικῶς ἐναντίον τῶν ἰδεῶν ποὺ ἔχουν σχέση μ' αὐτόν.
- δ) Νὰ φροντίζουν νὰ κερδίζουν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν προϊσταμένων των.
- ε) Ἀπέναντι τῶν συναδέλφων των νὰ φέρονται στοργικὰ καὶ ποτὲ νὰ μὴ προκαλοῦν τὴν ἀντιπάθειά των.
- στ) Νὰ παρακολουθοῦν τίς κινήσεις τῆς μονάδος των καὶ νὰ εἰδοποιοῦν τὸν κομματικὸ σύνδεσμο γι' αὐτές.

ζ) Όταν γίνεται αντικομμουνιστική θεωρία αυτοὶ νὰ πλειοδοτοῦν στὶς ἐκφραζόμενες ἀπόψεις.

η) Νὰ παρακολοιθοῦν τὴ δράση τῶν ἀντικομμουνιστικῶν στοιχείων καὶ νὰ φροντίζουν γιὰ τὴν ἐξουδετέρωση τῆς ἐπιρροῆς, ποὺ ἀσχοῦν ἐπὶ τῶν συναδέλφων τῶν.

θ) Νὰ ἀποφεύγουν τὰ οἰνοπνευματώδη ποτά.

ι) Νὰ μὴν ἀνοίγουν ποτὲ τὸ στόμα τους γιὰ νὰ ποῦνε ἔστω καὶ τὴν πειὸ ἀσήμαντη λεπτομέρεια γιὰ τὴν ὁργάνωση στὴν ὁποία ἀνήκουν καί, κ) Νὰ ἐκτελοῦν πιστὰ τὶς κομματικὰς διαταγὰς ἀποφεύγοντες τὰ σχόλια.

Αὐτὰς τὶς ἐντολὰς ὀφείλει νὰ τὶς ἐκτελεῖ κατὰ γράμμα ὁ στρατιωτικὸς ποὺ ἀνήκει σὲ κομμουνιστικὸ σχηματισμό.

Ἐλάχιστες εἶναι οἱ περιπτώσεις, στὶς ὁποῖες γνωρίζονται μεταξύ τῶν οἱ «ἀντιμιλιταρισταὶ» στρατιωτικοί. Σὲ περίπτωσι μάλιστα ποὺ στὸν πολιτικὸν τοῦς βίῳ δύο ἢ περισσότεροι στρατιῶται ἦσαν ὁργανωμένοι στὸν αὐτὸ κομματικὸν σχηματισμό, ὁ στρατιωτικὸς ὑπεύθυνος φροντίζει νὰ μὴ δοθῇ συνέχεια ὁργανωτικῇ στὰ αὐτὰ πρόσωπα.

Καὶ ὅταν ἀκόμη πρόκειται νὰ ἐκδηλωθῇ ὁργανωτικὴ δράσις στὸ στρατωνισμό (διανομὴ προκηρύξεων ἢ ἄλλου προπαγανδιστικοῦ ὕλικου) οἱ στρατιῶται, ποὺ θὰ λάβουν μέρος στὴν ἐπιχείρησι δὲν γνωρίζουν τοὺς «συντρόφους» τῆς δράσεως.

Τὸ μέτρο αὐτὸ λαμβάνεται, ὥστε σὲ περίπτωσι συλλήψεως ὁποιουδήποτε νὰ μὴ εἶναι ἐκτεθειμένη ἡ γενικωτέρα ὁργάνωσις ὁπὸ τυχόν ἀποκαλύψεις τῶν συλληφθησομένων.

Τῇ στρατολογίᾳ τῶν μελῶν τῆς Κ.Ο.Σ.Σ.Α. ἐνεργοῦν μὲ ἐξαιρετικὴν προσοχὴ εἰδικοὶ στρατολόγοι, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πληροφοριῶν ποὺ ἔχουν ἀπὸ τοὺς κομματικοὺς ὑπευθύνους γιὰ τὰ κομματικὰ μέλη ποὺ ἐπιστρατεύονται. Δηλαδὴ σὲ κάθε ἐπιστράτευσι οἱ ὑπεύθυνοι τῶν πυρῆνων, τῶν ἀχτίδων καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ὁμάδων τῆς Ἐθνικῆς Ἀλληλεγγύης, εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ὑποβάλλουν κατάστασι τῶν στρατευομένων κομματικῶν μελῶν μαζὺ μὲ τὴν πληροφορίαν σὲ ποῖον Κέντρο Βασικῆς Ἐκπαιδεύσεως, πρόκειται νὰ παρουσιασθῇ ὁ στρατευόμενος.

Ἐπίσης στρατολογία μελῶν ἐνεργοῦν καὶ τὰ ἐπὶ τοῦτω ἐπιλεγόμενα μέλη, ποὺ ἀνήκουν στοὺς πυρῆνας τῶν «ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν».

Ἡ στρατολογία τῶν στρατιωτικῶν γίνεται μὲ προσοχὴ ἔστω καὶ ἂν ἀκόμη ὁ ὑποψήφιος ἦταν μέλος τοῦ κόμματος. Μόνον ὅταν ὁ νεο-

σύλληκτος διακρίνεται για την απόλυτη ἀφοσίωση καὶ για τὸν «σοβαρό» του χαρακτήρα, μόνο τότε γίνεται δεκτὸς στὴν κομματικὴ βάση.

Μὲ τὰ κομματικὰ μέλη τῶν κομμουνιστικῶν στρατιωτικῶν βάσεων ὁ κομμουνισμὸς ἔρχεται σὲ ἐπαφὴ χρησιμοποιώντας λογίων, λογίων συστήματα.

Ἐπίσης για τὴν ἐπαφὴ μὲ τὰ στρατιωτικὰ στελέχη του τὸ κόμμα ἔρχεται, τὶς περισσότερες φορές, μέσω τῶν γυναικείων στελεχῶν του.

Στὴν προπολεμικὴ εἰρηνικὴ περίοδο ὁ κομμουνισμὸς περιορίζετο ἀπλῶς στὴν μύση στρατιωτῶν, στὴν συγκέντρωση πληροφοριῶν για τὴν συγκρότηση τῶν διαφόρων μονάδων καὶ στὴ κυκλοφορία, κατ' ἀραιὰ διαστήματα, ἐντύπων προταγανδιστικῶν ποὺ ἐρρίπτοντο στοὺς θαλάμους ἢ στὰ ἀποχωρητήρια τῶν στρατώνων. Αὐτοῦ τοῦ εἶδους τὰ ἐντυπα ἐρρίπτοντο συνήθως στὶς παραμονὲς τῶν ἐπετείων ποὺ ἐωρτάζοντο ἀπὸ τὸν κομμουνισμὸ σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο. Ἐπίσης διὰ τῶν πρακτόρων του ὁ κομμουνισμὸς ἐπεδίωκε νὰ δημιουργεῖ δυσμενεῖς συζητήσεις για τὸ συσσίτιο, ποὺ ἐδίδετο στοὺς στρατιῶτες, καὶ για τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο συμπεριεφέροντο οἱ ἀξιωματικοὶ πρὸς τοὺς στρατιῶτες.

Στὴν περίοδο ὅμως τοῦ πολέμου ἐναντίον τῶν σλαυοσυμμοριτῶν ὁ ρόλος τῶν ὠργανωμένων στρατιωτικῶν ἦταν δυσκολώτερος. Πέραν τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν προστεθῆσαν τὰ ἑξῆς νέα καθήκοντα στοὺς πράκτορας τοῦ Κ.Κ. ποὺ δροῦσαν στὸ στράτευμα: Πληροφορίαι για τὴν κίνηση τῶν τμημάτων μας, σαμποτάζ καὶ προσπάθεια για τὸ ρίξιμο τοῦ ἡθικοῦ τῶν πολεμιστῶν μας. Τὸ τελευταῖο ἐπετυγχάνετο μὲ τὴν κυκλοφορία ἀνησυχαστικῶν εἰδήσεων για τὴν ἐξέλιξη τῶν ἐπιχειρήσεων στὰ διάφορα μέτωπα καθὼς ἐπίσης καὶ για τὴν ἀνησυχαστικὴ δῆθεν κατάσταση, ποὺ ἐναφανίζετο στὰ μετόπισθεν.

Τὸ δυσκολώτερο σημεῖο ἐπίσης τῆς κομματικῆς δουλειᾶς τῶν στρατιωτικῶν ἦταν ἡ λιποταξία καὶ ἰδιαίτερα ἡ αὐτομολία στὶς τάξεις τῶν σλαυοκομμουνιστῶν. Τοὺς αὐτομόλους, τὸ κόμμα δὲν τοὺς ἤθελε ἀπλῶς για νὰ ἰνισχύσει ἀριθμητικῶς καὶ μαχητικῶς τὰ τμήματά του, ἀλλὰ κυρίως για νὰ κλονίσει τὸ ἡθικὸ τῶν ἀντιπάλων του καὶ νὰ δώσει τροφὴ στὰ προταγανδιστικά του ὄργανα για διεθνῇ καὶ για ἐντόπια προπαγάνδα. Ἐπίσης τοὺς αὐτομόλους τοὺς ἤθελε για νὰ τονώσει τὸ ἡθικὸ τῶν σλαυοσυμμοριτῶν.

Τὶς πληροφορίες για τὶς κινήσεις τῆς μονάδος των οἱ κομμουνι-

σταί στρατιωτικοί ἔδιδαν χρησιμοποιοῦντες κρυπτογραφικὸ λεξικό, ποῦ ἴσχυε εἰδικῶς γιὰ τὴν συγκεκριμένη μονάδα. Ἐπίσης ἐκτὸς τῶν πληροφοριῶν γιὰ τὶς κινήσεις τῆς μονάδος των, οἱ κομμουνισταὶ στρατιωτικοὶ ἦταν ὑποχρεωμένοι νὰ ὑποβάλλουν στὸν ὑπεύθυνον σύνδεσμο, ὀνομαστικὴ κατάστασις τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν τῆς μονάδος μέσα στὴν ὁποία ἐκινοῦντο. Στὶς καταστάσεις αὐτὲς παρέθετον καὶ τὰ τυχόν στοιχεῖα ποῦ εἶχαν γιὰ τὴν πολιτικὴ τους ζωὴ. Δηλαδή τόπο καταγωγῆς, ἐπαγγελματικὴ κατάστασις, οἰκογενειακὴ κατάστασις καὶ ἀιόμα καὶ ἰδιαιτέρες ἀδυναμίες.

Αὕτῃ ἡ κατάστασις ἐχρησίμευε στὴ στρατιωτικὴ ὁργάνωσις τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀφ' ἑνὸς μὲν γιὰ τὴ στρατολογία νέων μελῶν, ἀφ' ἑτέρου δέ γιὰ τὴν ὁργάνωσις «προβοκάτσιαις» μὲ τὴν ὁποία ἀπέβλεπαν νὰ δημιουργήσουν ζητήματα συγοχῆς μέσα στὸ στρατό.

Οἱ στρατιωτικοὶ ὑπεύθυνοι ποῦ δροῦν στὶς μεγάλες μονάδες, ἔχουν γιὰ ὑποχρέωσις καὶ τὴν ὁπωσδήποτε διείσδυσις στὰ διάφορα ἐπιτελικά γραφεῖα. Αὐτὸς εἶναι κυρίως καὶ ὁ λόγος τῆς καλῆς διαγωγῆς τὴν ὁποίαν συνιστᾷ τὸ Κ.Κ.Ε., νὰ τηροῦν τὰ μέλη τῶν στρατιωτικῶν βάσεων. Ἐπίσης οἱ ὑπεύθυνοι τῶν μεγάλων μονάδων ὀφείλουν νὰ πάρουν ἐπαφὴ μὲ κάθε μικρὸ ἢ μεγάλο τμήμα ποῦ δρᾷ στὴ περιοχὴ των.

Ἡ σπουδαιότερη ἀποστολὴ τῶν κομματικῶν στρατολόγων εἶναι ὁ προσεταιρισμὸς τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν. Ἡ δουλειὰ αὕτῃ ἀνατίθεται κυρίως στὶς «συντροφίσσες», ποῦ ἀντὶ πάσης θυσίας πρέπει νὰ ἐπιτύχουν τοῦ σκοποῦ των. Τὶς περισσότερες φορὲς τὸ κόμμα δὲν ἐπιδιώκει νὰ στρατολογήσῃ ἀξιωματικὸ ἢ ὑπαξιωματικὸ, ἀλλὰ ἀποβλέπει διὰ τῆς μετ' αὐτοῦ ἐπαφῆς, νὰ ἀποσπάσῃ πληροφορίες, τὶς ὁποῖες στερεῖται ἢ κομματικὴ βάση ἢ ἀκόμη γιὰ νὰ κλονίσῃ τὸ ἠθικὸ τῶν στελεχῶν τοῦ στρατεύματος.

Ἐπίσης ἐξ ἴσου δύσκολη δουλειὰ γιὰ τοὺς ὑπευθύνους τοῦ κόμματος, ποῦ δροῦν στὶς μεγάλες μονάδες εἶναι καὶ τὰ διάφορα σαμποτάζ ποῦ γίνονται κατὰ τὴ διάρκεια πλεμικῶν ἐπιχειρήσεων. Τότε αὐτοὶ μὲ προσωπικὸν τους κίνδυνον φροντίζουν νὰ ἐπιτύχουν τὴ σύνδεσις διαφόρων κομματικῶν στελεχῶν, ποῦ κρίνονται ἀπαραίτητα γιὰ τὴν ἐπιχείρησις τοῦ σαμποτάζ. Πολλὲς φορὲς μάλιστα ἡ ἀνάγκη νὰ ἐπιτευχθῇ ὁπωσδήποτε ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς ἐπέβαλε τὴν αὐτοπροσώπην παρουσίαν τοῦ κομματικοῦ ὑπευθύνου. Στὴν περίπτωσιν αὕτῃ τὸ κόμμα, μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ, παύει γιὰ πολὺ καιρὸ νὰ ἔχει ἐπαφὴ μὲ

τις άλλες κομματικές βάσεις, σὲ τρόπο ὥστε νὰ ξεχαστῇ ἡ δουλειὰ πού ἔγινε καὶ νὰ μὴ προκαλέσει τὸ ἐνδιαφέρο τῶν ἁρμοδίων στρατιωτικῶν ὁργάνων πού εἶναι ἐπιφορτισμένα μὲ τὴν πάταξη παρομοίων ἐγκλημα-
τικῶν πράξεων. Ἐπίσης σὲ περίπτωση πού τὸ κόμμα διαπιστώσει ἢ ὑποπτευθῇ ὅτι κάποιος ἀπ' τοὺς μετέχοντας στὸ σαμποτάζ ἔχει δειλιά-
σει καὶ σκέπτεται νὰ προδώσει τὸ μυστικό, τότε δὲ διστάζει νὰ λάβει
τὰ πειρὰ σκληρὰ ἐναντίον του μῆτρα, πού στὴν προκειμένη περίπτωση
εἶναι ὁ θάνατος. Ἐὰν μὲν ὁ λιποψυχήσας στρατιώτης ἔρχεται σ' ἐπαφὴ
μὲ πολίτες, τότε τὸ ξεκαθάρισμά του τὸ ἀναλαμβάνουν διάφοροι ἐγκλη-
ματικοὶ τύποι, πού κινοῦνται βάσει τῶν κατευθύνσεων τοῦ Κ. Κ. Ε.
Ἐὰν ὅμως ὁ δειλιάσας ἀνήκει σὲ μονάδα πού βρίσκεται σ' ἐπαφὴ μὲ
τὸν ἐχθρό, τότε τὸ ξεκαθάρισμα τὸ ἀναλαμβάνουν ἄλλα κομματικά στε-
λέχη, δολοφονοῦντα τὸν μέχρι χθὲς σύντροφό του.

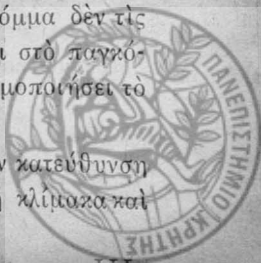
Ἡ δολοφονία ὅμως δὲν εἶναι ὄπλο πού χρησιμοποιεῖται μόνον ἐναν-
τίον τῶν δειλῶν καὶ τῶν προδοτῶν ἀλλὰ καὶ ἐναντίον προσώπων τὰ ὁποῖα
μποροῦν νὰ βλάψουν τὴν κόμμα στὴν πορεία του. Ἀλλὰ γιατί τάχα νὰ
μιλοῦμε γιὰ τὶς δολοφονίες αὐτοῦ τοῦ εἵδους, ὅταν ἔχουμε ὑπ' ὄψιν
μας ὅτι ἡ ἱστορία καὶ ἡ δράση τοῦ κομμουνισμοῦ στὶς περισσότερες
σελίδες τῆς εἶναι γεμάτη ἀπὸ ἐγκλήματα καὶ δολοφονίες;

Γιὰ νὰ κλείσουμε τὸ κεφάλαιο τῆς δράσεως τοῦ κομμουνισμοῦ
μέσα στὸ στρατό πρέπει νὰ ἀναφέρουμε ὅτι γιὰ κάθε ὄπλο ὑπάρχει
εἰδικὸ ἐπιτελεῖο καθοδηγητῶν, πού συντονίζει τὴν δράση του μόνον προ-
κειμένου περὶ γενικῶν ἐκδηλώσεων. Τὸ ἐπιτελεῖο αὐτὸ δίδει ἰδιαίτερη
προσοχὴ στὸ κλιμάκιο πληροφοριῶν πού ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς δράσεώς
του ἀναπτύσσει.

Ἐπίσης πρέπει νὰ λεχθῇ ὅτι τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ προϋπολο-
γισμοῦ τοῦ κόμματος διατίθεται γιὰ τὴ στρατιωτικὴ ὁργάνωση καὶ
εἰδικὰ γιὰ τὸν τομέα, τῶν πληροφοριῶν πού ἔχουν σχέση μὲ τὴν ἄμυνα
τῆς χώρας.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι τὶς πληροφορίες αὐτὲς τὸ κόμμα δὲν τὶς
συγκεντρώνει γιὰ τὴ δική του δράση, ἀλλὰ τὶς διαβιβάζει στὸ παγκό-
σμιο κομμουνιστικὸ στρατηγεῖο, προκειμένου νὰ τὶς χρησιμοποιήσῃ τὸ
Κρεμλίνο σὲ ἐνδεχομένη περίπτωσι πολέμου.

Ἐπίσης πρέπει νὰ λεχθῇ ὅτι ὁ κομμουνισμὸς γιὰ τὴν κατεύθυνση
τῆς δράσεώς του μέσα στὸ στρατό, χρησιμοποιεῖ σὲ μεγάλη κλίμακα καὶ

τοποθετεῖ σὲ ἐπικαίρους θέσεις, παλαιούς στρατιωτικούς ποὺ παρα-
συρθέντες ἀπὸ τοὺς πράκτοράς του, ἐξεδηλώθησαν ἀναφανδὸν ὑπὲρ τῶν
κομμουνιστικῶν ἀντιλήψεων. Αὐτοὺς τοὺς ἔξωμότας τοὺς διακρίνει ἡ
πεῖρα καὶ τὸ μῖσος ἐναντίον τῶν παλαιῶν των συναδέλφων.

Πάντως παρὰ τῆς ρησιμοποίησίν των τὸ κόμμα δὲν παύει νὰ μὴ τοὺς
ἔχει ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη σὰν στελέχη τῆς Κ.Ο.Σ.Σ.Α. Ἀπλῶς, ὅπως
ἀναφέραμε στὴν ἀρχὴ αὐτοῦ τοῦ κεφαλαίου, τοὺς χρησιμοποιεῖ γιὰ
ὄργανα τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ Κρεμλίνου. Οὐσιαστικὰ τὴν εὐθύνη τοῦ
στρατιωτικοῦ τομέως τὴν εἶχαν δοκιμασμένοι καὶ ἔμπειροι κομματικοὶ
ὑπεύθυνοι τοῦ Κ.Κ. ποὺ ἀποτελοῦν τὸ ἀφανὲς προδοτικὸ ἐπιτελεῖο, ποὺ
ἀποβλέπει στὴ διάβρωση τοῦ στρατεύματος καὶ στὴ συγκέντρωση πλη-
ροφοριῶν πρὸς ὄφελος ξένης δυνάμεως.

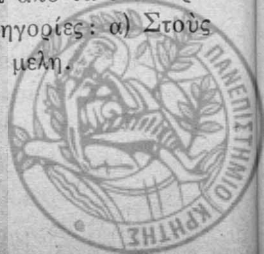
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟ

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Ἐλεύθερα ἐπαγγέλματα, χαρακτηρίζει ὁ κομμουνισμός, τοὺς κλά-
δους τῶν ἐπιστημόνων, ἐμπόρων, ἐπαγγελματιῶν, βιοτεχνῶν καὶ μικρο-
πωλητῶν. Στὶς ἐπαγγελματικὰς αὐτὰς ὁργανώσεις οἱ πράκτορές του δὲν
ἔδωκαν ποτὲ ἀποφασιστικὴ σημασίαν. Ἀντίθετα μάλιστα, τὰ κομματικὰ
στελέχη, ποὺ εἶναι ἐντεταγμένα ἐπαγγελματικὰ στοὺς κλάδους αὐτοὺς,
ἀποφεύγουν ἐπιμελῶς νὰ ἀναλαμβάνουν ὑπεύθυνες θέσεις στὶς διοική-
σεις τῶν ἐπαγγελματικῶν ὁργανώσεων καὶ στὰ Ἐπιμελητήρια στὰ
ὁποῖα ἀνήκουν. Ἐμμένον ὁ κομμουνισμὸς στὸ δόγμα τῆς «πάλης τῶν
τάξεων» θεωρεῖ ὅτι ἡ ἡγεσία τῶν ἐργοδοτικῶν ὁργανώσεων ἀποτελεῖ
ἀναμμένα κάρβουνα γιὰ τὰ κομματικὰ του στελέχη.

Ἐνῶ ὅμως ὁ κομμουνισμὸς δὲν ἐνδιαφέρεται νὰ καταλάβει τίς
διοικήσεις τῶν ὁργανώσεων καὶ τῶν ἐπιμελητηρίων τῶν ἐλευθέρων
ἐπαγγελμάτων, ἀντιθέτως κινεῖται ἀποφασιστικὰ γιὰ νὰ στρατολογήσει
καὶ νὰ ἐντάξει στοὺς κομματικούς του σχηματισμοὺς πρόσωπα ποὺ
προέρχονται γενικῶς ἀπὸ κλάδους ἐργοδοτῶν.

Τὰ πρόσωπα, ποὺ ὁ κομμουνισμὸς ἐπιστρατεύει ἀπὸ τὰ ἐλεύθερα
ἐπαγγέλματα, τὰ ἐντάσσει σὲ δύο ὁργανωτικὰς κατηγορίες: α) Στοὺς
οἰκονομικοὺς ἐνισχυτάς καὶ β) στὰ ἐνεργὰ κομματικὰ μέλη.

Οἱ οἰκονομικοὶ ἐνισχυταὶ ἀνήκουν σὲ εἰδικοὺς σχηματισμούς, ποὺ ἀποτελοῦνται ἀπὸ 5—10 ἄτομα. Ἐπικεφαλῆς αὐτῶν τοποθετεῖται πρόσωπο ποὺ ἔχει σχέσεις μὲ τὴν ἀγορὰ καὶ ποὺ εἶναι ἀπαραιτήτως κομματικὸ μέλος. Οἱ οἰκονομικοὶ ἐνισχυταὶ τὶς περισσότερες φορὲς δὲν εἶναι συνειδητοὶ κομμουνισταί. Ἀντιθέτως μάλιστα εἶναι φανατικοὶ ὁπαδοὶ ἄλλων κομμάτων καὶ ἰδεολογιῶν. Καὶ ὅμως ἐντάσσονται στὶς γραμμὲς τοῦ κομμουνισμοῦ, ἐπιδιώκοντες ἀφ' ἑνὸς μὲν ν' αὐξήσουν τὸν κύκλο τῶν ἐργασιῶν των, διὰ τῆς προσθήκης κομμουνιστῶν πελατῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν ἐπίσημη ἐπαφὴ μὲ τὸ Κ. Κ. Ε. ὥστε σὲ περίπτωσιν ἐπικρατήσεώς του νὰ ἐξασφαλίσουν ἀτιμωρησία.

Ἐδῶ λοιπὸν εἶναι τὸ θανάσιμο λάθος ἐκείνων ποὺ σκέπτονται κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο. Ἐδῶ συναντοῦμε τοὺς ἐθελοντὲς προδότες καὶ αὐτόχειρες, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀντιλαμβάνονται ὅτι μὲ τὴν παροχὴ τῆς οἰκονομικῆς των συνδρομῆς, παρέχουν στὸν κομμουνισμό τὰ ὑλικά μέσα γιὰ νὰ ἀνδρωθῇ, νὰ ἐπικρατήσῃ καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ τοὺς ἀφαιρέσῃ τὰ ἀγαθὰ, ποὺ ἀπέκτησαν ἀγωνιζόμενοι καὶ μοχθοῦντες.

Εἶναι ἀληθινὰ τραγικὸ γι' αὐτὴ τὴν κατηγορίαν τῶν ἀνθρώπων, ἡ ὁποία δὲν ἔχει ἀντιληφθῇ ἀκόμη τὸν κομμουνισμό καὶ δὲν ἔχει πιστέψει ὅτι οἱ κομμουνισταὶ σὲ περίπτωσιν ἐπικρατήσεώς των θὰ τοὺς μεταχειρισθοῦν μὲ τὸν ἴδιον τρόπο, μὲ τὸν ὁποῖο θὰ συμπεριφεροῦν ἐναντίον τῶν φανερῶν ἐχθρῶν των.

Αὐτῆς τῆς κατηγορίας οἱ οἰκονομικοὶ ἐνισχυταὶ δὲν ἀνήκουν σὲ κομματικὸν σχηματισμὸν καὶ δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ μετέχουν σὲ συνεδριάσεις πυρήνων καὶ σὲ ἄλλες κομματικὰς ἐκδηλώσεις. Ὁ ρόλος των περιορίζεται στὴ καταβολὴ τῆς οἰκονομικῆς συνδρομῆς, ποὺ, πολλὰς φορὲς, φθάνει σὲ μεγάλα ποσά.

Ἐπίσης οἱ οἰκονομικοὶ ἐνισχυταὶ δὲν γνωρίζονται μεταξύ των, πρᾶγμα ποὺ ἐξασφαλίζει ἀτιμωρησίαν σ' αὐτοὺς καὶ εὐχέρεια κινήσεως στὸ κόμμα.

Τὰ τακτικὰ μέλη τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελμάτων εἶναι ὀργανωμένα σὲ ἐπαγγελματικοὺς πυρήνες. Ὁ ἀριθμὸς τῶν πυρήνων αὐτῶν εἶναι περιορισμένος. Καὶ ἐδῶ ἐπίσης ἔχει ἐφαρμογὴ ἡ ἀρχὴ ποὺ διέπει τὴν ὁργάνωσιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ὅχι ἡ ποσότης, ἀλλὰ ἡ ποιότης. Πάντως καὶ τὰ τακτικὰ μέλη εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ καταβάλλουν στὸ κόμμα τὴν ἴδια καὶ πολλὰς φορὲς μεγαλύτερη συνδρομὴ ἐκείνης, τὴν ὁποία καταβάλλουν οἱ οἰκονομικοὶ ἐνισχυταί. Ἐπίσης πολλὰς φορὲς τὰ

τακτικά μέλη αποτελούν τους υπευθύνους των ομάδων των οικονομικών ενισχυτών.

Ἡ τακτικὴ ποὺ τηροῦν τὰ μέλη αὐτὰ τοῦ Κ. Κ. Ε. εἶναι ἄξια ἰδιαίτερης μελέτης. Ἡ πειθαρχία των πρὸς τὸ κόμμα εἶναι ἡ βάση, ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται ἡ κομματικὴ των ὁργάνωση. Οὐαὶ καὶ ἀλλοίμονο σ' ἐκεῖνον, ποὺ θὰ θελήσει ν' ἀποστῇ των ἀρχῶν καὶ των ἐπιδιώξεων τοῦ κομμουνισμοῦ. Τὴν ἐπομένη θὰ ἔχει προδοθῇ στὶς ἀρχὲς ἀπ' τοὺς ἴδιους κομματικούς μετὰ τὸ γνωστὸ σύστημα τῆς «προβοκάτσιας».

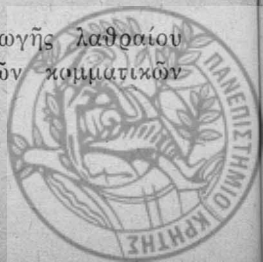
Οἱ σχέσεις των κομμουνιστῶν ἐργοδοτῶν μετὰ τοὺς ἐργάτας καὶ τοὺς ὑπαλλήλους των ποτὲ δὲν εἶναι ἀγαθαί. Ἐὰν μάλιστα ὁ κομμουνιστὴς ἐργοδότης ἔχει ὑπὸ τὸν ἑλεγχό του μεγάλο ἀριθμὸ ὑπαλλήλων καὶ ἐργατῶν, τότε τὸ κόμμα τὸν ὑποχρεώνει νὰ ἐκδηλώσει ἔναντι αὐτῶν κάθε ἰδιοτροπία καὶ κάθε αὐστηρότητα. Κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἐπιτυγχάνει τὸ κόμμα νὰ κρατῇ σὲ διαρκῇ ἐξέγερση τοὺς μισθωτοὺς καὶ νὰ ἐπιτυγχάνει τοῦ σκοποῦ τῆς διαρκοῦς ἐπαναστατικότητος των λαϊκῶν μαζῶν.

Στὰ τακτικὰ μέλη των ἐλευθέρων ἐπαγγελμάτων ἀναθέτει ὁ κομμουνισμὸς τὶς περὶ ἐπικίνδυνες ἀποστολές. Τὴ διείσδυσή των στὸ στρατὸ καὶ στὰ σώματα ἀσφαλείας. Τὴν διαφύλαξη σοβαρῶν ἐμπιστευτικῶν ἐγγράφων, τὴν ἀπόκρυψη διωκομένων καὶ παρανόμων στελεχῶν του, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴ διαφύλαξη χρηματικῶν ποσῶν ἀνηκόντων στὸ Κ.Κ.Ε., τὴν ἀναλαμβάνουν τὶς περισσότερες φορὲς τὰ κομματικὰ μέλη των ἐλευθέρων ἐπαγγελμάτων.

Τὸ ἔργο ἐπίσης τοῦ προσηταιρισμοῦ σοβαρῶν ἀντιπάλων τὸ ἀναθέτει ὁ κομμουνισμὸς σὲ σοβαροφανεῖς ὑποτακτικούς του, ποὺ λόγῳ τῆς κοινωνικῆς καὶ οικονομικῆς των θέσεως, παρασύρουν τὸ θύμα των στὸ δρόμο ποὺ χαράσσει τὸ Κ.Κ.Ε. Ἐπίσης διὰ των τακτικῶν του μελῶν ὁ κομμουνισμὸς ἐκτελεῖ τὸ ἔργο τῆς συγκέντρωσης πληροφοριῶν ἀπὸ τὶς δημόσιες ὑπηρεσίες καὶ διενεργεῖ ἐράνους, προκειμένου νὰ ἐκυπηρετήσῃ τοὺς σκοποὺς τῆς Ἑθνικῆς Ἀλληλεγγύης.

Τὰ τακτικὰ μέλη ἀναλαμβάνουν ἐπίσης καὶ τὸ ἔργο τῆς μεταφορᾶς ἐγγράφων ἐμπιστευτικῶν ἀπὸ πόλιν σὲ πόλιν. Ἐπίσης οἱ ἴδιοι χρησιμοποιοῦνται στὸν τομέα τῆς ἐξαγορᾶς συνειδήσεων κρατικῶν ὁργάνων ἢ υπευθύνων, «ἀντιδραστικῶν» ὁργανώσεων, των ὁποίων τὶς ὑπηρεσίες ἔχει ἀπολυτὴ ἀνάγκη ἡ κομμουνιστικὴ ἡγεσία.

Ἐπίσης πρέπει νὰ λεχθῇ ὅτι τὸ ἔργο τῆς εἰσαγωγῆς λαθραίων συν ἀλλάγματος ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ γιὰ τὴν κάλυψη των κομματικῶν

ἀναγκῶν ἐνεργεῖται ἀπὸ τὰ κομματικά μέλη τῆς αὐτῆς κατηγορίας, μετὰ ἀζημίωτο πάντοτε.

Τὰ κομματικά μέλη τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελμάτων ἔρχονται σὲ ὀργανωτικὴ ἐπαφὴ μὲ τοὺς κομματικούς ὑπευθύνους εὐχερέστερα ἀπὸ τὰ ἄλλα κομματικά μέλη. Παρὰ ταῦτα ὅμως κατὰ τὴν πραγματοποίηση τῶν ἐν λόγῳ ἐπαφῶν λαμβάνονται ἐξαιρετικά μέτρα, διότι, ὅπως προαναφέραμε, τὸ Κ.Κ.Ε. δίδει ἰδιαίτερη προσοχὴ στοὺς σχηματισμοὺς τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελμάτων, γιὰ αὐτοὶ τοῦ ἀποδίδουν ἠθικά καὶ ὕλικά ὠφέλη.

Δίδει ὅμως τὴν ἰδιάζουσα αὐτὴ προσοχὴ γιὰ αὐτὴ τὴν κατηγορίαν τῶν προδοτῶν, τὴν χρησιμοποιοῦν σὲ δύσκολες ἀποστολές, ἀλλὰ καὶ ἐπειδὴ δι' αὐτῆς μπορεῖ νὰ εἰσδύσει εὐκολώτερα στὸν κόσμον ἐκεῖνον ποὺ φύσει καὶ θέσει εἶναι ἐχθρικά διατιθεμένος ἀπέναντί του.

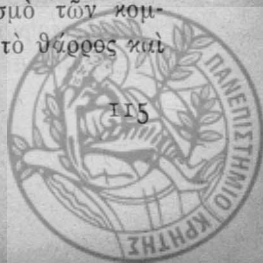
Θέλει ἀκόμη τὸν κόσμον αὐτό, γιὰ νὰ διατηρεῖ ἐπαφὴ μὲ τὴ μεσαία τάξιν, τῆς ὁποίας τὴν προλεταριοποίησιν ἐπιδιώκει προκειμένου νὰ φθάσῃ στὴν ἐπανάστασιν.

Τώρα θὰ ἀσχοληθοῦμε γιὰ λίγο μὲ μιὰ ἄλλη κατηγορίαν προσώπων τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελμάτων, ποὺ χωρὶς νὰ εἶναι ἐνεργὰ μέλη ἢ οἰκονομικοὶ ἐνισχυταὶ προσφέρουν στὸ Κ.Κ.Ε. μεγάλα ἢ μικρὰ ποσά.

Αὐτὴ τὴν κατηγορίαν τὴν ἀποτελοῦν ἔμποροι, βιομήχανοι καὶ γενικά πρόσωπα, εὐρισκόμενα σὲ πολὺ ἀνθηρὴ οἰκονομικὴ κατάστασιν. Αὐτοὺς ποὺ δὲν ἔχουν καμμιὰ σχέση μὲ τὸν κομμουνισμό, τοὺς ἐπισημαίνουν τὰ ἐνεργὰ μέλη καὶ ἀναφέρουν μάλιστα στὸ κόμμα καὶ τὴν οἰκονομικὴ ἀντοχὴ ποὺ ἔχουν καθὼς ἐπίσης τὰ πολιτικά των φρονήματα καὶ τὸ χαρακτῆρα των.

Βάσει αὐτῶν τῶν σημειώσεων τὸ κόμμα ἀναθέτει σὲ ὁμάδα ἐκ δύο ἢ τριῶν ἀποφασισμένων κομματικῶν μελῶν πού, ὀπλοφοροῦντα τὶς περισσότερες φορὲς, ἐπισκέπτονται τὸ θῦμα των στὴ κατοικίαν του. Ἐκεῖ χωρὶς περιστροφές ἀναφέρουν στὸν ἐνδιαφερόμενον τὸ σκοπὸ τῆς ἐπισκέψεώς των καὶ ἀφήνουν σ' αὐτὸν νὰ καθορίσῃ τὸ ποσόν, μὲ τὸ ὁποῖο θὰ βοηθήσῃ τὸ Κ.Κ.Ε.

Τὸ ὕψος καὶ γενικὰ ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο διατυπῶνται οἱ κομματικοὶ ὅροι ὑποκρύπτει σοβαρὴ καὶ ἄμεση ἀπειλή. Ἐλάχιστες εἶναι οἱ περιπτώσεις κατὰ τὶς ὁποῖες οἱ δεχθέντες αὐτοῦ τοῦ εἶδους τὶς ἐκσχλήσεις, εἶχαν τὸ θάρρος νὰ ἀντιταχθοῦν στὸν ἐκβιασμό τῶν κομμουνιστικῶν ἀπεσταλμένων. Καὶ ἐκεῖνοι μὲν ποὺ εἶχαν τὸ θάρρος καὶ

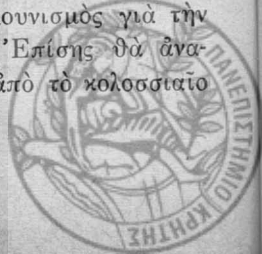

τὴν εὐψυχίαν νὰ κλείσουν τὴν πόρτα τους, στοὺς κομμουνιστὰς ἀντιπροσώπους, ἀπηλλάγησαν μιὰ γιὰ πάντα ἀπὸ τοὺς ἐκβιαστὰς τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἐκεῖνοι ὅμως, πού ἀιφνιδιασθέντες ἤ καὶ πού ἀπὸ ὑπολογισμὸ δέχθηκαν νὰ ἐνισχύσουν οἰκονομικῶς τὸν κομμουνισμό, βρίσκονται ἔκτοτε αἰχμάλωτοί του. Πληρώνουν ὅσα τοὺς ζητήσει ὁ κομμουνιστὴς πράκτωρ καὶ θὰ συνεχίσουν νὰ πληρώνουν, μέχρις ὅτου ἀνακτήσουν τὸ θάρος τους καὶ ἀρνηθοῦν νὰ καταβάλουν τὰ λύτρα τῆς δειλίας καὶ τῆς ἀσυνειδησίας των.

Πρέπει ὅμως νὰ ἀναφέρουμε ὅτι αὐτοῦ τοῦ εἴδους οἱ ἐνισχύνται τοῦ κομμουνισμοῦ, σὲ περίπτωσι πού ἐνοχληθοῦν ἀπὸ ὁποιαδήποτε Ἑθνικὴ ὀργάνωσι γιὰ νὰ βοηθήσουν οἰκονομικὰ τὸ σκοπὸ, πού αὕτη ἐπιτελεῖ, καὶ πού σὲ τελευταία ἀνάλυσι ἐξυπηρετεῖ καὶ τὰ συμφέροντα αὐτῶν τῶν ἰδίων ὅχι μόνο δὲν θὰ τὴν παράσχουν τῇ βοήθειά τους, ὅπως ἔκαναν γιὰ τὸν κομμουνισμό, ἀλλὰ ἀντιθέτως, προφασιζόμενοι ἀδυναμία, θὰ ἀρνηθοῦν νὰ τὴν παράσχουν ἔστω καὶ ἐλάχιστη βοήθεια. Ἐὰν πάλι δεχθοῦν νὰ δώσουν τῇ βοήθειά τους αὕτη δὲν θὰ φθάνει οὔτε τὸ ἑκατοστὸ τοῦ ποσοῦ πού προσέφεραν στὸν κομμουνισμό.

Αὐτὸ πρέπει νὰ ἀποδοθῇ σὲ δύο κυρίως αἰτίαι. Πρῶτα στὸ γεγονός ὅτι ὁ κομμουνισμὸς, ἐκβιάζων καὶ ἀπειλῶν, προκαλεῖ τὸ φόβον τῶν πολιτῶν, ἀντίθετα μὲ τὶς ἐθνικὰς ὀργανώσεις, οἱ ὁποῖαι χάρις στὴν προπαγάνδα καὶ τὴν συκοφαντίαν πού χρησιμοποίησαν οἱ πράκτορες τοῦ κομμουνισμοῦ, ἐναντίον ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν Ἑθνικῶν ὀργανώσεων, ὅχι φόβον, ἀλλ' οὔτε καὶ τὴν ἐκτίμησιν τὴν ὁποία θὰ ἔπρεπε νὰ συγκεντρώνουν, δὲν ἔχουν ἀνάμεσα στὸν κόσμον γιὰ τὰ συμφέροντα καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ὁποίου μάχονται. Δεύτερον, ἡ στάσις αὕτη τῶν οἰκονομικῶν εὐπορούντων πρέπει νὰ ἀποδοθῇ στὸ γεγονὸς ὅτι οὗτοι πιστεύουν ὅτι τὴν ἄμυνα τῶν συμφερόντων καὶ τῆς ἐλευθερίας των τὴν πραγματοποιεῖ τὸ ἐπίσημον κράτος μὲ τὰ ὄργανά του καὶ συνεπῶς ἡ ἐνίσχυσις τῶν Ἑθνικῶν ὀργανώσεων ἀποτελεῖ ὑπόθεσι χωρὶς σημασίαν καὶ προορισμό.

Πάντως ὅταν ἔρθουμε στὸ κεφάλαιον τῶν σχέσεων τοῦ κομμουνισμοῦ μὲ τὶς Ἑθνικὰς ὀργανώσεις, τότε θὰ μᾶς δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ ἀναφεροῦμε ὅχι μόνο στὴ δράσιν πού αὐτὲς ἐπιτελοῦν, ἀλλὰ θὰ ἀποκαλύψουμε καὶ τὸν τρόπο, μὲ τὸν ὁποῖον κινεῖται ὁ κομμουνισμὸς γιὰ τὴν ἐξουδετέρωσιν τῆς δράσεως πού ἀναπτύσσουν αὐτὲς. Ἐπίσης θὰ ἀναφέρουμε καὶ τὶς σχέσεις τοῦ κομμουνισμοῦ γύρω ἀπὸ τὸ κολοσσιατικόν

θέμα τῶν ὁργανώσεων, πού, χωρὶς συμφέρον, μάχονται ἐναντίον τοῦ Κ.Κ.Ε.

Τώρα, ἀνάγκη νὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ μιὰ ἄλλη κατηγορία ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν, πού ὁ κομμουνισμὸς ἔχει σὲ ξεχωριστὸ τμήμα. Πρόκειται γιὰ τὸν κλάδο τῶν μεταφορῶν, τοὺς ἰδιοκτῆτες καὶ ὑπαλλήλους δηλαδὴ τῶν μεταφορικῶν μέσων.

Ὁ κομμουνισμὸς ἀποδίδοντας τὴν πρέπουσα σημασία στὸν εὐαίσθητο αὐτὸ κλάδο, χρησιμοποίησε δυναμικὰ καὶ ἔμπειρα στελέχη προκειμένου νὰ διεισδύσει στοὺς αὐτοκινητιστὰς καὶ νὰ ἐπιτύχει τὴν ὁργάνωσή των.

Τὰ κομματικὰ μέλη, ἐκ τοῦ κλάδου αὐτοῦ, ἐκτελοῦν τὶς πειρὶ δύσκολες καὶ ἐπικίνδυνες ἀποστολές. Μεταφοραὶ ὕλικου, κίνηση διωκομένων, ἀπαγωγαὶ ἀντιπάλων, μετακίνηση σαμποτέρ καὶ κάθε τι πού συνδέεται μὲ τὴν παράνομη δράση τοῦ κομμουνισμοῦ, τὶς περισσότερες φορές, γίνεται μὲ τὴ συμμετοχὴ τῶν κομματικῶν μελῶν τῆς κατηγορίας αὐτῆς.

Ἐπίσης τοὺς ἴδιους χρησιμοποιεῖ τὸ Κ.Κ.Ε. γιὰ τὴν ἄσκηση προπαγάνδας ἐναντίον τοῦ καθεστώτος. Λόγω τῆς θέσεώς των ἔχουν ὅλη τὴν εὐχέρεια νὰ ῥθοῦν σὲ ἐπαφὴ μὲ τὴ μεγάλη μάζα τοῦ λαοῦ, ὅποτε ἀκινδύνως, μποροῦμε νὰ ποῦμε, ἐκτελοῦν τὸ προπαγανδιστικὸ τους ἔργο.

Αὐτῆς τῆς κατηγορίας τὰ κομματικὰ μέλη εἶναι ἐπίσης ὁργανωμένα σὲ ἐπαγγελματικούς πυρῆνες καὶ ὑποχρεοῦνται νὰ εἰσφέρουν οἰκονομικῶς, ὅπως συμβαίνει μὲ τὶς ἄλλες κατηγορίες τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν, ἀναλόγως τῆς οἰκονομικῆς των ἀντοχῆς. Ἐπίσης στὸν κλάδο αὐτὸ ὑπάρχουν καὶ οἰκονομικοὶ ἐνισχυταὶ κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο πού ὑπάρχουν στὶς ἄλλες κατηγορίες πού ἀναφέραμε.

Τὰ κομματικὰ μέλη, τὰ χρησιμοποιεῖ τὸ κόμμα, καὶ προκειμένου νὰ παρακολουθήσει τὶς κινήσεις καὶ τὶς συνομιλίες τῶν πολιτικῶν τῶν διαφόρων κομμάτων. Στὶς μετακινήσεις τῶν πολιτικῶν καὶ ἰδίως ἐκείνων πού ἔχουν σημαίνουσα θέση στὰ κόμματα, ὁ κομμουνισμὸς φροντίζει νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἄνθρωποι του, οἱ ὁποῖοι παρακολουθοῦντες προσεκτικὰ τὶς συνομιλίες των, συντάσσουν δελτίο πληροφοριῶν, τὸ ὁποῖο ὑποβάλλουν στὸν κομματικὸ ὑπεύθυνον γιὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω σοβαρωτάτων ὑπηρεσιῶν, τὰ ἴδια κομματικὰ μέλη ἔχουν ὡς βασικὴ ὑποχρέωση κατὰ τὰς μεταφορὰς ξένων περιηγητῶν ἢ ἀντιπροσώπων ἀποστολῶν, νὰ ἐμφανίζουν τὴν ἐν Ἑλλάδι κατά-

σταση, βάσει τῶν ἀντιλήψεων καὶ τῶν ἐντολῶν τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος. Ὅμιλουν περὶ τρομοκρατίας, περὶ φανταστικῶν διώξεων καὶ ἐγκλημάτων, περὶ κακῆς διοικήσεως, περὶ σκανδάλων καὶ περὶ ὑπάρξεως ἰσχυροῦ κομμουνιστικοῦ ρεύματος, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ κυριαρχήσει κατὰ τὶς ἐκλογές, λόγω τῶν νοθεῶν ποὺ γίνονται ἐκ μέρους τῶν ἐκάστοτε κυβερνήσεων. Ἐννοεῖται ὅτι, κατὰ τὶς συζητήσεις αὐτές, οἱ κομμουνισταὶ ἐμφανίζονται σὰν δημοκράται ποὺ δὲν ἔχουν καμμιὰ σχέση μὲ τὸν κομμουνισμό. Γιὰ νὰ κάμει δὲ περισσότερη ἐντύπωση ἡ ἀφήγησή τους ἐμφανίζονται πολλὲς φορὲς ὡς θύματα τοῦ κομμουνισμοῦ, τὰ ὄργανα τοῦ ὁποίου τοὺς ἐδίωξαν κατὰ τὸ παρελθόν.

Κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο οἱ ξένοι ποὺ ἔρχονται στὴν Ἑλλάδα ἔχουν τὶς ἰδιαιτερές των πληροφορίες ἀπὸ τοὺς «κοινὸν πολίτας» ὅπως διατείνονται καὶ ποὺ στὴν οὐσία δὲν εἶναι ἄλλοι ἀπὸ τοὺς ποῖο μαστορεμένους προπαγανδιστὰς τοῦ Κ.Κ.Ε. Καὶ οἱ πληροφορίες αὐτές—ἡ ἀθῶες ἐκ πρώτης ὄψεως—ποὺ ὁμιλοῦν περὶ τυραννίας, περὶ φασισμοῦ, περὶ διώξεων καὶ φυλακισμένων, περὶ τῆς διαφθορᾶς τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, περὶ τῆς κακοποιουῦ δράσεως τῶν κυβερνώντων καὶ τὶς ὁποῖες χρησιμοποιεῖ ὁ κομμουνισμὸς προκειμένου νὰ πιτύχει τοῦ σκοποῦ του, δημοσιεύονται πολλὲς φορὲς στὸν ξένο τύπο ἢ περιλαμβάνονται σὲ ἐπίσημες ἐκθέσεις, ποὺ οἱ ἀποστολὲς ὑποβάλλουν στὶς κυβερνήσεις των.

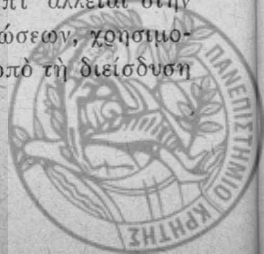
Διαπιστοῦται δηλαδὴ ὅτι, ὁ κομμουνισμὸς καὶ σ' αὐτὸν τὸν τομέα εἶναι σατανικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ ὀργανωμένος.

Ἐπίσης διαπιστοῦται ὅτι ὁ κομμουνισμὸς μὲ τὴ γενικώτερη ὀργάνωση τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελμάτων, κάνει κυριολεκτικῶς θραύση μετὰ τὸν κόσμον ἐκείνου, ποὺ λόγω τῆς οἰκονομικῆς του θέσεως, θὰ ἔπρεπε νὰ προμαχεῖ στὴν μάχη ποὺ δίνουν οἱ ἐλεύθεροι ἄνθρωποι ἐναντίον τῶν ὀργάνων τοῦ παγκοσμίου ἐγκλήματος ποὺ φέρνει τὴν σφραγίδα τοῦ κομμουνισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΟΓΔΩΟΝ

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

Ὁ κομμουνισμὸς, ἀποδίδοντας τὴ σημασία ποὺ πᾶν ἄλλεται στὴν κίνηση καὶ τὴ δράση τῶν διαφόρων ἐθνικῶν ὀργανώσεων, χρησιμοποιεῖ εἰδικὸ ἐπιτελεῖο στελεχῶν του, ποὺ ἔχει γιὰ σκοπὸ τὴ διείσδυση

στις ἐθνικὲς ὁργανώσεις καὶ τὴν παρακολούθησιν τῆς δράσεως τῶν.

Σὲ καθὲ ἐθνικὴ ὁργάνωσις ἀποστέλλεται ὁ κομμουνιστὴς καὶ παρουσιάζεται μὲ τὸ προσωπεῖο τοῦ ἐθνικοφρονος, πού ἔχει διάθεσιν ν' ἀγωνισθῇ ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ.

Οἱ ἐντολὲς πού ἔχει ὁ κομμουνιστὴς πράκτωρ εἶναι συγκεκριμέναι. Νὰ ἐμφανίσῃ δραστηριότητα καὶ νὰ λάβῃ μέρος σὲ ὅποιαδήποτε ἀποστολὴ πού μπορεῖ νὰ φέρῃ πειὸ κοντὰ στὴν ἡγεσίαν τῶν ἐθνικῶν ὁργανώσεων. Στὶς συζητήσεις πού ἀφοροῦν τὸν κομμουνισμόν, ὁ κομματικὸς ἀπεσταλμένος θὰ εἶναι ἀδιάλλακτος καὶ ποτὲ δὲν θὰ δίδῃ ἀφορμὴ νὰ ἀμφιβάλλουν οἱ συνεργάται του στὴν ἐθνικὴ ὁργάνωσιν γιὰ τὰ ἐθνικὰ του φρονήματα.

Ἔργο τοῦ πράκτορα αὐτοῦ εἶναι νὰ μπεῖ στὰ μυστικά πού ἔχει ἡ ὁργάνωσις στὴν ὁποία δρᾷ. Ὁ ρόλος τοῦ δὲ στὴν πρακτικὴ ἐφαρμογὴ συνίσταται στὴν ἀντιγραφὴ τοῦ μητρώου τῆς ὁργανώσεως, στὴν παρακολούθησιν τῶν συνεδριάσεων τῆς διοικήσεως, στὴν ἐκτίμησιν τῆς δυναμικότητος τῶν στελεχῶν τῆς ὁργανώσεως, στὸν ἔγχα τῶν σχέσεων τῆς ὁργανώσεως μὲ τὴν κυβέρνησιν καὶ τὶς ἄλλας ἀρχάς, καθὼς ἐπίσης καὶ μὲ τὶς ἄλλες τυχόν ἐθνικὰς ὁργανώσεις. Ἐπίσης μέσα στὰ καθήκοντα τοῦ κομματικοῦ ἀπεσταλμένου εἶναι ἡ συμμετοχὴ τοῦ σ' ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ὁργανώσεως καὶ ἡ διάβρωσις τῆς ὁργανώσεως, ὥστε σὲ κατάλληλῃ στιγμῇ νὰ εἶναι δυνάτὸ νὰ ἀναπτύξῃ ὁ κομμουνισμὸς τὴν τελικὴν του ἐπίθεσιν γιὰ τὴν διάλυσίν της.

Σὰν ἐθνικὲς ὁργανώσεις χαρακτηρίζῃ ὁ κομμουνισμὸς καθὲ ὁργάνωσιν πού δρᾷ ἐναντίον τοῦ στὸν κοινωνικὸ καὶ πολιτικὸν τομέα, ἐκτὸς τῶν κομμάτων, γιὰ τὴν παρακολούθησιν τῆς δράσεως τῶν ὁποίων ἔχει συγκεκρινημένον ἴδιον ὄργανον, πού κατευθύνεται ἀπ' εὐθείας ἀπ' τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον τοῦ Κ.Κ.Ε.

Ἐπίσης μὲ τὰ εἰδικὰ αὐτὰ ἐπιτελεῖο παρακολουθεῖ καὶ τὴν δρᾶσιν τῶν ἀντικομμουνιστικῶν συνδικαλιστικῶν παρατάξεων.

Γιὰ νὰ κάνει καλύτερα τὴν δουλειάν του ὁ κομμουνισμὸς χρησιμοποιοῖ γιὰ τὴν διείσδυσίν του σ' αὐτὰς τὶς ὁργανώσεις, πρόσωπα πού δὲν ἔχουν ἐμφανίσῃ στὸ παρελθὸν καμμιά κομμουνιστικὴ δράσιν. Σὲ περίπτωσιν ὅμως πού βρίσκεται σὲ ἀδυναμίαν νὰ βρεῖ τέτοια πρόσωπα, τότε δίνει ἐντολὴν σὲ συνειδητὰ του μέλη νὰ ἐμφανισθοῦν ὡς διαφωνοῦντα μὲ τὸ κόμμα καὶ ὡς διατεθημένα νὰ ὑπηρετήσουν καθὲ ἀγῶνα πού στρέφεται ἐναντίον τῶν κομμουνιστῶν. Πρέπει ἐδῶ νὰ ἐξηγηθῇ,

ὅτι οἱ ἀντικομμουνιστικὲς ἐκδηλώσεις ἀνανηψάντων κομμουνιστῶν εἶναι πολλὰς φορὰς εἰλικρινεῖς. Αὐτὲς ὅμως δὲν γίνονται οὔτε πομπωδῶς, ἀλλ' οὔτε μὲ τὸν ἀστεῖο αὐτὸ τρόπο. Οἱ κομμουνισταί, ποὺ βλέπουν τὴν ἀλήθεια καὶ ἀποχωροῦν τοῦ κόμματος τῆς προδοσίας, δὲν κινοῦνται ἀμέσως ἐναντίον τοῦ κόμματος, ποὺ μέχρι τότε ὑπηρετοῦσαν. Μένουν στὴν ἀρχὴ ξένοι ἀπὸ κάθε δράσῃ, ἀποφεύγουν τὶς ἐπαφὰς μὲ τὰ κομμουνιστικὰ στοιχεῖα καὶ ἀφοῦ περάσει ἀρκετὸς καιρὸς, μόνο τότε ἀρχίζουν δράσῃ ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ.

Τώρα θὰ ἰδοῦμε πῶς ἐργάζεται ὁ κομμουνιστὴς πράκτωρ μέσα στὶς Ἑθνικὰ ὁργανώσεις.

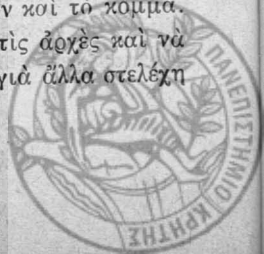
Αὐτός, ἔχοντας πληροφορίες γιὰ τὰ πρόσωπα ποὺ κινοῦνται στὴν συγκεκριμένη ὁργάνωση φροντίζει νὰ γνωρισθῇ μαζί τους. Κατὰ τὴ συζήτησιν ποὺ ἐπακολουθεῖ μ' αὐτούς, ἐκδηλώνει τὶς «ἐθνικὰς του τάσεις» καὶ ἀποφεύγει ἐπιμελῶς νὰ ὁμιλήσῃ γιὰ τὴν ὁργάνωση στὴν ὁποία ἐπιδιώκει νὰ εἰσέλθῃ.

Ἔτσι ὁ συζητητὴς του μόνος κάνει τὴν πρότασιν γιὰ τὴ συμμετοχὴ του στὴν ὁργάνωση. Μὲ τὸν τρόπο ὅμως αὐτὸ ὁ κομμουνιστὴς ἐπιτυγχάνει νὰ διασταυρωθοῦν καὶ οἱ πληροφορίες τῆς ὁργανώσεως γιὰ τὰ φρονήματά του ἀπὸ περισσότερες πηγές, μιὰ ποὺ συζητήσεως γιὰ τὰ ἐθνικὰ θέματα, δὲν κάνει μόνο μὲ ἓνα ἀλλὰ μὲ περισσότερα ἄτομα, ποὺ θὰ ἀνήκουν στὴν αὐτὴ ὁργάνωση.

Ἀπὸ τὴ στιγμή ποὺ ὁ κομμουνιστὴς θὰ ἐνταχθῇ στὴν Ἑθνικὴ ὁργάνωση ἀρχίζει ἡ πραγματικὴ του δράσις. Τακτικώτατος στὰ διάφορα προσκλητήρια, μαχητικώτατος στὶς συζητήσεις ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ, πρόθυμος νὰ μετᾷ σὲ κάθε κίνησι. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο κερδίζει τὴν ἐμπιστοσύνη τῶν ἀνθρώπων, μὲ τοὺς ὁποίους συνεργάζεται, καὶ σιγὰ σιγὰ προωθεῖται σὲ ὑπεύθυνες θέσεις τῆς ὁργανώσεως.

Ὅταν φθάσῃ στὴ διοίκησιν ἢ σὲ ἄλλῃ ὑπεύθυνῃ θέσει τότε ἐμφανίζει ὅλα του τὰ προσόντα. Γνώσεις, μαχητικότητα, συνέπεια, αὐτοθυσία. Φυσιολογικὸ εἶναι ὅτι μὲ τὴ δράσιν αὐτοῦ τοῦ εἵδους, φθάνει στὶς ἀνώτερες θέσεις τῆς Ἑθνικῆς ὁργανώσεως.

Ἀπὸ τὴ θέσι αὐτὴ εἶναι δυνατόν ὁ κομμουνιστὴς νὰ κάμῃ θαύματα. Δὲν ὑπάρχει κατ' ἀρχὴν κανένα μυστικὸ γι' αὐτὸν καὶ τὸ κόμμα. Ἐπίσης ἀπὸ τὴ θέσι αὐτὴ μπορεῖ νὰ παραπλανήσῃ τὶς ἀρχὰς καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ κάλυμμα δράσεως καὶ γι' αὐτὸν ἀλλὰ καὶ γιὰ ἄλλα στελέχη

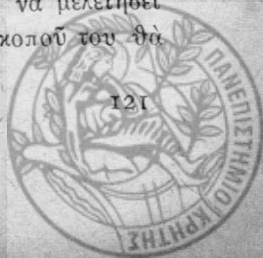
τοῦ κόμματος. Στὸ σημεῖο αὐτὸ πρέπει νὰ λεχθῇ ὅτι τὸ Κ.Κ.Ε. δίδει ἐξαιρετικὴ προσοχή.

Ἀπὸ τὴν ἡγετικὴ ὅμως θέσιν ὁ πράκτωρ τοῦ κομμουνισμοῦ κατευθύνει κάθε του προσπάθεια γιὰ τὴ διάβρωση καὶ τὴ διάλυση, ἐν συνεχείᾳ, τῆς Ἑθνικῆς ὁργανώσεως.

Τὴ διάβρωση τὴν ἐπιτυγχάνει, δημιουργῶντας ζητήματα συνοχῆς μέσα στὴ διοίκηση ἢ καὶ πολλὰς φορὲς μέσα στὴν ἴδια τὴν ὁργάνωση. Δηλαδή διὰ τοῦ πράκτορός του, ὁ κομμουνισμός, δημιουργεῖ ομάδες ἢ καλύτερα κλίκες προσώπων ποὺ ἐμφανίζουν ἀδιάλλακτὴ ἀντιπολίτευση ἐναντίον ἐκείνων ποὺ διοικοῦν τὶς ὁργανώσεις. Στὸν ἀγῶνα καὶ στὴν κίνηση αὐτῶν τῶν ομάδων ὁ κομμουνισμός δίδει κάθε ἐνίσχυση ὥστε νὰ ἐπιτύχει τοῦ σκοποῦ του. Εὐνόητο εἶναι ὅτι τὴν κίνηση αὐτὴ τὴν κατευθύνει διὰ τοῦ πράκτορος ἢ τῶν πρακτόρων ποὺ ἔχει καὶ πού, μετὰ τὴν ἐπιτυχίᾳ αὐτῆς, ἐπιδιώκει κατ' ἀρχὴν μὲν τὴν ὑποδούλωση τῆς ὁργανώσεως στὰ κηρύγματά του, ἐν συνεχείᾳ δὲ τὴν διάλυσή της. Τὴν ὑποδούλωση τῆς ὁργανώσεως, ὅταν λέμε στὰ κομμουνιστικὰ κηρύγματα ἐννοοῦμε τὴν ἐπιδοκίμηση ἀπὸ μέρους τῶν ὁργανώσεων τῶν συνοδοιπορικῶν ἀπόψεων τοῦ Κ.Κ.Ε. περὶ εἰρήνης καὶ συναδελφώσεως τοῦ λαοῦ.

Ἐὰν ἐπιτύχει κάτι τέτοιο ὁ κομμουνισμός, τότε ἀνετώτερα κινεῖται γιὰ τὴν ἀσκήση προπαγάνδας μέσα στὶς Ἑθνικὲς ὁργανώσεις ποὺ ἔχει ἐπισημάνει τὸ ἐπιτελεῖο του. Ἐὰν ὅμως δὲν ἐπιτύχει αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ του, τότε κινεῖται ἀποφασιστικὰ γιὰ τὴν διάλυση τῆς ὁργανώσεως. Τὴν διάλυση τὴν ἐπιτυγχάνει μὲ πολλοὺς τρόπους, ὁ κυριώτερος ὅμως τῶν ὁποίων εἶναι ἡ δημιουργία ἐντυπώσεων ἀνάμεσα στὰ μέλη τῆς ὁργανώσεως περὶ καταχρήσεων, σπαταλῶν, ἀνωμαλιῶν καὶ γενικῶς περὶ ἐκμεταλλεύσεως τῆς ιδέας τῆς ὁργανώσεως ἐκ μέρους τῶν ἡγετικῶν της στοιχείων. Αὐτὸ τὸν τρόπο χρησιμοποιεῖ ὁ κομμουνισμός, γιὰ ἐκτὸς τῆς διαλυσεως, ἐπιτυγχάνει νὰ κλονίσει τὴ γενικὴν περὶ πίστη τοῦ λαοῦ ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν ὁργανώσεων.

Στὴν πρώτη μεταπελευθερωτικὴ περίοδο 1945—1946 οἱ Ἑθνικὲς ὁργανώσεις ἔκαμαν θαύματα οἷη μάχη ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ. Ὁργάνωσαν τὸν Ἑλληνικὸ λαὸ κατὰ τρόπο θετικό, τόνωσαν τὸ ἠθικὸ του καὶ ἀντιμετώπισαν κάθε δυναμικὴ προσπάθεια τοῦ κομμουνισμοῦ. Αὐτὲς τὶς Ἑθνικὲς ὁργανώσεις ὁ κομμουνισμός ἐπέτυχεν νὰ διαλύσει ἢ νὰ τὶς ἀχρηστεύσει. Ἄν κανεὶς θελήσει νὰ μελετήσῃ τὸ σατανικὸ τρόπο ποὺ μετῆλθε γιὰ νὰ ἐπιτύχει τοῦ σκοποῦ του θὰ

βρεθῇ πρὸ ἐκπλήξεων. Θὰ διαπιστώσει ὅτι ἡ μεγαλύτερη ἐπιτυχία τοῦ κομμουνισμοῦ ὀφείλετο στὸ γεγονός ὅτι κατώρθωσε, προσεταιριζόμενος στοιχεῖα ζωηρά, ἐκ τῶν ἐν λόγῳ ὁργανώσεων, νὰ δημιουργήσει μέσα στὴ ζωὴ αὐτῶν ζητήματα ἡθικῆς τάξεως, μὲ τὰ ὁποῖα κατώρθωσε τελικῶς νὰ ἐπιτύχει τοῦ σκοποῦ του.

Στὴν ἴδια ὁμως περίοδο, ὁ κομμουνισμὸς μετῆλθε καὶ τὸ σύστημα τῆς ἐξουδετερώσεως τῶν ἀντιπάλων του, μὲ τὴν μέθοδο τῶν μηνύσεων. Δηλαδή ἐδῶκε ἐντολὴ σὲ κομματικά του στελέχη καὶ ὑπέβαλαν σωρεία μηνύσεων, ἐναντίον ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν μετασχόντων ἐνεργῶς στὴ δράσῃ τῶν Ἑθνικῶν ὁργανώσεων, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ κλονίσει τὸ ἡθικὸ τους καὶ νὰ διασύρει τὶς ὑπολήψεις τους γιὰ μεγάλο ἢ μικρὸ χρονικὸ διάστημα.

Ἐπίσης στὴν ἴδια περίοδο, ἐκείνους ποὺ δὲν μπόρεσε νὰ τοὺς μηνύσει, τοὺς ἐδυσημήμισε μὲ τὸν τρόπο τῆς δημοσιεύσεως στὶς ἐκδιδόμενες ἐφημερίδες του, συκοφαντικῶν πληροφοριῶν γιὰ τὴ δράσῃ τους.

Πολλοὺς ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἐνεφάνισε σὰν δολοφόνους ἢ σὰν ὑπευθύνους τῶν διαφόρων τρομοκρατικῶν ἐκδηλώσεων ποὺ γινόντουσαν ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν καὶ τὶς ὁποῖες ἀπέδιδε στὰ Ἑθνικὰ στελέχη.

Στὸν κύκλο τῆς δράσεως τοῦ κομμουνισμοῦ μέσα στὶς Ἑθνικὲς ὁργανώσεις, συμπεριλαμβάνεται καὶ ὁ τομεὺς τῶν πολεμιστικῶν καὶ ἀναηρικῶν ὁργανώσεων.

Σ' αὐτὲς τὶς ὁργανώσεις ὁ κομμουνισμὸς ἀναπτύσσει ἰδιαίτερη δράση. Ἐκμεταλλευσόμενος τὴ δύσκολη θέσῃ τῶν ἀναπήρων καὶ πολεμιστῶν ἀπὸ ἀπόψεως κρατικῆς προστασίας, μπαίνει στὶς ὁργανώσεις των καί, πολλὰς φορές, ἐπιτυγχάνει τὴν κατάληψη τῶν διοικήσεών των, ἀπὸ πρόσωπα ἐξαρτώμενα ὑπ' αὐτοῦ.

Τὶς πολεμιστικὲς ὁργανώσεις τὶς χρησιμοποιεῖ ὁ κομμουνισμὸς, τόσο γιὰ τὴν δημαγωγικὴν του προπαγάνδα στὸ ἐξωτερικόν, καὶ μετὰ τὸν κόσμον ποὺ δὲν γνωρίζει τὴν ἔκτασιν τῆς σατανικῆς του ὁργανώσεως, ὅσο καὶ γιὰ τὴν δημιουργίαν ζητημάτων τάξεως, στὰ ὁποῖα ἐπιτυγχάνει νὰ πρωτοπορήσουν ἀνάηροι καὶ πολεμισταί, καὶ στὰ ὁποῖα προκαλεῖ τὴν παρέμβαση τῶν ὁργάνων τῆς ἐξουσίας καὶ τὴ σύγκρουσίν των μὲ τοὺς ἀναπήρους.

Τὶς πολεμιστικὲς ὁργανώσεις τὶς ὁποῖες καταλαμβάνει ὁ κομμουνισμὸς διὰ στελεχῶν του, τὶς χρησιμοποιεῖ γιὰ τόπο συγκεντρώσεως καὶ

συνεδριάσεως διαφόρων στελεχών του. Ἐπίσης τὶς χρησιμοποιεῖ ὡς βάσεις ἐξορμήσεως γιὰ τὴν κατάληψη ἄλλων Ἑθνικῶν ὁργανώσεων.

Ἀπὸ τὶς ἐν λόγῳ ὁργανώσεις στρατολογεῖ κομματικὰ μέλη καὶ ἀποκομίζει οἰκονομικὰ ὠφέλη ἐκ τῆς διενεργείας ἐργῶν γιὰ λογαριασμό τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τῆς Ἑθνικῆς Ἀλληλεγγύης. Ἐπίσης τὶς ὁργανώσεις αὐτὲς τὶς μεταχειρίζεται προκειμένου νὰ ἐμφανισθῇ μὲ τὴ μάσκα τοῦ δρώντος νομίμως, ὡς Ἑθνικὴ καὶ κοινωνικὴ δύναμις, τοῦ ἐπιδιώκοντος τὸ σεβασμὸ τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου, ἐκ μέρους τῶν κρατικῶν ὁργάνων καὶ τὴν προάσπιση δῆθεν τῶν ἐλευθεριῶν, τὶς ὁποῖες καταλύουν «παρακρατικὲς» ὁργανώσεις καὶ ἄλλα ἀνεύθυνα ἄτομα ποὺ καταλύουν τὴν ἔννοια τοῦ κράτους.

Κατὰ τὸ ἴδιο σύστημα μπαίνει ὁ κομμουνισμὸς καὶ στὴ ζωὴ τῶν θυμάτων πολέμου, προσπαθώντας νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὸ δράμα τῶν, πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν του.

Γιὰ τὴ διείσδυση τοῦ κομμουνισμοῦ στὶς ὁργανώσεις τῶν θυμάτων πολέμου, χρησιμοποιοῦνται στελέχη γυναικεῖα, τὰ ὁποῖα πολλὰ φορεῖς, χωρὶς νὰ ἔχουν καὶ σχέση μὲ τὸν κόσμον τῶν θυμάτων, παρουσιάζονται μὲ τὴν ιδιότητα αὐτὴ καὶ ἐπιτυγχάνουν νὰ λάβουν ἐπεύθυνη θέση στὴν πορεία τῆς ὁργανώσεως. Οἱ συντρόφισσες αὐτὲς διακρίνονται γιὰ τὴν ὁργανωτικὴν τους ἱκανότητα καὶ γιὰ τὴ μαχητικότητα ποὺ ἐπιδεικνύουν κατὰ τὶς διάφορες παρουσιάσεις καὶ κινητοποιήσεις τῶν θυμάτων. Ἐπίσης οἱ ἴδιες, ὅταν διεξάγεται συζήτηση περὶ κομμουνισμοῦ, ὁμιλοῦν μὲ φανατισμὸ ἐναντίον του καὶ προσπαθοῦν μ' αὐτὸ τὸν τρόπο νὰ παραπλανήσουν ὅχι μόνον ἐκείνες μὲ τὶς ὁποῖες συνεργάζονται, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ κρατικὰ ὅργανα, ποὺ εἶναι ἐπιφορτισμένα μὲ τὴν παρακολούθησιν τῆς δράσεως τῶν παρομοίων ὁργανώσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΑΞΕΙΣ

Στὴν ἀρχὴ τοῦ κεφαλαίου περὶ τοῦ τρόπου τῆς δράσεως τοῦ κομμουνισμοῦ μέσα στὶς ἐθνικὰς ὁργανώσεις, ἀναφέραμε ὅτι τὸ εἰδικὸ ἐπιτελεῖο ποὺ κινεῖται μέσα στὶς διάφορες ἀντικομμουνιστικὰς ὁργανώσεις, ἔχει καὶ τὸν ἑλεγχὸ τῆς δράσεως τῶν διαφόρων ἀντικομμουνιστικῶν συνδικαλιστικῶν παρατάξεων.

Πράγματι, ἔκτος τῶν συνδικαλιστικῶν γραφείων, πού ἔχουν τήν εὐθύνη γιά τή γενικώτερη ἐργατική δράση, ὁ κομμουνισμός γιά λόγους εὐνοήτους, τή δράση τῶν διαφόρων συνδικαλιστικῶν παρατάξεων τήν ὑπῆγαγε ὄχι στά διάφορα συνδικαλιστικά του γραφεῖα, ἀλλά στό εἰδικό ἐπιτελεῖο, πού παρακολουθεῖ τίς ἐθνικές ὁργανώσεις, μέ μόνη τή διαφορὰ ὅτι προκειμένου περὶ τῶν συνδικαλιστικῶν παρατάξεων, ὑπάρχει συντονισμός τῶν ἀνωτέρω κομμουνιστικῶν ὁργάνων.

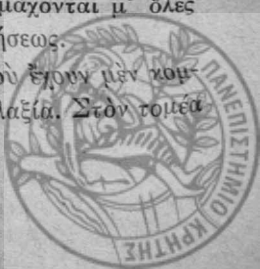
Ὁ τρόπος δράσεως τῶν κομμουνιστῶν πρακτόρων μέσα στίς συνδικαλιστικές παρατάξεις γίνεται κατὰ τὸ ἴδιο σύστημα, μέ τὸ ὁποῖο ἐπιτυγχάνει ὁ κομμουνισμός τήν εἴσοδό του στίς ἄλλες ἐθνικές ὁργανώσεις. Ἐν συνεχείᾳ καὶ ἡ ἐπόμενη δράση τῶν πρακτόρων του γίνεται μέ τήν αὐτὴ μέθοδο, μέ τήν ὁποία κινοῦνται οὗτοι στίς ἄλλες ὁργανώσεις. Ἐδῶ ὅμως δὲν χρησιμοποιεῖ τυχαῖα στοιχεῖα κομματικά, ἀλλὰ συνδικαλιστάς, πού ἔχουν σχέση μέ τὸ ἐργατικὸ κίνημα καὶ πού ὅμως στὸ παρελθὸν δὲν ἔχουν κατηγορηθῇ γιά κομμουνιστικὴ δράση.

Στίς συνδικαλιστικές παρατάξεις, τίς ὁποῖες ὁ κομμουνισμός κατ' ἀρχὴν προσπαθεῖ νὰ τίς χειραγωγῇ μέ ὁργανά του, οἱ πράκτορες τοῦ κομμουνισμοῦ παρουσιάζονται στήν ἀρχὴ ἀδιάλλατοι ἀντικομμουνισταί, ὅπως ἐπίσης καὶ φανατικοὶ πολέμιοι τῶν ἄλλων συνδικαλιστικῶν παρατάξεων πού δοῦν. Ὅσάκις δὲ ἐπιτύχουν νὰ μποῦν στίς διοικήσεις των, δὲν ἐπιδιώκουν νὰ τίς διαλύσουν ἀμέσως, ἀλλ' ἀγωνίζονται νὰ τίς ὥθήσουν σὲ πράξεις πού θὰ τίς ἐκθέσουν στὰ ὅμματα τῶν ἐργατῶν καὶ πού θὰ ἔχουν φυσικὸ ἐπακόλουθο τήν ἀποσύνθεσή των.

Μέσα σ' αὐτὲς τίς παρατάξεις ὁ κομμουνισμός δημιουργεῖ φράξιες, πού δίνουν κατεύθυνση στήν πορεία τῶν ἐμφανιζομένων ζητημάτων καὶ πού μέ τέχνη καὶ μαεστρία παρασκευάζουν τὴ διάλυσή των.

Ἰδιαιτέρα φροντίζει ὁ κομμουνισμός νὰ μπῇ στίς «δημοκρατικές» καὶ σοσιαλιστικές παρατάξεις, τίς ὁποῖες παρασύρει στὸ δρόμο τῆς συνεργασίας μέ τὰ κομμουνιστικὰ κατασκευάσματα καὶ πρὸς ἀπομόνωση τῶν ἄλλων συνδικαλιστικῶν παρατάξεων, πού ἔχοντας διαπιστώσει τοὺς πραγματικοὺς σκοποὺς τῶν κομμουνιστῶν, μάχονται μ' ὅλες τίς δυνάμεις των ἐναντίον πάσης κομμουνιστικῆς κινήσεως.

Σ' αὐτὲς τίς παρατάξεις ἀποστέλλει στοιχεῖα πού ἔχουν μὲν κομμουνιστικὴ δράση, ἀλλὰ δὲν διακρίνονται γιά ἀδιαλλαξία. Στὸν τομέα

σχοπού.

ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ.

τοῦ Κ.Κ.Ε.

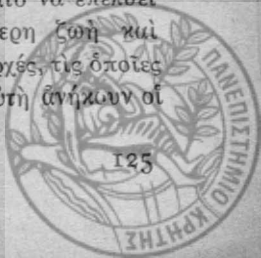
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ

Στους ἐπιστημονικούς συλλόγους ο κοιμουνισμός υποστηρίζει
 μοποιώντας κομματικά του στελέχη, με τὰ ὁποῖα βρίσκονται σ' ἐπαφὴ
 μαζί τους, ἰδιαίτερα ἀπὸ τὴν ὁργάνωση τῶν φοιτητῶν.

Με βάση τους νέους έπιστημονες, προχωρούμε στην επεξεργασία των αποτελεσμάτων της έρευνας. Είναι πράγματι εκπληκτικό έδαφος στις έπιστημονικές οργανώσεις. Είναι πράγματι εκπληκτικό, ότι μορφωμένοι και ιδιαίτερα έπιστήμονες, ακολουθούν τον κομμουνισμό, παρά το γεγονός ότι είδαν τη δράση του. Πρέπει να εξηγηθώ ότι οι έπιστήμονες που ακολουθούν τον κομμουνισμό, ανήκουν σε δύο κατηγορίες: α) Σ' αυτούς που από πίστη ή από συναισθηματισμό ακολουθούν το Κ.Κ.Ε. και β) σε κείνους που από συμφέρο και ύπολογισμό μετέχουν στην κομμουνιστική κίνηση.

Οἱ πρῶτοι ἔχουν μελετήσει τοὺς μαρξισμὸν καὶ
 ἄλλες κομμουνιστικὰς θεωρίας καὶ ἔχουν πιστέψει ὅτι μόνον μὲ τὴν
 ἐφαρμογὴν τῆς κομμουνιστικῆς κοσμοθεωρίας εἶναι δυνατόν νὰ ἐπέλθῃ
 ἡ ἀλλαγὴ ἐκείνη πού θὰ ἐξασφαλίσῃ στοὺς λαοὺς μιὰ καλύτερη ζωὴ καὶ
 πού θὰ ἐφαρμοσθοῦν οἱ περὶ ἐξόφληστος καὶ ἐλευθερίας ἀρχαί, τίς ὁποῖες
 διακηρύττει ὁ κομμουνισμός. Ἐπίσης στὴν κατηγορίᾳ αὐτῇ ἀνήκουν οἱ

λυση τῶν ὁποίων δημιουργοῦν δυσμενῆ ἀτμόσφαιρα, τὴν ὁποία ἐκμεταλλεύεται προπαγανδιστικὰ ὁ κομμουνισμός.

Ἐπίσης, ὑπὸ τὴν μορφὴν τῶν νομικῶν συμβούλων ἐπιτυγχάνει τὸ Κ.Κ.Ε. νὰ πλαισιώσῃ διάφορες ὁργανώσεις μὲ ἐπιστημονικά του στελέχη, τὰ ὁποία στὴν οὐσία εἶναι οἱ πολιτικοὶ καθοδηγηταὶ τῆς ὁργανώσεως στὴν ὁποία ἐμφανίζονται μὲ τὸν ἀθῶο τίτλο τοῦ νομικοῦ συμβούλου.

Παρ' ὅλες ὁμως τὶς σοβαρὰς ὑπηρεσίες ποὺ οἱ κομμουνισταὶ ἐπιστήμονες προσφέρουν στὸν κόμματικὸ ἀγῶνα, ἐν τούτοις, ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. πάντοτε μὲ δυσπιστία παρακολουθεῖ τὴ δράση των. Ἐκτὸς τοῦ γεγονότος ὅτι παρακολουθεῖ μὲ σκεπτικισμό τὶς κομματικὰς ἐνέργειες, ἐκ παραλλήλου δὲν τοὺς προωθεῖ σὲ ἀνώτατα κομματικὰ κλιμάκια, φοβούμενη προφανῶς τὴν ὑποσκέλιση τῶν ἡγετικῶν στελεχῶν ποὺ δὲν προέρχονται ἀπὸ ἐπιστημονικοὺς κλάδους.

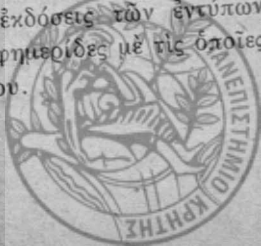
Λέγεται μάλιστα ὅτι ὅταν τὸ κόμμα θέλει νὰ ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ τὴν παρουσία τῶν διαφόρων ἐπιστημονικῶν του στελεχῶν ἢ μετέρχεται τὴ μέθοδο τῆς «προβακάτσιας» ἢ τοὺς ἀναθέτει ἀποστολὰς ἀπὸ τὶς ὁποῖες ποτὲ δὲν πρόκειται νὰ ξεφύγουν χωρὶς βαρεῖες συνέπειες. Ἐπίσης ἐναντίον τῶν ἀτιθιάσων ἐπιστημονικῶν του στελεχῶν τὸ κόμμα μετέρχεται μέσα τρομοκρατικά, μὲ τὰ ὁποία συνέρχεται ὁ ἐπανασιατῶν καὶ βρίσκει τὸν κομματικὸ δρόμο ἀπ' τὸν ὁποῖο πρὸς στιγμὴν εἶχε ξεφύγει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΥΠΟΣ

Τὸ κεφάλαιον τοῦ τύπου ἀπετέλεσε πάντοτε τὴν σπουδαιότερη φροντίδα τῆς κομμουνιστικῆς ἡγεσίας. Στὴν εἰρηνικὴ μὲν περίοδον φροντίζει ὁ κομμουνισμὸς καὶ ἐκδίδει ἐπισήμως ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ, καθὲς εἶδους ἡμερησίᾳ κομματικὰ ὅργανα, ἐφημερίδες τῆς νεολαίας, ἐπαρχιακὰς ἐκδόσεις, λογοτεχνικὰ περιοδικὰ καθὼς ἐπίσης καὶ ἑκτακτὰς ἐκδόσεις ἐπιστημονικῶν καὶ ἄλλων γενικῶς βιβλίων γιὰ τὴν προπαγάνδα του.

Στὴν περίοδον ὁμως τῆς παρανομίας οἱ ἐκδόσεις τῶν ἐντύπων περιορίζονται στὰ ἀπαραίτητα περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδες μὲ τὶς ὁποῖες ὁ κομμουνισμὸς μπορεῖ νὰ κάμει τὴ δουλειά του.

Τόσο ὁ νόμιμος ὅσο καὶ ὁ παράνομος τύπος κυκλοφοροῦν μὲ τὴν εὐθύνη τῶν ὁργανώσεων. Ἐναντιοβήτητα τὸ μεγαλύτερο μέρος τῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων κυκλοφορεῖ μέσω τῶν πρακτορείων, ὁ περιοδικὸς ὅμως τύπος τῆς νομίμου περιόδου κυκλοφορεῖ μέσω τῶν κομματικῶν ὁργανώσεων καθὼς ἐπίσης καὶ τῶν ὁμάδων Ἐθνικῆς Ἀλληλεγγύης.

Ὁ παράνομος τύπος ἐξασφαλίζει τὴν ἔκδοσίν του μὲ τὴν ἐργασία κομματικῶν τυπογράφων, ποὺ ἀναλαμβάνουν τὴ δουλειὰ αὐτὴ μὲ κίνδυνο νὰ ὑποστοῦν τὶς συνέπειες τῶν πράξεών τους. Τὰ τυπογραφεῖα ποὺ ἐκδίδουν τὸν παράνομο τύπο εἶναι ἐγκατεστημένα σὲ σπίτια—κυρίως ὑπόγεια—τὰ ὁποῖα, ὁ κομμουνισμὸς στὴν περίοδο τῆς νομιμότητος, τὰ ἐξυπλίζει μὲ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα μέσα. Γιὰ τὴν ἔκδοση τοῦ παράνομου τύπου καταρτίζεται ἐπίσης συνεργεῖο τυπογράφων κατὰ τὴν περίοδο τῆς νομιμότητος.

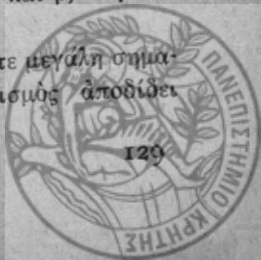
Παράνομος ὅμως ὑπῆρξε πάντοτε ὁ κομμουνιστικὸς τύπος ποὺ κυκλοφοροῦσε στὶς ἐνοπλές τῆς χώρας δυνάμεις.

Σὲ περίπτωσιν ποὺ ὁ κομμουνισμὸς δὲν ἔχει ἐξασφαλίσει τυπογραφικὲς ἐγκαταστάσεις τότε τὰ ἔντυπά του τὰ κυκλοφορεῖ κάνοντας χρῆσιν πολυγράφων, τοὺς ὁποίους προμηθεύεται μέσω τῶν μελῶν του, ποὺ ἀνήκουν στὴν ὁργάνωσιν τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελμάτων ἢ στὴν τοιαύτη τῶν ἐπιστημόνων.

Πάντως, γιὰ κάθε ἐνδεχόμενο, ὁ κομμουνισμὸς τὰ περισσότερα παράνομα στελέχη του, τὰ εἰδικεύει στὴν τυπογραφικὴ τέχνη ὥστε σὲ περίπτωσιν ἐλλείψεως ἐργατικῶν χειρῶν νὰ ἐξασφαλίζει τὴν ἔκδοση τοῦ τύπου του μὲ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν εἰδικῶς ἐκπαιδευθέντων πρὸς τοῦτο τυπογράφων.

Τώρα εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναφερθοῦμε στὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο ὁ κομμουνισμὸς κυκλοφορεῖ τὰ ἔντυπά του. Κάθε πυρήνας καὶ κάθε κομματικὸς σχηματισμὸς, ἀπαραίτητα στὴ συγκρότησίν του, ἔχει ὑπεύθυνον τύπου. Αὐτὸς ἔχει ὑποχρέωσίν του νὰ ὁργανώνει τὸν τρόπο τῆς ἐπικοινωνίας τοῦ τμήματος μὲ τὸν κομματικὸν τύπον. Αὐτὴ ἡ ὁργάνωσις τῆς ἐπικοινωνίας μεταφράζεται α) στὴν ἀποστολὴ ἀνταποκρίσεων γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ τομέως, τὴν εὐθύνη τοῦ ὁποίου ἔχει ὁ πυρήνας καὶ β) στὴ διάδοση καὶ κυκλοφορίαν τοῦ τύπου.

Καὶ ἡ μὲν ἐργασία τῶν ἀνταποκρίσεων δὲν ἔχει οὔτε μεγάλη σημασίαν, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐνδιαφέρον. Ἐκεῖ ποὺ ὁ κομμουνισμὸς ἀποδίδει

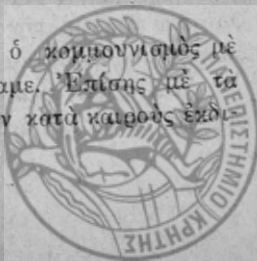
σημασία, είναι ή διάθεση και ή διάδοση τοῦ τύπου. Κάθε μέλος κομματικό ἀναλαμβάνει ὑπεύθυνα νά διαθέσει ἕνα συγκεκριμένο ἀριθμό ἐφημερίδων ἢ περιοδικῶν. Τὸν ἀριθμὸ αὐτὸ τὸ κόμμα ἐπιμένει νὰ τὸν διαθέτουν πραγματικά τὰ μέλη του. Ζητάει ἀπ' αὐτοὺς πού ἀναλαμβάνουν τὴ διάθεσή του ὀνομαστικές καταστάσεις τῶν προσώπων, στὰ ὁποῖα δίδουν τὸν κομματικὸν τύπο καὶ ἐν συνεχείᾳ προβαίνει στὸν ἔλεγχον, γιὰ νὰ διαπιστώσει ἂν πράγματι διετέθη ὁ κομματικὸς τύπος. Αὐτὸ τὸ κάνει τὸ κόμμα, γιὰτὶ ὑπῆρξαν περιπτώσεις, στὶς ὁποῖες τὰ κομματικά μέλη, κατεχόμενα ἀπὸ φόβο ἢ ἐπιδιώκοντα νὰ μὴ ἔκτεθοῦν, κατέβαλλον μὲν τὴν ἀξία τῶν ἐγτύπων, αὐτὰ ὅμως τὰ κατέστρεφαν. Ἕνας τρόπος γιὰ νὰ βαθμολογηθῇ ἡ ἀπόδοση τῶν κομματικῶν μελῶν, εἶναι καὶ ἡ προθυμία καὶ τὸ ἐνδιαφέρον πού δείχνουν γιὰ τὴν διάθεση τοῦ τύπου.

Ἐπίσης γιὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ διενεργοῦνται οἱ μεγαλύτερες κομματικές συζητήσεις καὶ καθορίζονται ἡμέρες ἢ ἐβδομάδες ἀμίλλης, κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ὁποίων παρουσιάζεται ἀνταγωνισμὸς μεταξὺ πυρήνων, ἀτόμων καὶ πολλὰς φορὲς πόλεων, γιὰ τὴ μεγαλύτερη διάθεση ἐντύπων τοῦ Κ.Κ.Ε.

Γιὰ τὴ διάθεση τοῦ παρανόμου τύπου δὲν γίνεται ποτὲ ἀμίλλα ἢ ἔλεγχος τῆς διαθέσεώς του, γιὰτὶ αὐτός, ὥς γνωστό, ἐκδίδεται σὲ περιορισμένο ἀριθμὸ, ἡ δὲ διάθεσή του γίνεται μέσῳ τῶν μελῶν ἢ διατίθεται δωρεὰν διὰ τοῦ συστήματος τῆς παρανόμου διανομῆς.

Πάντως ὁ κομμουνισμὸς ἐξαρτᾷ τὴν πίστη καὶ τὴν ἀπόδοση τῶν στελεχῶν του ἀπὸ τὸν τρόπο τῆς δουλειᾶς πού ἐμφανίζουν στὸ ζήτημα τοῦ τύπου. Ἐπίσης ἡ κομμουνιστικὴ ἡγεσία, τὸ μεγαλύτερο μέρος τῶν χρημάτων πού προσέρχονται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, τὸ διαθέτει στὸ κεφάλαιο τοῦ τύπου. Ἄλλωστε καὶ τὰ βασικότερα ἡγετικά στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε., γνωρίζοντας ὅτι καὶ ἡ παγκόσμιος κομμουνιστικὴ ἡγεσία ἀποδίδει τὴν ἴδια μ' αὐτοὺς σημασία στὸν τύπο, προβαίνουν σὲ διάφορες ἀπάτες καὶ καταχρήσεις, δικαιολογοῦντα τεράστια χρηματικὰ ποσὰ γιὰ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ πού ἐκδίδουν. Εἶναι ἄλλωστε ὁ εὐπαθέστερος τομεύς, γιὰ τὸν ὁποῖο ὁ παγκόσμιος κομμουνισμὸς δὲν ὑπολογίζει οὔτε χρήματα, οὔτε κανενὸς εἶδους θυσίας.

Καὶ τὸ μὲν κομματικὸν τύπο τὸν ἐξασφαλίζει ὁ κομμουνισμὸς μὲ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ὁργάνων πού προαναφέραμε. Ἐπίσης μὲ τὰ ἴδια ὄργανα καὶ μέσα ἐξασφαλίζει τὴν ἐκδοση τῶν κατὰ καιροὺς ἐκδο-

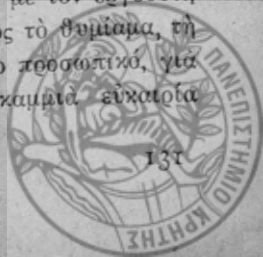
δομένων παρανόμων ἐντύπων (μπροσούρες, προκηρύξεις καὶ γενικῶς παράνομο διαφωτιστικὸ ὕλικό). Τὸν τύπο ἐπίσης, ποὺ ἀπασχολεῖται μὲ φιλολογικὰ ἢ οἰκονομικὰ θέματα, τὸ κόμμα τὸν ἐξασφαλίζει περίπου μὲ τὰ ἴδια μέσα.

Τὸν ἀντικομμουνιστικόν, τὸν ἀστικὸ λεγόμενον τύπο, ὁ κομμουνισμὸς τὸν ἔχει τοποθετήσει στὴ σφαῖρα δράσεως εἰδικοῦ ἐπιτελείου στελεχῶν, προερχομένων τόσο ἀπὸ τὴ δημοσιογραφικὴ οἰκογένεια, ὅσο καὶ ἀπὸ τὴν ὁργάνωση τῶν ἐπιστημόνων.

Διὰ τῶν τελευταίων αὐτῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα φροντίζουν μὲ κάθε τρόπο νὰ διατηροῦν φιλικὰς σχέσεις μὲ τοὺς διευθύνοντας τὸν ἀστικὸν τύπο, ἐπιτυγχάνουν νὰ εἰσδύουν στὶς ἐφημερίδες ὡς συντάκται ἢ συνεργάται καὶ μὲ τὴν ἐπιμέλεια καὶ φιλεργία ποὺ τοὺς διακρίνει, πολὺ γρήγορα καταλαμβάνουν σπουδαῖες καὶ ἐμπιστευτικὰς θέσεις στὴ σύνταξη τῆς ἐφημερίδος (ἀρχισυντάκτες, συντάκτες τῆς ὕλης, περιγραφικοὶ συντάκτες, ρεπόρτερ, λογοτεχνικοὶ συνεργάτες, μεταφρασταὶ κλπ.).

Σιγὰ σιγὰ καὶ μὲ τὸν ἐξαιρετικὸ ζήλο ποὺ φροντίζουν νὰ ἐπιδεικνύουν, γίνονται οἱ ἀπαραίτητοι ἄνθρωποι τῆς ἐφημερίδος καὶ τοῦ διευθυντοῦ της, τὸν ὁποῖο κυριολεκτικὰ βραχυκυκλώνουν καὶ τὸν καθιστοῦν μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου ὄργανό τους στὰ ζητήματα τῆς ἀξιολογήσεως τοῦ ἄλλου συντακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ ἰδιαίτερος τοῦ ἐθνικοφρονος τοιοῦτου. Τὸ τελευταῖο αὐτό, ἀνυποψίαστο τις περισσότερες φορὲς ἀπὸ ὅ,τι συμβαίνει γύρω του, ἐκτοπίζεται ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀπὸ τὰ κυριώτερα πόστα τῆς ἐφημερίδος, τὰ ὁποῖα καταλαμβάνονται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ κόμματος. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκόμη συμβεῖ ν' ἀντιληφθῇ ἐγκαίρως τὰ συμβαίνοντα, εἶναι ἀνίκανο, λόγω τῆς ἀδιαφορίας ποὺ συνήθως διακρίνει τοὺς ἐθνικόφρονες γενικά, νὰ ἀντιδράσει καὶ δέχεται μοιρολατρικὰ τὴν καινούργια κατάστασι.

Ὁ κομμουνιστὴς δημοσιογράφος ποτὲ δὲν ξεχνᾷ τὴν ἰδεολογικὴν του προέλευση καὶ γι' αὐτὸ δὲν περιορίζεται στὰ καθαρῶς ἐπαγγελματικὰ του καθήκοντα οὔτε καὶ στὴ βελτίωση τῆς οἰκονομικῆς του καταστάσεως. Ἡ τελευταία αὕτη τὸν ἐνδιαφέρει ἴσως λιγώτερο ἀπὸ κάθε ἄλλο ζήτημα. Ὁ κομμουνιστὴς συντάκτης ποτὲ δὲν θὰ ἐπιζητήσει αὔξηση τοῦ μισθοῦ του, οὔτε θὰ καταδεχθῇ νάρθει, σὲ προστριβὲς μὲ τὸν ἐργοδότη του γιὰ παρόμοιο ζήτημα. Ἀποφεύγει, σὰν ὁ διάβολος τὸ θυμιάμα, τὴ συμμετοχή του σὲ ἐπαγγελματικὸς ἀγῶνας μὲ τὸ ἄλλο προσωπικόν, γιὰ ζητήματα αὐξήσεως μισθῶν. Δὲν παρ' αἰεὶ ὅμως καμμία εὐκαιρία

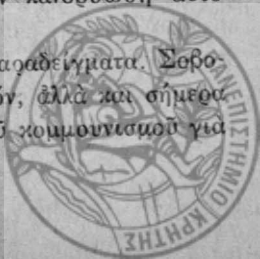
για να υποδουλίσει με τον πειο ύπουλο τρόπο και να καλλιεργήσει το ταξικό μίσος των άλλων συναδέλφων του. Δεν παίρνει ποτέ πρωτοβουλία για την επίλυση των οικονομικών διαφορών μεταξύ του προσωπικού και της επιχειρήσεως. Δεν πρέπει με κανένα τρόπο να δημιουργηθῇ ἡ ὑποψία ὅτι αὐτὸς ὑποκινεῖ τοὺς συναδέλφους του σὲ ἀγῶνες οἰκονομικῶν διεκδικήσεων ἢ ἀπεργιακούς.

Ἡ ἀποστολή του στὴν ἐφημερίδα δὲν μοιάζει καθόλου με τὴν ἀποστολή τοῦ ὁμοϊδεάτου του στὰ ἄλλα ἐπαγγέλματα. Ἐκεῖ καλλιεργεῖ τὴν πάλη τῶν τάξεων. Ἐδῶ ὅμως οἱ σκοποὶ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος εἶναι πολὺ σπουδαιότεροι. Ἡ ἐφημερίδα καὶ γενικὰ τὸ ἔντυπο εἶναι τὸ κυριώτερο ὄπλο στὰ χέρια ἐκείνου πού τὸ κατέχει, στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν κατάκτηση τῆς μάζας. Εἶναι ἡ δυναμίτις μετὰ τὴν ὁποία μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀνατινάξει στὸν ἄερα τὸν ἀντίπαλό του. Ὁ ἐπίσημος τύπος τοῦ κομμουνισμοῦ δὲν εἶναι ἀρκετὸς γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν τοῦ κόμματός του. Ὁ μὴ κομμουνιστὴς ἀναγνώστης τὸ ξέρεῖ αὐτὸ πολὺ καλὰ καὶ φυλάγεται ἀπὸ τὴν ἐπίδραση του. Δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ ἴδιο καὶ μετὰ τὸν ἀστικὸ τύπο. Ἀπὸ τὸν τελευταῖο αὐτὸ δὲν αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη νὰ προφυλαχτῇ. Δέχεται ἀνεπιφύλακτα τὰ γραφόμενά του καὶ ἐπηρεάζεται σὲ ἀφάνταστο βαθμὸ ἀπ' αὐτά. Δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ φαντασθῇ ὅτι μιὰ ἀστικὴ ἐφημερίδα μπορεῖ νὰ ἐξυπηρετεῖ τοὺς σκοποὺς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος. Δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ καταλάβει ὅτι, πίσω ἀπὸ τὸν χτυπητὸ τίτλο ἑνὸς πατριωτικοῦ ἄρθρου, ὑπάρχει τὸ πειὸ δραστικὸ δηλητήριό τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας.

Ἐχει συνεπῶς ἀσυγκρίτως μεγαλύτερη ἐπίδραση ὁ ἀστικὸς τύπος στὴ λαϊκὴ ψυχολογία καὶ ἐπηρεάζει χιλιάδες φορὲς ἀποτελεσματικώτερα τὸ λαὸ ἀπὸ ὁποιαδήποτε ἐπίσημη κομμουνιστικὴ ἐφημερίδα. Πρέπει λοιπὸν ὁ ἀστικὸς τύπος μετὰ κάθε μέσο καὶ μετὰ κάθε θυσία νὰ βρεθῇ κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιρροή τοῦ κόμματος.

Ἡ διείσδυση μέσα στὴν ἀστικὴ ἐφημερίδα καὶ ἡ κατάληψη ἐπικαίρων θέσεων σ' αὐτή, μετὰ πρόσωπα κομματικὰ καὶ δραστήρια, εἶναι τὸ μοναδικὸ μέσο γιὰ τὸν παραπάνω σκοπὸ. Ὅταν κατορθωθῇ αὐτὸ ὁ σκοπὸς πέτυχε ἑκατὸ τοῖς ἑκατό.

Ἐχομε ὑπ' ὄψει μας πλεῖστα ὅσα τέτοια παραδείγματα. Σφοδρώτατες ἐθνικόφρονες ἐφημερίδες, καὶ στὸ παρελθόν, ἀλλὰ καὶ σήμερα ἀκόμη, ὑφίστανται τὴν ὀλέθρια αὐτὴ ἐπίδραση τοῦ κομμουνισμοῦ γιὰ

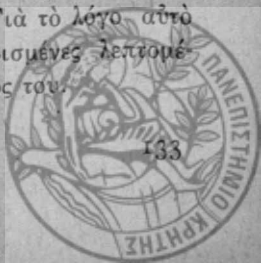
τὸν ἀπλούστατο λόγο ὅτι, τὰ κυριώτερα πόστα στὴ σύνταξή των, κατέχονται ἀπὸ κορυφαίους φανεροὺς ἢ κρυφούς κομμουνιστὰς δημοσιογράφους. Τὰ πρόσωπα αὐτὰ τὰ ξέρει καὶ ὁ τελευταῖος δημοσιογράφος. Ὡς τόσο ὅμως κανεῖς δὲν μπορεῖ νὰ κλονίσει τὴ θέση τους. Ἀντιθέτως μάλιστα εἶναι πανίσχυρα καὶ ἐπηρεάζουν ὄχι μόνο τὴν πολιτικὴ τῶν ἐφημερίδων στίς ὁποῖες ἐργάζονται, ἀλλὰ καὶ τῶν κυβερνήσεων ἀκόμη.

Γιὰ νὰ οχηματίσει ὁ ἀναγνώστης μικρὴ ἔστω ἰδέα τῆς παντοδυναμίας τῶν προσώπων αὐτῶν ἀρκεῖ νομίζουμε τὸ γεγονός ὅτι καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ πανίσχυρη δικτατορία τῆς 4ης Αὐγούστου δὲν μπόρεσε νὰ τὰ ἐκτοπίσει ἀπὸ τὰ πόστα πού κατεῖχαν τὴν ἐποχὴ ἐκείνη στίς ἐφημερίδες. Ὡς τόσο ὅμως καὶ τότε ἀκόμη, παρὰ τὴ λογοκρισίαν καὶ τὰ ἄλλα αὐστηρὰ μέτρα, τὰ πρόσωπα αὐτὰ κατ'ὀρθον νὰ ἐπηρεάζουν τὴν κοινὴ γνώμην μὲ τὴ συστηματικὴ ἀντίδρασή των.

Καταλαβαίνω πολὺ καλὰ τὴν ἀπορία τοῦ ἀναγνώστου, ὁ ὁποῖος διερωτᾷται: Τόσο σπουδαῖοι εἶναι οἱ κομμουνισταὶ δημοσιογράφοι, ὥστε νὰ εἶναι ἀναντικατάστατοι. Ἀσφαλῶς ὄχι. Ὅπως ὅμως γράφω παραπάνω, τὰ πρόσωπα αὐτὰ δείχνουν τέτοια ἐργατικότητα στὴν ἐφημερίδα καὶ ξέρουν νὰ κολακεύουν τόσο ἔντεχνα τὸν προϊστάμενό τους, ὥστε νὰ κατακτοῦν ἀπόλυτα τὴν ἐμπιστοσύνην του, σὲ βαθμὸ, πού νὰ θεωροῦνται ἀπ' αὐτὸν ἀπαραίτητα στὴ δουλειά του καὶ συνεπῶς ἀναντικατάστατα.

Ὁ ὅξυς ἀνταγωνισμὸς ἀπὸ τὴν ἄλλην μεριά, μεταξὺ τῶν ἐφημερίδων τῆς Ἑθνικῆς παρατάξεως, παίρνει πολλὰς φορές, τέστια ἔνταση καὶ ἔκταση, ὥστε νὰ μὴ μένει καιρὸς στοὺς ἐκδότες νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ τέτοια μικροζητήματα.

Ἡ ἐφημερίδα δὲν παύει κι' αὐτὴ νὰ εἶναι μὴ ἰδιωτικὴ ἐπιχείρηση, ἰδιότυπὴ βέβαια, καὶ μὲ ἀποστολὴ καθαρά πνευματικὴ καὶ καθοδηγητικὴ γιὰ τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Κοινωνίαν καὶ ὄχι κερδοσκοπικὴ ἀπολύτως, ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει, ἐπιχείρηση οἰκονομικὴ πολλὴ σοβαρὴ, ὑποκείμενη σὲ μεγάλες ζημιές. Γι' αὐτὸ ὁ ἐπιχειρηματίας πρέπει νὰ χεῖ τὰ μάτια του δεκατέσσαρα καὶ νὰ παρακολουθεῖ κάθε μέρα, κάθε στιγμή τὸ δελτίο τῆς κυκλοφορίας της. Τὸ μόνο ζήτημα τῆς ἐφημερίδος πού δὲν μπορεῖ νὰ τὸ ἐμπιστευθῇ σὲ κανένα εἶναι αὐτό. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ πολλὰς φορές εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ παραβλέπει ὠρισμένους λεπτομέρειες, χάριν τῆς οἰκονομικῆς πλευρᾶς τῆς ἐπιχειρήσεώς του.

Ἐπάρχουν φυσικὰ καὶ ἡφμερίδες ποὺ δὲν μποροῦμε νὰ τὶς κατατάξουμε στὴν παραπάνω κατηγορία, ἡφμερίδες ποὺ προσέχουν κατὰ τὴν πρόσληψη τοῦ συντακτικοῦ των προσωπικοῦ, αὐτὲς ὅμως εἶναι οἱ ὀλιγώτερες.

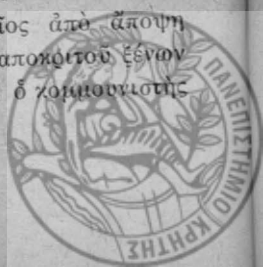
Καὶ ἐνῶ στὶς ἀστικὲς ἡφμερίδες ἐργάζονται πλεῖστοι ὅσοι κομμουνισταὶ δημοσιογράφοι, στὶς κομμουνιστικὲς ἀντιθέτως, σπανιώτατα χρησιμοποιοῦνται μὴ κομμουνισταὶ δημοσιογράφοι καὶ τότε μόνον ὅταν δὲν ὑπάρχει δυνατότης νὰ ἐξευρεθῇ κατάλληλος κομμουνιστής.

Αὕτῃ τὴν κατάστασιν τὴ γνωρίζει ὁ κομμουνιστὴς συντάκτης καὶ τὴν ἐκμεταλλεύεται ἀπὸ πάσης πλευρᾶς.

Γράφω περὶ πάνω ὅτι ὁ κομμουνιστὴς ἀποφεύγει ὅπως ὁ διάβολος τὸ θυμίαμα νὰ πάρει μέρος στοὺς ἀγῶνας τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἡφμερίδος γιὰ οἰκονομικὲς διεκδικήσεις. Τὸ ἀντίθετο τώρα συμβαίνει σὲ καθολικοὺς ἀγῶνες τοῦ ἐπαγγελματικοῦ του σωματείου. Ἐκεῖ θὰ τὸν βροῦμε ἐπὶ κεφαλῇ τῆς ὅλης συνδικαλιστικῆς κινήσεως ὥς τὸν κύριο μοχλό. Ὁργανώνει τοὺς συναδέλφους του, ὑποδαυλίζει τὸ ζῆλο τους, τοὺς ἐνθαρρύνει καὶ κάμνει τὸ πᾶν νὰ τοὺς πείσει ὅτι, χωρὶς ἀγῶνα, δὲν πρέπει νὰ περιμένουν καμμιά βελτίωση τῆς οἰκονομικῆς των καταστάσεως. Θέλει μὲ κάθε θυσία νὰ τοὺς ἀφυπνίσει ὅλα τὰ ἔνστικτα τῆς αὐτοσυντηρήσεως τοῦ πεινασμένου θηρίου. Γίνεται ὁ ἐμπνευστὴς καὶ ὁ πρωτοπόρος στὶς ἀπεργίες. Ὅταν ἐπιτύχει νὰ τοὺς φέρει στὸ σημεῖο αὐτὸ ἀπὸ ψυχολογικὴ ἄποψη καὶ νὰ τοὺς σπρώξει σὲ σύγκρουση μὲ τοὺς ἐργοδότας τότε μόνον αἰσθάνεται τὸν ἑαυτὸν του ἱκανοποιημένο. Δεδομένου ὅτι μόνον αὐτὸς γνωρίζει τὴν τακτικὴ τῆς κινητοποιήσεως τῶν μαζῶν γίνεται μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου ὁ κυριώτερος μοχλὸς τῆς ἐπαγγελματικῆς του ὁργανώσεως σὲ ζητήματα ὁργανωτικά καὶ οἰκονομικῶν διεκδικήσεων. Ὡς τόσο ἀποφεύγει μὲ κάθε τρόπο νὰ καταλάβει ἀνώτερα ἀξιώματα στὴν ἐπαγγελματικὴ ἱεραρχία, γιὰ νὰ μὴ κινήσει τὶς ὑπόνοιες τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν.

Δυστυχῶς ὁ περιορισμένος χώρος τοῦ παρόντος βιβλίου δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἐπεκταθοῦμε σὲ λεπτομέρειες γιὰ τὴν ὅλη συνωμοτικὴ καὶ ἀνατρεπτικὴ δράση τοῦ κομμουνισμοῦ στὸν ἀστικὸ τύπο.

Ἐνας ἄλλος τομεὺς τοῦ τύπου ἐξ ἴσου σπουδαῖος ἀπὸ ἄποψη δράσεως τοῦ κομμουνισμοῦ εἶναι καὶ ὁ ρόλος τοῦ ἀνταποκριτοῦ ἐνῶν ἡφμερίδων καὶ δημοσιογραφικῶν πρακτορείων. Ἐδῶ ὁ κομμουνιστὴς δημοσιογράφος εἶναι πραγματικὰ ἀσυναγώνιστος.

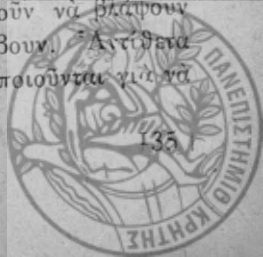
Χάρης στη δραστηριότητα πού τὸν διακρίνει καὶ τὴ γλωσσομάθεια — γνώρισμα καὶ αὐτὸ τῶν περισσοτέρων κομμουνιστῶν δημοσιογράφων — κατορθώνει καὶ μὲ τὴ βοήθεια τοῦ διεθνoῦς κομμουνισμοῦ καὶ τῆς συνδοιοπορίας νὰ βροῖσκειται σὲ ἄμεση ἐπαφὴ μὲ τοὺς διεθνεῖς δημοσιογραφικούς κύκλους. Τὴν ἐπαφὴ αὐτὴ τὴν ἐπιδιώκει ὁ κομμουνιστὴς μὲ κάθε μέσο. Αὐτὴ θὰ τοῦ ἐπιτρέψει νὰ μεταδώσει στὸ ἐξωτερικὸ κάθε πληροφορία, πού μπορεῖ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ σχέδια τοῦ κομμουνισμοῦ στὸν τόπο του. Μὲ τοὺς ξένους αὐτοὺς δημοσιογραφικούς κύκλους θὰ συκοφαντήσῃ τὴν κυβέρνησιν τῆς Χώρας του, ὡς «μοναρχοφασιστικὴ», μ' αὐτὴ θὰ μεταδώσῃ κάθε πληροφορία, πού ἀφορᾷ τὴν ὀργάνωσιν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς Πατρίδος του, τὴν οἰκονομικὴ τῆς κατάστασιν, καὶ γενικὰ μ' αὐτοὺς θὰ διοχετευθῇ στὴ Μόσχα ὁλόκληρο τὸ κατασκοπευτικὸ του ἔργο.

Ἔτσι γίνεται στοὺς κύκλους αὐτοὺς ὁ ἀπαραίτητος πληροφοριό-δότης καὶ πράκτορας, ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐμπιστοσύνης. Σὰν τέτοιο ὅμως χρήσιμο πρόσωπο οἱ ἴδιοι κύκλοι θὰ φροντίσουν νὰ τὸ κατοχυρώσουν διορίζοντάς το ἀνταποκριτὴ ἐπίσημο τοῦ Ἑλφου ξένου δημοσιογραφικοῦ πρακτορείου ἢ τῆς Βῆτα μεγάλης ξένης ἐφημερίδος.

Ἀπὸ τὴ στιγμὴ πλέον αὐτὴ γίνεται πρόσωπο σημαντικὸ στοὺς πολιτικούς καὶ δημοσιογραφικούς κύκλους. Παίξει ρόλο σὲ κάθε ζήτημα πού ἔχει σχέση μὲ τὴν πολιτικὴ, διπλωματικὴ καὶ οἰκονομικὴ θέσιν τῆς Χώρας ἐναντι τοῦ ἄλλου κόσμου, ἔχοντας ὡς γνώμονα τῶν πράξεών του ὅχι τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος του ἀλλὰ τοῦ διεθνoῦς κομμουνισμοῦ. Εἶναι μ' ἄλλους λόγους ὅχι ἓνας τίμιος βιοπαλαιστὴς ἀλλὰ ἓνας ξένος πράκτορας, ἓνας προδότης.

Ἐφωδιασμένος μὲ διαπιστευτήρια ξένου ἀνταποκριτοῦ, γίνεται εὐπρόσδεκτος παντοῦ. Μπαίνει στὰ ὑπουργεῖα, στὶς ξένες πρεσβεῖες, στὸ Γενικὸ Ἐπιτελεῖο ἐλεύθερος καὶ ἀνενόηλος. Συνάπτει σχέσεις καὶ φιλίες πού θὰ τοῦ ἐπιτρέψουν εὐκολώτερα καὶ ἀσφαλέστερα νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ σατανικὸ ἔργο του.

Οἱ ἀρμόδιες ὑπηρεσίαι τοῦ Κράτους τὸν γνωρίζουν. Παρακολουθοῦν ἴσως μέχρι ὀρισμένου σημείου τὴ δράσιν του. Εἴτε γιατί δὲν ἔχουν συγκεκριμένα στοιχεῖα στὰ χέρια των εἴτε γιατί φοβοῦνται τὴ δημιουργία ζητημάτων ἀπὸ τὸν ξένον τύπον, πού μποροῦν νὰ βλάψουν τὰ συμφέροντα τῆς Χώρας δὲν τολμοῦν νὰ τὸν συλλάβουν. Ἀντίθετα μάλιστα πολλὰς φορὲς εἶναι ὑποχρεωμένες νὰ τὸν περιποιούνται γιὰ νὰ

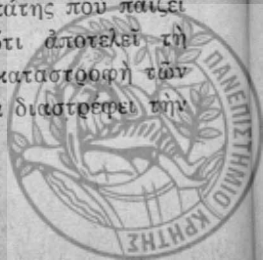

μη δυσαρεστούν τὸν ξένο τύπο πού τόσο ἔχει ἀνάγκη ἡ ἑξωτερικὴ πολιτική τοῦ κράτους.

Πολλὲς φορὲς ἀγανακτοῦμε γιατί ἓνας ξένος δημοσιογράφος, ἀπεσταλμένος τῆς ἐφημερίδος του στὴ Χώρα μας, στέλνει σ' αὐτὴ ὑβριστικὲς ἢ συκοφαντικὲς ἀνταποκρίσεις καὶ ἄρθρα. Ὁ δημοσιογράφος αὐτὸς στὴν πραγματικότητα δὲν ἔχει συνήθως ἰδέα τῶν ἐδῶ συμβαινόντων. Τὶς πληροφορίες του, ἀσφαλῶς, τὶς ἔχει πάρει τὶς περισσότερὲς φορὲς ἀπὸ τὸν Ἑλληνα κομμουνιστὴ ἢ συνοδοιπὸρο συνάδελφό του, μόνιμο ἀνταποκριτὴ τῆς ἐφημερίδος του στὴν Ἑλλάδα. Αὐτὸς θὰ τὸν πλησιάζει πρῶτος, αὐτὸς θὰ προθυμοποιηθῇ νὰ τὸν ἐξυπηρετήσῃ στὴ δουλειά του, αὐτὸς θὰ τοῦ χρησιμεύσῃ ὡς ξεναγός, αὐτὸς θὰ τὸν φέρει σ' ἐπαφὴ μὲ τὸν πρωθυπουργό ἢ τοὺς ὑπουργούς, αὐτὸς θὰ προπαρασκευάσῃ τὸ ἔδαφος γιὰ τὶς δημοσιογραφικὲς του συνεντεύξεις, αὐτὸς θὰ τοῦ ὀργανώσῃ τὸ πρόγραμμα μιᾶς «εὐχάριστης διαμονῆς» στὴ Χώρα μας. Καὶ τέλος αὐτὸς θὰ εἶναι ὁ πληροφοριοδότης του περὶ τῆς ἐν τῇ Χώρα μας καταστάσεως.

Εἶναι ἀφάνταστη ἡ ζημιὰ καὶ τὸ κακὸ πού κάνουν στὴν Πατρίδα τοὺς τὰ πρόσωπα αὐτά. Ἄμεσα ἢ ἔμμεσα ἔργο δικό τους εἶναι ἡ κατασυκοφάντηση τῆς Χώρας στὸ ἑξωτερικὸ ὡς «μοναρχοφασιστικῆς» καὶ ἀντιδημοκρατικῆς καὶ ἡ δηλητηρίαση τῆς παγκοσμίου κοινῆς γνώμης.

Τώρα θὰ ἀσχοληθῶ λίγο μὲ τὰ οἰκονομικὰ μέσα, μὲ τὰ ὁποῖα ἐξασφαλίζεται ἡ ἔκδοση τοῦ κομμουνιστικοῦ τύπου καὶ γενικὰ τῶν προπαγανδιστικῶν ἐντύπων τοῦ Κ.Κ.Ε. Πρὸς Θεοῦ, νὰ μὴ νομισθῇ ὅτι αὐτὰ προέρχονται ἐξ ἐράνων ἢ ἐκ τῶν ἄλλων ἐντοπίων πόρων, πού ἔχει στὴ διάθεσή του τὸ ταμεῖο τοῦ Κ.Κ.Ε. Ὁχι. Οἱ πόροι γιὰ τὴν ἔκδοση τῶν κομμουνιστικῶν ἐντύπων προέρχονται ἀπὸ τὴ Ρωσσία. Ἡ χώρα αὐτή, γιὰ λογαριασμό τῆς ὁποίας ἐργάζονται τὰ κομμουνιστικὰ κινήματα ὅλου τοῦ κόσμου, διαθέτει μυθώδη ποσὰ γιὰ τὴν ἀπόκτηση τοῦ πτηκόσμιου τύπου. Θέλει, τὸ παγκόσμιον κομμουνιστικὸ στρατηγεῖο, πού ἐδρεῖ στὴ Μόσχα, νὰ ἐλέγχει τὸν τύπο. Θέλει τὸν τύπο γιὰ νὰ θεοποιεῖ τοὺς κομμουνιστάς. Θέλει τὸν τύπο γιὰ νὰ παρασύρει τοὺς λαούς. Θέλει τὸν τύπο γιὰ νὰ ἐπιτυγχάνει τὸ παιχνίδι τῆς ἀπάτης πού παίζει εἰς βάρος τῶν λαῶν. Θέλει τὸν τύπο, γιατί πιστεύει ὅτι ἀποτελεῖ τὴ μεγαλύτερη δύναμη γιὰ τὴ δημιουργία καὶ γιὰ τὴν καταστροφή τῶν κοινωνιῶν καὶ τῶν ἀτόμων. Θέλει τὸν τύπο γιὰ νὰ διαστρέφει τὴν

ἀλήθεια καὶ γιὰ νὰ συγκαλύπτει τὰ ἐγκλήματα, πού ὁ κομμουνισμὸς διαπράττει εἰς βάρος τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἀνθρωπότητος.

Πρὶν κλείσω τὸ κεφάλαιο περὶ τύπου, πρέπει νὰ ἀναφερθῶ στὰ πρόσωπα πού διευθύνουν τὶς κομμουνιστικὰς ἐφημερίδες σὲ περίπτωση πού αὐτὲς ἐκδίδονται κατὰ τρόπο νόμιμο, δηλαδὴ μὲ ἄδεια τῶν ἀρχῶν. Σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις, ἐκδύται τῶν ἐφημερίδων φέρονται διάφρα πρόσωπα πού συνοδοιποροῦν μὲ τὸν κομμουνισμό. Αὐτὰ τὰ πρόσωπα εἶναι σωστὰ νούμερα. Δὲν ἔχουν γνώμη γιὰ τίποτε ἀπολύτως. Τὴν μὲν οἰκονομικὴ διεύθυνση ἔχει κάποιος ἐκ τῶν κομματικῶν ἐμπίστων, τὴν δὲ ἀρθρογραφία καὶ τὴ γενικώτερη πολιτικὴ τῆς ἐφημερίδος τὴν ἀσκεῖ ὁ κομματικὸς ὑπεύθυνος τύπου τῆς πόλεως. Αὐτὸς χαράσσει τὴ γραμμὴ αὐτὸς δίδει τὸν τόνο τῆς ἐμφανίσεως, αὐτὸς εἶναι τὸ πᾶν. Σὲ ἄλλες ὅμως περιπτώσεις διευθυντὴς καὶ ὑπεύθυνος τῆς ἐφημερίδος φέρεται κάποιον πρόσωπο πού ἢ θὰ βρίσκεται σὲ κάποια φυλακὴ ἢ σὲ κάποιο σινατόριο ἢ θὰ εἶναι παράνομος, ἔχοντας δοσοληψίες μὲ τὶς καταδικωτικὰς ἀρχάς.

Ἐπίσης πρὶν τελειώσω τὴν ἀνάπτυξη τοῦ τρόπου τῆς κομμουνιστικῆς δράσεως στὸν τομέα τοῦ τύπου, ἀνάγκη νὰ ἀσχοληθῶ καὶ λίγο μὲ τὶς εἰδικὰς ἐκδόσεις τῶν κομμουνιστῶν στὸ ἐξωτερικόν. Παντοῦ ὅπου ὑπάρχει Ἑλληνισμὸς ἢ ὅπου λαμβάνουν χώραν διεθνεῖς ζυμώσεις, τὸ Κ.Κ.Ε. διατηρεῖ γραφεῖα τύπου καὶ προπαγάνδας. Τέτοια γραφεῖα εἶναι ὁργανωμένα στὴ Ν. Ὑόρκη, στὸ Λονδίνο καὶ στὸ Παρίσι. Τὰ γραφεῖα αὐτὰ ἐκδίδουν δημοσιογραφικὰ ὄργανα ἐβδομαδιαῖα ἢ δεκαπενθήμερα καὶ κυκλοφοροῦν καθημερινῶς δελτία πληροφοριῶν, τὰ ὁποῖα στέλνουν σὲ διάφορες προσωπικότητες πού ἀσχοῦν ἐπίδραση στὰ διεθνῆ πράγματα ἢ πού ἔχουν κάποιο ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν Ἑλλάδα.

Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ὁ κομμουνισμὸς ἔχει ἐπιτύχει νὰ ἐξαπατᾷ τὸν κόσμον τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἔχει δημιουργήσει τὸ θρύλον περὶ φασιστικοῦ Κράτους καὶ περὶ διώξεων τῶν «δημοκρατικῶν πολιτῶν». Μ' αὐτὰ τὰ γραφεῖα τύπου ἐπέτυχε νὰ δηλητηριάσει τὴν ψυχὴ τῶν Ἑλλήνων τοῦ ἐξωτερικοῦ, πού ἀγνοοῦντες τὴν Ἑλληνικὴ πραγματικότητα καὶ στερούμενοι πληροφοριῶν ἀπὸ τὴν ὑπεύθυνον κυβέρνησιν, ἐνισχύουν τὸν κομμουνισμό στὸ προδοτικόν του ἔργο.

Μὲ τὴν χρησιμοποίησιν ὅμως τῶν γραφείων αὐτῶν ἐπιτυγχάνει ὁ κομμουνισμὸς νὰ δημιουργεῖ συνεχῶς ζητήματα εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος, πράγμα πού πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι διευκολύνει τὰ σχέδια τῆς

Ρωσσίας για τὴν συνέχιση τῆς ἐκστρατείας τῆς ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Δυτικῶν συμμάχων, ὡς συμπραττόντων στὴν ἐδῶ ὑπάρχουσα κατάστασις.

Ἐπίσης χάρις στὴν ὑπαρξὴ αὐτῶν τῶν γραφείων, ἐπιτυγχάνει ὁ κομμουνισμὸς νὰ στέλνονται κάθε τόσο τηλεγραφήματα καὶ ἔγγραφα διαμαρτυρίας ἐκ μέρους ξένων προσωπικοτήτων πρὸς τὸν Ο.Η.Ε. καὶ τὴν Κυβέρνηση γιὰ δῆθεν διώξεις ἀθώων πολιτῶν. Μὲ τὰ γραφεῖα ὅμως αὐτὰ συμπληρώνεται καὶ ὁ κύκλος τῆς κομμουνιστικῆς ὁργανώσεως στὸν τύπο, γιὰ τὸν ὁποῖο ἐκδηλώνει τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ πράγματι ἐπιβάλλει ὁ παγκόσμιος καὶ ὁ ντόπιος κομμουνισμὸς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

Παραδεχόμενος ὁ κομμουνισμὸς ὅτι τὸ ἀστικὸ καθεστὼς στηρίζεται σοβαρῶς καὶ στὰ πολιτικὰ κόμματα ἐχρησιμοποίησε πάντοτε κάθε μέσο ἄφ' ἑνὸς μὲν γιὰ νὰ εἶναι ἐνήμερος τῆς δράσεως καὶ τῶν ἐνεργειῶν των, ἄφ' ἑτέρου δὲ γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ ἐξουδετερώνει τὴν ἐπιρροὴ ποὺ διαθέτουν αὐτὰ στὶς μεγάλες λαϊκὰς μάζες.

Καὶ τὸν πρῶτο μὲν σκοπὸ, τὸν ἐπιτυγχάνει ὁ κομμουνισμὸς μὲ τὴν χρησιμοποίησιν εἰδικῶν προσώπων, ποὺ κατορθώνουν νὰ μποῦν στὴ ζωὴ τῶν κομματικῶν ὁργανισμῶν, καθὼς ἐπίσης καὶ μὲ τὸν μηχανισμό τῶν πληροφοριοδοτῶν, γιὰ τὸν ὁποῖο θὰ μιλήσουμε ἐν συνεχείᾳ. Τὸν ἄλλο ὅμως σκοπὸ, τῆς ἐξουδετερώσεως τῆς ἐπιρροῆς τῶν πολιτικῶν κομμάτων ἀπὸ τὶς μάζες, τὸν ἐπιτυγχάνει μὲ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν γνωστῶν μέσων τῆς συκοφαντίας, τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀπάτης, καθὼς ἐπίσης καὶ μὲ τὴν συμπαραστάσιν ἀτόμων, ποὺ κατεχόμενα ἀπὸ τὴν ἔμμονη ἰδέα τῆς ἐξελίξεως, δὲν διστάζουν νὰ συνδεθοῦν καὶ μὲ τοὺς προδότες ἀκόμη τοῦ Ἑθνους, προκειμένου νὰ ἐπιτύχουν τοῦ σκοποῦ των.

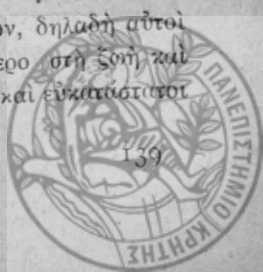
Τώρα θὰ φροντίσουμε νὰ ἐμφανίσουμε τὸν τρόπο, μὲ τὸν ὁποῖο ἐπιτυγχάνει ὁ κομμουνισμὸς νὰ κατέχει τὰ μυστικὰ τῆς δράσεως τῶν ἐνεργειῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς συγκροτήσεως τῶν πολιτικῶν κομμάτων. Κατ'

ἀρχὴν πρέπει νὰ ὑπογραμμισθῇ ὅτι τὰ Ἑλληνικὰ πολιτικά κόμματα δὲν ἔχουν καμμιά ὁργάνωση, ὥστε νὰ εἶναι σὲ θέση νὰ γνωρίζουν ὅλα τὰ πρόσωπα πού μετέχουν σ' αὐτά. Γνωρίζοντας ὁ κομμουνισμὸς αὐτὴ τὴ λεπτομέρεια, φροντίζει νὰ διοχετεύει μέσα στὰ Ἑθνικὰ κόμματα, πρόσωπα τῆς ἐμπιστοσύνης του, πού θὰ φέρουν εἰς πέρας τὴν συγκεκριμένη ἐντολή. Οἱ κομματικοὶ ἀπεσταλμένοι τοῦ κομμουνισμοῦ εἶναι πολλοὶ σὲ κάθε κόμμα. Ἄλλοι παίζουν τὸ ρόλο τοῦ ἀπλοῦ ψηφοφόρου, ἄλλοι προχωροῦν περισσότερο στὴ ζωὴ καὶ τὴ δράση τοῦ κόμματος, ἄλλοι εἶναι προσωπικοὶ φίλοι τῶν διαφόρων πολιτευτῶν καὶ τῆρες του. Αὐτοὶ πολλὰς φορές, προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες τους δωρεάν, (ἐννοεῖται ὅτι τὸ Κ.Κ.Ε. τοὺς καλοπληρώνει γι' αὐτὴ τὴ δουλειά). Ὑπάρχουν ὅμως καὶ οἱ σοβαρώτεροι πράκτορες τοῦ κομμουνισμοῦ στὸ ζήτημα αὐτό, πού δὲν εἶναι ἄλλοι ἀπὸ τοὺς θυρωροὺς καὶ τὸ ὑπρετικό προσωπικὸ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων.

Ὁ καθένας ἀπὸ τοὺς πράκτορας τοῦ κομμουνισμοῦ, κινεῖται μέσα στὸ κόμμα πού τὸν προωθεῖ ὁ κομμουνισμὸς ἀναλόγως τῶν ἐντολῶν καὶ τῶν κατευθύνσεων πού ἔχει ἀπὸ τὸν καθοδηγητὴ του. Ὁ ἀπλὸς ψηφοφόρος τοῦ κόμματος ἔχει γιὰ προορισμὸ νὰ παρακολουθεῖ τὴ ζωὴ τοῦ κόμματος, σὲ ὅτι ἀφορᾷ τὰ πρόσωπα πού φέρονται νὰ μετέχουν στὴ ζωὴ καὶ τὴ δράση τοῦ κόμματος. Περιορίζεται νὰ συντάσσει ὀνομαστικές καταστάσεις τῶν ζωηρῶν στοιχείων καὶ νὰ ἀναφέρει τὶς συζητήσεις πού γίνονται στὸ κόμμα. Τὸ χαρακτηριστικὸ γνώρισμα αὐτοῦ τοῦ πράκτορος, εἶναι ὅτι τακτικώτατα προσέρχεται στὰ γραφεῖα τοῦ κόμματος καὶ ὅτι φροντίζει νὰ παρίσταται στὶς συζητήσεις πού γίνονται γύρω ἀπὸ τὰ διάφορα θέματα. Ἀκόμη ὁ πράκτωρ αὐτὸς διακρίνεται γιὰ τὴν προθυμία του καὶ ὁσάκις τοῦ δοθῇ εὐκαιρία ἐμφανίζει τὸ φανατισμὸ καὶ τὴν πίστη του στὸ κόμμα πού κινεῖται. Αὐτὸς φροντίζει νὰ ἀποκτήσει γνωριμίες μὲ τὰ ἡγετικά στοιχεῖα τοῦ κόμματος, ἐκμεταλλεόμενος αὐτές, ὅταν ἀνακύψει ἀνάγκη. Τὶς γνωριμίες αὐτὲς ποτὲ δὲν τὶς χρησιμοποιοῖ γιὰ προσωπικά του ζητήματα, κατ' αὐτὸν δὲ τὸν τρόπο κερδίζει τὴν ἐκτίμηση τῶν πολιτικῶν στελεχῶν καὶ γενικῶς ἐκείνων πού μετέχουν τοῦ κόμματος.

Ἡ ἄλλη κατηγορία τῶν κομμουνιστῶν πρακτόρων, δηλαδὴ αὐτοὶ πού ἔχουν γιὰ προορισμὸ νὰ προχωρήσουν περισσότερο στὴ ζωὴ καὶ τὴ δράση τῶν κομμάτων, εἶναι συνήθως μορφωμένοι καὶ εὐκατάστατοι

τύποι, οἱ ὁποῖοι λόγῳ τῆς θέσεώς των δὲν μποροῦν νὰ προκαλέσουν ὑπόνοιες στοὺς ὑπευθύνους τῶν διαφόρων κομμάτων.

Ὅλοι αὐτοὶ εἶναι πρόθυμοι νὰ καταβάλουν ἡδξημένες συνδρομές καὶ ὁ προορισμός τους εἶναι νὰ καταλάβουν ἀξιώματα στὶς κοιμματικὲς λέσχες ἢ σὲ ἄλλου εἶδους κοιμματικὲς ἐπιτροπές, πὺ σχηματίζουν τὰ κόμματα, τόσο κατὰ τὴν περίοδο τῶν προεκλογικῶν ἀγώνων, ὅσο καὶ καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ χρόνου.

Ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς οἱ κοιμμουνισταὶ πράκτορες, μποροῦν νὰ διευκολύνουν τὸ Κ.Κ.Ε. καὶ ἀπὸ πλευρᾶς πληροφοριῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ γενικωτέρας ἐξυπηρετήσεως. Κατ' ἀρχὴν εἶναι ἐνήμεροι ὅλων τῶν κινήσεων πὺ ἀφοροῦν τὸ κόμμα στὸ ὁποῖο κινοῦνται. Λαμβάνουν γνώση τῆς ἀλληλογραφίας πὺ διεξάγεται μετὰξὺ τῆς ἡγεσίας καὶ τῶν διαφόρων σχηματισμῶν, ὥστε τὸ Κ.Κ.Ε. νὰ γνωρίζει κάθε κίνηση τῶν ἀστικῶν κοιμμάτων. Ἐπίσης ἀπὸ τῆς θέσεως στὴν ὁποία βρίσκονται μποροῦν νὰ διαβρώσουν ὅπως θέλουν τὸ ἀστικὸ κόμμα, προωθοῦντες σ' αὐτὸ κάθε ἀπεσταλμένο τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἐπίσης μποροῦν ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς νὰ ὑποβοηθήσουν τὰ κοιμματικὰ στελέχη πὺ ἔχουν ζητήματα μετὶ τῆς Ἀρχῆς. Ἰδιαίτερα σὲ περίπτωσι πὺ τὸ ἀστικὸ κόμμα στὸ ὁποῖο αὐτοὶ εἶναι ἐντεταγμένοι ἀνέλθει στὴν ἐξουσία, τότε οἱ πράκτορες αὐτοὶ ἀναλαμβάνουν νὰ διαδραματίσουν ἀποφασιστικὸ ρόλο. Προστατεύουν τοὺς κοιμμουνιστὰς ὑπαλλήλους, πηγαινοέρχονται στὰ ὑπουργικὰ γραφεῖα καὶ γίνονται οἱ ἄνθρωποι τῆς ἡμέρας. Παρασύρουν τοὺς ὑπουργοὺς σὲ γεύματα καὶ ἀποσποῦν μυστικά, τὰ ὁποῖα ὁ κοιμμουνισμὸς ἔχει ἀνάγκη καὶ πολλὰς φορὲς ἐπιτυγχάνουν νὰ τοποθετήσουν στὰ ὑπουργικὰ γραφεῖα ἰδιαιτέρους, πὺ ἔχουν ἐξάρτηση ἀπὸ τὸ κοιμμουνιστικὸ κόμμα, ὥστε νὰ μποροῦν νὰ παίξουν καλύτερα τὸ μεγάλο τους παιχνίδι. Ἐπίσης ὁσάκις συμβαίνει νὰ εἶναι ἐμπορευόμενοι, ἐξασφαλίζουν τὴν προνομιακὴ μεταχείριση τοῦ ὑπουργοῦ, ἐπιτυγχάνοντας δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου νὰ δημιουργήσουν ζητήματα εἰς βάρος ἄλλων ἐμπόρων. Ἐπίσης παρασύρουν τῖς ὑπηρεσίες καὶ τοὺς ὑπουργοὺς σὲ πράξεις ὑπερβασίας, ἢ καὶ χαριστικές, μετ' ἀποτέλεσμα νὰ κλονίσουν τὴ θέσι τοῦ ὑπουργοῦ καὶ νὰ δώσουν ἀφορμὴ στὸν κοιμμουνιστικὸ τύπο γιὰ σκανδαλοθηρία καὶ γενικῶς γιὰ δημαγωγία ἐναντίον τῶν Κυβερνήσεων καὶ τῶν πολιτικῶν κοιμμάτων.

Αὐτονόητο εἶναι ὅτι ὅλοι αὐτοὶ οἱ πράκτορες κινοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει κατευθύνσεων τοῦ κόμματος καὶ ὅτι ὁποχρεωτικὰ ἀναφέρουν

σ' αὐτοὺς σὲ τακτὲς ἡμέρες τὴν κίνηση καὶ τὴ δράση ποὺ ἔχουν ἀναπτύξει.

Ἐκεῖνοι ὁμως τῶν κομμουνιστῶν πρακτόρων ποὺ ὑπὸ τὴν ιδιότητα τῶν προσωπικῶν φίλων τῶν πολιτευομένων ἀναλαμβάνουν νὰ κινηθοῦν μέσῃ στὰ ἀστικά κόμματα, εἶναι πειρὸ ἐπικίνδυνον καὶ εὐκολώτερα μπαίνουν στὴ λεπτομερειακὴ ζωὴ τῶν πολιτικῶν κομμάτων. Αὐτοὶ ἐν ἀντιθέσει μὲ τὶς ἄλλες κατηγορίες τῶν κομμουνιστῶν πρακτόρων, εἶναι θρασεῖς καὶ ἐννοοῦν νὰ παρακολουθοῦν τὸ φίλο τοὺς πολιτευόμενο παντοῦ καὶ πάντοτε. Στὰ κομματικά γραφεῖα, στίς συσκέψεις, στὰ κρατικά γραφεῖα καὶ γενικῶς παντοῦ ὅπου εἶναι δυνατό νὰ ἀποσπᾶσιν πληροφορίες ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὸ κόμμα. Εἶναι, μπροστὺμε νὰ ποῦμε, οἱ σκιεὲς τῶν διαφόρων πολιτευομένων.

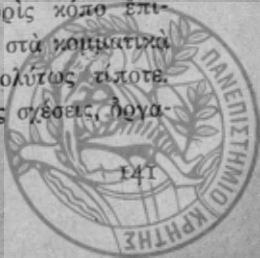
Μ' αὐτὰ τὰ ἐφόδια ἀποκοτῶν γνωριμίες, μπαίνουν στὴ ζωὴ τῶν κομμάτων καὶ προσφέρουν σημαντικὰς ὑπηρεσίες στὸ Κ.Κ.Ε. Καὶ ὁ ρόλος αὐτῶν εἶναι εὐρύτερος ἀπὸ πλευρᾶς δράσεως καὶ ὁμοιάζει περίπου μὲ τὴ δράση τῶν προηγουμένων.

Αὐτοὶ ὁμως ἔχουν ὅλη τὴ δυνατότητα νὰ ἀποσποῦν μυστικά καὶ ἀπὸ τοὺς φίλους τῶν πολιτευομένων, ὥστε νὰ γνωρίζουν καὶ τὰς ἀπορρήτους σκέψεις τῶν κομμάτων γιὰ τὴν περαιτέρω δράση των.

Δι' αὐτῶν ὁ κομμουνισμὸς φροντίζει νὰ ἐξασφαλίσῃ ἐργασία σὲ δημόσιες ὑπηρεσίες στοιχείων κομμουνιστικῶν ἢ φιλοκομμουνιστικῶν. Ἐπίσης μὲ τὴ χρησιμοποίησιν αὐτῶν ἐξασφαλίζει τὴν προστασίαν κομμουνιστῶν ποὺ ὑπηρετοῦν σὲ δημόσιες ἢ ιδιωτικὰς ἐργασίας. Ἐπίσης μὲ τὴ βοήθειαν αὐτῶν ὁ κομμουνισμὸς ἐπιτυγχάνει νὰ τοποθετήσῃ στὰ διάφορα πολιτικά γραφεῖα τῶν κομμάτων γραφεῖς ἢ καὶ κλητῆρας ποὺ ἔχουν ἐξάρτησιν ἀπὸ τὸ Κ.Κ.Ε.

Αὐτοὺς τοὺς πράκτορας ὁ κομμουνισμὸς τοὺς παρουσιάζει διὰ τῶν φίλων τοῦ πολιτευομένου στὰ κόμματα. Ὑποδύνονται τὸ ρόλο τοῦ ἀνέργου καὶ διατίθενται νὰ προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες τοὺς στὸ κόμμα δωρεάν μέχρις ἐξασφαλίσεως ἐργασίας ἀνάλογης μὲ τὰ προσόντα καὶ τὶς γνώσεις ποὺ ἔχουν.

Δυστυχῶς καὶ ἐδῶ ἡ ἔλλειψη ὁργανώσεως τῶν πολιτικῶν κομμάτων διευκολύνει τὸν κομμουνισμὸ στὰ σχέδιά του. Χωρὶς κόπο ἐπιτυγχάνει νὰ ἐξασφαλίσῃ καὶ ἓνα ἀκόμη ὀφθαλμὸ μέσα στὰ κομματικά γραφεῖα ὅπου δὲν μπορεῖ πλέον νὰ τοῦ διαφύγει ἀπολύτως τίποτε. Πληροφορίαι γιὰ τὴν πορεία τῶν κομμάτων, ὁργανωτικὰς σχέσεις, ὁγα-

νωτική διάρθρωση, ὀνόματα στελεχῶν καὶ μελῶν, τρόπος δράσεως. εἶναι ὅλα πλέον στὴ διάθεση τοῦ κόμματος. Τὸ Κ.Κ.Ε. χωρὶς νὰ καταβάλλει περισσότερες φροντίδες μπορεῖ πλέον νὰ ἔχει στὰ χέρια του ὅ,τι τοῦ χρειάζεται γιὰ νὰ ἀπορροήσῃ τὸν πολιτικὸ μηχανισμό τῶν ἀντιπάλων του. Ἀλλὰ κυρίως λόγῳ τῶν πληροφοριῶν ποὺ ἔχει, εὐκολώτερα μπορεῖ νὰ ἐπιτύχει τὴν τρομοκρατικὴν στοιχείων ποὺ λόγῳ χαρακτηρισμοῦ δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ εἶναι γνωστὴ καὶ ἡ πολιτικὴ τῶν τοποθέτησιν, ἀλλὰ περισσότερο ἢ κομματικὴ τῶν δράσιν.

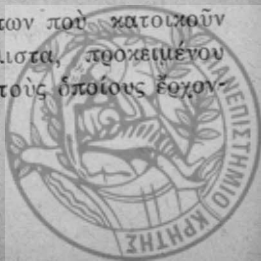
Αὐτοὶ λοιπὸν οἱ «ἀμισθεὶ» προσφέροντες τὶς ὑπηρεσίες τῶν στὰ κόμματα καὶ ἂν ἀκόμη τοὺς ἐξασφαλισθῇ ἐργασία καὶ πάλιν ἐπιτυγχάνουν νὰ παραμείνουν στὴ θέση τῶν. Μὲ τὴν παρέμβαση τῶν ἄλλων πρακτόρων τοῦ κομμουνισμοῦ ἢ μὲ τὴ βοήθεια ἀφελῶν φίλων τοῦ πολιτικοῦ κόμματος ἐπιτυγχάνουν νὰ θεωρηθῇ ἡ ἐργασία ποὺ προσφέρουν στὸ κόμμα ἀπαραίτητη, καὶ σιγὰ σιγὰ τοὺς παρέχεται μάλιστα καὶ μισθός, πρᾶγμα ποὺ καθιστᾷ πλέον τὴ θέση τῶν σταθερά.

Ἀλλὰ καὶ ἂν ὅμως γιὰ λόγους κομμουνιστικῆς τακτικῆς καὶ ἀνάγκης ἀποχωρήσουν τῆς ἐργασίας αὐτῆς τὸ Κ.Κ.Ε. ἔχει κάμει τόσο καλὰ τὴ δουλειά του, ὥστε νὰ μπορεῖ νὰ προχωρήσῃ στὸ διαβρωτικὸ του ἔργο καὶ χωρὶς τὴν παρουσία τοῦ πράκτορος αὐτοῦ, ποὺ ἀναλαμβάνει νέα συνωμοτικὰ καθήκοντα.

Ὅλη ἡ δράση τοῦ κομμουνισμοῦ τὴν ὁποία ἀναφέραμε μέχρι ἐδῶ ἀφορᾷ τὴν περίπτωσιν τῶν κομματικῶν γραφείων καὶ ἰδιαίτερα τὰ πρόσωπα ποὺ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὰ κόμματα. Ἡ κυρίως κομμουνιστικὴ δράση γιὰ τὴν ἀπόκτησιν πληροφοριῶν γιὰ τὴ δράσιν τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν καὶ τῶν ἐπιτελῶν τῶν, ἀνατίθεται σὲ μιὰ ἄλλη κατηγορία ἀτόμων ποὺ οὔτε κἂν προκαλοῦν τὴν προσοχὴ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τόσο τῶν καταδικαστικῶν ἀρχῶν ὅσο καὶ αὐτῶν τῶν ἰδίων ὑψηλῶν πολιτικῶν προσώπων.

Πρόκειται δηλαδὴ γιὰ τοὺς θυρωροὺς τῶν πολυκατοικιῶν καὶ γιὰ τὸ ὑπηρετικὸ προσωπικόν, ποὺ εἶναι τοποθετημένο στὰ πολιτικὰ πρόσωπα ποὺ παίζουν σημαντικὸ ρόλο στὴ ζωὴ τοῦ τόπου.

Οἱ θυρωροί, ποὺ ἐξαρτῶνται κομματικῶς, ἔχουν σὰν καθήκον νὰ ἀναφέρουν στὸ κόμμα γιὰ τὴν κίνησιν τῶν προσώπων ποὺ κατοικοῦν στοὺς τόπους τῆς ἐργασίας τῶν. Ἰδιαίτερα μάλιστα, προκακίονον περὶ πολιτικῶν προσώπων, ἀναφέρουν ἐκείνους μὲ τοὺς ὁποίους ἔχον-

ται σὲ ἐπαφή, καθὼς ἐπίσης καὶ κάθε ἄλλη λεπτομέρεια, πὺν μπορεῖ νὰ διευκολύνει τὸ κόμμα στὸ ἔργο του.

Τὸ ὑπηρετικὸ πάλι προσωπικὸ ἀποτελεῖ τὴν κυρίως πηγὴ πληροφοριῶν τοῦ κόμματος γιὰ τὴ «στενὴ δράση» τῶν πολιτικῶν προσώπων. Τὰ πρόσωπα πὺν ὑπηρετοῦν στὰ σπίτια τῶν πολιτικῶν προσώπων, ἀποτελοῦν ἀντικείμενο ἰδιαίτερης ἐρεύνης γιὰ τὸ Κ. Κ. Ε. Ὁ τρόπος προσεταιρισμοῦ των εἶναι ἀνάλογος μὲ τὴν ιδιότητα καὶ τὸν χαρακτήρα των. Ὁ ὑπεύθυνος πὺν θὰ ἀναλάβει νὰ πληροφορηθῇ γιὰ τὸ χαρακτήρα ἐκείνου ἢ ἐκείνων πὺν βρίσκονται στὴν ὑπηρεσία τοῦ σπιτιοῦ τοῦ πολιτικοῦ, συγκεντρώνει κάθε πληροφορία πὺν ἔχει σχέση μὲ τὴν οἰκογενειακὴ κατάσταση, μὲ τὴ μόρφωση, μὲ τὰ πολιτικὰ φρονήματα τῶν συγγενῶν του, μὲ τὰ ὀνόματα τῶν φιλικῶν προσώπων, μὲ τὰ ὁποῖα συνδέεται, μὲ τὶς τυχόν ἀδυναμίες του, μὲ τὶς συνήθειες πὺν ἔχει, μὲ τὸν τρόπο τῆς ζωῆς του καὶ μὲ κάθε ἄλλη λεπτομέρεια, πὺν μπορεῖ νὰ χρησιμεύσει στὸ κόμμα γιὰ νὰ ἀποκαταστήσει ἐπαφὴ μαζὺ του.

Ἐὰν μὲν εἶναι οἰκογενειάρχης, τότε φροντίζει τὸ κόμμα νὰ ῥθὴ σὲ ἐπαφὴ μαζὺ του μὲ συγγενικά ἢ μὲ φιλικὰ του πρόσωπα, πὺν ἀσκοῦν ἐπ' αὐτοῦ ἐπιρροή. Ἐὰν δὲν εἶναι πάλι οἰκογενειάρχης, τὸ ρόλο τοῦ προσεταιρισμοῦ τὸν ἀναλαμβάνει ἡ πρόθυμη συντρόφισσα, πὺν δὲν θὰ φεισθῇ οὐδεμιᾶς θυσίας προκειμένου νὰ κερδίσει τὸ θῦμα.

Ἐὰν πάλι πρόκειται περὶ γυναικός, τότε τὰ πράγματα ἐξασφαλίζονται εὐκολώτερα. Κυρίως ὁ ἔρωτας παίζει καὶ πάλι τὸν σπουδαιότερο ρόλο. Χρησιμοποιεῖται ὁ κατάλληλος ἔραστής, ρίχνεται στὸ θῦμα, τὸ πολιορκεῖ καὶ ὅταν τὸ κατακτήσει, γίνεται ἡ σχετικὴ μύηση. Πρέπει ὁμως νὰ τονισθῇ ὅτι τὸ Κ.Κ.Ε., προκειμένου γιὰ τὴν ἐξασφάλιση πληροφοριῶν γιὰ τὴ δράση καὶ τὴν κίνηση τῶν πολιτικῶν προσώπων, δὲν ὑπολογίζει σὲ χρῆμα. Δίδει σ' αὐτὸν τὸν τομέα τὴν ἴδια περίπου προσοχή, τὴν ὁποία δίδει καὶ στὸν τύπο.

Τώρα ἀντιλαμβάνεται ὁ καθένας τὴ σημασία πὺν ἔχει τὸ γεγονὸς ἔαν τὸ Κ.Κ.Ε. γνωρίζει κάθε τι πὺν γίνεται καὶ σ' αὐτὴν ἀκόμη τὴν κρεββατοκάμαρα τῶν πολιτικῶν προσώπων. Τίποτε γιὰ τὸν κομμουνισμό δὲν εἶναι ἄγνωστο. Ἐτσι αὐτὸς προχωρεῖ στὴν καταστροφικὴ του προσπάθεια, γνωρίζοντας πῶς σκέπτονται καὶ πῶς κινοῦνται οἱ ἀντιπαλοὶ του.

Ὁ κομμουνισμὸς μπαίνει στὴ ζωὴ τῶν πολιτικῶν μας προσώπων,

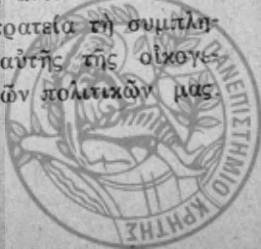

κάνοντας χρήση και άλλων δυνάμεων. Δυνάμεων που ασκούν τεράστια επιρροή στα πολιτικά πρόσωπα. Πρόκειται δηλαδή περί συγγενικών προσώπων των πολιτικών μας, τα όποια ο κομμουνισμός φροντίζει να τα πλησιάσει καταλλήλως και να επιτύχει δι' αὐτῶν να μπει στη ζωή τους. Ὑπάρχουν περιπτώσεις γάμων, που έγιναν κάτω ἀπὸ τὴν σκοπιμότητα, να εξασφαλίσει ὁ κομμουνισμός τὴν προστασία καὶ τὴν ἐνίσχυση τοῦ ὑψηλοῦ προσώπου, μὲ τὸ ὅποιο εἶχε δεσμούς συγγενείας τὸ θῦμα τῶν κομμουνισμῶν. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἐπιτυγχάνει ὁ κομμουνισμός ὄχι μόνον να συγκεντρώνει πληροφορίες γιὰ τὴ δράση τῶν πολιτικῶν προσώπων που τὸν ἐνδιαφέρουν, ἀλλὰ καὶ να εξασφαλίσει τὴν ὑποστήριξη τῶν σὲ περίπτωση που ὑφίσταται τὴν καταδίωξη τῶν ἀρχῶν.

Μέχρι τώρα περιορίσθημεν στὴν ἐμφάνιση τοῦ τρόπου τῆς δράσεως τοῦ κομμουνισμοῦ στὸν τομέα τῆς συγκεντρώσεως πληροφοριῶν γιὰ τὴ ζωή καὶ τὴ δράση τῶν πολιτικῶν προσώπων που ἔχουν ὑπεύθυνο θέση στὸν πολιτικό μας βίον.

Τώρα ὅμως θὰ προσπαθήσουμε, κάνοντας χρήση ἐπισήμων στοιχείων, να ἐμφανίσουμε τὸν τρόπο, μὲ τὸν ὅποιο ὁ κομμουνισμός προσπαθεῖ να ἐξουδετερώσει τὴν ἐπιρροή που ἔχουν τὰ πολιτικά κόμματα στὶς μεγάλες μᾶζες. Κατ' ἀρχὴν πρέπει να ποῦμε ὅτι ὁ κομμουνισμός ἀγωνίζεται δι' ὅλων τῶν μέσων που ἔχει στὴ διάθεσή του γιὰ να ἐξουδετερώσει ἢ καὶ να μειώσει τὴν ἐπιρροή που ασκοῦν στὸ λαὸ μας τὰ πολιτικά κόμματα. Ἔτσι, προκειμένου να ἐπιτύχει τοῦ σκοποῦ του, δὲν διστάζει να μετέλθει μέσα ἀπάτης, ψεύδους καὶ συκοφαντίας, ἢ ἀκόμη καὶ να χρησιμοποιήσῃ πρόσωπα, που λόγω τῆς δράσεώς των, μποροῦν να γίνουν πιστευτὰ στὸ λαὸ γιὰ κάθε τι που θὰ ἐπιδιώκει ὁ κομμουνισμός να ἐμφανίσει σὰν γεγονὸς.

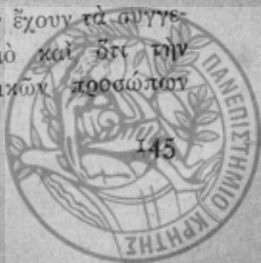
Τὸ σπουδαιότερο ὄπλο που χρησιμοποιεῖ ὁ κομμουνισμός γιὰ τὴ δυσφήμιση τῶν πολιτικῶν κομμάτων εἶναι ἡ συκοφαντία ἐναντίον τῶν ἡγετικῶν στοιχείων τῶν κομμάτων. Διαδόσεις ψεύτικες γιὰ τὴ ζωή τους, ἐκστρατεία πραγματικὴ γιὰ φανταστικά πράγματα, ἀνυπόστατες φήμες γιὰ τὴν οἰκονομικὴ κατάσταση τῶν πολιτικῶν μας ἀνδρῶν καὶ πληροφορίες γιὰ συμμετοχὴ των σὲ σκανδαλώδεις ἐπιχειρήσεις, χρησιμοποιῶνται προκειμένου να δημιουργήσει ὁ λαὸς μας ἀντιπάθεια ἐναντίον τοῦ πολιτικοῦ κόσμου. Τὴν ὅλη του ὅμως ἐκστρατεία τὴ συμπληρώνει ὁ κομμουνισμός καὶ γιὰ τὴ δυσφήμιση καὶ αὐτῆς τῆς οἰκογενείας καὶ γενικὰ τοῦ οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος τῶν πολιτικῶν μας.

“Όλα αὐτὰ τὰ πράγματα ἔχουν σοβαρὴ ἐπίδραση στὸ λαὸ μας. Μὰ ὅταν ὁ κομμουνισμὸς πεισθῇ ὅτι τὸ πρόσωπο, ἐναντίον τοῦ ὁποίου βάλλει, εἶναι ὑπεράνω οἰασθήποτε ὑπονοίας, τότε ἀρχίζει ἡ ἐπίθεσή του ἐναντίον τῶν συνεργατῶν του. Καλὸς μὲν εἶναι ὁ δεῖνα πολιτικός ἀρχηγός, ἀλλὰ μὲ τὸ βρωμερὸ ἢ μὲ τὸ ὑποπτο περιβάλλον πού ἔχει δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ παρασυρθῇ στὸν κατήφορο. Ἐτσι στὴ ψυχὴ τοῦ λαοῦ πιάνει τὸ σύνθημα αὐτὸ καὶ φθίρεται ὁ πολιτικός μας κόσμος. Γιὰ τὸν κομμουνισμὸ πρέπει νὰ ὑπογραμμισθῇ ὅτι δὲν γίνεται διάκριση μεταξὺ ἐκείνων ἢ ἐκείνων τῶν πολιτικῶν κομμάτων. Γιὰ τὸν κομμουνισμὸ ὅλα τὰ ἀστικά κόμματα πρέπει νὰ διαλυθοῦν καὶ νὰ δυσφημισθοῦν. Ἡ μόνη ἐν προκειμένῳ διαφορὰ εἶναι ὅτι ἀναλόγως τῶν προγραμματικῶν ἀρχῶν, τῆς ἀντικομμουνιστικῆς τῶν τοποθετήσεως καὶ τῆς ἐπιτροπῆς πού τὰ κόμματα ἀσκοῦν ἐπὶ τοῦ λαοῦ, ὁ κομμουνισμὸς καθορίζει τὸ χρόνο τῆς ἐπιθέσεώς του ἐναντίον τῶν πολιτικῶν μας κομμάτων.

Ἀναμφισβήτητα ἡ προτίμηση τῶν κομμουνιστῶν στρέφεται σήμερα ἐναντίον τῶν κομμάτων τῆς ἀποκαλουμένης Δεξιᾶς. Αὐτὸ γίνεται γιὰ τὰ κόμματα αὐτὰ καὶ μαχητικώτερα εἶναι, ἀλλὰ καὶ περισσότερες ρίζες ἔχουν στὴ ψυχὴ τοῦ λαοῦ μας. Αὐριο καὶ ἐφ’ ὅσον ὁ κομμουνισμὸς ἐπιτύχει τοῦ σκοποῦ του, ὁ κυρίως προπαγανδιστικός ὄγκος τῶν πρακτικῶν του θὰ ἐπιπέσει ἐπὶ τῶν ἄλλων κομμάτων. Αὐτὴ τὴν τακτικὴν θὰ τὴν τηρήσει ὁ κομμουνισμὸς μέχρις ὅτου μείνει χωρὶς ἀντιπάλους.

Στὴν προσπάθεια ὅμως αὐτὴ ὁ κομμουνισμὸς ἐπιτυγχάνει νὰ ἔχει συμπαράστατας προερχομένους ἐξ ἄλλων κομμάτων, χαρακτηριζομένων ὡς προοδευτικῶν καὶ δημοκρατικῶν. Προωθῶντας στὰ κόμματα αὐτὰ πράκτοράς του κατὰ τὸ σύστημα πού ἀναφέραμε, ἐπιτυγχάνει νὰ ἔχει γνώμη ἐπὶ τῶν διαφορῶν κατευθύνσεων αὐτῶν. Ἐπίσης προκειμένου νὰ ἐξασφαλίσαι φιλοκομμουνιστικὰς ἐκδηλώσεις τῶν κομμάτων αὐτῶν, μετέρχεται τῇ μέθοδῳ τῶν εἰκονικῶν προσχωρήσεων ὁμάδων καὶ ἀτόμων στὸ κόμμα αὐτό, μὲ τὴν δήλωσιν ὅτι ἐντάσσονται, συγκινηθέντες ἀπὸ τὸ φιλελεύθερο καὶ δημοκρατικὸν τοὺς πρόγραμμα. Ἐπίσης τὸ Κ.Κ.Ε., στοὺς ἡγέτας καὶ τὰ ἄλλα ὑπεύθυνα πρόσωπα τῶν πολιτικῶν κομμάτων αὐτοῦ τοῦ εἶδους, στέλνει ἐπιτροπὰς ἀπὸ συγγενεῖς θυμάτων ἢ φυλακισμένων καὶ ἐξορίστων, πού δηλώνουν ὅτι δὲν ἔχουν τὰ συγγενικά τους πρόσωπα κανένα δεσμὸν μὲ τὸν κομμουνισμὸ καὶ ὅτι τὴν τυχὸν ἐκδήλωσιν τοῦ πολιτικοῦ ἡγέτου ἢ τῶν πολιτικῶν προσώπων

ὑπὲρ τῶν διωκομένων ὑπὸ τοῦ «φασισμού» θὰ τῇ θεωρήσουν ὑποχρέωση ἢ καὶ ἀκόμη πράξη πού θὰ τοὺς φέρει στὸ κόμμα τους.

Ἔτσι βλέπουμε πολλές φορές, ἡγέται πολιτικῶν κομμάτων, νὰ ἐμφανίζονται ὑπερασπισταὶ τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ ὑβρίζονται τῶν κρατικῶν ὀργάνων, πού μόνο τους σφάλμα ὑπῆρξε ὅτι παντοῦ καὶ πάντοτε ἐπετέλεσαν τὸ καθήκον τους.

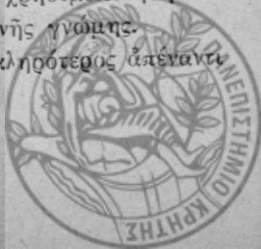
Αὐτοὶ οἱ πολιτικοὶ ἡγέται πιστεύουν στὶς ἐκδηλώσεις πού προβαίνουν. Ὁ κομμουνισμὸς κατορθώνει μὲ τὰ ὄργανά του νὰ τοὺς πείσει ὅτι πράγματι γίνονται διωγμοί, ὅτι ὑπάρχει ἀδικία καὶ ὅτι ἀκόμη, ἐφαρμοζομένης ἡπιωτέρας πολιτικῆς ἐναντι τῶν κομμουνιστῶν, εἶναι δυνατόν νὰ ἀπαλλαγῇ ὁ τόπος ἀπὸ τὸν κομμουνισμό.

Ἐκτὸς ὅμως τῶν πολιτικῶν αὐτῶν, ὁ κομμουνισμὸς χρησιμοποιεῖ γιὰ τὴ διαβρωτικὴ του δουλειὰ καὶ ἄλλα πρόσωπα, πού μποροῦν μὲ τὴν ἐμφάνισή τους νὰ παραπλανήσουν τὶς μάζες καὶ νὰ ἐξασφαλίσουν κάποιον καλυμμα στὴν πολιτικὴ δράση τοῦ κομμουνισμοῦ. Τὰ πρόσωπα αὐτὰ συνήθως εἶναι χρεωκοπημένοι πολιτικοὶ ἢ κινηματῖαι καὶ φιλόδοξοι ἀξιοματικοί, πού κολακεύονται ἀπὸ τοὺς πράκτορες τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ πειθόμενοι ὅτι διὰ τοῦ Κ.Κ.Ε. εἶναι δυνατό νὰ ἱκανοποιήσουν τὶς διάφορες φιλοδοξίες τους, τίθενται στὴ διάθεση τοῦ κομμουνισμοῦ, προσφέροντες σ' αὐτὸν ἀνυπολόγιστες ὑπηρεσίες. Αὐτοὶ ἐμφανίζονται ἀκόμη ὡς πολιτευόμενοι τῶν διαφόρων «Ὁργανισμῶν», πού τὸ Κ.Κ.Ε. ἐμφανίζει κατὰ τὶς παραμονὲς τῶν ἐκλογῶν. Ἐπίσης οἱ ἴδιοι μετέχουν σὲ δῆθεν συλλόγους προστασίας τῶν διωκομένων καὶ συντελοῦν μὲ τὶς πράξεις τους στὴ δυσφήμιση τῆς Ἑλλάδος. Αὐτοὺς ὅμως ὁ κομμουνισμὸς τοὺς χρησιμοποιεῖ μέχρις ὅτου κάμει τὴ δουλειά του. Ἐπαναλαμβάνεται δηλαδὴ ἡ ἱστορία τῆς νοικοκυρᾶς καὶ τοῦ λεμονιοῦ.

Αὐτοῦ ὅμως τοῦ εἴδους τὰ «πολιτικά» στελέχη φροντίζει τὸ Κ.Κ.Ε. νὰ τὰ διοχετεύει καταλλήλως στὰ «σοσιαλιστικά» κόμματα, τὰ ὁποῖα διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐξαναγκάζονται σὲ συνεργασία μετ' αὐτοῦ.

Τὴ συνεργασία τῶν «σοσιαλιστικῶν» καὶ τῶν ἄλλων δῆθεν προοδευτικῶν κομμάτων τὴν ἐπιζητεῖ ὁ κομμουνισμὸς πάντοτε προκειμένου νὰ ἐπιτύχει τοῦ σκοποῦ τῆς συγκαλύψεως τῶν πραγματικῶν του ἐπιδιώξεων. Δὲν πιστεύει ὁ κομμουνισμὸς ὅτι μπορεῖ νὰ συνυπάρξει μὲ τὰ «σοσιαλιστικά» κόμματα. Πιστεύει ὅμως ὅτι ἡ χρησιμοποίησή των ἀποτελεῖ τὸ καλύτερο μέσο παραπλάνησεως τῆς κοινῆς γνώμης.

Ὅταν ὁ κομμουνισμὸς κυριαρχήσει γίνεται σκληρότερος ἀπέναντι

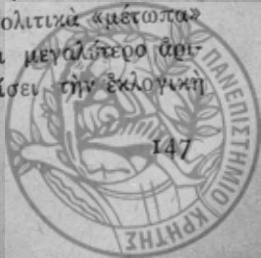
τῶν σοσιαλιστῶν. Αὐτοὺς τοὺς ξεφορτώνεται γρηγορότερα, γιατί πράγματι αὐτοὶ λόγῳ τῶν σκοπῶν ποὺ ἐπιδιώκουν μποροῦν νὰ ἐπιφέρουν ζημία στὶς κομμουνιστικὰ προθέσεις.

Τώρα πρὶν κλείσουμε τὰ κεφάλαια τοῦ δράσεως τοῦ κομμουνισμοῦ στὰ πολιτικὰ κόμματα, πρέπει νὰ πρῶμε ὅτι οἱ πράκτορες τοῦ Κ.Κ.Ε. λόγῳ τῆς συστηματικῆς δράσεως, ποὺ ἔχουν ἀναπτύξει σ' αὐτὸ τὸν τομέα, εἶναι σὲ θέση νὰ γνωρίζουν τόσο τὴν ὀργανωτικὴ διάρθρωση αὐτῶν, ὅσον καὶ τὶς ὀργανωτικὰς δυνατότητες καὶ ἀδυναμίες ποὺ παρουσιάζουν. Βάσει αὐτῶν τῶν πληροφοριῶν κινοῦνται καὶ καθορίζουν τὴ χρονολογικὴ σειρά τῶν ἐπιθέσεων ποὺ κάνουν ἐναντίον των. Τὰ πολιτικὰ κόμματα ποὺ ἀκολουθοῦν ἄκαμπτη πολιτικὴ ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ, ἔχουν τὴν τιμὴ νὰ βάλλωνται πρῶτα. Τὰ ἄλλα κόμματα ποὺ πιστεύουν ὅτι ὁ κομμουνισμός μπορεῖ κάποτε νὰ βρεῖ τὸν ἐθνικὸ του δρόμο πρέπει νὰ περιμένουν καὶ αὐτὰ τὴ σειρά των. Σήμερα ὁ κομμουνισμός τὰ ἐνισχύει ἢ δὲν τὰ πειράζει, ἔχοντας ἓνα εἶδος ἀνακωχῆς μαζύ τους. Αὐριο ὅμως καὶ αὐτὰ θὰ δεχθοῦν τὴ συκοφαντικὴ καὶ λυσσώδη ἐπίθεση τῶν κομμουνιστῶν πρακτόρων, ποὺ δὲν θὰ ὑπολογίσουν οὔτε στὶς ὑπηρεσίες ποὺ προσέφεραν αὐτὰ κατὰ καιροὺς στὸν κομμουνισμό καὶ στοὺς ὁπαδούς του, οὔτε καὶ στὶς προοδευτικὰς καὶ δημοκρατικὰς διακηρύξεις ποὺ κάμνουν. Γιὰ τὸν κομμουνισμό, τὰ πολιτικὰ κόμματα—ὅσα δὲν ὑπηρετοῦν τὸ Κ.Κ.Ε.—εἶναι καὶ θὰ συνεχίσουν νὰ παραμένουν ὁ ὑπ' ἀριθ. 1 ἐχθρός του. Αὐτὸ ὀφείλουν νὰ τὸ πιστέψουν καὶ αὐτοὶ ποὺ ἡγοῦνται καὶ μάχονται ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ οἱ ἄλλοι ποὺ συνοδοιποροῦν μαζύ του, ὑποβοηθῶντας αὐτὸν καὶ τὰ στελέχη του.

Οἱ πολιτικὲς ἐκλογὲς προκαλοῦν πάντοτε τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Κ.Κ.Ε. Σ' αὐτὲς λαμβάνει μέρος, ἐκλαϊκεύει τὰ συνθήματά του κατὰ τρόπο ἀνώδυνον, δημιουργεῖ νέες συγχίσεις καὶ κατὰ ἓνα τρόπο σφυγμομετεῖ τὴ δημόσια γνώμη.

Μόνο στὶς ἐκλογὲς τοῦ 1946 δὲν ἔλαβε μέρος παρασυρθὲν ἀπὸ τὴν ἐδῶ ἡγεσία του, ἢ ὁποία ἀργότερα ἐπεκρίθη τόσο ἀπὸ τὴν Κομινφόρμ ὅσο καὶ ἀπὸ τὶς ἐπὶ τούτῳ συγκληθῆσες κομματικὲς διασκέψεις.

Στὶς ἐκλογὲς τὸ Κ.Κ.Ε. ἐλάχιστες φορὲς πῆρε μέρος ὡς κόμμα Κομμουνιστικόν. Συνηθέστατα δημιουργεῖ διάφορα πολιτικὰ «μετωπία» μὲ τὰ ὁποῖα πιστεύει ὅτι εἶναι δυνατό νὰ παρασύρει μεγαλύτερο ἀριθμὸ ψηφοφόρων, καὶ τὸ σπουδαιότερο νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐκλογικὴ

συνεργασία προσώπων με «κοινωνική υπόσταση» που δεν θα μπορούσαν να πάρουν μέρος αν το κόμμα κατήρχετο με τον πραγματικό του τίτλο.

Τόσο οι συνδυασμοί, όσο και τα εκλογικά συνθήματα καθορίζονται τελικώς υπό του Γραφείου Ἑλληνικῶν Ὑποθέσεων τῆς Κομμουνόρου.

Τὰ πρόσωπα, πού συγκροτοῦν τοὺς συνδυασμοὺς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶναι κομματικοὶ κατάδικοι, καταζητούμενοι καὶ γενικά, πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀνοικτοὺς λογαριασμοὺς μετὰ τὶς καταδιωκτικὰς ἀρχάς. Τὴν συμμετοχὴ των στοὺς συνδυασμοὺς τὴν ὑπαγορεύει τὸ ἀπώτερο συμφέρον τῆς ἐξασφάλισης σ' αὐτοὺς ἀσυλίας σὲ περίπτωσι ἐκλογικῆς των ἐπιτυχίας.

Ἀναμφισβήτητα στοὺς ἴδιους συνδυασμοὺς, μετέχουν καὶ πρόσωπα πού δὲν εἶχαν ἰδεολογικὴ σχέση μετὰ τὸ Κ.Κ.Ε. Τὰ πρόσωπα αὐτὰ πού διακρίνονται γιὰ τὴν ἐπιπολαιότητα καὶ γιὰ τὴν ἀφέλειά τους, παρασύρονται ἀπὸ τὸν κομμουνισμό στὸ μοιραῖο ὀλίσθημα, πού ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς τὰ ὁδηγεῖ περαιτέρω σ' αὐτὸ τοῦτο τὸν πολιτικὸ μηχανισμό τοῦ Κ.Κ.Ε. Τὰ πρόσωπα ὅμως αὐτὰ παρὰ τὸ κάποιο κοινωνικὸ κύρος πού διαθέτουν δὲν ἐκλέγονται ἀπὸ τοὺς ψηφοφόρους, στοὺς ὁποίους οἱ πολιτικοὶ καθοδηγετὰὶ δίδουν ἐντολὴ νὰ προτιμηθοῦν οἱ καταδιωκόμενοι, πού τὸ κόμμα τοὺς ἔχει περισσότερη ἀνάγκη. Εἶναι πράγματι καταπληκτικὸ τὸ γεγονός, ὅτι ἡ ἐκλογικὴ ἐπιτυχία τῶν ἐχόντων δοσοληψίες μετὰ τὶς ἀρχάς, ἐξασφαλίζεται μετὰ μαθηματικὴν ἀκρίβεια. Καταδεικνύει τόσο τὴν ἀρτία συγκρότησι τοῦ κομμουνισμοῦ ὅσο καὶ τὴν πειθαρχία πού ὑπάρχει μετὰξὺ ἐκείνων πού ἐπηρεάζονται ἀπὸ τὸ Κ.Κ.Ε.

Τὸ Κόμμα ὅμως φροντίζει ὥστε τὰ πρόσωπα αὐτὰ νὰ ἐπώνται τῶν καταδιωκόμενων στὴ σειρὰ ἐκλογικῆς ἐπιτυχίας, ὥστε σὲ περίπτωσι ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς τῶν τελευταίων, τὴ θέσι τους νὰ κατελαμβάνουν στοιχεῖα, πού θὰ μπουροῦν νὰ παίξουν κάποιο ρόλο στὴ ζωὴ τοῦ τόπου.

Ἐδῶ πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ Κ.Κ.Ε. χρησιμοποιεῖ στοὺς συνδυασμοὺς του στοιχεῖα μὴ ἐκλόγιμα, ἀποβλέποντας στὴ δημιουργία διεθνοῦς θορύβου, πού θὰ προκαλέσει ἡ παγκόσμια κομμουνιστικὴ ἡγεσία μετὰ τὴν ἀκύρωσι τῆς ἐκλογῆς των. Ἔτσι τὸ Κ.Κ.Ε. ἐπιτυγχάνει νὰ δημιουργεῖ συνεχῶς ζητήματα σὲ βάρος τοῦ τόπου καὶ νὰ ἐμφανίζει ὡς τυραννικὸ τὸ καθεστὼς κάτω ἀπὸ τὸ ὁποῖο ζῇ ὁ Ἑλληνικὸς Λαός.

Ἐπίσης πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι τὸ ΚΚΕ στὶς πολιτικὲς ἐκλογὲς δὲν διστάζει νὰ ἐμφανίσαι ὡς πολιτικά του συνθήματα τὰ ἴδια συνθήματα τὰ ὁποῖα χρησιμοποιεῖ κατὰ τὴν περίοδο πού βρίσκεται στὴν παρανομία.

Ὅταν τὸ Κ.Κ.Ε. παίρνει μέρος στὶς πολιτικὲς ἐκλογὲς, μὲ ὁποιαδήποτε μορφή, μετὰ τὴν ἐκλογικὴ ἐπιτυχία μικροῦ ἢ μεγάλου ἀριθμοῦ βουλευτῶν, ὠρισμένοι ἀπ' αὐτοὺς διαχωρίζουν τὴ θέση τους ἀπ' τὸν κομμουνιστικὸ ὄργανισμό, ὑπὸ τὴν σημαία τοῦ ὁποίου ἐξελέγησαν. Εἶναι κι' αὐτὸ ἓνα ἀπὸ τὰ μεγάλα τεχνάσματα τοῦ κομμουνισμοῦ, μὲ τὰ ὁποῖα ἀποβλέπει νὰ ἐξασφαλίσαι ἓνα ἢ περισσότερους βουλευτάς, οἱ ὁποῖοι σὲ περίπτωσι θέσεώς του ἐκτὸς Νόμου, νὰ καλύψουν τὴ δράση των καὶ τὶς ἐνέργειές των ὑπὸ τὴ νέα μορφή πού λαμβάνουν τὰ ὄργανά του. Σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις τὸ Κ.Κ.Ε. δὲν διστάζει νὰ προβαίνει καὶ σὲ δημόσιες ἀποκηρύξεις τῶν κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο δρώντων ὁργάνων του. Οἱ ἀποκηρύξεις καὶ οἱ ἀφορισμοὶ αὐτοῦ τοῦ εἶδους εἶναι ψεύτικοι. Γίνονται ἀπλῶς γιὰ τὴν παραπλάνησι τῶν καταδιωκτικῶν ἀρχῶν. Τὰ στελέχη του πού δέχονται νὰ παίξουν αὐτὸ τὸ ρόλο χαρακτηρίζονται ἀπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ κομμουνισμοῦ ὡς οἱ πλέον ἀφοσιωμένοι ἀγωνισταί του καὶ δὲν χρησιμοποιοῦνται πλέον ὡς πολιτικὰ στελέχη. Μεταφέρονται στὸν παράνομον ὄργανισμό τοῦ κόμματος καὶ κινοῦνται μὲ ψευδώνυμα. Ἀπὸ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ συγκροτεῖται ὁ συνωμοτικὸς μηχανισμός. Αὐτὰ ἀναλαμβάνουν τὶς περὶ ἐπικίνδυνες ἀποστολές, αὐτὰ ἐπίσης χρησιμοποιοῦνται κυρίως γιὰ τὴ σύνδεση τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς μὲ τὶς περιφερειακὰς ἐπιτροπὰς καὶ μὲ τὶς ὁργανώσεις ἐπαγγελματικοῦ ἢ κοινωνικοῦ περιεχομένου, τὶς ὁποῖες ὁ κομμουνισμὸς κατευθύνει μὲ ὄργανά του. Αὐτοὶ ἐπίσης χρησιμοποιοῦνται καὶ γιὰ τὴ διάβρωση τῶν σοσιαλιστικῶν ἢ ἄλλων προοδευτικῶν κομμάτων, τὰ ὁποῖα σπεύδουν ν' ἀγκαλιάσουν τὰ ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς ἀποχωροῦντα ἐκ τοῦ Κ.Κ.Ε. στελέχη.

Αὐτὰ ἐπίσης τὰ κομματικὰ στελέχη χρησιμοποιεῖ ὁ κομμουνισμὸς καὶ γιὰ τὴν διεΐσδυσή του στὰ ἀστικά κόμματα.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

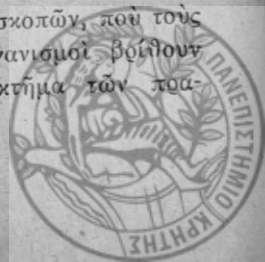
"Ετσι λοιπὸν εἶναι ὁργανωμένος ὁ κομμουνισμός. "Ετσι συγκροτεῖται ὁ παράνομος καὶ ὁ νόμιμος μηχανισμός του. "Ετσι δροῦν, ἔτσι κινοῦνται, ἔτσι ἐγκληματοῦν οἱ πράκτορες καὶ τὰ ὄργανά του.

"Ετσι ὅμως ἀποκαλύπτεται ὅτι τὸ Κ.Κ.Ε., ὅπως καὶ τὰ Κ.Κ. ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν χωρῶν, δὲν εἶναι πολιτικοὶ ὁργανισμοὶ ποὺ ἐπιδιώκουν τὴν κατάληψη τῆς ἐξουσίας καὶ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ πολιτικοκοινωνικοῦ προγράμματος ποὺ διακηρύσσουν, ἀλλὰ προωθημένα στρατιωτικὰ κλιμάκια τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ στρατηγείου, ποὺ ἀπιβλέπει στὴν ὑπαγωγὴ ὅλων τῶν χωρῶν κάτω ἀπὸ τὴν κυριαρχία τῆς Ρωσίας. Εἶναι δηλαδὴ ὁργανισμοὶ κατασκόπων καὶ προδοτῶν, ποὺ δροῦν στὶς διάφορες χῶρες μὲ μέσα καὶ γιὰ λογαριασμό τῶν Σοβιέτ.

Αὐτοὶ οἱ ὁργανισμοὶ ἐνισχύονται στὸ ἔργο τους ἀπὸ τὴν πενία τοῦ λαοῦ καὶ ἀπὸ τὴν κοινωνικὴ ἀδικία, ποὺ διευκολύνει τὴν ἀνάπτυξη κάθε ἀνατρεπτικῆς προπαγάνδας. Ἀναπτύσσονται περισσότερο ἀπὸ τὴν ἐγκληματικὴ ἀδιαφορία, ποὺ ἐπιδεικνύει τὸ Κράτος καὶ γενικώτερα ἡ Κοινωνία γιὰ τὰ μεγάλα καὶ καθημερινὰ προβλήματα ποὺ ἀνακύπτουν καὶ ποὺ συγκινοῦν τὸ λαὸ μας. Τρέφονται ἀκόμη κυρίως ἀπὸ τὶς στρατιῆς τῶν νέων, ποὺ ἀποζητῶντας κάτι καινούργιο καὶ ποὺ ἐγκαταλείμμενοι τελείως ἀπὸ τὸ ὑπεύθυνο Κράτος, πέφτουν στὰ δίχτυα τοῦ πρώτου στρατολόγου τοῦ Κ.Κ.Ε., γιὰ νὰ γίνουν ἐχθροὶ τῆς Πατρίδος των, γιὰ νὰ καταστοῦν δολοφόνοι, γιὰ νὰ χάσουν ὁλότελα κάθε προορισμὸ ποὺ ἔχουν σὰν ἄνθρωποι καὶ σὰν πολῖται.

Αὐτοὶ οἱ ὁργανισμοὶ στηρίζουν τὴ δράση τους πάνω στὴν ἔλλειψη ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης. Ἐκμεταλλεύονται τὰ σφάλματα τῶν Δημοκρατιῶν καὶ οἰκοδομοῦν ἐπὶ τῆς δυστυχίας τοῦ λαοῦ μας.

"Εἰσι κάθε μέρα ποὺ περνάει ὁ κομμουνισμὸς ἀναπτύσσεται. Μεγαλώνει τὸν κύκλο τῆς δράσεως τῶν ὁργάνων του καὶ προχωρεῖ στὸ ἔργο τῆς ἀποσυνθέσεως τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος. Τὰ ἡγετικά του στελέχη ἐπιτυγχάνουν τὴν ἐκτέλεση ὅλων τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν, ποὺ τοὺς ἔχει καθορίσει ἡ Κομινφόρμ. Ὅλοι οἱ κρατικοὶ ὁργανισμοὶ βοοῦν κατασκόπων. Δὲν ὑπάρχει μυστικὸ ποὺ νὰ μὴ εἶναι κτῆμα τῶν προ-

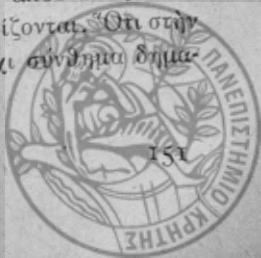
κτόρων του κομμουνισμού. Ἡ ἀποσύνθεση τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ εἶναι ὀφθαλμοφανής. Ὅλοι ἐξ ἄλλου ἔχουν ἀνησυχίες γιὰ τὸ μέλλον τοῦ τόπου, ἀλλὰ κανεὶς ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους δὲν κάμνει τίποτε γιὰ ν' ἀλλάξει ἢ πορεία τῶν ἐθνικῶν καὶ κοινωνικῶν μας πραγμάτων. Ἐτσι βαίνομεν ὁλοταχῶς πρὸς τὴν τελειωτικὴν καταστροφὴν. Ἐτσι, χωρὶς ἀντίδραση, ὁ κομμουνισμὸς βαδίζει τὸ δρόμο τῆς ὑπαγωγῆς τῆς Ἑλλάδος στὸ σιδηροῦν παραπέτασμα.

Τί θὰ γίνῃ λοιπόν; Σ' αὐτὸ τὸ ἐρώτημα καλοῦνται νὰ ἀπαντήσουν ὅλοι ὅσοι πονοῦν τὸν τόπο. Ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ πνευματικὴ ἡγεσία, ἡ ἀρχουσα οἰκονομικῶς τάξη, οἱ ἡγέται τῶν κοινωνικῶν ὁμάδων, ἃς πιστέψουν στὴ μεγάλη ἀλήθεια, ὅτι τὸ Ἔθνος κινδυνεύει. Καί, παραμερίζοντας φιλοδοξίες, διαφορὰς καὶ προσωπικὰ συμφέροντα καὶ πάθη, ἃς καταστρώσουν ἓνα κοινὸ σχέδιο ἀντιμετώπισεως τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἀς ἀντιμετώπισουν τὸν κομμουνισμὸ ταυτόχρονα καὶ σὺν κοινωνικοπολιτικῷ ρεῦμα καὶ σὺν ἐπαναστατικῇ καὶ προδοτικῇ ἐκδήλωσιν, πὺν γίνεται γιὰ λογαριασμὸ ξένης δυνάμεως. Ἀς δώσουν ζωὴ στὸ λαό, ἃς ἀγκαλιάσουν στοργικὰ τὴ νεολαία καὶ ἃς σκύψουν μὲ συμπόνια τὸ κεφάλι τους πάνω στὸν πάσχοντα λαὸ μας.

Ἀς κτυπήσουν αὐτοὺς πὺν προδίδουν τὸ Ἔθνος καὶ ταῦτοχρόνως ἃς πλήξουν χωρὶς οἶκτο καὶ ἐκείνους, πὺν μὲ τίς πράξεις τους ὑποβοηθοῦν τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἐπιρροῆς τοῦ κομμουνισμοῦ.

Ἰδιαίτερα ἃς ὑποβοηθήσουν τὴν προσπάθειαν πὺν κάνουν οἱ ἡγέται τῶν ἐργατικῶν συνδικάτων καὶ μερικοὶ ἄλλοι ἀπὸ τοὺς συνειδητοὺς καὶ ὑπευθύνους κοινωνικῶν ὁμάδων γιὰ τὴν ἐξουδετέρωσιν τῆς δράσεως τοῦ κομμουνισμοῦ σὶν τομέα τους. Αὐτοὶ οἱ μαχηταὶ δὲν πρέπει νὰ μείνουν μόνοι σὶν ὥραϊο ἀλλὰ καὶ σκληρὸ ἀγῶνα πὺν διεξάγουν. Ἐχουν χρέος ἐθνικὸ ὅλοι ὅσοι ἀγαποῦν τὴν Ἑλλάδα νὰ σταθοῦν δίπλα τους, μέχοις ὅτου ἐπιτευχθῇ ὁ μεγάλος σκοπὸς τῆς σωτηρίας τοῦ Ἔθνους.

Περισσότερο ἀπ' ὅλα ἃς φροντίσουν οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ Κράτους νὰ πείσουν τὸ Λαὸ μας, ὅτι τὸ Κράτος δὲν τοὺς ἀδικεῖ, ὅτι τὰ ἀγαθὰ τοῦ τόπου κατανέμονται κατὰ τρόπο δίκαιο, ὅτι αἱ ἀποστάσεις πὺν χωρίζουν τίς κοινωνικὰς τάξεις κάθε μέρα καὶ περιορίζονται. Ὅτι σὶν Ἑλλάδα ἡ κοινωνικὴ δικαιοσύνη εἶναι πράξη καὶ ὄχι σύνθημα δημογωγικό.

Μόνο κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο εἶναι δυνατό νὰ ἐντοπισθῇ ἡ δράση τῶν πρακτόρων τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ νὰ διευκολυνθῇ ἡ ἐξουδετέρωση τοῦ κινδύνου ποὺ ἀπειλεῖ τὸν τόπο.

Μόνο ἔτσι μπορεῖ νὰ προχωρήσει ἡ Ἑλλάδα στὸ δρόμο τῶν πεπρωμένων της, ἐπιτελοῦσα τὸν ἱστορικὸ ρόλο ποὺ τῆς ἐπιβάλλουν οἱ τρισχιλιετεῖς ἀγῶνες της γιὰ τὸν πολιτισμὸ καὶ τὴν ἀνθρωπότητα.

Κάθε πειραματισμὸς γιὰ μονόπλευρη ἀντιμετώπιση τοῦ κομμουνισμοῦ, εἴτε ὑπὸ μορφὴ ἀστυνομικῇ, εἴτε ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῆς συνδιαλλαγῆς καὶ τῆς ἐπιεικείας, εἶναι ἐκ τῶν προτέρων καταδικασμένος.

Ἐπίσης πρέπει νὰ καταστῇ συνείδηση ὅλων τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων, ὅτι ὁ κομμουνισμὸς θὰ ὑπάρχει ἐφ' ὅσον θὰ ὑπάρχει Ρωσσία ἰσχυρά. Ἐὰν μὲν ἡ δημοκρατικὴ μορφὴ τῶν διαφόρων Κρατῶν ἐμφανίζει στὸν κοινωνικὸ καὶ οἰκονομικὸ τομέα ἀνισότητα καὶ ἀδικία, τότε ὁ κομμουνισμὸς θὰ βασίζεται στὸ λαὸ καὶ θὰ εἶναι ἐπικίνδυνος. Ἐὰν πάλι ἡ Δημοκρατικὴ μορφὴ τῶν Κρατῶν ἐδράζεται καὶ ἐπὶ τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης, τότε ὁ κομμουνισμὸς θὰ περιορίζει τὴ δράση καὶ τὴν ὑπαρξὴ του μόνον ἀνάμεσα στοὺς πληρωμένους, στοὺς ἀσυνείδητους καὶ στοὺς ἀποτυχημένους τῆς ζωῆς, ποὺ θὰ ὑπηρετοῦν τὰ σχέδια τῶν Σοβιέτ, εἴτε ἀπὸ συμφέρον, εἴτε ἀπὸ μῖσος γιὰ τὴν κοινωνία ποὺ δὲν ἀνέχθηκε τὴν τυχοδιωκτικὴ καὶ ἀνώμαλη ἐξέλιξή τους.

Τότε ὅμως δὲν θὰ ὑπάρχουν κίνδυνοι γιὰ τὰ Ἕθνη. Τότε οἱ κομμουνισταί, ὑπὸ οἵανδήποτε μορφὴ καὶ ἂν δροῦν, θὰ μποροῦν νὰ ἀπομονωθοῦν κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο, μὲ τὸν ὁποῖο ἀπομονώνονται οἱ λεπροὶ στὴ Σπιναλόγκα.

Θάθελα νὰ πῶ καὶ κάτι ἀκόμη γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἄς κινηθοῦν οἱ κυβερνήται μὲ τὸν ἴδιο μεθοδικὸ καὶ μελετημένο τρόπο, μὲ τὸν ὁποῖο κινεῖται καὶ ὁ κομμουνισμὸς. Ἄς προγραμματίσουν τὴ δράση τους στὸν τομέα αὐτόν. Ἄς δημιουργήσουν τὸ σοβαρὸ καὶ μελετημένο ἐπιτελεῖο, ποὺ θ' ἀναλάβει νὰ κατευθύνει τὴ μάχη ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ.

Ρίχνοντας δὲ τὸ βάρος τῆς δυνάμεως τοῦ Κράτους στὴ νεολαία καὶ στὴν ἐργατιά, ποὺ ἀποτελοῦν τὸ κέντρο τῆς βαρύτητος τῆς κομμουνιστικῆς δράσεως, νὰ μὴ περιορισθοῦν σὲ ἄμυνα, ἀλλὰ νὰ ἐξαπαλῶσουν ἐπίθεση ἐναντίον τῶν κομμουνιστῶν καὶ τῶν μετ' αὐτῶν συναδουρούντων.

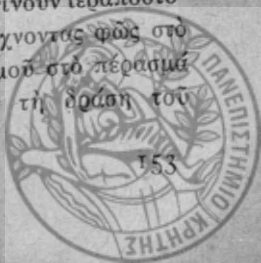
Τὸ Κράτος πὺν γνωρίζει καὶ ἄλλους τρόπους ἀντιμετωπίσεως τοῦ κομμουνισμοῦ, ἃς τοὺς ἐφαρμόσει καλῶντας ὅλα τὰ ἐθνικὰ πολιτικὰ κόμματα νὰ υἱοθετήσουν ὅλα τὰ μέτρα, μὲ τὰ ὁποῖα μπορεῖ νὰ καταστή ἁκίνδυνος ὁ κομμουνισμός. Καὶ πέραν τῶν κομμάτων, ἃς καλέσει τὸ Κράτος σὲ ἱερὸ συναγερμὸ ὅλους τοὺς Ἕλληνας πὺν ἀγαποῦν τὸν τόπο καὶ πὺν θέλουν νὰ ζήσουν ἐλεύθεροι μὲ τὶς ἐθνικὰς καὶ θρησκευτικὰς τους παραδόσεις καὶ μὲ τὴν οἰκογένειά τους. Ἄς κινήσει τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ γιὰ τὴ μάχη ἐναντίον τοῦ Κ.Κ.Ε., κάνοντας συνείδηση σ' ὅλους ὅτι ὁ κομμουνισμὸς θ' ἀντιμετωπισθῇ ἀποφασιστικῶς μόνον ὅταν ὅλοι οἱ Ἕλληνες μεταβληθοῦν σὲ διώκτας του.

Δὲν θὰ προχωρήσω σὲ περαιτέρω ὑποδείξεις μέτρων, γιὰτὶ τότε τὸ βιβλίον μου χάνει τὸν προορισμὸν γιὰ τὸν ὁποῖον γράφτηκε. Θὰ σταθῶ ἐδῶ, πιστεύοντας ὅτι ἡ συγγραφή τοῦτου ἀποτελεῖ μικρὴ προσφορά στὴ μεγάλη προσπάθεια πὺν πρέπει νὰ καταβληθῇ γιὰ τὴ διαφώτιση τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Θὰ κλείσω δὲ τὸ βιβλίον μου μὲ τὸ συναίσθημα ὅτι γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ἐπράξα τὸ καθήκον μου καὶ ὥς Ἕλληνα καὶ ὥς ἀντικομμουνιστὴ στρατιώτη.

Τὸ βιβλίον μου δὲν ἔχω ἀξίωση νὰ θεωρηθῇ ὥς ἐπιστημονικὸ ἢ λογοτεχνικὸ δοκίμιον. Πιστεύω ὅμως ὅτι κάθε σελίδα του σχίζει τὸ προσωπεῖον μὲ τὸ ὁποῖον κινεῖται, δρᾷ, συνωμοτεῖ καὶ ἐγκληματεῖ ὁ κομμουνισμὸς ἐναντίον τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ λαοῦ καὶ διευκολύνει τοὺς ἀγωνιστὰς τῆς Πατρίδος στὴν προσπάθεια πὺν κάνουν γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς κομμουνιστικῆς δράσεως.

Οἱ ἀναγνώσται ἃς μὲ κρίνουν μὲ ἐπιείκεια. Τὸ βιβλίον μου περιέχει ἴσως πολλὰς ἀτέλειες καὶ πολλὰς ἐλλείψεις. Ὅ,τι ὅμως γράφεται σ' αὐτὸ εἶναι ἀληθινόν. Εἶναι βγαλμένο ἀπὸ τὴν πείρα τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς, τὴν ὁποία ἀγωνίζεται νὰ καταστρέψῃ ὁ κομμουνισμός. Εἶναι βγαλμένο ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ πραγματικότητα καὶ ἀπὸ τοὺς προσώπους μου ἀγῶνας, σὰν συνδικαλιστοῦ, στὴ μάχη ἐναντίον τῶν πρακτόρων τοῦ Κ.Κ.Ε.

Τώρα, ἀπευθυνόμενος πρὸς ἐκείνους πὺν μελέτησαν καὶ γνώρισαν τὸν κομμουνισμὸ καλύτερα ἀπὸ μένα, τοὺς καλῶ νὰ μιλήσουν καὶ νὰ γράψουν περισσότερα γιὰ τὴ δράση τοῦ Κ.Κ.Ε. Νὰ γίνουν ἱεραπόστολοι. Νὰ ξεχυθοῦν σ' ὅλα τὰ πέρατα τῆς Ἑλλάδος, ρίχνοντας φῶς στὸ σκοτάδι πὺν ἀπλώνουν οἱ πράκτορες τοῦ κομμουνισμοῦ στὸ πέρασμά τους. Νὰ πῶν στὸ λαὸ τὴν ἀλήθεια. Νὰ ξεσκεπάσουν τὴν δράση τοῦ

κομμουνισμοῦ. Νὰ κτυπήσουν μ' ὅλη τὴ δύναμη τῆς ψυχῆς τοὺς αὐτοὺς ποὺ οἰκοδομοῦν πάνω στὸ ψεῦδος, τὴν ἀπάτη, τὸ ἔγκλημα, παρασύροντας τὸ λαό μας στὸ δρόμο τῆς προδοσίας. Νὰ μὴ κρύβουν τίποτε ἀπ' ὅσα γνωρίζουν. Νὰ ἐξοπλίσουν τὸ λαό μας μὲ ἀτράνταχτα ἐπιχειρήματα καὶ νὰ καλέσουν ἐκείνους ποὺ πονοῦν τὸν τόπο νὰ ξεσηκωθοῦν γιὰ νὰ σώσουν τὴν Ἑλλάδα ποὺ ἀπειλεῖται.

Ἴσως αὐτοὶ μοῦ ποῦν ὅτι ὁ ρόλος αὐτὸς ἀνήκει στὸ Κράτος. Ὁχι, τοὺς ἀπαντῶ. Τὸ Κράτος μπορεῖ νὰ ἐθελουφλεῖ. Οἱ ὑπεύθυνοί του μπορεῖ νᾶν ἀνίκανοι. Οἱ πολῖται ὅμως ὀφείλουν ν' ἀγρυπνοῦν καὶ νὰ μάχωνται γιὰ τὰ ἰδανικά ποὺ ἐκληρονόμησαν ἀπὸ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς θυσίας ποὺ ἔχει προσφέρει ἡ Μεγάλη μας Φυλὴ.

Μ' αὐτὲς τὶς σκέψεις κλείνω τὸ βιβλίο μου, ἐκφράζοντας τὴν ἀπέραντη εὐγνωμοσύνη μου πρὸς τὴν Γενικὴ Συνομοσπονδίαν Ἑργατῶν Ἑλλάδος, ἄνευ τῆς συνδρομῆς τῆς ὁποίας ἡ ἔκδοσις τοῦ παρόντος θὰ ἦτο ἀδύνατος.

Καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ χειρονομία τῆς ἀνωτάτης ἐργατικῆς ἡγεσίας, δείχνει ὅτι οἱ ἐργάται δὲν διστάζουν νὰ ὑποβληθοῦν σὲ κάθε εἶδος θυσία, προκειμένου νὰ ἐξυπηρετήσουν τὸ Ἕθνος καὶ τὸ Λαό.

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελίς
Πρόλογος	α—ε
Κεφάλαιον Πρῶτον	
Τί εἶναι Κομμουνισμός	11— 15
Κεφάλαιον Δεύτερον	
Ὁ Κομμουνισμός στήν Ἑλλάδα.	15— 21
Κεφάλαιον Τρίτον	
Κατοχή καὶ Κομμουνισμός	22— 28
Κεφάλαιον Τέταρτον	
Κομμουνιστικά Κόμματα καὶ Συνωμοτισμός	28— 40
Κεφάλαιον Πέμπτον	
Κομμουνισμός καὶ ἐργάται	40— 44
Κεφάλαιον Ἑκτον	
Κομμουνισμός καὶ Ἑργατικαὶ Ὄργανώσεις	44— 59
Κεφάλαιον Ἑβδομον	
Ἡ Ὄργάνωσις τῶν Κομμουνιστῶν ἐντὸς τῶν Ἑργατικῶν Ἑνώσεων	59— 64
Κεφάλαιον Ὀγδοον	
Αἱ Διασπάσεις τῶν Ἀντικομμουνιστικῶν Στοιχείων	64— 68
Κεφάλαιον Ἐνατον	
Ἡ Δράση τῶν Συνοδοιπόρων στὶς Ἑργατικὰς Ὄργανώσεις	68— 71

Κεφάλαιον Δέκατον

Ὁ Κομμουνισμὸς στὴ Συνοικία	72— 79
---------------------------------------	--------

Κεφάλαιον Ἐνδέκατον

Κομμουνισμὸς καὶ Νεολαία	79— 89
------------------------------------	--------

Κεφάλαιον Δωδέκατον

Κομμουνισμὸς καὶ Ἀθλητισμὸς	89— 90
---------------------------------------	--------

Κεφάλαιον Δέκατον Τρίτον

Κομμουνισμὸς καὶ Ἀγρόται	91— 94
------------------------------------	--------

Κεφάλαιον Δέκατον Τέταρτον

Τρόπος Δράσεως τοῦ Κομμουνισμοῦ στὸ χωριὸν	94—100
--	--------

Κεφάλαιον Δέκατον Πέμπτον

Κομμουνισμὸς καὶ Δημόσιοι Ὑπάλληλοι	100—106
---	---------

Κεφάλαιον Δέκατον Ἑκτον

Κομμουνισμὸς καὶ Ἐθνικὸς Στρατὸς	106—112
--	---------

Κεφάλαιον Δέκατον Ἑβδομον

Κομμουνισμὸς καὶ Ἐλεύθερα Ἐπαγγέλματα	112—118
---	---------

Κεφάλαιον Δέκατον Ὀγδοον

Κομμουνισμὸς καὶ Ἐθνικαὶ Ὁργανώσεις	118—122
---	---------

Κεφάλαιον Δέκατον Ἐνατον

Κομμουνισμὸς καὶ Συνδικαλιστικαὶ παρατάξεις	123—125
---	---------

Κεφάλαιον Εἰκοστὸν

Κομμουνισμὸς καὶ Ἐπιστημονικοὶ Σύλλογοι	125—128
---	---------

Κεφάλαιον Εἰκοστὸν Πρῶτον

Κομμουνισμὸς καὶ Τύπος	128—138
----------------------------------	---------

Κεφάλαιον Εἰκοστὸν Δεύτερον

Κομμουνισμὸς καὶ Πολιτικὰ Κόμματα	138—149
---	---------

Ἐπίλογος	151—154
--------------------	---------

Τὸ ἐξώφυλλο φιλοτεχνήθηκε
ἀπὸ τὸ ζωγράφο κ. Φίλοποί-
μενα Κωνσταντίνῳ

Τὸ βιβλίο τυπώθηκε στὸν Ἑργατικὸ Ἐκδοτικὸ Συνεταιρισμὸ
ἢ «ΛΑΪΚΗ ΜΟΡΦΩΣΗ»—Μάρκου Μπότσαρη 39, Ἀθήναι

